பாலசுப்பிரமணியம் பிள்ளை

(௩௮)

அங்கைய புராண ஆரா

மெஞ்ஞுப் பெண்ணிய

ஈ.டுவெ.

DIGITIZED

Q23:22
N02
117874

உ

தெய்வமே துணை.

பதினெண்புராணங்களிலொன்றாகிய

ஆக்னேயபுராண

சாரமென்னும்

வன்னியநாடகம்.

இஃது,

திருப்பாதிரிப்புலியூர்

நாகலிங்கம்பிள்ளையவர்கள் குமாரர்

ம-ள-ள-ஸ்ரீ,

பாலசுப்பிரமணியம்பிள்ளை

அவர்களாலியற்றப்பட்டு

சை-பூர் க-ரா-சிவசிதம்பர முதலியாரால்

பார்வையிடப்பட்டு,

சி. அ. ம ண ஆர்,

முனிசாமிமுதலியார்

அவர்களது சென்னை, சூளை:

சிவகாமி விலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1902.

Registered Copy Right.

உ

தெய்வமேதுணை.

சாற்றுக்கவிகள்.

——)(*)(——

திருப்பாதிருப்புலியூர்,

ம-௱-௱-ஸ்ரீ, சு-ரா-சிவசிதம்பரமுதலியார்

அவர்களியற்றிய

வெண்பா.

சீரோங்கு வன்னியர்தம் இன்புகழை நாடகமாய்ப்
பாரோங்கு செந்தமிழாற் பாடினன்—ஏரோங்கு
தாலத்தில் நாகலிங்க சற்குணவா னீன்றெடுத்த
பாலசுப்பிர மணியன் பார்த்து.

கலித்துறை.

கன்னியப்பாடலக் காம்புரந்தன்னிற் கதிப்புடனே
[illegible] தவத்தே தவரு தோன்றலென்று
[illegible] பாலசுப்பிர மணியன்றுன்
[illegible] நாடக்களிக்க வாய்த்தனனே.

———

செம்பரங்குப்
[illegible] தோட்டம் [illegible]ராமத்திலிருக்கும்,
ம-௱-௱-ஸ்ரீ [illegible] தானையினர் இயற்றிய
[illegible]ரிய விருத்தம்.

[illegible] தபண்ணும் சம்புரகத்தில்
பாபரன் பணிந்துவேள்வி
பரிவுவைத் தருள்சம்பு முனியளித்திடலாக
பார்த்திப வீரவன்னிய
சீரன்குலத்தவதரித்த பொன்னையனும்
சிவனேயுன மிருத்தியுலகின்

ஜெயங்கொள்மரபினிவளர் மடபதியாகவே
திக்கெலாம்புகழ் விளங்க
காரிபாகன்றந்தவத் தெழுந்துஉபதேச
குருதவணெரிப்பொருளி
தாலம்புகழ்குமர சாமியகவாய்வந்த
நாகலிங்கப்பிள்ளையின்
பாரிபார்வதிசன்ற பாலசுப்பிரமணிய
நாவலன்வன்னியபுராணப்
பா[illegible]லத்தொடர்ந்து நாடகமுரைத்தனன்வல்ல
பரிசிலிவிலைத்திருந்தே.

———

சென்னமனுயக்கன் பாளையம்

உபாத்தியாயர் ம-௱-௱-ஸ்ரீ,

அ-வயித்திலிங்கநாயகரால் இயற்றிய

ஆசிரிய விருத்தம்.

மேலானவாக்னேய புராணந்தன்னில்
விரித்தவக்னிவம்மிசத்தின் பெருமைதன்னை
ஞானமதிற்பல்லோர்க ளினிமைபெற
நல்லிசையால் வன்னியநாடகஞ்செய்தானற்
சீலமிகுசைவன் வல்லத்திலவாழுந்
திரோபதைவன்சத்திரியகுலத்தவதரித்த
பாலசுப்ரமணியப் பாவலனென்றேத்தும்
பக்தசிகாமணியிந்தப்படியின்மாதே.

———

திருவதிகை க்ஷேத்திரத்தமர்ந்த

இருசப்படையாச்சி குமாரன்

தாண்டவப்படையாச்சி அவர்கள்

இயற்றிய விருத்தம்.

சீர்புகழும் வல்லம்பதிச் செறிந்தோங்கும்
அக்னிகுலச் செல்வனென
பேர்பாவும் நாகலிங்கப்பிள்ளையவர்
தன்றவத்திற்றோன் றருந்தைவப்

பார்புகழும் பாலசுப்பிரமணியன்
வன்னியநாடகத்தைப் பாசிராக்மெய்க்க
கார்புரவம்புவியிதிற் றேன்மாரி
பொழிந்தாற்போற் கவிசெய்தானே.

திருமணவூர்,
ம-ள-ள-ஸ்ரீ, முனிசாமி முதலியாரால் இயற்றிய
நாலடித்தரவு கொச்சகக்கலிப்பா.

சீர்பூத்த செல்வனாயிற் சிவமருடை நிருபர்கள்
சேர்பூத்த மான்மியத்து ணிலவுலகிற் குலவுமொரு
போர்பூத்த வக்கினிய புராணத்திற் சுடர்குலத்தார்
சார்பூத்த சரிதமதை நாடகமாய் நவின்றனனால்,

அனையன்பா ரெவிர்சைவ னருமுகவி னெடுமவா
கனியபா திரிப்புலியூ ரேக்கலன் னுகவிந்தகு
தனையினை வந்துதித்தான் றனஞ்சயனே யிவனெனவெங்
கனைகளை பாலசுப்ர மணியபூ பதியன்றே.

சாற்றுக்கவிகள்
முற்றிற்று.

3

அர்ச்சகர்கள் விநாயகக்கடவுளை பூஜைசெய்கிற விபரம்.

வெண்பா.

கஜமுகவக்ரதந்தனே கணபதிஇபபதி
குஜஹம்ஸவத்ஸஹாய குணபதி—பஜம்மென
ஆவணிபூர்வபக்கம் அமர்சித்ரசதுர்த்தியில்
நாவலனேவணங்கினேனை நான்.

கீர்த்தனம்-கல்கடா-ஆதி.

கரிராஜமுகா - ப்ரமானந்தசுகா (க)
சுரர்பணிபூவே சுருதிமுனைக்கோவே
வரமீகவாவே தரணியோர்தேவே (க)
வல்லசத்திலீலா வடிவேலன்லோலா
அல்லலேய்க்குஞ்சிலா அம்பிகையின்பாலா (க)
மூவரணிமுத்தே முனிவர்தொழுஞ்சித்தே
ஆவலுடன்வித்தே அருள்தாரும்பத்தே (க)

கலிவிருத்தம்.

மாயன்வதனே மார்க்கண்டருத்திர
நாயனார்ப்ரம்ம னுதனுதிமூலா
காயத்ரிபுத்ர ககனசிற்சொருப
வாயனேயும்மை வாழ்த்திவணங்குவாம்.

வெண்பா.

கங்கைகோதாவரியுங் காவேரிசரஸ்வதியும்
நங்கமுனைசிந்து நர்மதாவும்— அங்கமுதற்
சுத்தநீராட்டுகிறேன் சூக்ஷமேயைந்தன்ய
முத்தனேயுகந்திடு முன்.

ஓம் அமரசேகரா நம:
ஓம் ஆதிகஜானனே நம:
ஓம் இபமுகனே நம:
ஓம் சித்திமுதலே நம:
ஓம் விநோதகே நம:
ஓம் ராசந்தனே நம:
ஓம் உமைபுதே நம:
ஓம் மூவர்க்குருவே நம:
ஓம் முத்திமுதலே நம:
ஓம் எந்குணய நம:
ஓம் சர்வஞானா நம:
ஓம் சந்திமனோனா நம:
ஓம் ஏகதந்தாய நம:
ஓம் க்ரதயம்னே நம:
ஓம் பசுபதியே நம:
ஓம் ஏரம்பாய நம:
ஓம் ஜோதியுருவே நம:
ஓம் குஞ்சரமுகதேவே நம:
ஓம் வைகுருதியே நம:
ஓம் மனோகராய நம:
ஓம் விக்வப்பொருளே நம:

அகவல்.

அகரமுதலாய்
உகரப்பொருளாய் அருவுடைத்திரையாய்
அருகாரத்தின் உம்பர்கள் துணையாய்
மாறுமோனமாய் அமைக்கசோதியாய்
களிறுமுகமும் மயவெளிபரப்பாய்
ஒளிர்குருநேத்திர கனதந்தங்களும்
திருநீற்றினமுரும் மோக்ஷிப்பார்வையும்
இருநான்குபுயமும் இகம்பரபொட்டும்
முன்மார்பினவரி இன்புளகண்டமும்
பொன்னனைஞாணும் முப்புரிநூலும்
பட்டுடையணிந்து பூஷணவொளியும்
அஷ்டதிக்குள்ளோர் பரமாகிநின்ற
ஆகுவாகனன்மேல் அவனியோரேற்ற
ஏகதந்தாயனே அமாருள்விநாயக
ஏற்றினேன்சரணம்

பொது வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் குருக்கள் பூஜை முதலானதையும் நிறைவேற்றி வேண்டியவரங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு மடப்பள்ளியிற்செல்வது. ஓம் ஜெய ஜெய மங்களம்.

கட்டியக்காரன் வருகிற

பொது விருத்தம்.

தட்டிசல்லடமுங்கட்டி சாலுவைமெய்யிற்பூண்டு
பட்டுக்கச்சையையிருக்கி பாங்குபீட்டிபுஞ்சொருகி
பட்டணமாகும்ரத்ன புரியையாள்வாதாசூரன்
கட்டியக்காரன்வந்து களரியிற்றோன்றினனே.

வசனம்.

அகோதெப்படி யென்றால் இரத்தினபுரிக் கதிபதியாகிய வாதாவிசூரன் வாசல்காக்கின்ற கட்டியக்காரன் வருகிறவிதங்காண்க.

கட்டியக்காரன்-வருகிற-தரு.

இ-ம்-சௌராஷ்டிரம்-தாளம்-திருபுடை.

பல்லவி.

மாவீரதீரனை வாதாவிசூரனிட
வாசற்காற்கும் கட்டிக்காரனே.

அநுபல்லவி.

வனுமிருக்தாகிய யெனதொருகரமோ
பலமிருசூரர்கள் யெனக்கொருகரமோ மாவீர

சரணம்.

வலதுகையால்மீசை முறுக்கிக்குதித்ததட்டி
வந்தவர்யாவரு மகிழக்கையைசுமட்டி.
வம்தரி ஜேம்தரி தோதிமி தரிகிடஜேம்
சப்தகிரிபோல் திரேகம்விளங்கிடும் மாவீர

கலகலென்றேநகைத்துக் கையைக்கொட்டிக்குதித்து
கல்மீசாமேலேகையை போட்டுப்போட்டுயெடுத்து
கம் கம் கணதண காகாஜணுதா திம்தோம்
தகதிக தளங்குதோமென மாவீர

கன்னக்குடிக்குக்கண் விழித்துமுழிசுமட்டி
காலின்னிடைகுலுக்கி அலுக்கி
கங்கணடங்கண டொம்கிர்தஜம்தரி
மங்களகுங்கும வாடைகள்தரியென மாவீர

கட்டியன் சொல் விருத்தம்.

எட்டுதிக்கெங்குமிக்க யெழில்பெறுங்கீர்த்திபெற்ற
பட்டணமெங்கும்ரத்ன புரியையாள்வீரதீர
மட்டடங்காதராஜ மகிபதிவருகின்றார்காண்
பொட்டெனக்கைவாய்பொத்தி பத்திரம்சபையுளோரே.

பொது வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் கட்டியக்காரன் ஆரவாரங்கள்முடி ந்து சட்டதிட்டமாக சபையை அதட்டி மிரட்டித் திருத்தி காவல் காக்குஞ் சமயத்தில் இரத்தினபுரிக்கரசனாகிய வாதாவிசூரமகா ராசன் வருகிறவிதங்காண்க.

5

வாதாவிசூரன் வருகிற

விருத்தம்.

தேவரொடுமுனிவர்மா னிடர்கள்சித்தர்
ஜெகமதனிற்புகழ்கின்ற ராஜசூரர்
மாவுலகிலெனக்கெதிரி யுண்டோயாதும்
வாய்வதனைபொசித்திடுவேன் வண்டகோளம்
புவனமெலாம்நடுநடுங்கச் செய்வேன்ரத்ன
புரிதனையாளவுமே வல்லோனென்று
அவமதியாவாதாவி சூரனென்போன்
அமர்ந்திட்டான் சபைதனிலே வந்திட்டானே.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்கள் நா ற்பத்தெண்ணாயிரம் ரிஷிகள் முனிவர்கள் கின்னரர் கிம்புருட சித் த வித்யாதரர்கள் அரசர்கள் அசுரர்கள் ஈரேழுலகிலுள்ளயாவரும் எனக்கெதிரர்வார்களோவென்றும் சூரியனையும் காற்றையும் விழு ங்கவல்லவனென்றும் அண்டகோளத்தையும் நடுங்கச்செய்வேனெ ன்று இரத்தினபுரிபட்டணத்திற் கதிபதியாகிய வாதாவிசூரன் சூ ரர்கள்சூழ கொலுச்சபைவருகிற விதங்காண்க.

வாதாவிசூரன் வருகிற—தரு.

இ - ம் - மத்தியமாவதி - ஆதிதாளம்

பல்லவி.

வலுவிற்மிகுந்தோன்வெற்றி
உலகைப்புசித்தோன்முத்தி
வாதாவிசூரனானே - அதிபுஜபலமுள
வாதாவிசூரனானே.

அநுபல்லவி.

கலிசையுமென்கையாற் பிசைந்துஇவர்தமெனச்
சொரிகுவேன் வெகுதீரன் வீரன்
ஜெகத்திலொருவரு நிகரில்லையெனக்கிணை
யுகமுடிவாகினு முன்டோவொருவர்சொல் வலு

சரணம்.

நெட்டநெடுங்கிரியை யெட்டிக்கையாற்பிடுங்கி
நிலைக்கப்பந்துபோ லாடுவேன் சங்கரனோடு
ஜெயிக்கச்சமரிற்போராடுவேன்
திக்கினின்கெஜமதை பக்குவமாகவே
முக்கியமாய்பந் தாடுவேன் வெகு வலு

எட்டுமொன்றுபனிரெண்டு மிருபத்தேழுங்கூட்டி
இருக்கிச்சிறையி லடைப்பேன் மேகமழையு
முருக்கித்தகையாற் பிழிவேன்
முனிவர்தன்தேவர்கள் சூரர்களாயினும்
எனதிடுக்கைபல யெவர்களுமறியார் வலு

இரட்டித்தமரர்களை அட்டர்களைப்பிடித்து
வென்றுமிபோ லாக்குவேன் சூரியனை
சல்லடைத்துவி டாக்குவேன்
அட்டகோளமுந் திடுக்கிட்டலரவே
துஷ்டதேவர்க ளிஷ்டமதாகவே வலு

வாதாவிசூரன்சூரர்களுக்குச்சொல்—தரு.

இ-ம்-அசாவேரி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

வாரும் வாரும் வீரரே எனதுதிரம்
கூறிவாரேன்கேளும்வீரே.

அநுபல்லவி.

வாருமெனதுபெலன் வீரஞ்சொல்லுவேன்கேளும்
சாருமெந்தனை நாளும் காரும்பூமனங்கொள்ளும் வாரும்

சரணங்கள்.

அண்டமடிக்குவுடையும் என்கைகருத்திறல்
மண்டலலட்சதிரம் பொடியாம்.
மண்டியிடவெனக்கெதி ரித்தவுலகத்தில்லை
அண்டர்முனிவரேனும் மண்டையுடைபட்டுச்சொல்லுக்கில்லை வாரும்

பரிதிவாய்வையும்பொசிப்பேன்
பந்தாகவிளையாடுவேன்
பெரியபர்வதங்களை பொடித்தகாத்து
திருநீறுபோலாக்கி தான்யமும் சமைத்து வாரும்

மேகமேழையுமுரிக்கி கையாற்பிழிந்து
வாரித்திலர்தமாக்கி
பாரிலெனக்கெதிருண்டு போருண்டோ
பதைக்குதுமெந்தனகரம் யெதிர்ப்பாருண்டோ வாரும்

ஆதிசேஷனை பிடித்து கயர்
நார்போற்கொண்டுதிரித்து
காரிப்பாகன்மாலயன் நாலிரண்டுதிசையபயன்
நம்மையல்லாமல்வேறு வுண்டோசொல்வீர்நீரும் வாரும்

சூரர்கள் சொல்—திபதை.

அய்யனேயெங்கள்கோவே அசுரர்கோமானேபோற்றி
மெய்யனேவாதாவிசூர வீரனேயொருவிண்ணப்பம்
தையலைப்பாகம்வைத்த சங்கரன்றனைப்பெற்றால்
வெய்யதாயுலகையாள வீரமுந்திரமுண்டாம்.

வசனம்.

அகோவாரும் வாதாவி சூரதீர அங்கார வுத்தண்ட கெம்பீர
மகாராஜனே இதின்முன் உம்மினத்தார்கள் ஈஸ்வரனை நோக்கித்
தவஞ்செய்து வரம்பெற்று புஜபலமிகுந்து பிறரைஜெயித்துவாழ்ந்
தார்கள். ஆகையால் ஈஸ்வரனால் வரம்பெறுமல் திரம்பெறவுமாசரி
யல்லவென்றுசொல்லுஞ்சமயம் நாரதர் வருகிறவிதங்காண்க.

நாரதர் வார்தாவியினிடம் வருகிற

விருத்தம்.

கையினிலுத்ராக்ஷமாலை காதினில்கவசம்பூண்டு
மெய்யினிற்றூளிபூண்டு நாலதுவிளங்கமார்பில்
டையரவீணிங்தோன்றேவர் பாய்குடன்யோசித்தசெய்தி
மெய்யதாய்சொல்லவாதாவி சபைக்கிநாரதர்வந்தாரே.

———*———

நாரதர் வருகிற தரு-இ-ம்-தோடி-சாபுதாளம்.

பல்லவி.

அரையிற்காவியுடுத்தி-மரை
யாசனந்தெண்டெடுத்து
நரைத்தக்கிழவனைப்போல
நாரதர்வந்துதோன்றினர் ஆனா

அநுபல்லவி.

கையிற்கமண்டலமும் காதிற்பொற்குண்டலமும்
வையகம்புகழுநாரதமாமுனி வந்துதோன்றினர் ஆனா

சரணங்கள்.

மாராக்கொடும்வழக்கை பூராய்ச்சொல்லவியற்கை
வீரன்வாதாவிசபை நாரதர்வந்துதோன்றினர் ஆனா

தேவர்சபையில்வாதாசூரனை செயிக்கச்சூரா
முனிவர்சொல்வார்த்தைக்கொண்டு நாரதர்வந்துதோன்றினர்

பஞ்சாட்சரமேஜெபித்து செஞ்சஞ்சொல்ப லோயவளர்த்தி
வஞ்சகன்வாதாவிசபை மாமுனிவந்துதோன்றினர் ஆனா

நாரதர்சொல்

புஜபலமிகுந்தவீரா பிரபலசோமுகனந்தனா
திசையெலாமாளுந்தீரா செய்திபொன்றுரைக்கக்கேளும்
ஆசையுறற்புவனம்வாய்வு அதுகளையுட்கொண்டதால
இசைகேடுசெய்புவுன்னை ரெண்ணினர்தேவர்சொன்னேன்.

வசனம்.

அகோதெப்படி யென்றால் வாதாவிசூரனே நீ சூரியனையுங் காற்றையும் விழுங்குவதும் விலவதுமாகயிருப்பதால், சகலதேவன்களும் இம்சைப்பட்டு ஈஸ்வரனிடமுறையிட்டு தேவர்களாலுன்னை ஜெயிக்கும்படி யோசித்திருப்பதால் அதையுனக்குத் தெரியப்படுத்தவந்தேன் வாதாவிசூரனே.

வாதாவிசூரன்சொல்-விருத்தம்.

சொன்னசொல்கேட்டுவீரன் இடிக்கெனமனதுவாடி
என்னயோசனைகள்செய்வேன் யியம்புவீரெந்தன்கோவே
உன்னையும்பிதாவுந்தெய்வம் அடியேனுக்காருண்டோசொல்
உன்னையல்லாமல்வேறு வுளவுசொல்லானாக்காணேன்.

———

வாதாவிசூரன் நாரதரிடம் பிரலாபிக்கும்-தரு.

இ-ப்-தசாவந்தி-சாபு-தாளம்.

தாயுந்தந்தையுநீரே ஐயா - எங்குந்
தானாய்விளைந்தபொருள் மெய்யா தாயு
கெதியெனக்குன்பாத மல்லால்-வேறு
விதியேதுசொல்லுவீர்மனங் கல்லா தாயு

தெண்டுகமண்டலக்கை யோனே-பதம்
வேண்டுமடியார்கள்மெய் யோனே தாபு
காவியுடுத்தப்பெரி யோரே-மனக்
கவலையைத்தீரும்கிஷி யாரே தாபு
ஆவிநடுங்குகிந்த மினே-அமருல்
ஆபத்தசம்பவிக்கும் யாரே தாபு
எனக்கோருபாயஞ்சொல்லுவீ ரையா-மனத்
தயர்தீர்க்குங்கரு மெய்யா தாபு
மந்திரிகள்சொன்னசொல்மெய் யாச்சே-வரும்
சங்கதிப்திங்கிடாமற் போச்சே தாபு
ஆதிசிவனைநோக்கிநானேதவஞ் செய்ய
நீதிபோதிப்பாய்முனி யோனே தாபு

நாரதர் வாதாவிசூரனுக்கு உபதேசஞ்செய்யுந்-தரு.

இ-ம-அசாவேரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

உபதேசவுண்மையைக்கேளும் வாதாவிசூரா
உபதேசவுண்மையைக்கேளும்

அநுபல்லவி.

உபதேசவுண்மையைக்கேள் வுமையாள்கரனளித்த
அமையும்பொருள்நால்வருக் கன்றுபதேசித்த உப

சரணங்கள்.

ஐம்புலன்றனையடக்கி-கருவிகளின்
ஆதாரமனதொடுக்கி
அன்பத்துக்கிடரான இன்பசாரம்நீக்கி
சூரியாதிதப்படி முச்சுடரின்முடிவைக்காண உப
ஓமெனும்பொருளாதனுல்- கனலைமூட்டி
ஓடுங்கலையையடக்கி
நேமத்துடனேநமசிவயமென்றேஜெபித்து
செருஞ்சருபமதைநினைவாப்பூசிக்க உப

ஆறுதாரத்தைநேருகி-அர்ச்சித்து
அப்பால்படியைத்தாண்டி
வேறொருநியானத்தைவிடுத் தொருமித்துநின்றால்
விமலன்விடையிலேறி வருவார்வரமளிப்பார் உப

வாதாசூரன் தபசுக்குப்போகிற இப்பிந்தை.

குருமுனிபூசைசெய்த குமரகனலங்கொண்ணூர்வாழ்
மருமலரணிந்தயீசன் மங்கைபாகனைநோக்கி
திருவடிபணிந்துபோற்றி ஜெயம்பெறமனதிலெண்ணி
அருந்தவஞ்செய்வாதாவி சூரனும்வருகின்றனே.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் அகஸ்தியமகாமுனிவர் பூஜித்தக் கொண்ணூர் குமரனலயத்தில் வாழும் மகா தேவமூர்த்தியை நோக்கி அரியதவஞ்செய்ய வாதாவிசூரன் வருகிறவித மெப்படியென்றால்.

வாதாவிசூரன் தவவேடம்பூண்டு வருகிற-தரு.

இ-ம-மோகனம்-அட-தாளம்.

பல்லவி.

தபசுசெய்யவேவந்தான் வாதாவிசூரன்
தபசுசெய்யவேவந்தான்.

அநுபல்லவி.

தபசுசெய்யவேகொண்ணூர் ஸ்தலமதைநாடி
குமரகனலயத்தில் வாழ்மீசனைத்தேடி தபசு

சரணங்கள்.

பஞ்சாட்சரப்பொருளை நெஞ்சில்நிறுத்திசெய்து
நஞ்சையுண்டோன்பதம் அஞ்சலிமனதுய்த்து தபசு
மாலயனிருவர்கள் காணுமலமடியை
காலனையுதைத்திட்ட கருணாநிதியைத்தேடி தபசு
மதிபுனல்முடியணி மங்கைபாகனைநாடி
துதிசெய்துவரம்பெற கவாமியைநாடி தபசு
ஊசிமுனையிற்காலை யூன்றிகால்மேலதாய்
ஈஸ்வரனைமனதி லிருத்திவிடாததாய் தபசு

வாதாவிசூரன்சொல் தேவாரம்.

ஆதியாய் முதலாயெங்கும் அமர்ந்துவியாபிக்குஞ்ஞானச்
சோதியேசடேரவானோர் துதிக்கிடும்பொருளேயுந்தன்
பாதமேதொழுதேனெந்தன் ப[illegible]வினையகற்றும்பிசா
நாதனேயென்முன்வந்து நல்குவ[illegible]ருள்தானே.

வசனம்.

ஆகோதெப்படியென்றால் அண்டபிண்டச்சராசரங்களுக்கும் எவ்வுயிருக்கும் எப்பொருட்கும் ஆதியானவனே அடியவர்களிடேகும் பொருட்டாய் திருவைக்கண் பார்ப்பவனே சுடரொளிக்குள்ளொளியானவனே தேவர்களோடு யாவருந்தொழும் பாதனே உமது பாதத்தை அடியேன் மனத்திருத்தி நம்பினேன் முப்பிறப்பினும் இப்பிறப்பினுஞ்செய்த வல்வினையகலும்படி அடியேன் முன் பார்வதிசமேதராய் வந்து வரந்தந்து இரட்சிக்கவேணுமையா சுவாமி.

வாதாவிசூரன் ஸ்தோத்திரஞ்-தரு.

இ-ம்-சங்கராபரணம்-ஆதி.

பல்லவி.

சம்போமகாதேவா
சங்கராஉமைபாகா சம்

அநுபல்லவி.

மங்கைமணவாளா எங்குநிறைந்ததோளா சம்
தேவர்தொழும்பாதா ஆதிமுதல்நாதா சம்
மாலயன்காணுபாதா மேலவர்தொழுநாதா சம்
வெள்ளைவிடைமேல்வந்து வள்ளலேவரந்தந்து சம்
ஏகனேவரமருள்வீர் உமைபாகனேதயபுரிவீர் சம்
சாகாவரமருள்வாய் நாகாபரணப்பொருளாய் சம்

வாதாவிசொல் தேவாரம்.

மதிநதிகொன்றைதும்பை மலர்தனையணிந்தகோவே
துதிசெய்தேனுந்தன்பாதம் தொல்வினையகலச்செய்து
சதியொடுஅஸ்திரசம்ஹாரக் கடாக்ஷித் துலகமான
விதியொடுவரமளிக்க விடையின்மேல்வருவாய்போற்றி.

வசனம்.

மூன்றாம்பிறைச் சந்திரனையும் கெங்கை கொன்றை தும்பை மலரையும் சடாபாரத்தில் தரித்தருளிய சர்வஜீவ தயாபரக்கடவுளே உமது பாதத்தை தெரிசிக்க தபசுசெய்கிறேன் எனது வல்வினையைநீக்கி யான்கோரியவரத்தைத்தந்து இரட்சிக்கவேணுமையா சுவாமி.

வாதாவிபோற்றிசெய்யும்-தரு.

இ-ம்-சங்கராபரணம்-சாபுதாளம்.

மதிநதிகொன்றைபுன்னை தும்பையைசிரசிலணிந்த
மாதேவாவும்மைப்போற்றிசெய்கிறேன்-சிவ ஓம் அரகரா
மாதேவாவுன்னைப்போற்றி செய்கிறேன் மதி

நந்திமத்தளம்நாரதரிசையாடி பாடவேதில்லை
விரிதோற்கவேநடித்தபாதனே-சிவ ஓம் அரகரா
விரிதோற்கவேநடித்தபாதனே மதி

ஆலகாலவிஷத்தையுண்டவா தேவர்க்கமுர்தம்
அன்றளித்தவாசந்திரசேகரா-சிவ ஓம் அரகரா
அன்றளித்தவாசந்திரசேகரா மதி

பாலனுக்கன்றுகாலனையுதைத்த பொற்பாதந்தன்னை
கருணையாயளித்தருளேதாருமே-சிவ ஓம் அரகரா
கருணையாயளித்தருளேதாருமே மதி

அன்பருக்காகக்கல்லடியும்பிரம்பு அடியும்பட்டு
இன்பந்தந்தவாவெனக்கருள்வாய்-சிவ ஓம் அரகரா
இன்பந்தந்தவாவெனக்கருள்வாய் மதி

துதிசெய்தேன்கொன்ஞார்குழகனையும் அதில்வாழுமுன்னை
தோத்திரஞ்செய்தேன் காக்கவாருமே-சிவ ஓம் அரகரா
தோத்திரஞ்செய்தேன்காக்கவாருமே மதி

ஊசிமுனையில்சிரசைநாட்டியே காலுயர்த்தூக்கி
உருகுரோனும்மைவரமருளுவாய்-சிவ ஓம் அரகரா
உருகுரோனும்மைவரமருளுவாய் மதி

வாதாவிசொல் கட்டளைக் கலித்துறை.

அப்பர்சுந்தரர் சம்பந்தர் மாணிக்கவாசகரோ
டொப்பிலாமார்க்கண்டர் கண்ணப்பனுக் குகந்தபிரான்
இப்புவிதன்னி லுனதருள்வேண்டியென் னிருதயத்தை
அப்புறம்போக வோட்டாதிருத்தி யிந்த சவிசெய்வேனே.

வசனம்.

அப்பர், சுந்தரர், மாணிக்கவாசகர், இன்னும் அனேக மகாத்துமாக்களுக்கு உமது பாததரிசனந்தந்தது போல யான் உமதருளைவேண்டி என்னிருதயத்தை அடக்கி தொழுகிறேன் எனக்கு வரங்கொடுத்து இரட்சிக்கவேணுமையா சுவாமி.

வாதாவிசொல்-தரு.

இ-ம்-சங்கராபரணம்-ஏகதாளம்

பல்லவி.

அரகரசங்கர கருணைதயாநிதியே
அன்புவைத்தெந்தன்முன் வா வா.

அநுபல்லவி.

புரமூன்றெரித்தப் புண்ணியப்பொருளே
புனிதாவெனக்கருள் தா தா தா — அர
அப்பர்சுந்தரர் மாணிக்கர்தொழும்பதம்
அடியேனுக்கருளநீ வா வா வா — அர
ஒப்பிலாதமார்க்கண் டருக்களித்தபதம்
இப்பொழுதெனக்குநீ தா தா தா — அர
கண்ணப்பனுக்குக் கலைகொடுத்ததுபோ
லெனக்குஅஸ்திரந்தர வா வா வா — அர

தரு-இ-ம்-முகாரி-அடதாளம்

பல்லவி.

கைலையில்வாழீசா கடவுளேயான்றொழுதேன்
கைலைமலைவாழ்பரனே கௌரிமனோகரனே.

10

அநுபல்லவி.

கங்கையணிந்தசிவ சங்கரனேயந்த
மங்கையுமையாள்மணாளா வெங்குநிறைந்ததாளா — கைலை

சரணங்கள்.

ஆனையுரிப்போர்த்தீர் மானைப்பிடித்தேந்தினீர்
கானவேடனுக்குந்தீர் கண்ணொளிதான்தந்தீர் — கைலை
இல்லையிலேயாடித்தாய் சமைத்தெல்லையிலேபடுத்தாய்
வில்லையம்வில்லன்திரவகை யெல்லாமருள்சிவமே — கைலை
நச்சரவணிந்தாய்வேட னெச்சிலைநானுகந்தாய்
வச்சிரபாணிதன்னுடலம் புத்ருக்கண்போலசமைத்தால் — கை
தக்கன்வேள்வியழிக்க வீரபத்திரனைவிடுக்க
மிக்கமகாவிஷ்ணுக்கு சக்கரந்தந்தவரே — கைலை

வாதாவிசொல் தேவாரம்.

முக்கண்ணனுமுனிவர்தேவ மூர்த்தியேமுதலேபோற்றி
இக்கலைபெனு கீர்த்தி செழித்திடபெலமுமஸ்திரம்
மிக்கவேயளிக்கவுன்றன் மெய்யடிபணிந்துநின்றேன்
மைக்கண்ணுமையாளோடு வந்துநீவரங்கொடுப்பாய்.

வசனம்.

சர்வலோக தயாபரமூர்த்தியாகிய முக்கண்ணு முனிவர தேவ மூர்த்தியே எவ்வுலகுக்கு மெவ்வுயிற்கு முதலானவனே என்கீர்த்தி எங்கும் வியாபிக்கவும் என்னையாவரும் புகழவும் பார்வதி சமேதராய்வந்து வரந்தந்து இரட்சிக்கவேணுமையா சுவாமி.

வாதாவிகூறல்சொல்-தரு

இ-ம்-பராபரக்கண்ணி-அடதாளம்.

சங்கர சங்கர சம்போ சிவ
சங்கர சங்கர சங்கர சம்போ.
கங்கையணிபணி நாதா தேவா
எங்கும்புகழ்ந்து இருக்கும் பொற்பாதா — சங்கர
மாமறை குலகபாலா உலகில்
மாமுனிசித்தர்கள் போற்றும்பொற்காலா — சங்கர

ஆனையுரித்துப்போர்த்தவனே எங்கும்
கானுமிஞ்சாந்து தழைத்துமெய்த்தவனே சங்கர
பாலன்மார்க்கண்டனுக்காக கொடுங்
காலனைக்காலாலுதைத்தாய்பாதந்நோக சங்கர
நரியைப்பரியாக்கியசோதி நா
னறிதற்கெதிராக வந்தருளாதி சங்கர
பிட்டுக்காகமண்ணைச்சுமந்தாய் வைகை
பிரவாகமடையாமலடியதுவுண்டாய் சங்கர
ஆனைவிநாயகருதெய்வம் உம்மை
யல்லாமலெனக்கினி வேருண்டோவையும் சங்கர
ஆதியாரந்தத்தைத்தேடி அருள்வீ
ரென்மனமுமுறறுபாயநாடி சங்கர

வாதாவிசொல் தேவாரம்.

பாரமோ சுமையோவென்னைப் பாதுகாத்திடவுமக்கு
நேரமோர் தூரமாமோ நிர்மலானந்தசோதி
காருமென் னூனனுமைம்பிக் காலமேனுஞ்சிரங்கோக
பார்தனில்நின்றேனுவி பருதுகாப்பீரையா.

வசனம்.

அரகரசம்போ சங்கரமகாதேவா என்னை இரட்சிப்பது பாரமோ அல்லது தூரமோ யோசிக்கில் சுமையோ யான் இப்பூமியின்கண் செப்பூசியைநாட்டி அதிநுனியில் எனது சிரத்தைப்பூட்டி காலை வயரத்தூக்கி தலைக்கீழாகநின்று வுமமைத்துதிக்கிறேன் இன்னம் தயவுவரவில்லையா சுவாமி.

வாதாவிசொல் தரு.

இ-ம-சங்கராபரணம்-அடதாளம்

பல்லவி.

ஓம் அரகரசிவ சங்கரதேவா நாமம்
மறந்திலேன்வாவா மாதேவா.

அனுபல்லவி.

சாம்பவிசங்கரி சாரூபி
நம்பினேனுன்னை வாதாவி
தாம்தாம்தரிகிடகிடஜேம்
தரிதோ தாகிர்தஜேம்
தரிதரிகிடத்தையென
நடனம்புரிமாதிரியாங்
கனகசபைதனிலாடிவோனும் ஓம்

சரணங்கள்.

மாதவக்கோவிந்த ஸ்ரீஹரியாம்
சீதரனுக்குச்சக்கரந் தந்தனியாம் ஓம்
தேசவன்றோழனுங் கிரீடிக்கி
பாசுபதமளித்தாய் நீயன்றைக்கி ஓம்
ஒருகணைதொட ஞாறாயிரமாய்
வரமளிப்பீரெனக் காயிரமாய் ஓம்

பொது விருத்தம்.

வாதாவிதவஞ்செய்கோரம் வானுலகங்களெங்கும்
தீயனல்போலேதாவ சிவனிந்தவனைமெச்சி
மாயமாவிடையிதேறி மண்டலம்புகழ்வதாக
ஞாயமாய்வரங்கொடுக்க நாடியேவருகின்றாரே.

வசனம்.

அகோகேளப்படியென்றால் வாதாவிசூரன்செய்யும் தவத்தின் வுக்கிரமானது கைலையங்கு மனல்போல்வீச அதை ஈஸ்வரனிந்து பார்வதிசமேதராய் ரிஷபவாகனமேறி வாதாவிசூரனுக்கு வரங் கொடுக்கவருகிற விதங்காண்க.

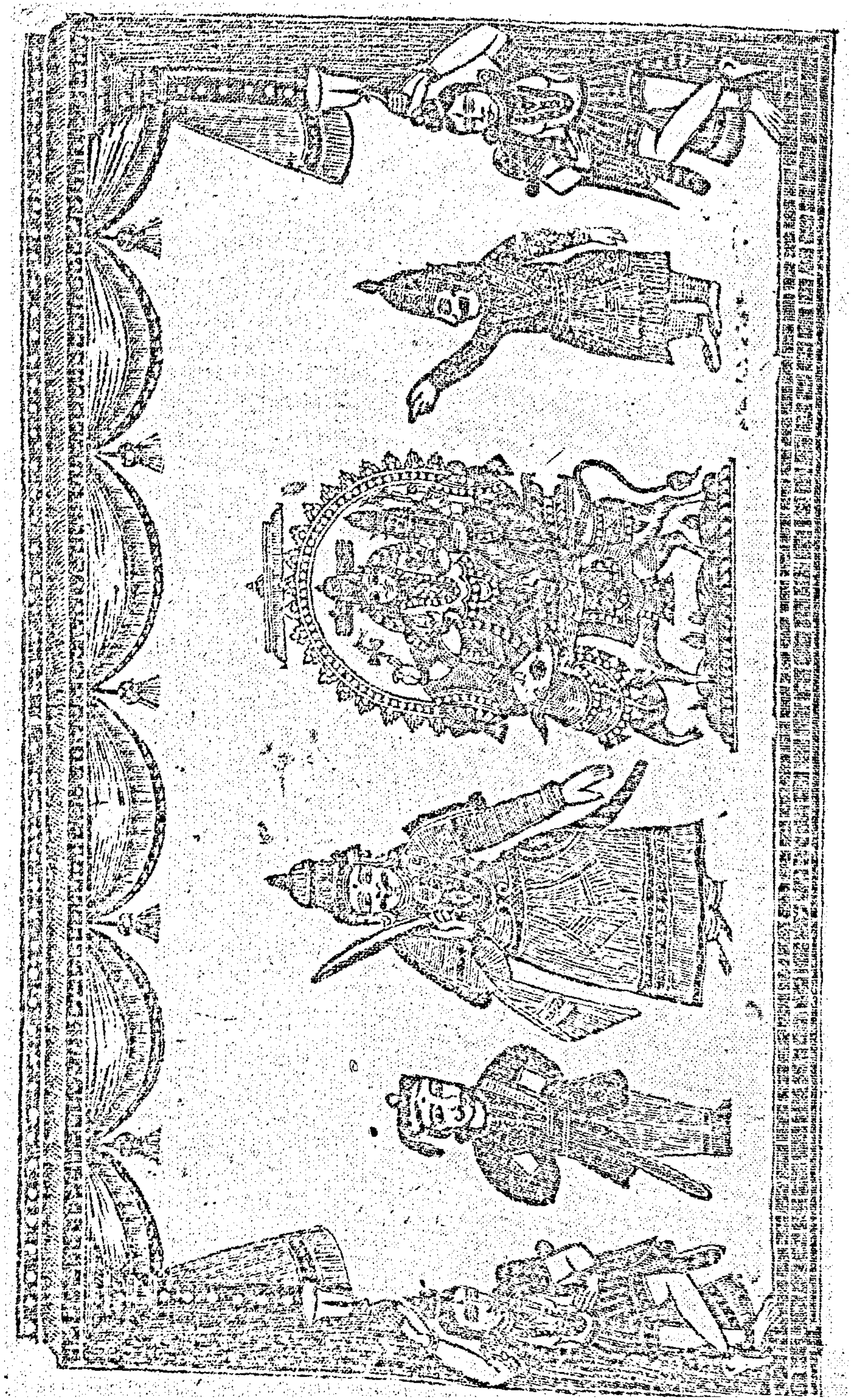

ஈஸ்வரன் வருகிற தரு.

இ-ம்-மோகனம்-அடதாளம்

பல்லவி.

தேவர்வந்தாரே – கைலைவாழும்
தேவர்வந்தாரே.

அநுபல்லவி.

தேவர்வந்தாரே ஆவலுடனிங்கு
வாதாவிகுரானுக் காகவேயிங்கு தேவ

சரணங்கள்.

மான்மழுசூலக் கபாலமுமேந்தி
வர்ணிக்குமவாதாவி சூரன்முன்னேமுந்தி தேவ

மாலயன்தேடியும் காணாதபாதம்
வல்லவனுக்கும் வரப்பிரசாதம் தேவ

மூடிக்குலுங்க அதிரநடந்தி
பார்வதியையிடப் பாகத்திருத்தி தேவ

மார்பிலரவ மசக்கிடவேயத்தன்
வாதாவிக்கண்டு மகிழ்ந்திடவேவித்தன் தேவ

வாதாவிபோற்றி-தரு.

இ-ம்-மோகனம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

போற்றுமடியேன்முன் தோற்றியநாதனே
போற்றினேன் போற்றினேன் – புலி
யுண்டவனேயெந்தன் தாண்டவனே
போற்றினேன்போற்றினேன் போற்றி

அநுபல்லவி.

கூற்றனையுதைத்திட்ட பாதத்தையான்கண்டு
போற்றினேன் போற்றினேன்–கொன்றை
ஆத்திம்திபுன்னை அணிந்தவேலையா
போற்றினேன் போற்றினேன் போற்றி

சரணங்கள்.

இல்லையிலாடிய வல்லபமுளபாதம்
போற்றினேன் போற்றினேன் - சமத்
தெல்லையிலேயடுத் தீசனேயுன்பாதம்
போற்றினேன் போற்றினேன் போற்றி

கெங்கைமதியணி சங்கர அரகர
போற்றினேன் போற்றினேன் - உமை
மங்கையிடபாகம் வைத்தமயேஸ்பரா
போற்றினேன் போற்றினேன் போற்றி

எங்கும்வியாபித் திருக்குமெங்கோன்பதம்
போற்றினேன் போற்றினேன் - சிவ
சங்கரசம்போ சதாசிவரூபனே
போற்றினேன் போற்றினேன் போற்றி

அந்தரிமகிழ்கின்ற அம்பலவாணனே
போற்றினேன் போற்றினேன் - அடியேன்
வந்தனையோடுமே வாழ்த்தினே னும்மை
போற்றினேன் போற்றினேன் போற்றி

ஈஸ்வரன்சொல் விருத்தம்.

என்னையேமனதிலெண்ணி யியல்புடன்தபமேசெய்த
மன்னவாவாதாவிசூரா மகிழ்ந்தேனுன்தபத்தைமெச்சி
நன்மையாயுனக்குவேண்டிய நல்வரங்கேட்டாயானால்
இன்னிலம்புகழயானு மியல்புடனளிப்பேன்கொள்வாய்.

வசனம்.

கேளுமப்பா வாதாவிசூரனே நீசெய்த விர வைராக்கிய வுக்கிர தபத்திற்குமகிழ்ந்து பார்வதிசமேதரிடபவாகனரூடராய் உன்முன் பிரசன்னமானேன் உனக்கு வேண்டியவரங்களைக்கேளும் வாதாவிசூரனே.

—*—

வாதாவிக்கும் - ஈஸ்வரனுக்கும்
தர்க்கம்.

இ-ம்-முகாரி-அடதாளம்

வாதாவி சொல்லல்.

கண்டேன் கலிதீர்ந்தேன் மனக்
கவலையெல்லா மொழித்தேன்
பண்டுசெய்பாவங்க ளின்றோடேபோக்கினேன்
மண்டலம்புகழ வரந்தரநோக்கினேன கண்

ஈஸ்வரன் சொல்லல்.

நீயேயெனக்குவெகு பக்தி கேட்டவரங்கள்
நானேநல்குவேனித முத்தி
நீயோசிவபூசை மறவாதவுளதாசை
வானோர்மகிழ்ந்து வணங்கவுன்பேச்சை நீயே

வாதாவி சொல்லல்.

கேட்டேனுயிரந் தேவவருடம் எனக்குவய
திட்டிவல்லயம் வாங்குகெருடன்
மாட்டோமென்றுசொல்லாம லுன்னைக்குலமமுவும்
மாயன்சக்ரஞ்சங்கு வாளும்வளைகொழுவும் கேட்

ஈஸ்வரன் சொல்லல்.

ஊசிமுனையிற்றலைக்கீழாய் அன்னையும்நோக்கி
வாசியடக்கினாய்நீகேளாய்
தேசம்புகழ்வரம் தாரேன்கேளுன்திறம்
பாசம்அம்புகொண்டு நேசமாயுலகாண்டு ஊசி

வாதாவி சொல்லல்.

பகைவர்மேலொருஅம்புவெய்ய ஒன்றுபத்தாய்
பகைத்துப்பெருகிநூறு யுய்ய
வகையாய்பாசுபதம் வருணன்வாய்வஸ்திரம்
நாகாஸ்திரமோடு நமன்வாயஸ்திரங்கொடு பகை

ஈஸ்வரன் சொல்லல்.

உன்னைபோல்பக்த னெனக்குமில்லை போவோமென்றால்
இன்னமெனக்குமனம் வல்லை
சின்னவயதுடைய மன்னுவாதாவிசூரா
சொன்னேனுனக்குபுத்தி நன்மையாயிருவீரா உன்

வாதாவி சொல்லல்.

தேவர்சூரர்மானிடர் யாவரும் எனக்கடங்கி
ஏவல்பணிகள்செய்யக் கூரும்
மாவீரதீரர்களும் வானுலோகத்தார்களும்
வந்துவணங்கவும் என்குலம்விளங்கவும் தேவ

வாதாவிசொல் திபிதை.

அரகரசிவனேயெந்த னருயர்பொருளேபோற்றி
வரமதுவெனக்குத்தந்தீர் வான்பரிசேனைநாடு
திருமணஞ்செயவேபெண்ணொன் றியம்புவீரெங்கிருக்கு
உருதியாயின்னுமொன்று வுரைத்துகைலைக்கேகும்.

வசனம்.

அகோவாருமையாசுவாமி எனக்கு சகலவரங்களையுங்கொடுத்தீர் இன்னும் ரதகஜதுரகபதாதிகளும் நாடுநகரமாடகூடங்களும் யானகலியாணஞ்செய்யும்படி பெண் எவரிடத்திலிருக்கின்றது அவள்பெயர் இன்னதென்றுஞ் சொல்லிக் கைலைக்குப் போய்வாரும் சுவாமி.

ஈஸ்வரன்சொல் திபிதை.

அருங்காணுதவாதாவிசூரா ஆயுசும்விலசகஸ்ரமஸ்திரம்
வீரியபுகழுங்கீர்த்தி விண்ணவரேவல்பெற்றாய்
சூரர்கள்குருவாஞ்சுக்கா சாரியால்புரவிசேனை
தாரமும்நகரும்நன்று புரியையுமமைப்பான்.

வசனம்.

கேளும் வாதாவிசூரா உனக்காக அதிக வரங்களைக் கொடுத்தேன் உன்குலகுருவாகிய சுக்கிலாச்சாரியால் துணைவர்களையும் சேனைகளையும் பெற்றுக்கொள் விஸ்வகர்மாவினாலே இரத்தினபுரி நகரத்தை அலங்கரித்து மாடமாளிகை ஏற்படுத்திக்கொண்டு விஸ்

வகர்மாமகள் அதிகழகையையுடைய சொக்ககன்னியென்பவளை மணம்புரிந்து சுகமாகவாழ்வாய் வாதாவிசூரனே. 14

வாதாவிசொல் திபிதை.

ஈசனால்வரங்கள்பெற்றேன் யெனக்கெதிரில்லாமற்றான்
டாசமாய்சேனையெல்லாம் பணிவிடைசெய்யப்பெற்றேன்
யோசனைதனில்மிகுத்த வுத்தமமந்திரிகாள்போய்
தாசனுமைக்கேயென்று தபதியையழைத்துவாராய்.

வசனம்.

அகோவாருங்கள் எனதுநேயர்களாகிய மந்திரிகளே விஸ்வகர்மாவை நானழைத்துவரச்சொன்னதாய் அழைத்துவாருங்கள்.

மந்திரிகள் வசனம்.

அப்படியே அழைத்துவருகிறோம் வாதாவிசூரதீரனே.

விஸ்வகர்மா வருகிற

விருத்தம்.

ஆதியாயுலகையீன்ற ஐம்முகப்விஸ்வரூபம்
சோதியாம்வாமதேவன் சுந்திரமுகத்திலுவந்த
நீதியாஞ்ஜனுதனன்றன் ரிஷிகோத்திரமுடையதீரன்
மேதினிவிளங்கச்செய்யும் விஸ்வகர்மனும்வருகின்றானே.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் ஆதியில் இவ்வுலகை ஆளிக்கிரா நின்ற சத்தியோ சாதம் வாமதேவம் அகோரம் தற்புருஷம் ஈசானியமென்று ஐந்துமுகமுடைய விராட்டுவினிட வாமதேவமென்னும் வேதத்தில் விளங்குகின்ற முகத்தில் உற்பவித்த சனாதரிகோத்திரனாகிய மயனென்றும், தேவதச்சனென்றும் சொல்லிவழங்குகிற விஸ்வகர்மன்வருகிற விதங்காண்க.

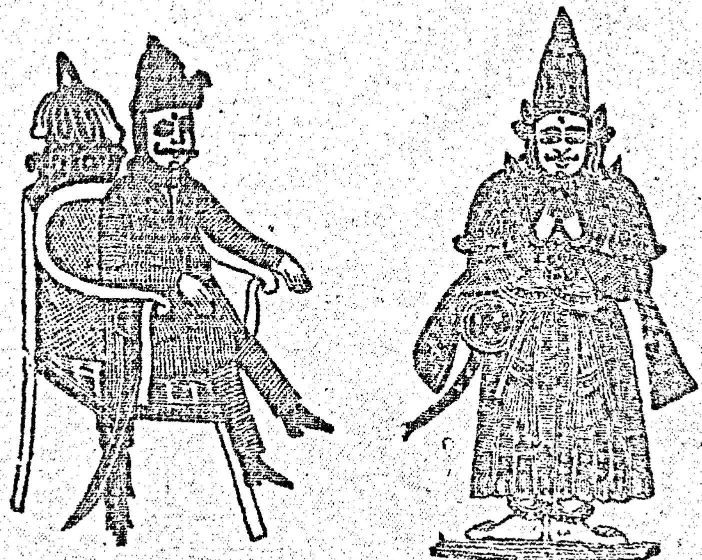

விஸ்வகர்மன் வருகிற தரு.

இ-ம்-மத்தியமாவதி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

வந்தான் விஸ்வகர்மன் பாரீர்
வந்தான் விஸ்வகர்மன்

அநுபல்லவி.

மார்பினில்பூணூ லிலங்க - அந்தமாயிடையில்
வருணவிந்தையாய்மடி-துலங்க
அங்குள்ளவானவ ராசிர்வதித்திட
இங்குள்ளமானிட ரெவரும்புகழ்ந்திட
எசுரர்வேதப் பாராயணதீரன்
இந்திரலோக நகர்க்குபகாரன்
விஸ்தகாஸ்திர மெய்யுபகாரன்
மேகமெனும்பரியை ஏறும்தாரன்
மித்திரபுத்திர களத்திரவர்த்தியோடு
மேதினிவாழ்பவர்க்கே யமருளிய வந்தான்

சரணம். 15

அரசர்கரத்தில் செங்கோலும் - விபசாயத்தொழில்
செய்யுங்குடிகள்கரத்தில் தாத்துக்கோலும்
தீரமுள்ளவணிகர்க்கெல்லாம் இராகுசோலும்
சீருடனேகொடுப்பேன் திரம்தாலும்
சிந்தையுடனே திரிகாலசந்தியும்
செபதபகாயத்திரி கேமங்களும்
அங்கமுடனே அநுவமக்கொடிவேந்தன்
அனைவர்களும்புகழ் கீர்த்திப்ரபந்தன்
விந்தையுடனே மலர்சூடுககந்தன்
வீசியவாசனை பூசியகெந்தன்
சந்திரசேகர விந்தைபதத்திருத்தி
மனதையுருக்கி யருள்பெறும் வந்தான்

பூதலந்தன்னிலுதிக்கின்ற பிராணிகட்கெல்லாம்
புகழாசிர்வாதார மளிப்போன்
ஆதிகாமாட்சியம்பாள் அருளும்வரப்ரசாதன்
அக்கசாலையனென்றே மிக்கவிளங்குநாமன்
அற்புததேவ ரத்தினவிமானமும்
பற்பலவாத்திய நாகசுரங்களும்
உற்பவமேசெய் தளித்தருள்சூரன்
ஓமெனுமந்திர உச்சாடனபோதன்
கீர்த்திகளெங்கும் தவராதக்கியானன்
ஜெகதலமெச்சிட வேலையில்தீரன்
சித்திரமிட்ட ரதத்தினிலேறி
யமதிடமுத்த மளித்தனருளிய , வந்தான்

மகரக்குண்டலங்காதில்துன்ன - மார்பிற்
சவுரிசங்கம் பளபளென்னமின்ன
பகரும்பஞ்சாட்சர பரமத்யானஞ்துதித்து
பத்தியோடுபர மானந்தனைப்பூசித்து
பந்தமிருந்துச் சிறப்புடனேமேவி
பலமுள்ளவாதாவி யழைக்கத்தாவி

சிந்தைமகிழ்ந்திட வேமயநாதன்
சிருடன்தவஞ் செய்யும்விநோதன்,
விந்தையதாக நடந்திடுஞ்சூதன்
சுந்தரமாகவே வந்தனநீதன்
சுந்தபலத்தில் மிகுந்ததிரமொடு
சித்தமகிழ்ந்து ஜெயத்துடனேசபை — வந்தான்

வாதாவிசூரன்சொல்-திபிதை.

இருந்திடுமாசனத்தில் யெளியனிடேரவும்மை
வருந்திநானழைத்தசேதி வகையுடனியம்பக்கேளீர்
பெருந்தவேமாடமாளி கூடகோபுரந்தடாகம்
திருமணஞ்செய்யசொக்கக் கன்னியைக்கொடுவாயென்றான்

வசனம்.

வாருமையா விஸ்வகர்மாவே இதோ ஆசனத்திலுட்காரும் இந்நாளுகாதவழி அகல நீளமுள்ள இரத்தினபுரிநகரை அலங்கரித்து மாடமாளிகை கூடகோபுரம் தடாகம் நந்தவனம் அக்கினிகாளி கோயில் உன்னதமாக ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதன்றியும் உமதுகுமாரத்தி சொக்ககன்னி யென்பவளை யான் விவாகஞ்செய்துக் கொள்ளவும் ஈஸ்வரன் வரங்கொடுத்தேயிருக்கிறார் அதுபோல நிறைவேற்றிவையும் விஸ்வகர்மாவே.

விஸ்வகர்மன் வசனம்.

ஈஸ்வரனால் வரம்பெற்றவுமக்கு யான் தடைசெய்யப்போகிறதில்லை உமதிஷ்டப்படி யாவையும் நிறைவேற்றித் தருகிறேன் வாதாவிசூரனே.

விஸ்வகர்மன் நகர் வுற்பத்திசெய்கிற தரு.

இ-ம்-மத்தியமாவதி-அடதாளம்

பல்லவி.

செய்வேன் செய்வேனே நகரொன்று
செய்வேன் செய்வேனே.

அநுபல்லவி.

செய்வேன்புதுநகரம் ஐயன்கொடுத்தவரம்
மெய்யாய்நாலுகாதம் வீரரத்னபுரம் — செய

சரணங்கள்.

கார்கோளமத்தியமும் பண்டுமேடையொன்று
கருத்தாயதில்நான்சென்று
பாரோர்புகழ்ந்திட பச்சைமரகதமும்
பவளம்வைடூரியம் படிகத்தால்சுவர்வைத்து — செய்

பொன்னினாற்றாணிருத்தி வைரத்தால்
பொதிபதின் மேல்திருத்தி
நன்னயமாகவே வைரத்திரமிட்டு
நாணயமாய்வெள்ளி கம்பியதின்மேல்தொட்டு — செய்

பத்தரமாத்துப் பசும்பொன்னினாலெங்கும்
பரப்பியமாளிகை யெங்கெங்கும்தங்கம்
சித்திரங்களெழுதிவைத்தேன் வெகுவிசித்திரம்
முத்துமரகதம் வைரங்களின்நேத்திரம் — செய்

வாரும்வாதாவிசூரா யிந்நகரம்
பாரும் வீராதிவீரா
மாரனிருக்கும் ஆரோக்கியாபுரிக்கதிகம்
பாரளந்தோன்பதியதற்குமிதுமேலாகும் — செய்

வீதியன்னாலுகாதம் மாடமாளிகை
மேகமுலாவுந்தூரம்
மாதரிருப்பிடமும் வீரரிருப்பிடமும்
மாதரிவாழிடம் வனங்குளம்பூமிதோட்டம் — செய்

வாதாவிசொல் விருத்தம்.

ஆகாகாவெகுவிச்சித்திரம் அருமைவேலைகளாம்குத்திரம்
ஓகோகோகண்கள்கூச வொளிர்திருக்கண்ணாடிவீச
தோகையருலாவமாடம் தூரத்தினஞ்செய்யக்கூடம்
நாகரத்தினங்களாலே நற்காளிகோயில்மேலே.

வசனம்.

ஆகாகா வெகுவிச்சித்திரம் விநோதாஞ்சித சூஸ்திரம் எவர்களாலும் செய்யமுடியாதவேலைகளை செய்துமுடித்தது மகா அற்புதம் சபாஷ்சபாஷ் நன்றாயிருக்கிறது கலியாணஞ்செய்ய உத்திரவு கொடுக்கவேணும் விஸ்வகர்மாவே.

இதுவுமது விருத்தம்.

அருமையாய்வேதமோது மகரர்கள்குலத்துக்கெல்லாம்
குருவெனவிளங்குஞ்சுக்ருச் சாரியர்தமையிப்போது
திருமணஞ்செயவேவாதா சூரனுனழைத்தேனென்று
உறுதியாய்வந்தனமுஞ்சொல்லி வுபசரித்தழைத்துவாருய்.

வசனம்.

மந்திரியாகிய மண்டலீகனே நமதுகுருவாகிய சுக்கிராச்சாரியாரை அழைத்துவரும்படிசெய்வாய் மந்திரி.

மந்திரி வசனம்.

நல்லது வாதாவிசூர மகாராசனே.

சுக்கிராச்சாரியார் வருகிற

பொது விருத்தம்.

ஆதியாம்பரத்தைநோக்கி யருஞ்சதாசிவத்தையுன்னி
சோதியைதொழுதுநெஞ்சில் துலங்கும்பூணூலணிந்து
காதினிற்கவசமிட்டு கையினிற்பிரம்புங்கொண்டு
வேதியனெனவேசுக்கிராச் சாரியும்வருகின்றுரே.

வசனம்.

பரப்பிரம்மச்சொருபத்தை மனதில்துதித்து பூணூலணிந்து மந்திரதந்திர யெந்திரவல்லவராகியும் காதிற்கவசமணிந்து ஓர் கையிற் பஞ்சாங்கமும் மற்றொருகையிற் பிரம்பும் ஜெபமணியுங் கொண்டு சுக்கிராச்சாரியார் வாதாவிசபைக்குவருகிறவிதங்காண்க.

17

சுக்கிராச்சாரி வருகிற-தரு.

இ - ம் - மோகனம் - அடதாளம்

பல்லவி.

சுக்கிராச்சாரியும்வந்தார் அசுரர்குரு
சுக்கிராச்சாரியும்வந்தார்

அநுபல்லவி.

ஆதிபரத்தைநினைந்து அஞ்செழுத்துண்மையை
நெஞ்சில்நினைத்துக்கொண்ட — சுக்கிரா

சரணங்கள்.

காதிற்கவசமணிந்து கையிற்ஜெபமணி
வையகம் புகழ்ந்திட — சுக்கிரா

மார்பிற்பூணூலிலங்க மந்திரதந்திர
எந்திரவல்லவர் — சுக்கிரா

திருமணமுடித்துவைக்க நெறிமுறைவழி
தவறுமற்செய்பவர் — சுக்கிரா

வாதாவிசொல் தரு.

இ-ம்-முகாரி-அடதாளம்

பல்லவி.

வந்தனஞ்செய்கிறேன் சுவாமி
வந்தனஞ்செய்கிறேன்
சிந்தைமகிழவே யெந்தனற்குருவே.

அநுபல்லவி.

ஊசிமுனை தனிலே தலையூன்றிக்கால்மேலே
ஈஸ்வரனைத் துதித்தேன் அவரனேகவரமளித்தார் வந்த

சரணங்கள்.

விஸ்வகர்ம்மாவாலே இன்னகர்
வேலை தூண்டானதாலே
அவர்மகள்சொக்கக்கன்னியானை
திருமணஞ்செய்யின்றேனே வந்த

காலாள்சேனைப்பரிநம்மால் நாலு
லக்ஷங்கோடிகரி - மூலபலங்களுடன்
துணைவர்கள்காவல் றளித்திடுவீர்
வந்தனஞ்செய்கிறேன் வந்த

வாதாவிசொல் திபிதை.

சிந்தையுமகிழ்ந்தேன்பட்டணஞ் செய்ததுங்கண்ணுற்கண்டு
விந்தையாய்மணமுடிக்க வேண்டியதிருப்பதாலே
அந்தமாய்நகரமெங்கு மலங்கிர்தஞ்செய்துநன்றாய்
பந்தலும்போடுவித்து பதிலுரைசொல்வாய்மந்திரி.

வசனம்.

கேளும்மந்திரி பட்டணமுண்டாக்கினதைக் கண்டுமகிழ்ந்தேன் இப்போதெனக்குத் திருமணமுடிக்கவேண்டியிருப்பதால் இந்நகரமெங்கும் யாவரும்கண்டு மகிழும்படியாக வலங்கிருதஞ்செய்வித்து பந்தல்முதலானதும் போடுவித்து சேதிசொல்வாய் மந்திரி.

மந்திரிசொல் திபிதை.

கட்டியக்காராகேளாய் கதித்தகம்புலகம்யாவும்
இட்டமாயலங்கரித்து ஜெயபேரிமுழக்கநன்றாய்

கட்டளையிட்டேனிப்போ கடினமாயேயினியும்
இட்டவட்டங்கள்செய்து சீக்கிரமுரைத்திடாயே.

வசனம்.

கேளாய் கட்டியா ஐந்நூறுகாதவழி நீளமும் அகலமுமுள்ள இரத்னபுரிபட்டணத்தை அலங்கரித்து எக்காளம்-பேரி - தாரை-பூரி பதினெண்வாத்தியங்கள் முழங்கும்படி செய்துவருவாய் கட்டியக்காரனே,

கட்டியன் வசனம்.

அப்படியே செய்வித்தேனையா சுவாமி.

வாதாவிக்கு மந்திரிசொல் வசனம்.

தாங்களளித்த வுத்திரவின்படி பட்டணமுழுதும் அலங்கிருதப்படுத்திவைத்தேன் சுவாமி.

வாதாவிசொல் வசனம்.

சந்தோஷமானது விஸ்வகர்மா மகளாகிய சொக்கக்கன்னியென்னுமாதை தாதிகள்சூழ மணக்கோலத்துடன் அலங்கரித்து அழைத்துவாரும் மந்திரி.

சொக்ககன்னி வருகிற

விருத்தம்.

கையினில்வளைகுலுங்க காதிற்கொந்தளமேமின்ன
மெய்யினிற்பணிதுலங்க விதவிதஆடை-பூண்டு
செய்தொழில்விஸ்வகர்மன் செல்வமாமின்றமாது
ஐயமில்லாமற்சொக்கக் கன்னியும்வருகின்றாளே.

பொது வசனம்.

அகோசெப்படியென்றால் அலங்கிர்த அனேகதாதிகள்புடைசூழ கதம்பகஸ்தூரிவாடைகள்வீச எக்காளம்-பேரி-தாரை-பூரி-டம்மாரி அனேக வாத்தியங்கள்முழங்க மணக்கோலங்கொண்டு விஸ்வகர்மா மகளாகிய சொக்ககன்னி சபைக்குவருகிறவிதம்காண்க.

சொக்ககன்னி வருகிற-தரு.

இ-ம்-ஆனந்தபைரவி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

மயவிஸ்வகர்மன்பெண்வந்தாள் - அதிசுந்தர
மயவிஸ்வகர்மன்பெண்வந்தாள்.

அநுபல்லவி

மயவிஸ்வகர்மன்பெண்ணாள் மதனரதிக்குமேலாள்
வாரியசடைதனில் பூமலர்சூடியே
நேர்விழிதன்னில்மை இலர்தமெழுதியே மய

சரணங்கள்.

காலிற்சிலம்பொலிக்கவே - தங்கவொட்டியாணம்
மேலிற்பணி துலங்கவே
காலிற்சிலம்பிலங்க கையில்வளைகுலுங்க
கதம்பகஸ்தூரிகள் கமகமவெனவே
விதவித ஆடைகள் பளபளவெனவே மய

19

காதிற்கொந்தளமின்னவே - வச்சிரமூக்குத்தி
கற்கள்தகத கென்னவே
காதிற்குந்தளமின்ன கையில்மோதிரந்துன்ன
கனகரும்பஸ்தனமேல்ரவிக்கை
மதனசுந்திர ரதியெனுமிடையாள் மய

மாதாபிதாவைபோற்றியே சொக்ககன்னியாள்
வாதாவிதனை யேற்றியே
மாதாபிதாவைக்கண்டு வாதாவிருரன்பெண்டு
மங்களயின்கிர்த குங்குமம்பூசியே
பெண்கள்குணமதில் மாயவிநோதியாம் மய

பொது விருத்தம்.

பந்தலிலுள்ளசூரர் பரம்குடன்சூழ்ந்திருக்க
மந்திரத்தச்சனாலே மணவறையதனுள்செய்து
விந்தையாயரசாணிநட்டு விதவிதசால்கரகம்வைத்து
சந்ததிவிளங்கச்சுக்ரா சாரியர்சடங்குசெய்தார்.

பொது வசனம்.

அகோரப்படியென்றால் அதிவீரசூரர்கள்சூழ்ந்த திருமண
பந்தலிலே மணவறையின்முன் அரசாணிநட்டு அதின்பக்கம்சால்
கரகம்வைத்து சுக்கிராச்சாரியார் வேதவிதிப்படி சடங்குசெய்கிற
விதங்காண்க.

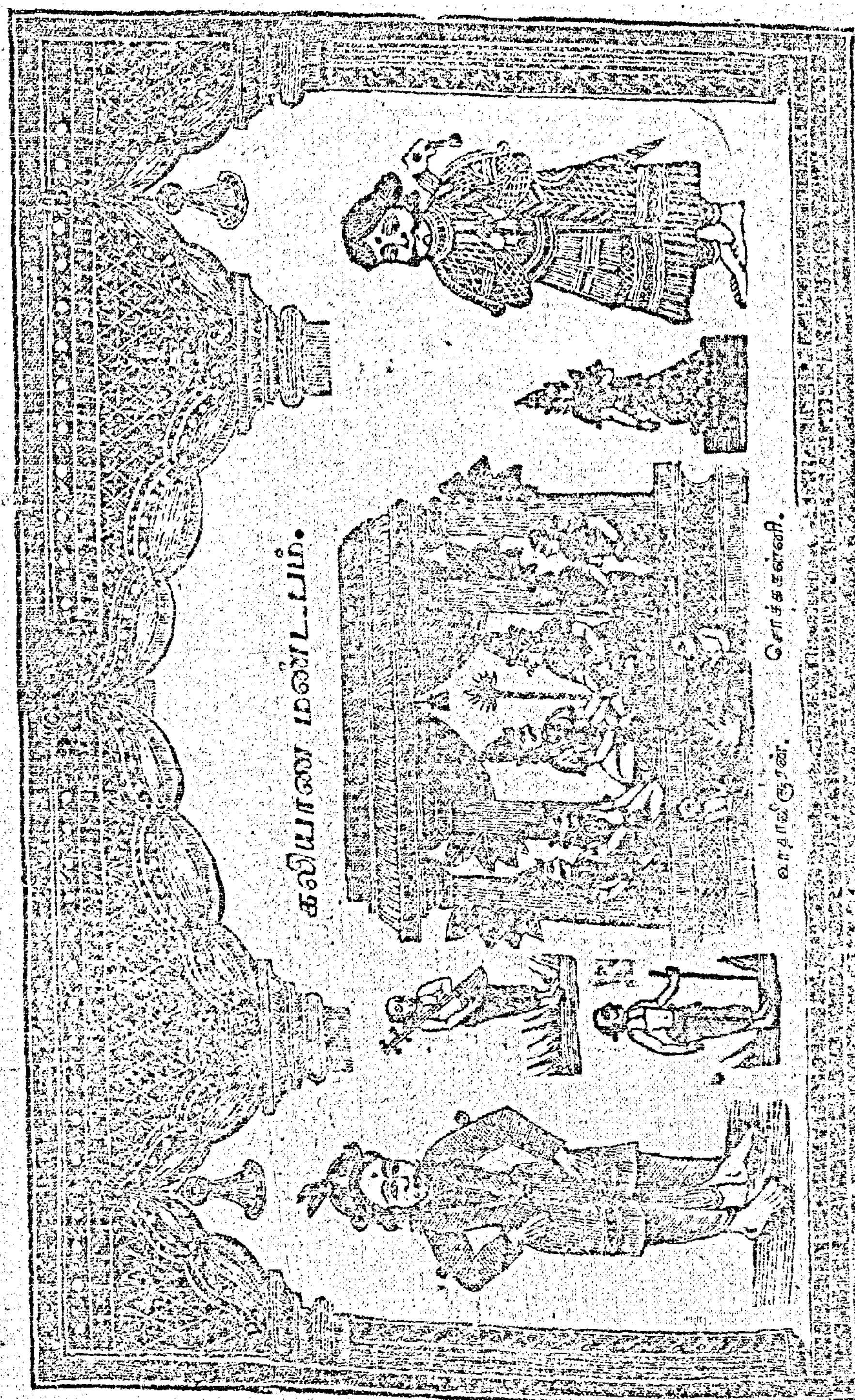

சுக்கிராச்சாரி சடங்குசெய்கிற தரு.

இ-ம்-மோகனம்-அட்தாள்சாப்பு

பல்லவி.

சடங்குகள்மிகச்செய்யவே - சுக்கிராச்சாரி
இடங்கொண்டெழுந்தாரே

அநுபல்லவி.

விநாயகர்பூசைசெய்தார் - சிவசுதக்
கணபதிப்பூசைகொண்டார் சடங்கு

சரணங்கள்.

நலங்கிடச்செய்தாரே - இருவர்க்கும்
சலம்விடச்சொன்னரே சடங்கு

கோடியுடுத்தச்சொன்னர் - மஞ்சள்வஸ்திர
ஆடைதரிக்கச்சொன்னர் சடங்கு

மாலையெடுத்தணிந்தார் - முல்லைமல்லி
ஆரந்தரித்தார்கள் சடங்கு

ஓமம்வளர்த்தாரே - ஆவினெய்பால்
தீயில்விடுத்தாரே சடங்கு

தட்டையெடுத்ததிலே - அரிசிதேங்காய்
தாலியையவைத்தாரே சடங்கு

மந்திரசெபங்கள்செய்தார் - மங்கிலியத்தை
வந்தவர்தொட்டார்கள் சடங்கு

எடுத்தார்மங்கிலியத்தை - வாதாவிகையில்
தொடுத்தானேபெண்கழுத்தில் சடங்கு

அரிசியெடுத்தாரே - சேஷையிட
பெரியோரையழைத்தாரே சடங்கு

அரசாணிசுத்தச்செய்தார் - கைகோர்த்துமே
அருந்ததியைக்காட்டினர் சடங்கு

சந்தனமளித்தாரே - வந்தவர்க்கு
தாம்பூலங்கொடுத்தாரே சடங்கு

விருந்திடச்செய்தாரே - யெல்லவர்க்கும்
விடைகொண்டெழுந்தாரே சடங்கு

வாதாவிசொல் இபிதை.

திருமணமுடித்துவைத்தீர் சேவடிபணிந்தேனும்மை
கரிபரிதேர்கள்சேனை காவலர்யேவல்மாதர்
எருதுடன்பசுக்களாடு யெருமைகள்கிடாக்கள்வண்டி
குருவேநீரெனக்களிக்க கோரினேன்சரணமையா.

வசனம்.

சுவாமி இன்னம் ஆனை சேனைகள் துனைவர்கள் ஏவலர்களும் உற்பத்திசெய்து கொடுக்கவேணுமையா சுவாமி.

சுக்கிராச்சாரிசொல் விருத்தம்.

ஆனையொடுசேனைபரி தேர்கள்காலாள்
அரிமுகமும்யாளிபுலி வேங்கையோடு
யானைமுகம்யெலிகரடி புலியுஞ்சென்றாய்
புத்திலேயீசலது புறப்பட்டாற்போல்
நாவிப்போபஞ்சாட் சரத்தினாலே
நலமுடனேவரவழைத்துத் தருவேன்கண்டாய்
சேனையொடுகாவலர்கள் சூழநன்றாய்
செழித்துமிகவாழ்ந்திருப்பாய் வாதாவிகுரு.

—*—

சுக்கிராச்சாரியார் சேனையுண்டாக்கும்-தரு.

இ-ம்-பந்துவராளி-அடதாளம்

பல்லவி.

வந்தாரே ராக்ஷதக்கோடி
வழைத்தசுக்கிரன் மிகுத்தபடையாய்.

அநுபல்லவி.

வந்தாரோராக்ஷதப்படை பஞ்சாட்சரவலுவால்
பஞ்சானனமுகங்களாயிரம்
இரண்டாயிரம் விழிகையொடு வந்தாரே

சரணங்கள்.

நரியோடியாளிகள் புலிமுகமொருகோடி ராக்ஷதபடை
கரடிகழுதைபுலி எருதுக்கிடாமுகம்
ஆரவாரசிங்கங்கள் கெர்ச்சித்ததுபோல
வீரசூரதீர ராக்ஷதப்படைகள் வந்தா

தேரோட்டும்பாகரொருகோடி ராக்ஷததீரர்
காரெட்டுவீரர்களிருகோடி
பரிதியையவாய்தனி லடக்கிவுமிபவர்
பாருள்ளகீர்தனை குடிக்கவல்லவர்
பாரவீரசூரத்தோடுகைமீறி
தாரைபந்தாடுவோமென்றேசினைத்துக்கூறி வந்தா
அண்டம்நடுங்கச்செய்வோரும் வல்லுலக்கைவேல்
கொண்டுபரிதேருடன்வருவோரும்
தடியொடுவில்லே விடியொடுயவர்பொடி
அடியோடெழும்பிட கடலேழும்பொங்கிட
அடர்ந்துதுடர்ந்து வீரிட்டேசிலர்
இடங்கள்நெருங்கிப் போரிட்டேஓடி வந்தா

சேவகர்கள் வருகிற

விருத்தம்.

வந்ததோர்சேனையெல்லாம் வந்தனஞ்செய்துநின்று
எந்தையேயெங்களைநீ ரியல்புடனழைத்தசெய்தி
தொந்தமாய்ச்சொன்னீராகில் தொல்புவிமகிழவேதான்
சிந்தையுமகிழச்செய்வோம் சுக்ராச்சாரியரேபோற்றி

வசனம்.

அகோ சரணம் சரணமையா யெங்கள் தந்தையாகிய சுக்கிராச்சாரியரே எங்களை மந்திரஜபத்தால் வரவழைத்தசேதி தெரிவிக்

தால் மூவர்யாவர் எவர்களாயிருந்தபோதினும் கிமைப்பொழுதில் ஜெயம்பெற்றுவருவோமையா சுவாமி.

சுக்கிராச்சாரிசொல் வசனம்.

அகோ அசுரப்படைகளே நீங்கள்யாவரும் வாதாவிசூரனிடமயிக்கியப்பட்டு அவனுக்கு ஏவல்பணி செய்துக்கொண் டிருங்கள். சேனைகளே.

இதுவும்அது விருத்தம்.

வாதாவிசூராய்கேளாய் வலுவுள்ளபடையைத்தந்தேன்
ஏதாகிலுங்குறவில்லாமல் யியலபுடன்வைத்துக்காத்து
நீதியாயுலகையாண்டு நெறிமுறைதவராமற்றான்
சோதிதன்பாதம்போற்றி சுகமடைந்திருப்பாய்சூரா.

பொது விருத்தம்.

திக்கெலாம்புகழுஞ்சேனை திறமுடனளித்தபின்னர்
மிக்கவேஅசோமுகிக்கு கெற்பமுண்டாகவன்று
சுக்கிரனினைக்கநால்வர் சுகமுடன்வாதரன்குண்டலன்
மிக்கவேமகோனன்மகோதரன் பக்குவமாகவந்தார்.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் சுக்கிராச்சாரியார் வாதாவிசூரனுக்கு சேனைகளை வுற்பத்திசெய்துக் கொடுத்தபின்பு வாதாவிசூரன் தாயாகிய அசோமுகிக்கு கெற்பமுண்டாகவென்று சுக்கிராச்சாரியார் நினைக்க, உடனே கெற்பமுண்டாகி வாதரன் – குண்டலன்–மகோன் – மகோதரன்யென நாலுபிள்ளைகளைப் பெற்றாள். அப்பிள்ளைகளை வாதாவிசூரனெடுத்து முத்தமிட்டு வளர்த்து சகலவித்தைகளையும் கற்பித்துக்கொடுத்து புஜபலமிகுத்து அரசுசெய்து மகிழ்ந்திருந்தார்களென்பதாம்.

பொது விருத்தம்.

புஜபலமுள்ளவாதா சூரனுந்தம்பிநால்வர்
திசையெலாமாளுங்காலஞ் சேயிழைசொக்ககன்னி
நிஜமதாய்க்கெற்பமாகி சிகரிகாகெம்பாசூரன்
கெஜமுகன்கும்பன்சம்பு மாலியையீன்றாள்மாது.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் வாதாவிசூரன் தம்பிமார் நால்வர்கள் அரசுசெய்யுங்காலத்தில் சொக்ககன்னி கெர்ப்பவதியாகி பன் – கும்பன் – கெஜமுகன் – சம்புமாலி யென்று நால்வரை ஈன்று ஐந்துவயதானவுடன் சகலவித்தைகளையுங் கற்றுக்கொண்டு வலிகுத்து பராக்கிரமசாலிகளாயிருந்தார்கள்.

வாதாவிசூரன் பிள்ளைகளை அழைத்துவரும்படி கட்டியனுக்கு சொல்லுகிற

விருத்தம்.

ஆரடாகட்டியக்காரா யருந்தவஞ்செய்துபெற்ற
சூரனும்கெம்பாசூரன் சுகமுடன்கெஜமுகன்றான்
வாரெங்கும்புகழுகின்ற பராக்கிரமன்கும்பாசூரன்
வீரியமுள்ளசம்பு மாலியையழைத்துவாராய்.

வசனம்.

அடேகட்டியா எனதுபுதல்வர்கள் நால்வரையும் நானழைத்து அழைத்துவருவாய்.

கட்டியன் வசனம்.

அப்படியே அழைத்து வருகிறேன் மகாராஜனே.

பிள்ளைகள் வருகிற தரு.

இ-ம-சாவேரி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

கெம்பாசூரனானே அதிகக்கெட்டி
கெம்பாசூரனானே.

அனுபல்லவி.

கெம்பாசுரனுடன் கெஜமுகச்சூரனும்
கெம்பாசுரன்தம்பி சம்புமாலிநால்வர் — கெம்

சரணங்கள்.

பரிதியையெட்டிப்பிடிப்போம் - எங்கள்பெலன்
பரமன்மலையை யெடுப்போம்
பரிதியையெட்டுவோம் பரமன்மலையெடுப்போம்
கரியைக்கையாலெடுத்து பந்தாகவெறிகுவோம் — கெம்

அஸ்வனிமுதல் ரேவதியைவில்லில்வைத்து
அந்தரத்தினிலெறிவோம்
விஸ்தாரமானகடல் நீர்மேல்நடந்தோடுவோம்
வேடிக்கையாய்த்திமி திமிங்கலத்தைப்பிடிப்போம் — கெம்

பாரிமலையையெடுத்து - கைகல்லுபோல்
சூரியனையெறிவோம்
பாரிமலையெடுத்து பந்தாடியேயுடைத்து
பச்சமலைதந்து பவழமலையேந்துவோம் — கெம்

பிள்ளைகள் தகப்பனிடம்போய் சொல்லும் தரு.

இ-ம்-ஸன்னியாசி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

ஏனெங்களையழைத்தீர் - உரைத்திடும்
என்னகாரணமழைத்தீர்.

அனுபல்லவி.

எளிதேயழைத்தீராயா யேவல்புரியுமெய்யா
சேனைகளைத்தாந்தியா க்ஷணத்திலெரிப்போமையா — என்

சரணங்கள்.

என்னகுறைதனைவந்ததிப்போ - எங்களையழைத்
தின்னதென்றுசொல்லாதிருத்தல்தப்பே
பொன்னோடு வெள்ளிமலையை
பிடுங்குவோ மதுகளை
முன்னேனுனுமில்லான்
என்னோடெதிர்த்து நில்லான் — என்

சிறுவரென்றெண்ணாதேயையா - எங்களையிங்கு
வரவழைத்ததைசொல்வீரெய்யா
எறிதணலிற் புகுவோம்
உருமாறியே திரிவோம்
கருங்கடல்நீரை குடிப்போம்
பெரும்புலியானைபொசிப்போம் — என்

மேல்வாருதியில் விழுவோம் - சுவாசமடக்கி
கீழ்சமுத்திரத்திலெழுவோம்
மேலேகிளம்பி சந்திர
மண்டலம்புகுவோமிந்திர
உலகமதிர நுழைவோம்
மாலோன்பதியை யேகுவோம் — என்

வாதாவிசொல் விருத்தம்.

தோமரங்கள் பாணமொடு வில்வாளேந்தி
துலங்கவே யொருகோடி படைகள்சூழ
சாமரங்கள் கௌரியா லாத்தியோடு
சகலருஞ்சூழ் ரத்னபுரி யானுங்காலம்
இமயவர்கள் தமையடக்கி நமதுவேலைக்
கிசையவே செய்வனென்று தம்பிநால்வர்
மாமகுடம் புனைந்தவா தாவிசூரன்
வருத்திட்டான் பிள்ளைகளுக் குரைத்திட்டானே.

வசனம்.

கேளுங்கள் பிள்ளைகளே. ஈஸ்வரனால் அனேக வரம் பெற்று இரதகஜதுரக பதாதிகள் பெருத்து ஏகச்சக்கிராதிபதியாய் பலபிருத்து வாழ்கிறோமல்லவா தேவர்கள்-தேவஸ்திரீகள் யாவரையும் பிடித்து நமதேவல்செய்யவைத்து அவர்களையடக்கி யொடுக்கி அடித்து பிடித்துவைத்திருந்தால் நமதுபேர் எங்கும் வியாபிக்குமல்லவா ஆதலால் தேவர்கள்-அஷ்டவசுக்கள்-பிரமா-விஷ்ணு-சந்திரன்-சூரியன் முதலான யாவர்களையும் பிடித்துவாருங்கள் தம்பிமார்களே புதல்வர்களே.

(பிள்ளைகள்-வசனம்) அப்படியே செய்குறோம் தந்தையே.

இராக்ஷதாள் தேவர்களைப் பிடிக்கவருதல்.

இ-ம்-மோகனம்- அடதாளம்

பல்லவி.

அசுரர்கள்வந்தாரே - தேவரைதேடி
அசுரர்கள்வந்தாரே.

அநுபல்லவி.

அசுரர்கள்வந்தாரே விசையாகவேயெழுந்து
அண்டம்நடுங்கிட அதிரப்பொழிந்து அசுரர்

சரணங்கள்.

இந்திரனைப்பிடித்தார் - கயர்கட்டி
இருக்கிச்சிறையிலடைத்தார்
தந்திரமாகவே சந்திரனைப்பிடித்து
தயங்கிமயங்கி வெளியினின்றேவிடுத்தார் அசுரர்

பருதியைதான்பிடித்தார் - கைகட்டதென்று
பருக்கிரமித்தேயெழுந்தார்
பருதியைப்பிடித்துமே பத்தெட்டடியடித்து
ஒளிகுறச்சாலையில் யிட்டுக்கடையல்பிடித்து அசுரர்

மாய்கையெடுத்தாரே - ஜெகஜ்ஜால
மாலைப்பிடித்தாரே
மாலைப்பிடித்து மணிக்கயற்றல்கட்டி
மாடோட்டுங்கள்ளா மடையாயென்றேதிட்டி அசுரர்

பிரமன்றனைபிடித்தார் - வேதஞ்சொல்லும்
குரவன்றனையடித்தார்
பிரமன்றனைபிடித்து நமனையுதைத்தடித்து
பேய்போலலையுங்காற்றை பெருக்கவிருக்கிமெத்த அசுரர்

தனஞ்சயனைபிடித்தார் - நிருதியை
தவிடாய்க்கொழித்தடித்தார்
மனங்கொண்டுவருணனை மானமாக்கொண்டு
தனந்தரக்குபேரனை தானேமடக்கிக்கொண்டு அசுரர்

உலகமதிர்ந்திடவே - அஷ்டகஜங்கள்
மலைபோல் குவிந்திடவே
உலகமதிர்ந்திட மலைகளுடைந்திட
உம்பர்கள்மனம்கொந்து மெய்சுதயங்கிட அசுரர்

விண்ணுறுமதிர்ந்திடவே - நக்ஷத்திரங்கள்
மண்ணில்விழுந்திடவே
மன்னன்வாதாவி மயங்கிடதேவர்
என்னவிபரீதமென்றுதியங்கிட அசுரர்

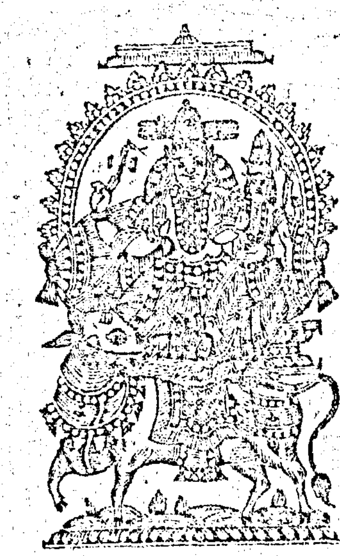

ஈஸ்வரர் வருகிற

பொது விருத்தம்.

மாலயன்றேடிக்காணு வள்ளல்பார்வதியாளிபாகன்
பாலன்மார்க்கண்டருக்காய் பாசமேவிடுத்தகாலனை
காலனையுதைத்தபாதன் கையின்மான்மழுதரித்த
வேலனையீன்றமூர்த்தி விடையின்மேல்வருகின்றாரே.

பொது வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் பிரம்மா விஷ்ணு யிருவரும் அடிமுடிதேடிக் காணுதவராயும், பார்வதியை இடபாகத்தில்வைத்தும்

மார்க்கண்டனுக்காக மரலியையுதைத்தும், சூல-கபாலந்தரித்தும், விநாயகர்-சுப்பிரமணியரை அளித்த மூர்த்தியானவர், தேவர்கள் [illegible] தவரினகாரண மியாதென்றறிய ரிஷபவாக [illegible] தர்புடைசூழ சபைக்குவருகிற விதங்காண்க.

ஈஸ்வரன் வருகிற தரு.

இ-ம்-மத்தியமாவதி-அடதாளம்

பல்லவி.

வந்தார்பாரீர் கைலைவாசர்
வந்தார்பாரீர்.

அனுபல்லவி

வந்தாரிதோபாரீர் தொந்தோமென்றுடியே
விந்தையாய்விடையேறி சந்திரனைதரித்தோர் வந்

சரணங்கள்.

நந்தியுடன்கண நாதர்களுஞ்சூழவே
நன்மலர்கந்திரு வாதியர் தூவவே
சிந்தைமகிழ்ந்தோர் சிவசிவாவென்னவே
சித்தர்முனிவர் ஜெயஜெயவென்னவே வந்

வேடிக்கையாய் புள்ளாங்குழலூத
மிருதங்கவீணை தம்பூருஜொலித்திட
சேடியர்பிட்ட லிசைகொண்டுபாடிட
தேவர்முனிவர் மகிழ்ந்துகொண்டாடிட வந்

அந்தரதுந்துமி வாத்தியமுழங்கிட
அரவாபரண மசைந்துக்குலுங்கிட
கந்தபரிமள வாசங்கள்வீசிட
சங்கீதம்பரிட வேதமுழங்கிட வந்

வானவர்மாலயன் யிந்திராதிதேவர்கள்
மாதவந்தப்பின காரணமேதென்று
தினதயாபர ரூரதனெங்கென்று
திரமாய்விசாரணை செய்யமனங்கொண்டு வந்

நாரதர் வருகிற

விருத்தம்.

ஆதிமாலயனுமிந்திரு ருதியர்பதியைநீங்கி
யிபாதகன்வாதாசூரன் தூதரால்பிடித்துவந்து
சோதிரத்னபுரத்திற் சொற்படியேவல்கொள்ளும்
சேதியைப்பரமனுற்குச் செப்பநாரதர்வந்தாரே.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் ஆதிமூல சோதிசொரூபனாகிய மகாவிஷ்ணுவையும், சகல சிருஷ்டிகர்த்தராகிய பிரமன்-தேவர்கள் பலரும்-தேவ அரசனாகிய இந்திரன்-அஷ்டவசுக்களையும் வாதாவிசூரன் தனது தூதர்களால் பிடித்துக்கொண்டுபோய் இரத்தினபுரிநகரத்து அசுரர்களுக்கு ஏவல் பணிவிடைசெய்யும்படி ஆக்கியாபித்துநடத்திவருகிறநாளையில் நாரதமகாமுனிவர் தெய்வப்பதியில் தேவர்களில்லாததறிந்து கைலாசவாசகருக்குசொல்லவருகிறவிதங்காண்க.

நாரதர் ஈஸ்வரரிடம்சொல் தரு- ஓரடி.

கண்ணிகள்.

அரகரர்கயிலாசவாச அச்சுதாமுகுந்தாவென்று
அருள்பெரும்நாரதமுனி அரன்சபைவந்துதோன்றினர் அர
கையில்வீணாநாதமுடன் கழுத்திற்ருவடம்பூண்டு
மெய்யினில்வெண்ணீரணிந்து வேடிக்கையாகதோன்றினர் அர

வேதசங்கீதம்பாடி விமலர்பதத்தைநாடி
ஓதியபஞ்சாக்ஷரமாக தவமுனிவந்துதோன்றினர் ஆர

பாதகன்வாதாவிசூரன் பண்ணுமக்கிரமந்தானறிந்து
பேதகஞ்செய்யக்கவடுகொண்டு நாரதர்வந்துதோன்றினர் ஆர

நாரதர் விருத்தம்.

ஐயனேபோற்றிபோற்றி அங்கசன்றனையுதைத்த
மெய்யனேபோற்றியிந்த மேதினிபடைத்தாய்போற்றி
துய்யனுமயன்மாலிந்திரா தியர்தமைவாதாசூரன்
செய்யும்வாதைகளைச்சொல்வேன்சித்தம்வைத்தருள்வாய்போற்றி

இதுவுமது-தரு,

இ-ம்-பிலகரி-அடதாளம்.

கண்ணிகள்.

பூலோகந்தன்னிலே சூரபத்மன்தங்கை
அசோமுகியாள்வயற்றில்

ஆலகாலம்போலே வில்வலன்வாதாவி
அவதரித்தார்களையா

கோலாகாலங்களாய் ரிஷிகளனைவரை
கொன்றவர்தின்றார்கள்

வேலவர்க்கன்பன் அகத்தியமுனி
அவ்வீதியில் தான்வரவே

பாதகன்வாதாவியென்னவில்லிலமுதுனீர்
பக்ஷிக்கவேணுமென்றார்

சூதையறியாமல் முனியொப்பச்
சுருக்காய்முதுசெய்தான்

பாதகன்வில்வன் ஆட்டுக்கடாவாக
பாரியுருவெடுத்தான்

தீயன்வாதாவி கிடாவையறுத்துச்
சிந்துசிந்தாய்சமைத்தான்

வாருமையாமுனியே யமுதுண்ண
வாவென்றுபசரித்தான்

சூரன்வாதாவி சொற்படியுண்டு
சுகித்தாரவ்வேளைதன்னில்

வீராதியென்னண்ணு வில்வலாவாவென்று
வீரியமாயழைத்தான்

தீரன்வயற்றில் வுருவாயெழும்புஞ்
செய்தியைத்தானறிந்தார்

தவமுனிதன்வயற்றில் ஜீர்ணமியென்
றணிந்தார்விபூதிதன்னை

அவமிருத்துவாகிய சேதியறிந்து
அழுதுப்புரண்டானே

உம்மைநினைந்து தவமேபுரிய
வரமதுதான்கொடுத்தீர்

வரமதுபெற்ற வாதாவிசூரன்
வானுலோகமேவி

அரிபிரமாதியர் யாவரையும்பிடித்
தடித்தவன்யோவலிட்டான்

இன்னமென்னசூது யிடும்புகள்செய்வானோ
ஏகனேயானறியேன்.

ஈஸ்வரன்சொல் விருத்தம்.

நல்லதுபயப்படாதே நாரதமுனியேகேளீர்
தொல்லைசெய்திடும்வாதாவி சூரனையதமேசெய்யச்
சொல்கிறேனுபாயமொன்று சுருதியோடந்தமாக
வல்லவாநீபோயந்தத் தேவனையழைத்துவாராய்.

வசனம்.

ஆனால் நல்லதாகட்டும் பயப்படவேண்டாம் தொந்தரைசெய்
ம வாதாவிசூரனை இன்னும் கொஞ்சதினத்தில் அதம்பண்ணச்
செய்வோம். இதோ நான் கொடுக்கும் விபூதியை தாவிவிடும் சந்
ருபுரியிலுள்ள அசுரர்கள்யாவரும் அதிக நித்திரையாய் விடுவார்
ா அங்குள்ளதேவர்களை இங்குவரும்படிசெய்யும் நாரதமுனியே

(நார-வ-ம்) அப்படியே நல்லது சுவாமி.

தேவர்கள் ஈஸ்வரனிடம் வருகிற

விருத்தம்.

இந்திரன்பிரமாவிஷ்ணு யெனதிக்குப்பாலரோடு
புந்திரதேவர்யாவர் சூழ்ந்துவாதாவிபக்கல்
விந்தையாயேவல்செய்து விசனமாயிருக்கும்போது
மந்திரகாரதருணக்க வருகிறார்தேவரெல்லாம்.

தேவர்கள் வருகிற-தரு.

இ-ம்-பராபரக்கண்ணி-அடதாளம்.

பல்லவி.

தேவாதிதேவர்வந்தார் நல்ல
சித்தல்பரிசுத்த முத்தனைக்காண.

அநுபல்லவி.

அனங்கனைக்காய்ந்தக்கண்ணனே - எங்கள்
ஆதியேசோதியே நீதியுள்ளவனே
மானங்கமழ் பூண்டமெய்யோனே - எங்கள்
வல்லோனே சொல்லோனே நல்லோனைக்காண தேவா

சரணங்கள்.

மாலயனிந்திராதி தேவர்கள்நாங்கள்
வாதைபட்டோம்வாத சூரனல்யாவர்
போதும்போதும் துயர்தீரும்சிவ
நாதனேயுமையவள் பாகனேகாரும் தேவா

ஏமனையுதைத்தப் பொம்பாதா - இது
சமயம்சமயமெங்க ளிடர்தீர்நாதா
சோமன்றனைதரித்த விநோதா - இப்போ
தாமதமில்லாமல் தயவருள்தாதா தேவா

உம்மையல்லாமல் வேருண்டா - எங்கள்
உத்தமனேமனம் வைத்துவிஷமுண்ட
பாம்பாபரணத்தைப்பூண்ட - எங்கள்
பாதியேநீதியே யமரர்கள்வேண்ட தேவா

தேவர்கள் சிவனிடம் முறையிடும் - தரு.

இ-ம்-நீலாம்புரி-திருபுடைதாளம்

பல்லவி.

அபயமபயமையா எங்கள்
ஆதியேயபயமையா.

அநுபல்லவி.

நகைத்துப் புரமெரித்தவா
நாதனேகரி யுரித்துப்போர்த்தவா அப

சரணங்கள்.

அந்திவண்ணாயென்னசெய்வோம் - எங்கள்
சிந்தையுக்கலங்கி யுய்வோம்
மந்திரகிரிதன்னில்வாழும் - எங்கள்
மகாதேவா சொல்லக்கேளும் அப

பட்டபாடுமெத்த வுண்டு - அந்த
துட்டன்வாதாசூரன் தொண்டு

இட்டமுடன் ரத்தினபுரி
பட்டணமேவல் செய்தோம்அரி — அப

புஷ்பசந்தனங்கள் தினம்
வச்சிரபாணிதந்தார் சாசனம்
அக்ஷயதைகொடுத்தனையா
கஷ்டப்பட்டுபிரமன்மெய்யா — அப

வச்சிரவாளைதேர்ச்சிசெய்து
அச்சுதனார்தந்தார்நொந்து
அக்கினி வாதாசூரனில்லில்
நற்கறிசோர்செய்தசொல்லில் — அப

அந்தகன்வைத்தியனாய்
வந்தானவ்வூரைக்காத்து
நிருதிதென்றிசைமுழுதும்
உபசரித்தார் புரிமுழுதும் — அப

வருணன்சாணந்தெளிக்க
வாய்வுமவ் வூர்பெருக்க
குபேரன்சூரன் குடும்பமெல்லாம்
கொண்டாடக்கத் தனங்களெல்லாம் — அப

ஆதிசேஷன் மதுக்குடங்கள்
ஆயிரஞ்சிரமேல் சாராயங்கள்
தெய்வஸ்திரீகள் ராக்ஷதிக்கு
மையெழுதிவந்தாளவற்கு — அப

பட்டபாடு சொல்லிவர
வெட்கக்கேடா யிருக்குதையா
பரமனேயபயமெங்கள்
சிரமங்களை தீரும்நீங்கள் — அப

—*—

இதுவுமது-தரு.

இ-ம்-தோடி-ஏகதாளம்

கண்ணிகள்.

என்னசெய்வோமையா யேதுசெய்வோமையா — தேவ-தேவா
எங்கள்தலைவிதி இப்படியிருந்ததோ — தேவ-தேவா
முன்னாளிலுந்தனக் கென்னகுறைசெய்தோம் — தேவ-தேவா
இந்நாளில்வாதாவி சூரன்கையொப்பித்தீர் — தேவ-தேவா
உலகையாண்டதும்போய்ஊழியஞ்செய்யலாச்சே — தேவ-தேவா
வெலங்கொள்வாதாவியெங்கள் பெருமையைக்குலைத்தானே — தேவா
தேவர்பலங்குறைந்துக்காவலிருந்தோமே — தேவ-தேவா
பாவத்தொழில்களைப் பார்த்தோமேகண்ணாலே — தேவ-தேவா
ஆபத்காரணாய் யநுதாரக்ஷகனாய் — தேவ-தேவா
அடிமையாங்கள்செய்த பிழைபொறுத்தாளுவீர் — தேவ-தேவா
ஆதியுமந்தமு மனாதியும்நீயேயாய் — தேவ-தேவா
அண்டினோமோநாங்க ளடைக்கலமாய்க்கொள்வீர் — தேவ-தேவா

சிவன்சொல் விருத்தம்.

மதங்கொண்ட ராவணனை சம்மாரஞ்செய்து
மாவலியை மண்ணினில்விழ வுதைத்தமாலே
விதமான வாயிரங்கண் ணுடையயிந்திரா
மேதினியைப் புகழ்படைத்துக் கொண்டபோதா
மதிசேர்வ ஞானமத ராஜபோஜா
கனிமலர்தேவர்களில் யாராலும்
அதஞ்செய்து வாதாவித் தன்னைக்கொன்று
ஆணவத்தை யடக்கிவைக்கப் போவாருண்டோ.

சிவன் - விஷ்ணுவையும் - பிர்மாவையும் கேட்கும்-தரு.

தர்க்கம்-இ-ம்-தேசிகதோடி-ஆதிதாளம்.

சிவன் சொல்லல்.

மாவலியைவுதைத்து ராவணனைவதைத்த
மாலேவாதாவியை போய்ஜெயிக்கவும்மால்
ஆகுமோ வாகாதோசொல் - கிருஷ்ணு
ஆகுமோ வாகாதோசொல் மாவலி

மகாவிஷ்ணு சொல்லல்.

ஆகுமென்றுல்நான் அவன்கைகயிலேசிக்கி
அவதிப்படுவேனே சொல்வீர் சிவசங்கரா
விசனப்படுவேனே - மகாதேவா
விசனப்படுவேனே. ஆகு

சிவன் சொல்லல்.

தேவர்க்கரசனுகி செங்கோல்செலுத்துமகாராஜா
தேவேந்திராகேளீர் வாதாவிசூரன்மேல்
போர்க்கொண்டுநீர்வாரீர் - தேவேந்திர
போர்க்கொண்டுநீர்வாரீர் தேவ

தேவேந்திரன் சொல்லல்.

போர்க்கொண்டுரத்நு புரிகர்சென்றக்கால்
போகுமென்னுார்களெல்லாம் அதமாக
வாதாவிசெய்திடுவான் - சம்போசங்கரா
வாதாவிசெய்திடுவான். போர்

சிவன் சொல்லல்.

ஊர்வனமுதல்யாவும் வுற்பத்திசெய்கின்ற பிர்மதேவா
உத்தமரத்ந புரிகரஞ்சென்று
உயிரைக்கொன்றுவாரும் - சூரர்
உயிரைக்கொன்றுவாரும் ஊர்

பிரமதேவன் சொல்லல்.

கொல்லவென்றுலவன் வல்லவனுச்சுதே
செல்லவசமல்லவே - சாம்பசங்கரா
வெல்லயென்னுலில்லையே - அவ்வசுரனை
வெல்லயென்னுலில்லையே கொல்

சிவன் சொல்லல்.

தேவர்களேயுங்கள் திரத்தாலசுரர்களை
செயித்துவதைத்துவருவீர் - தேவர்களே
செயித்துவதைத்துவருவீர் கும்பலாயேபி
செயித்துவதைத்துவருவீர் தேவர்

தேவர்கள் சொல்லல்.

துணிக்கவென்றுலவன் வரப்பிரசாலியல்லவோ
செயம்பெறயெங்களாலில்லை - யாகம்
வளர்த்திரைப்போன் வதைக்கவல்லவன்
சம்போ சங்கராபிறப்போர்ன் துணி

சிவன்சொல் வசனம்.

கேளுங்கள் சகல அசுரர்களை வதைத்தும், பூமியை ஓரடியாக அளந்தும், மாவலிசக்கிரவர்த்தியை வுதைத்தும், விண்-மண்ணுறுள்ளோர்கள் இடர்களைத்தவிர்த்த மகாவிஷ்ணுவே - சகலஜீவனகளை வும்பவுஞ்செய்யும் பிரம்மாவே - தேவர்களுக்கரசனுகிய தேவேந்திரனே - தேவாகளே - இடர்செய்யப்பட்ட வாதாவிசூரனை செயித்துவாருங்களென, எங்களால் அவனைஜெயிக்க முடியாதென்றயா வருஞ்சொல்ல, ஈஸ்வரன் விஷ்ணுவைப்பார்த்து உம்மாலாகாதகாரியம் மற்றெவர்களாலாகும் யோசித்துரையுமெனவும் மகாவிட்டுணு சொல்லுகிறவிதம்.

விஷ்ணுசொல் தரு.

இ-ம-சாவேரி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

என்னயோசனைசெய்வேன் - சங்கரதேவா
என்னயோசனைசெய்வேன்.

அநுபல்லவி

என்னயோசனைசெய்வேன் யேகநாயகனேநான்
எறியுதேயென்னுயிர் பொரியுதேதலைதாய்
கரியுரிபோர்த்தகங் காளனே அரகரா என்ன

சரணங்கள்.

பாவிவாதாசூரன்செய்த கோரம் வகங்காரம்
நாங்கள் பார்க்கவசமோ ஐயா,
ஆவியுருகுதையோ ஓயாமல்ரத்னபுரிக்
கூழியஞ்செய்துவந்தோம் நொந்து
உருகுதேயெங்கள்மனங் கருகுதேவெந்து
பெருமைக்குறைந்து சிறுமைபடலானோம் என்ன
வரத்தால்மிகுத்தசூரன் அவன்வலுமை வெகுதிரமை
இவ்வுலகினி லொருவருமிகரில்லை
வரத்தில்மிகுத்தோன்பாவி சரத்தில்வலுத்தோன்சாக
வல்லவன்சம்புமுனி வளர்த்தவேளும்ஓமம்
இல்லையிலாடியோய் தீர்க்கஆகுதிகொடும் என்ன
வளர்த்தும்ஓமக்கனியிலே உமதருளாலே
எங்கும்புகழவே கீர்த்திக்கொண்டு
வருவான் வன்னியராஜனும் ஒய்யாரமாக
வருவான்வன்னியராஜன் திரமாய்பரியுடனே
வலுமைமிலேமிகு பதினெட்டாயுதங்கொண்டு
சூரபுட்டனேவாதா சூரனைஜெயிப்பவன் என்ன

ஈஸ்வரன்சொல் வசனம்.

அப்படியா ஆ-ஆ-சந்தோஷம். அவனிடவரத்திலும் அக்கினியென்கிற வரமில்லையோ சரி-சரி. மகம்மேருகிரிமலை வடபாகச்சாரலில் தவஞ்செய்துக்கொண்டிரானின்ற ஜம்புமகாரிஷியை நானழைத்ததாய் போய் அழைத்துவாருங்கள் கணநாதர்களே.

(கண-வ ம்) அப்படியே அழைத்துக்கொண்டுவருகிறோம்.

30

ஜம்புமகாரிஷி வருகிற

பொது விருத்தம்.

ஆறுசாஸ்திரங்கள்வேதம் அருபத்துநாலுங்கூடி
சேரவேதழைத்தாற்போல சிவனிடபாதம்போற்றி
மார்பிற்பூணூலிலங்க வளர்சடைகுலுங்கநன்றாய்
தாரணிபுகழும்சம்பு மகாரிஷிவருகின்றாரே.

பொது வசனம்.

ஆகோதெப்படியென்றால் ஆறுசாஸ்திரம் நான்குவேதம் அறுபத்துநான்கு கலைக்யானம் இதுகளொன்றாய்க்கூடி தழைத்ததுபோல் மார்பில் பூணூலிலங்க சடைகுலுங்க தவத்தில்மிகுத்த சம்பு மஹாரிஷி சிவனிடம்வருகிற விதங்காண்க.

சம்புமகாரிஷி வருகிற-தரு

ஆனந்தக்களிப்பு.

சம்புமகாரிஷிவந்தார் வேத
சம்பன்னரென்றுபேர்கொண்டார்
அம்பலத்தாடியைக்கண்டார் வெகு
ஆனந்தமாய்களிக்கொண்டார் சம்பு

அஞ்செழுத்தோதியேயின்றார் வெகு
சந்தோஷமாய்மனங்கொண்டார்
காதிற்கவசமிலங்க சங்கு
கழுத்திலுத்ராக்ஷந்துலங்க சம்பு
தலையிற்சடையுங்குலுங்க கைலை
மலையிற்றவஞ்செய்துயிருந்த
திங்கள்தரித்தோனழைத்த சேதி
மங்களமாகவேயன்புடன்கேட்க சம்பு

விருத்தம்.

சங்கராபோற்றிபோற்றி சதாசிவருபாபோற்றி
திங்களைதரித்தோய்போற்றி தேவரீரெனையிப்போது
மங்களமாகவிங்கு வரவழைத்திட்டீரேனோ
சங்கதியின்னதென்று தயபுரிந்துரைத்திடீரே.

ஈஸ்வரனுக்கும் – சம்புமகரிஷிக்கும்
தர்க்கதரு.

இ-ம்-பியாகடை–ஆதிதாளம்.

சம்பு சொல்லல்.

ஐயாயெனையேனழைத்தீர் – வுரைத்திடும்
ஐயாயெனையேனழைத்தீர்
ஐயாயழைத்தவிதம் மெய்யாயுரைப்பீர்சதும்
தையலைபாகம்வைத்த சங்கராமழுதரித்த ஐயா

சிவன் சொல்லல்.

அழைத்தவித முரைப்பேன்கேள் – சம்புமுனியே
அழைத்தவித முரைப்பேன்கேள்
அழைத்தவிதமுரைப்பேன் அரக்கன்வாதாவிசூரன்
இடுக்கஞ்செய்தமரரை யேவல்செய்தான்சுரரை அழை

சம்பு சொல்லல்.

என்னாலாவதென்னமோ – ஏகநாயனே
எடுத்துவுரைப்பீர்முன்னே
என்னாலாவதென்ன யெடுப்பேனோசரந்தன்னை
தொடுப்பேனோசூரன்மேல் விடுப்பேனோதலக்யானி என்

31

சிவன் சொல்லல்.

சரந்தொடுக்கவேவேண்டாம் – சம்புமுனியே
தவங்குறைக்கவேவேண்டாம்
சரந்தொடுக்கவேயும்மை விரும்பினேனலதுதிண்ணம்
திரமாயாகம்வளர்க்க பிறப்போன்சூரனைசெயிக்க சர

சம்பு சொல்லல்.

ஓமம்வளர்க்கவேணுமோ – சிந்தைமகிழ
யாகமண்டபம்வேணுமே
ஓமம்வளர்க்கவென்றால் யாகமண்டபம்நன்றாய்
கியாபகமாகநீங்கள் ஆகுதிதருவீர்தாங்கள் ஓமம்

சிவன் சொல்லல்.

அப்படியேயல்லது – ஆகுதிதாரே
ஒப்பிடுவீரிப்போது
அப்படியாகட்டும், சொற்படிமயனாலே
கற்பனைமண்டபம்செய்ய செப்புவேனேயேலே அப்

ஈஸ்வரன்சொல் விருத்தம்.

எனதருகிற்சூழ்ந்துபணி யேவல்செய்யும்
இன்பமுள்ளகணநாதா யியம்பக்கேளும்
மதுசாஸ்திரமறிந்த விஸ்வகர்மன்தன்னை
மகிட்சியாயிங்கோடி யழைத்துவாராய்.

வசனம்.

கேளும் கணநாதர்களே வாய்வேகம் மனோவேகத்திற்குமதிக மாகச்சென்று விஸ்வகர்மனைக்கண்டு யானழைத்தேனென்று அழைத்துவாருங்கள் கணநாதர்களே.

(கண-வ-ம்) அப்படியே அழைத்துவருகிறோம் சுவாமி.

விஸ்வகர்மா வருகிற

விருத்தம்.

காமாட்சியம்மனிட வரமும்பெற்றோன்
காசினியில்மானிடர்கள் பிழைக்கக்கற்றோன்
தோமரம்வில்வாளுலக்கை தண்டுபாங்கு
துளைக்கருவிபாணமொடு அம்புகத்தி
சாமிகள்வாழிருப்பிடமும் மாடமாளி
சகலபணிபூஷணங்கள் மகுடமாரம்
க்ஷேமமுடன் சிருஷ்டிக்கும் விஸ்வகர்மன்
க்ஷேத்திரியுடனரன்சபையில் வருகின்றானே.

வசனம்.

சேனுங்கள் சிற்பிசாஸ்திரமுணர்ந்து விசித்திரவினோதவேலை கள்தெரிந்து சகலக்கருவிகளையும் நானுவிதங்களையும் இயற்றும் விஸ்வகர்மா அரனழைக்க, சபைக்குவருகிற விதங்காண்க.

விஸ்வகர்மன்-வருகிற-தரு.

இ - ம் - தோடி - அடதாளம்

பல்லவி.

வந்தானே விஸ்வகர்மன் - அரனைக்காண
வந்தானே விஸ்வகர்மன்.

அநுபல்லவி.

வந்தானேமயவிஸ்வன் வானோர்புகழுந்தச்சன்
செந்தாமரைமுகத்தில் திருநீர்சந்தனமிட்டு வந்

சரணங்கள்.

மார்பில்பூணூலிலங்கவே - வயிரமணி
ஆரம்பளப ளென்னவே
மார்பில்பூணூலிலங்க வயிரமணிதுலங்க
பாருள்ளோர்கள்மதிக்க பஞ்சவேலைசிறக்க வந்

சிற்பசாஸ்திரமறிந்தோன் - பலவித
விசித்ரவேலையிற் சிறந்தோன்
மச்சுமாளிகைகூடம் மாமதில்கோபுரங்கூடம்
உஜிதரதங்களஸ்திரம் புஜிதநகைசெய்விசித்ரம் வந்

எங்கும்புகழும்சித்திரம் - என்சிருஷ்டிப்பு
தங்கமயமாகுந்சூத்திரம்
தங்கத்துடனேபஞ்ச லோகாபரணம்பாத்திரம்
எங்கும்பிரபலமாக விசப்பேன்பற்பலசூத்திரம் வந்

கத்திகேடையம்பினுக்கு - வில்லுலக்கைவேல்
கதைதண்டுவேல்பாங்கு
சூத்திரங்கள்பலவும் வாத்தியமுரசுகளும்
சுகமனுபவிப்பதின்றுள் மனுபிழைப்பதுமென்னால் வந்

விஸ்வகர்மன் போற்றி-விருத்தம்.

அரகரசிவனேபோற்றி அருமறையோர்கள்போற்றும்
திரிபுரதகனும்போற்றி திங்களைதரித்தாய்போற்றி
கரிமுகன்றன்னையீன்ற காரணப்பொருளேபோற்றி
திருமலாயெனையழைத்த கிரணியமுறைப்பாய்போற்றி.

சிவன்சொல் விருத்தம்.

வாதாவிசூரன்செய்யும் வக்கிரமத்தாலேதேவர்
ஏதானுஞ்செவிக்கப்போகா தென்றடிப்பணிந்தார்விஸ்வா
தூதனமாகவோய மண்டபமொன்றுண்டாக்கி
சாதாரணமாகச்சென்று சனுதியிலியற்றிவாரும்.

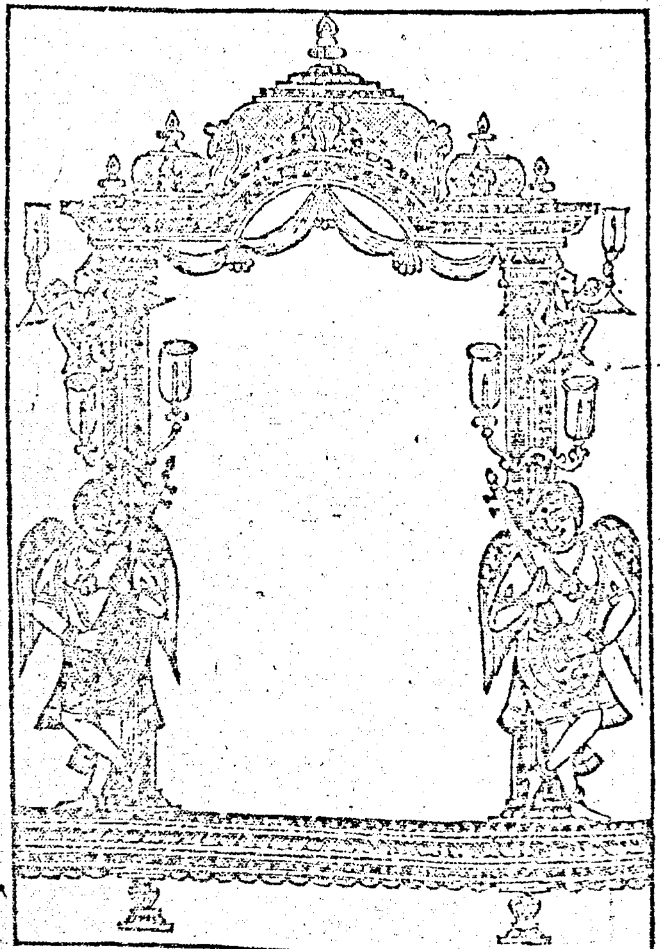

விஸ்வகர்மன் யாகமண்டபம் வுற்பத்திசெய்யும்-தரு.
இ-ம்-மோகனம்-அடதாளம்

பல்லவி.

உற்பத்திசெய்வேனே - யாகமண்டபம்
உற்பத்திசெய்வேனே.

அநுபல்லவி.

உற்பத்திசெய்வேனே விச்சித்திரமாய்நானே
உலகம்புகழுங்கைலே வடபுரத்தன்னிலே உற்ப

சரணங்கள்.

சுத்தமதிற்கச்சைகல்லாகுமே - சோதிக்குழம்பு
சுன்னச்சாம்பலாகுமே
வச்சிரத்தாற்சுத்திதானிருத்தி வைரப்போதிகை மேலிருத்தி
உத்திரம்பவழத்தாம்நூனமைத்து சித்திரமச்சி பொன்னூல்விரித்து
முத்துரத்தினங்கள்தானிழைத்து
முயற்சியுடன் சிகரமுச்சிவைத்து உற்ப
ஓமக்குழியொன்றதிலியற்றி - பக்க
முயர்ந்தசிம்மாதனமியற்றி
காமதேனுக்கொருபக்கமுமாகவே வாமனுக்கொருபக்கமாகும்
தாமதமில்லாமல்தேவேந்திரன்பிரமாதாளவர் வானவரோர்பக்கமாக
மாமேருகிரி வெள்ளியதாகுமே
மயன்செய்யவேலைகண் டுளிக்ண்டிகூடுமே உற்ப

புராணக் - கவி.

பருபதமதில் வல்லபாரிசத்திலா
இரஞ்சமன்சதுரம் போஜனமிடத்தினில்
பெரியபொற்சுவரின் பிரளிரவச்சிர
மரகதவுத்திரம் வளைகள்பூண்டினன்.

சம்புரிஷிசொல் புராணகவி,

மேலவாயல் விநாயகனைநாட்டினன்
வேலனுங்கீழ்புரம் விளங்கவைத்தனன்
சீலமாம்வைரவன் மேற்கினில்நிற்கவும்
தூலமாம்வடபுரம் துர்க்கைவைத்தனன்,

இதுவுமது.

குற்றசரோமனுங் குருவசிஷ்டனும்
வற்சனன்பரஞ்சனி வாமதேவனும்
நற்சனகாதியர் நாரதாதியர்
மெச்சியேமுனிவர்கள் மிகவும்வந்தனர்,

இதுவுமது.

அட்டபாலகர்களும் சுத்திமண்டினர்
திட்டமாங்கடவுடர் செயங்கள்கூறினர்
மட்டிலாசம்புமாமுனியகிழ்ந்துளம்
மிட்டவாய்வேழ்வியை யியற்றலுற்றனர்.

ஐயம்புசாமுனி - எக்கியஞ்செய்தது தரு.

இ-ம-மோகனம்-ஆடதாளம்

பல்லவி.

எக்கியஞ்செய்தாரே - ஐம்புமுனி
எக்கியஞ்செய்தாரே.

அநுபல்லவி

எக்கியஞ்செய்தாரே விக்னரைமுன்வைத்து
முக்கண்ணனைப்போற்றி பக்குவமாயேற்றி எக்கி.

சரணங்கள்.

ஓமகுழிகள் திக்காலமிருத்தி ஓங்காரமிட்டு
சடசிவமென்று தாமதமில்லாமல்
நெத்திபரகுமர
காயுருவியத்தி யாகமெரிசிப்பி
சோமமுடன்கருங் காலிவன்னிபொரி
ஓமகுழிகளில் யாவும்பரப்பி
வாயதேவரும் அரகரவென்று
வன்னியயிட்டு வெதியிட்டுவெய்யிட்டு எக்கி

மாதவனின்று சிவசிவாவென்று
தேவர்கள்குழ்ந்து ஜெயஜெயாவென்று
பிரமகன்சம்போ சதாசிவாவென்ன
ஆரம்பையர்மத்தள தாளநிதம்பன்ன
கதம்பகஸ்தூரி கமகமவென்ன
சிதவிசங்குமுழக்க டவுல்பேரி
சதாசிவசங்கரி சாம்பசிவாகர
சமயரக்ஷகரவென் றெக்கும்போற்றிட எக்கி

சடைமுனிமேக மனாவிமெழும்பவும்
சோதிசிவநெற்றிக்கண் வேர்வைசிந்தவும்
இடமுடன்வேர்வை செங்கழுநீர்பூவிற்கு
சேர்ந்துத்தமுனி வாகுநிதத்திட

கட்டிக்கடிபோலே முனிந்தத்தறைக்கு
பிரமன்கதன்பதி மீதிலேதன்னை
சடைமுனியோனை துதிக்கப்புகழ்ந்து
சதலதேவர்களுந் சந்தோஷமாகவே எக்கி

கந்தனைகணபதியைய நவரவர்தேவர்கள்
சந்தோஷமாகவேகுழ - நாலு
திக்கிலும்கொந்தாமென்றுடிய யீசனுகுதியில்
பங்குனிவுத்திர நட்சத்திரத்திலே
விந்தையானபெரிய தழுவெளிமத்தியில்
வந்தனன்வீர வன்யராஜனென்பவன்
செந்தாமரைமலர் பூத்ததிருமுகம்
நாந்தாமரைமலர் மாரிபொழிந்திட எக்கி

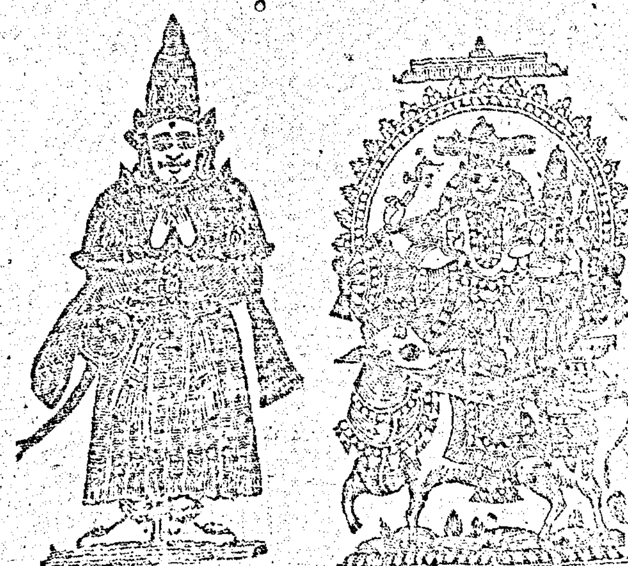

வன்யராஜன் ஈஸ்வரரிடம் வருகிற

விருத்தம்.

திக்குளடங்கவெட்டு திசைபாலர்பருதிவாயு
அக்ரமவீரருடர் ஆறுமடங்கவோதான்
மிக்கவேதேவர்மன்னர் வெய்யவராலேகலங்க
அக்கினிதனிலேயென்னை யமைத்தனையுமைத்திடமே.

வன்னியராஜன் - பரமசிவனைக்கேட்குந்தரு.

இ-ம்-அடாணா-அடதாளம்

பல்லவி.

ஆரென்ன கெருவம் கொண்டார்கள்
அரனே பரனே
திரமுட்டனானெடி
தனிலுனைசெய்குவீர்.

அநுபல்லவி.

ஆரென்ன கெர்வங்கொண்டார்
அரியச்சொல் நீலகண்டா
அரக்கரானாலுமிப்போ அசுரனானாலுந்தப்போ
அஞ்சிடேனவர்களை கெஞ்சிடுவேனே
வஞ்சகத்தோர்கள் நெஞ்சரப்பேனே   ஆரென்ன

சரணங்கள்.

பர்வதத்தாலிட்டோ வாருதியாலிட்டோ
வாய்வோவான் மீன்களாலிட்டோ
மரணியிருவண்டோ மரியிருல்சொல்லுவண்டோ
மண்டலம் புகழ்ந்திட
எண்டிசைமகிழ்ந்திட
மாய்க்கிறேனவருயிரை
போக்கிவருகிறேன்   ஆரென்ன

சக்கிரவர்த்திகளிலே தேவேந்திரன்பிர்மா
அக்கிரமஞ்செய்தானோ அதினாலோ
அக்கினிதன்னிலென்னை அழைத்ததென்னவுன்னிட
அரனேகுறவதை திரமுடனேசொல்வீர்
அனைகொடிதனிவிதோ
இடர்தனை வெல்வேன்   ஆரென்ன

ஸ்துதி - தரு.

இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ரூபகதாளம்

பல்லவி.

அன்னையேதந்தைகுருவே - உந்தன்
அடியிணையான் மறவேன்.

அநுபல்லவி

பின்னையோர் தெய்வங்குறியேன் - என்
பித்தானானென்று மதியேன்   அன்னை

சரணங்கள்.

அரவணிபுயத்தோளா   திரு
புரமெரித்தக்கண்ணாளா   அன்னை

கரிமுகன்தன்னையீன்றாய்   பின்
சரவணபவனைப்பயின்றாய்   அன்னை

ஆனையுரித்துப்போர்த்தாய்   கையில்
மானைப்பிடித்தேத்தாய்   அன்னை

கானவேடனுக்குகந்தாய்   வேள்
அனங்கனைக்கண்ணாலகாய்ந்தாய்   அன்னை

நம்பினேனென்னைக்காருமே   உம்மை
கும்பிட்டேன் குறைதீருமே   அன்னை

வேறு - தரு.

இ-ம்-காம்போதி-அடதாளம்

பல்லவி.

சோதியே சுடரொளியே - ஒளிவிளக்கே
என்றுயிரே கண்மணியே.

அநுபல்லவி.

ஆதியேயெனக்கருளே - அரும்பொருளே
சோதியேபொருள்முடிவே சோதி

சரணங்கள்.

மாட்டின்மீதினிலேறியே யோரும்
ஆட்டைகீரெடுத்தாடியே
காட்டில்நடனமாடியே நாரி
பிட்டுக்காத்தழும்பேசியே சோதி

ஆனையுரிபோர்த்தி கையில்
மானைப்பிடித்தேத்தி
கானவேடனைப்பற்றி மன
மாறப்பதங்காட்டி சோதி

சிவன்சொல் விருத்தம்.

எக்கியத்தனலில்நின்று பென்னைநீஸ்துதித்தபோது
மிக்கவேமனமகிழ்ச்சி மென்மேலுங்கொண்டேன்யானும்
திக்கெலாம்புகழுக்கீர்த்தி செங்கோலுமளித்தேன்வாழ்வாய்
சீக்கிரந்தனலைவிட்டு சிறப்புடன்வருவாயப்பா.

வசனம்.

ஆகோவாரும் எனதுநவமணியே - கண்ணின்மணியே - அ
க்கிளியே - வீரவன்னியராஜே - மகாராஜனுய் தீர்க்காயுசாய் புத்
திர-பௌத்ரனுமாய் இப்புவியுனக்கரசாய்வாழக்கடவாய் தனலை
விட்டு வெளியில்வாரும் வன்யராஜே.

பொது விருத்தம்.

ஆசையாய்தேவர்புட்ப மாமலர் தூவிநிற்க
பாசமாய்ரம்பைமாது நேசமாய்க்கவரிவீச
போஜனுக்கதிகருபன் புஜபலமிகுத்ததீரன்
ஈசனுரீன்றவன்ய ராஜனும்வருகின்றனே.

வன்னியராஜனவருகிற விருத்தம்.

சிவனிடவேர்வைவிந்து தியனல்தனிலேவந்த
மருமலர்மாலையோடு மாமுடிசிரசில்மின்ன
கன்னமரூப்தேவர்பூவைக் கையினிலெடுத்துத்தூவ
அரம்பையர்கவரிவீச ஆலாத்தியெடுத்திக்க
நவமணிபுயங்களாரம் நற்பணிதூலங்கசன்றுய்
விருதுகள்முப்பத்திரண்டு விளங்கவேமார்பிற்பூணூல்
தவமொராமொன்றாய்க்கூடி தழைத்துவந்ததுபோல்வன்ய
புஜபலமுள்ளதீரன் புனிதனும்பரிமேல்வந்தான்.

வசனம்.

ஆகோ இதப்படியென்றால், ஈஸ்வரன்வேர்த்து முகத்தைவழி
க்க, சடாபாரத்திற் றரித்திருந்த செங்கழுனீர்ப்பூவிதழ் பரியென
தயம் குதிரையாகவும், அவர்வேர்வைநீர் துவிக்தாகவும், எக்கியத்தில்
ஆகுதிகொடுக்க, அதில் அதிக பராக்கிரம வீரவுக்கிர வைராக்கிய
சண்டப்ரசண்ட வுத்தண்ட கெம்பீரனுக விண்ணவர் பண்ணவர்
புஷ்பமாரிபெய்யவும், அரம்பை-மேனகை-ஊர்வசி-திலோத்தமை
நடந்து ஆலாத்தியேந்தவும், விநாயகர் சுப்பிரமண்யர் வீரபத்திர
ருக்குத்துணையாகவும், தேவர்கள் யாவர்களிடத்து மிருப்பவனுகவும்
மும்மூர்த்திகள்செய்யும் தவங்கள் ஒன்றாகக்கூடி தழைத்துவந்தது
போலும், மார்பிற்பூணூலும் ஆபரணதிகளிலங்க, மகுடமுடி அல
ங்க, பதினெட்டாயுதமும் தகத்தகாயமாகவும், முப்பத்திரண்டு வி
ருதுகள் தகதகென ஜொலிக்கவும், சத்துருக்கள்பயந்தோடவும் அ
வனியைவிட்டு வன்னியமகாராஜன் சபைக்குவருகிறவிதங்காண்க.

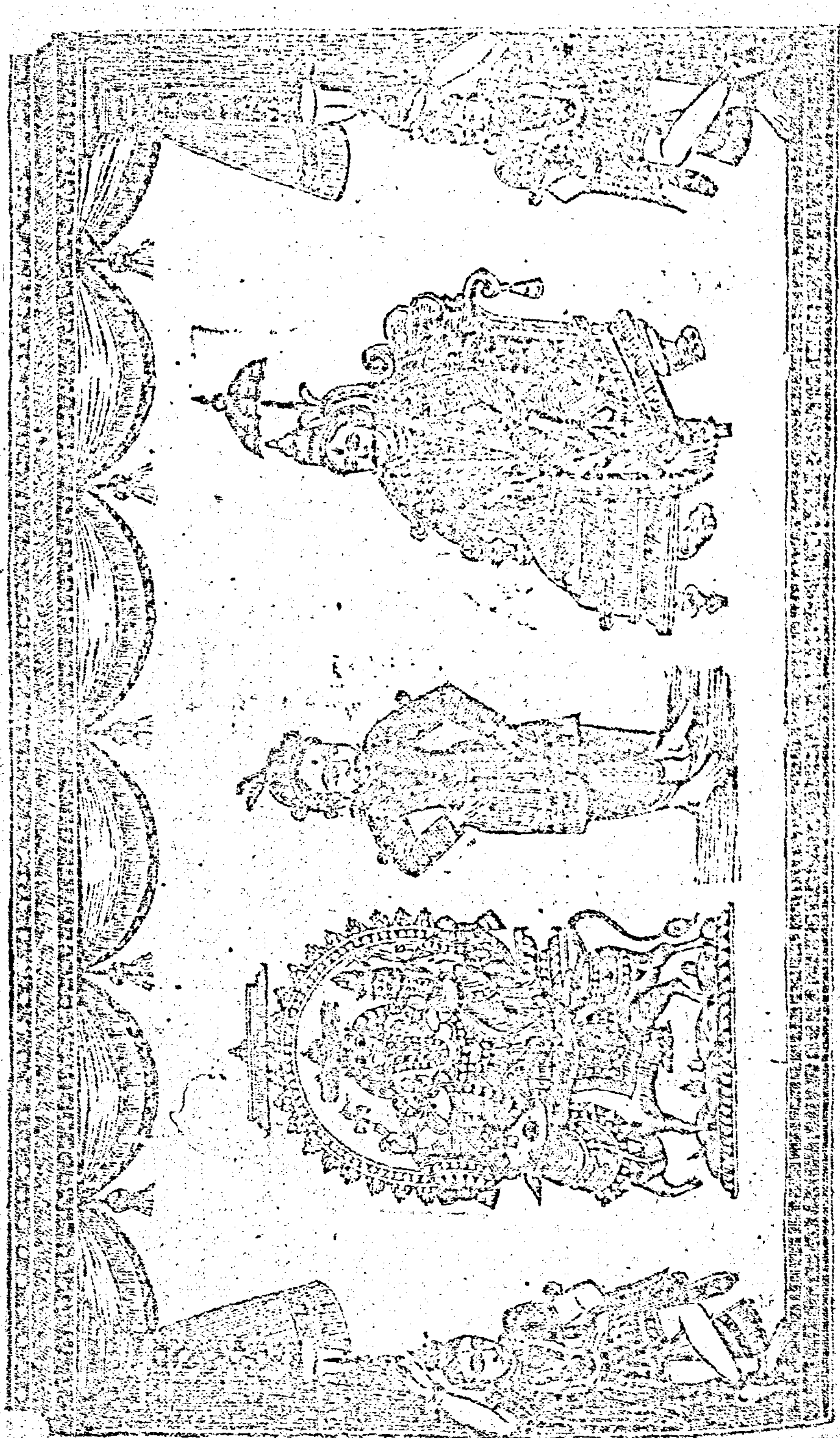

வன்னியமகாராஜன் சபைக்குவருகிற

தரு-இ-ம்-மோகனம்-ஆதிதாளம் 37

பல்லவி.

வந்தான்வன்னியதீரன் - சபைதனிலே
வந்தான்வன்னியதீரன்.

அநுபல்லவி.

வந்தான் வன்னியதீரன்
வானோர் புகழும்வீரன்
செந்தாமரை முகத்தில்
திலர்தந்திருநீ ரகத்தில் வந்தான்

சரணங்கள்.

கத்திகட்டாரிபாக்கு அம்பு - வில்லுடன்பாலா
முத்திரைமோதிரங்காதில் கெம்பு
கத்திகட்டாரிக்கொண்டு கனவீரர்களைத்தொண்டு
கரியமாலொடு தேவர்கள்சூழவே
விருதோடுபதினெட்டு வாயுதந்தன்னவே வந்தான்

தழலுருவாகவந்தேன் - தீரன்வீரன்
குழகனுக்குத்துணைசேர்ந்தேன்
தழலிலுருவெடுத்து புயம்ரெண்டுமேதுடித்து
கத்திகுதித்திடும் வீரனைவதைத்திட
மெத்தகெட்டிக் காரனையடக்கிட வந்தான்

சிரசிலரத்தின மகுடமின்ன - டீகம்பர்வயிர
மார்பிற்பதக்கவொளிதுன்ன
சிரசில்மகுடமின்ன சிவனையனதிப்பன்ன
தீரனெனதேபரின் வாழ்த்திட
பாரெங்குந்தேவர் மகிழ்ந்தித்திட வந்தான்

கண்டவர்மனதொடுக்குமிண்டன் - வைராக்கியன்
தொண்டர்க்கனுகூல வெகுதொண்டன்
கண்டவர்பின்மிரங்க சண்டாளர்மனதொடுங்க
ஆரவாரவீரத் தோகை
தீரவீர வன்னியராஜன் வந்தான்

விருத்தம்.

ஆதியா யண்டபகி ரண்டத்துக் கப்பாலாய்
அலியாய் மேலாய்
நீதியாய் நிர்மலமாய் நிரந்தரமாய் நிட்களமாய்
நிலவாய் வரக்காய்
பாதியாய்ப் பெண்ணுமா யாணுமாகி பரிமளமாய்
மண் விண்ணாகி
சோதியாய் நின்றபரா பரனே யுன்றன்
றகளிணைபொற் றுளடியேன் சிரமேற்கொள்வாம்.

வன்னியராஜன்-தரு.

இ-ம்-காம்போதி-ஏகதாளம்

பல்லவி.

சரவணந்சரணமையனே – உன்றன்
றுளிணைநான்சரணம்.

அநுபல்லவி.

எருதின்மீதினில யேறும்நாதனே
கருதினேனுன்னை கண்பாரையனே — சரணம்

சரணங்கள்.

மதிகந்திகொன்றைதும்பை மாமலர்தரித்தோய்
துதிசெய்தேனும்மை தும்பிதோல்போர்த்தோய் — சரணம்
ஆதியேமுதலேலோக நாதனேபொருளே
மாதவன்போதவன் சிரடிகாணுகவருளோ — சரணம்
தழலிலுருவதாய்யென்னை வரவழைத்தீரே
குழகனையீன்ற குருபரனேயுமைப்பீரே — சரணம்

வசனம்.

சரணம் சரணம் இந்நகல்லதருணம் அக்கினியிலென்னை வரவழைத்தகாரணம் அடியேனுக்கருளும் நீலகண்டா-விடமுண்டா-மான்-மழு-சூல-கபாலங்கைகொண்டாய் அரவாபரணம்பூண்டாய் என்னைக்கண்டுமகிழ்கின்றாய் என்தாய்வரமீந்தாய் சங்கதியுரையும் எனதுந்தாய்.

சிவன்சொல் விருத்தம்.

அருமறையோர்கள்சித்தர் அமரர்களயன்மாலிந்திரன்
பருதியோட்டபாலர் பயோதரத்தோடுவாய்வு
சிறுமைகள்பட்டார்வரதா சூரனும்யாவரப்பா
அருமையென்மகனேவுன்னை யதற்காகவழைத்தேன்வாடா

சிவபிரான் - தரு.

இ-ம-கேதாரகௌளம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

மகனேயென்னறிகில்வாடா - பரிமீதில்
சுவாலையதினிலுந்தன்
மார்பில்பூணூலிலங்க
வளர்யெக்கியத்திலவந்த.

அநுபல்லவி.

மகனேயென்முன்னேவர மாதவஞ்செய்தேனடா
மாதவனிந்திரன்பிர்மா வானவர்பதங்கன்சந்திரன்
வாதைப்பட்டார்வாதா சூரனலதற்காக — மகனே

சரணங்கள்

சம்புவின்கோத்திரனும் வுமைபாலா யென்பேலா – உன்
குலதெய்வமென்ட்டோளி பரிமீதிலேறிவந்த — மகனே
அம்புவில்லுகத்திபாங்கு அறிவாள்கை யீட்டிதாங்கி
அந்தரதுந்துமி தொந்தோந்தொந்தோமென
வந்தாய்பரிமீதில் மகுடம்பள்பளென்ன — மகனே
பஞ்சாட்சரப்பெருமை நானுரைக்க நீகவனிக்க
உபதேசஞ்செய்வதைகொ லேகாகாகூதிசெய்வாய் — மகனே
இன்னம்பலமந்திரஇரம் யாவையுந்தந்தேன்
சொன்னதைமறவாதே வன்னியபூபதியே
சுகமாயுலகையாண்டு மனுநீதிதவறாதே — மகனே
திருமணமுடித்துவைப்பேன் ஜெயமாகுலமோங்க
தேவேந்திரன்மகள்மந்திர மாலையுனக்காமென்று — மகனே

முன்னாளிலேயுனக்கு மின்றுளென்றேயிருக்க
முருகன்சகலனென வுலகெங்குமேபுகழும்
இரமுடனேவாதா சூரனேசெயித்துவா மகனே

தேவர்கள் விருத்தம்.

திக்கெலாமதமேசெய்த தீரனும்வாதாசூரன்
அக்ரமஞ்செய்துபாவி யடித்தானூழியங்கள்செய்தோம்
மிக்கவேயீசன்பக்கல் முறையிட்டோம்வந்தீர்நீரும்
இக்கட்டைத்தீர்த்துநாங்க ளீடேறக்கடைக்கண்பாரும்.

முறையிடும்-தரு.

இ-ம்-பிலகரி-திருபுடைதாளம்

கண்ணிகள்.

பரியேறியக்கினியில் விருதுடன்வந்த
வன்னியராஜா - ஓமகாராஜா
மரியாதைசெய்தும்மை வணங்கினோம்காப்பீர்
வன்னியராஜா - ஓமகாராஜா
காடிபுலிமுகம் கடேர்களையாயவர்
வன்னியராஜா - ஓமகாராஜா
வருணன்சரணந்தெளிக்க வாய்வுமன்னூர்பெருக்க
வன்னியராஜா - ஓமகாராஜா
கருணைபுரிந்தெங்களை காப்பாற்றுவீரையா,
வன்னியராஜா - ஓமகாராஜா
பெருமைகுறைந்துமே சிறுமையதானடைந்தோம்
வன்னியராஜா - ஓமகாராஜா
அரசுபுரிந்தபோய் அசுரர்க்கேசிக்கினேம்
வன்னியராஜா - ஓமகாராஜா
அண்டினோமுந்தனை யடைக்கலங்காப்பீரோ
வன்னியராஜா - ஓமகாராஜா

வேறு - தரு.

இ-ம்-தேசிகதோடி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

இதுநல்லதருணமையா எங்கள்
இடர்தீர்க்கும்வில்லையா.

அனுபல்லவி.

மதுவைபொசிக்கும் வாதாசூரன் தன்னை
வதைக்கத்துணிந்தமனதையா இது

சரணங்கள்.

சதிசெய்தான் தேவர்களை மெய்யா அவன்
சதையையறுக்கும் வாள்கையா இது
ஆதிபரனுல்வந்த பாலா சூரனைவென்று
அமரர்களுக்குங்குணசீலா இது
பதினெட்டாயுதங்கையோனே எங்கள்
பகையையறுக்குந்தூயவனே இது
அதிவிதப்பரியேறுந்தீரா பாவியா
தாவியைவதைத்திடுஞ்சூரா இது
ஆதித்தரிடர்தீரும்நாதா அக்னிதன்னில்
மாதவத்தோடுவந்தநீதா இது

வன்னியராஜன்சொல் விருத்தம்.

அஞ்சவும்வேண்டாம்நீங்கள் யமைமொழிதனிலேயானும்
வஞ்சனைசெய்தவாதா சூரனைசெயித்துஉங்கள்
சஞ்சலந்தனைதவிர்ப்பேன் தயாபரனருளினாலே
வஞ்சியருடனேகூடி வாழ்ந்துமேயிருங்களையா.

சிவன்சொல் விருத்தம்.

இந்திரன்பிர்மாவிஷ்ணு யெனதிக்குப்பாலரோகேள்
சிந்தையுமகிழ்ந்துநீயில் இரமுடன்வரவழைத்த
எந்தன்சேய்வன்னியருக்கு யிசையவேமணமுடிக்க
அந்தமுங்குலமுமுள்ள அறிவையைப்பார்த்துவாரீர்.

வசனம்.

கேளுங்கள் பிர்மா விஷ்ணு இந்திராதி தேவர்களே அக்கினியிற்பிறந்த எனது புத்திரனாகிய வீரவள்ளியமகாராஜனுக்கு விவாகமுடிக்கவேண்டியிருப்பதால் நல்லகுலமாயும், சௌந்தரியமுள்ளப்பெண்ணாகவும்பார்த்து நிட்டஞ்செய்து வாருங்கள்.

தேவர்கள்சொல் விருத்தம்.

ஈரேழுலோகத்தி லெங்கும்பார்த்தோம்
இவர்க்கிசைந்தபெண்ணொன்று மில்லையையா
பாரெங்கும்புகழ்கின்ற தேவர்கோமான்
பாரியாளீன்றதெய் வானைதன்னை
பேரோங்குமுருகருக்கு விவாகஞ்செய்தீர்
பேதையர்க்குயிளையமந்திர மாலையென்னும்
சீரோங்கும்வள்ளியர்க்குத் தகுமேயன்றி
தேசத்திலெவர்களுக்குந் தகாதெனறுரே.

வசனம்.

அகோ சரணஞ் சரணமையா சுவாமி மகாதேவமூர்த்தியே ஈரேழுபதினாலுலகத்திலும் வீரவள்ளியமகாராஜனுக்குத் தகுந்த பெண்கிடைக்கவில்லை தேவேந்திரமகாராஜன் புத்திரி தெய்வானையென்னும்பெண்ணை தங்கள் புதல்வர் முருகக்கடவுட்கு விவாகஞ்செய்துக்கொண்டீர் அம்மாதுக் கிளைய மந்திரமாலை யென்னும் பெண்ணிருக்கின்றது அப்பெண்ணிற்கும் வீரவள்ளியற்கும் தகுமேயன்றி வேறெவருமில்லையையா சுவாமி.

ஈஸ்வரன்சொல் விருத்தம்.

அமரர்கட்கரசன்பெற்ற யருந்தாதிக்கொற்றபெண்ணை
யமதிடப்புத்திரன்வீர வள்ளியற்கிசையச்செய்து
மணமெய்பொழுதுகனிமேலேமேகி நிட்சயஞ்செய்தபின்று
அயயவர்பரணமாடை யலங்கரித்தழைத்துவாரீர்.

தேவர்கள் வசனம்.

அப்படியே மணக்கோலத்துடன் அலங்கரித்தழைத்து வருகிறோமையா சுவாமி.

மந்திரமாலை வருகிற

விருத்தம்.

நத்தாமுக்குத்திமுத்து நவரத்னமாலைபூண்டு
பத்தரைமாற்றுத்தங்க பசும்பொன்னொட்டியாணமின்ன
கொத்துக்கொந்தகமுங்கொப்பு கோர்வைபூச் சரங்கள்பூண்டு
சித்திரம்போன்றமந்திர மாலையும்வருகின்றாளே.

பொது வசனம்.

அகோ தெப்படியென்றால், தேவேந்திரமகாராஜன் இளையமகளாகிய மந்திரமாலையென்னும்பெண் ஆடையாபரண மலங்கிர்தளாய் தேவவாத்தியமுழங்க தேவஸ்திரீகள் அனேகர் மங்களங்கூறள அரம்பை-ஊர்வசி-திலோர்த்தமை-மேனகை யென்னும் பெண்கள் ஆலவரி-வெண்சாமரை-ஆலாத்தியேந்த தேவர்கள்-ரிஷி-சித்தர்கள் ஆசுவ்ர பணிப்பெண்கள் தாம்பாண மத்தாப்பு - சரவத்தி-பூவத்தி-பகல்வத்தி-முத்தாவரிசை அனேகபாணங்கள்வழங்க மணக்கோலத்துடன் மந்திரமாலை சபைக்குவருகிற விதங்காண்க.

மந்திரமாலை சபைக்குவருகிற-தரு.

இ-ம்-சுருட்டி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

மந்திரமாலையும்வந்தாளே வெகு
சந்திரமுகத்தொளிவு யெங்கும்பிரகாசிக்க.

அநுபல்லவி.

மந்திரமாலையும்வந்தாள் சுந்தரிகளபம்பூசி
இந்திரன்மகிழ்ந்தளித்த சுந்தலாவன்னியமாது மந்தி

சரணங்கள்.

காதிற்கொந்தளமின்னவே - நத்துலாக்குத்தி
கனையாழிமிகத்துன்னவே

காதிற்கொந்தளந்துன்ன கையிற்கணையாழிமின்ன
கத்திரிப்பாகோகெம்பல் கொப்புறிபிக்கையென்ன
வஸ்திரபட்டாடையிவள் சித்திரயிடையிற்றுன்ன மந்தி

தங்கசொலுசு ஜொலிக்கவே - காலிற்சதங்கை
எங்கும்வொலி ஜொலிக்கவே

தங்கக்கொடியிடையாள் சாய்ங்கநீன்னற்சடையாள்
மங்களவுதீகரபெண்கட் கரிவலென
பாக்கியரிருபுரம் சூழ்ந்துதிருமணஞ்செய்ய மந்தி

கையில்வளைகுலுங்கவே - மார்பிற்பதக்கம்
மெய்யிற்பணியிலங்கவே

கையிற்வளைகுலுங்க மெய்யிற்பணியிலங்க
காமரதியோமால் தேவியியளோவென
நாமகளோபார்வதியோவெனசிகர் மந்தி

தாதியரிருபால்வரவே - யாலாத்தியேந்தி
செய்யபெண்களுஞ்சூழவே

தாதியரிருபால்வர நாதன்மனமலர
பார்வதிமருமகள் வரமேவமகிழ்வள்
கார்குழல்வன்னிக் காமெனபுகல்வள் மந்தி

விருத்தம்.

அக்கினியிற்பிறந்துவந்த வன்னியராஜன்
அழகுதிருமணக்கோலந் தானுங்கொண்டான்
அக்கணமேமுனிவர்களும் ரிஷிகள்தேவர்
ஆதிசிவன்மாலயனோ டிந்திரன்கூடி
மிக்கவேதிரைகடல்போல் சூழ்ந்துபொங்கி
மென்மேலுங்கைலைதனில் நிறைந்துஆக்னன்
முக்கியமாய்பலசடங்கின் விதிகளெல்லா
முறைசெய்தார்கலியாணத் துறைசெய்தாரே.

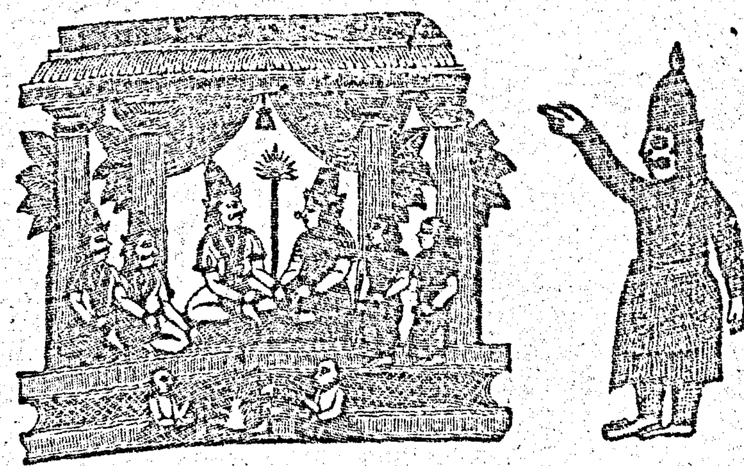

திருக்கலியாணஞ்செய்யுந்-தரு.

இ - ம் - மோகனம் - அடதாளம்

பல்லவி.

திருமணப்பேரிகையடித்தார் கைலை
நகரமெங்குமலங்கரித்தார்.

அநுபல்லவி

கரியின்மேல் நகாரமதிர பொதி
எருதின்மேல் டமாரமுதிர திரு

சரணங்கள்.

பரிவாத்தியங்களுமுழங்க - எங்கும்
சுரவாத்தியங்கள்வழங்க திரு

பூரிகளுநாகசுரங்கள் - சின்னம்
பேரிடவுல்சங்கத்திரங்கள் திரு

அழிபோல்கிரையமைத்தார் - அலங்
காரமாகவெங்குஞ்சனமைத்தார் திரு

பொன்மலர்மாரிபோற்றாவினார் - முத்த
கன்மணிரத்தினந்தாக்கினர் திரு

சின்னரிவிளைகள்மீட்டினார் - ரம்பை
மேனகையூர்வசியாடினார் திரு

பூரணகும்பங்களமைத்தார் - வேதம்
பாராயணமாகப்படித்தார் திரு

தோரணமெங்குங்கட்டினார் - மண
வறையின்முன்னரசர்வரிகாட்டினர் திரு

சாலங்காரமுமமைத்தார் - அருகில்
பாலிமுளையம்மிவைத்தார் திரு

கோலங்கள்பொன்னாலெழுதினார் - ஆலாத்தி
தேவபெண்கள்வந்தேத்தினர் திரு

வள்ளியற்குமந்திரமாலைக்கும் - வெகு
உன்னிதமாய்நலங்கிருவர்க்கும் திரு

பன்னீர்சலமாகவிடுத்தார் - சரிகை
பொன்னூற்பட்டாடைதரித்தார் திரு

பொன்மலர்மாலை[illegible]கினர் - உமை
பெண்ணின்கழுத்திலிருக்கினர் திரு

மணவறைப்பட்டிம்மாசனத்தில் - இருவர்
சுஷணத்திலுட்கார்ந்தாருசனத்தில் திரு

பிரமன்மந்திரமுரைத்தார் - ஓமக்
குழியிற்சமிதைபெய்விட்டார் திரு

பாதபூசையாவுமுடித்து - பிரமா
யேந்திசொல்லிதாலியெடுத்து திரு

ஆதிசிவன்தொட்டுவாழ்த்தி - ரிஷி
மார்தவர்தேவர்களேத்த திரு

வள்ளியன்கையில்தாலிகொடுத்து - மந்திர
மாலைகழுத்திற்றாலிதொடுத்து திரு

மன்னன்கரந்தன்னைபற்றி - இருவர்
நற்றூசாணியைசுற்றி திரு

சடங்குகள்யாவையுமுடித்து - வந்த
சனங்கள்தாம்பூலமெடுத்து திரு

திடங்கொண்டுபோஜனம்படைத்து - வந்த
ஜெனங்கள்தாம்பூலமெடுத்து திரு

விருத்தம்.

வள்ளியனு மணமுடித்து மந்திரமாலை
நற்பதத்தை தூக்கியம்மி மீதில்வைத்து
உன்னதமா யருந்ததி காட்டிபின்னர்
ஒருமனதாய் தந்தைதாய் பதத்தைப்போற்றி
தன்மனைவி கரம்பற்றி மனையுட்சென்று
தயவாயிருந்திடவே யிப்பாற்றேவர்
பொன்மலரை வாரியிறைத் தேமகிழ்ந்து
போற்றினர் வள்ளியனை யேற்றினரே.

பொது விருத்தம்.

வீரவன்னியர்க்குப்புத்திரர் வேணுமென்றரனையெண்ணி
மாருதமுனியாகத்தில் வருகவேநால்வரென்று
கூறியேதரும்பைக்கிள்ளி கொடுத்தாரக்கினியிலன்று
தீரர்கள்பரிமீதேறி சூரர்கள்சூழவந்தார்.

வசனம்.

ஆகோதெப்படியென்றால் வீரவன்னியற்கு புத்திரர்கள்வேணுமென்று முன்செய்த யெக்கியத்தில் பஞ்சாட்சர வுபதேச மகத்துவத்தால் தரும்பைக்கிள்ளி சிவன் முன்யெக்கியத்திலிட அதில் அதிக பராக்கிரம சாலிகளாகவும், சேர-சோழ-பாண்டிய-பல்லவராயர்களென்றும், இன்னமனந்தம் பெயர்கள்கொண்டும் பரியின்மீதேறி உற்பவித்து நால்வருஞ்சபைக்குவருகிற விதங்காண்க.

ஸ்ரீ

வன்னியராஜன் பிள்ளைகள் அக்கினியிற்பிறந்து

சபைக்கு வருகிற - தரு.

இ-ம்-பியாகடை - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சேரன்சோழன்பாண்டியன் பல்லவராயனென்ன
தீரர்நால்வர்வந்தார் - பரிமீதேறி
தீரர்நால்வர்வந்தார்.

அநுபல்லவி.

முன்செய்தயெக்கியத்தில் அன்புடனேயமர்ந்து
முன்னேனைப்பணிந்து - அக்கினிதன்னில்
சென்றுயர்குழலேயமர்ந்து — சேரன்

சரணங்கள்.

மார்பில்முனைதுலங்க மகுடமுடி துலங்க
மந்திரவாள்கையேந்தி - தேவர்கள்சூழ
தந்திரவார்த்தைகள்பேசி — சேரன்

ஆரபாரவீர தீரர்களாமென்று
ஆக்கிரமித்துகுதித்து - தணலைவிட்டு
பராக்கிரமித்துககைத்து — சேரன்

இப்பொழுதெங்களை யுற்பத்திசெய்ததென்ன
இயம்புவீரெங்கள்தந்தையே - க்ஷணப்பொழுதில்
ஜெயம்பெற்றுநாங்கள்முந்தியே — சேரன்

வசனம்.

சரணஞ்சரணம் எங்கள்தந்தையே அடியேன்களை அழைப்பித்தக்காரியம் திருவாய்மலர்ந்தருளவேணுமையா சுவாமி.

சிவன்சொல் வசனம்.

ஆகேளவாரும் யெனது புத்திரர்களாகிய சேரசோழ-பாண்டிய-வல்லவருமபனென்றும், இன்னமனந்தம்பேர் வுண்டாகிய எனது புத்திரர்களே உங்களில்முன்வந்த வீரவன்னியமகராஜனுக்கு தேவராசன்மகள் மந்திரமாலையென்னும் பெண்ணை விவாகஞ்செய்து வைத்தோம். உங்கள் நால்வருக்கும் காந்தரிஷி குமாரத்தியாகிய சுந்தரி-சுமங்கலி-நாரணி-பூரணியென்னும் நாலுபெண்களை விவாகஞ்செய்துவைத்தோம். நீங்களென்றும் சிரஞ்சீவியாய் புத்திர பௌத்திர-களத்திராதிகளாய் உலகமியுலகெங்கும் வம்மிசபரம்பரையாய் வியாபித்து அரசுசெய்து வாழ்வீர்கள். தற்கால் சம்புநகரமென்னும் பட்டணத்தை அரசுபுரிய மகுடம்தரித்துவைத்தோம். வாதாவிசூரனை செயித்துவந்தீர்களாகில் இப்புவியை ஐந்துபாகமாக அரசுபுரிந்து வாழ்வீர்களென்று சிவன்சொல்லுமளவில் சந்தோஷித்து தன் தன் மனைவிகளை வெவ்வேறு விடுதிகளில் பிரதியடையாளம்கொடுத்து வாழுங்காலத்தில், இரதினபுரியில் தேவர்களில்லாததுகண்டு வாதாவிசூரன் தன்மந்திரிகளோடு ஆலோசிக்கின்ற விதங்காண்க.

வாதாவிசூரன் விருத்தம்.

மந்திரிமாரேகேளீர் மாநகர்தனில்நிறைந்த
இந்திரன்பிர்மாவிஷ்ணு வெனுமிக்குட்புரமெங்கே
உந்திவந்தோனுங்காணே னுமைபாகனமகிழ்ந்துயிர்ந்த
விந்தைசேர்வரம்பொய்யாச்சே விளம்புவீரெந்தனுக்கே.

மந்திரிசொல் விருத்தம்.

சிறுணாரனைகொன்றுதின்றபாவி
இல்லைமாகாளியை வஞ்சித்தபாவி
மாரனெடுதிரிபுரங்க ளெரித்தபாவி
மாய்கைமுதல்கனமுந்து மிருத்தபாவி

கரியோடுப்புலியுரித்துப் போர்த்தபாவி
கசேரபத்மாசுரர்வக்கா யொளித்தபாவி
ஏருதேறித்திரிகின்ற பாவிசெய்த
இசைகேடாய்த்தோனுதைபோ மெங்கள்கேவே.

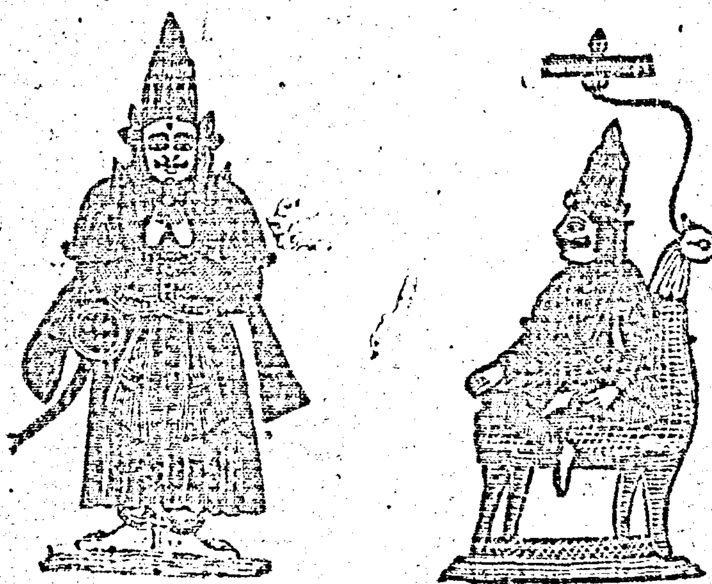

சுருதி-ப-முகாசி-அடைக்கலசாப்பு

கன்னிகள்.

ஆசைக்காட்டியுற்மை மோசங்கள்செய்தானே
அதிர்விடும்பேர்நதி - யந்த
மோசக்காரஞ்செய்த குதையறியீரோ
மூர்க்கனேனவதாவி. ஆசை

சித்திரகூடம்போன்ற திருபுராதிபரை
சிரித்தெரித்தான்பாவி - காட்டு
மத்தகஜத்துடன் புலியையுரித்து
வனரித்தானேகன்றுவி ஆசை

சித்தசனையெரித்து கூற்றுவனையுதைத்து 44
கொடுமைசெய்தான்பாவி
பித்தம்பிடித்தவன் பேயோடாடியோன்
பெருமையோவாதாவி ஆசை

பெண்ணையெடுத்துத் தலையிற்சுமந்து
பேருனக்குக்கொண்டு - வைகை
மண்ணைச்சுமந்துக் கரையடையாமலே
அடியுண்டான்மதிப்பூண்டு ஆசை

வீரகோரமுப்ப கன்னைக்கட்ட
மிதித்தானேயக்காரி - அந்த
வீரன்பத்மாசுர னுக்காப்பயந்துமே
ஒளித்தானே ஐவேசி ஆசை

சேதியறியாமல் சிந்தித்துத்தொழுது
சிறப்பாய் வரமும்பெற்று
காதகன்செய்த சதிவஞ்சத்தால்தேவர்
காணாமலோடிவிட்டார் ஆசை

வாதாவிசொல் விருத்தம்.

அப்படிசெய்தானீசன் அறிவுளமந்திரிமாரே
கைப்பிடியாகத்தூதர் தன்னையுமறைத்துநீங்கள்
ஒப்புடன்கயிலைக்கேகி யளவுகளறிந்துநன்றாய்
எப்படிநடக்குதென்று யிப்பொழுதறிந்திடீரே.

பொது விருத்தம்.

கச்சையுமிருக்கிக்கட்டி கைதனில்வாளுங்கொண்டு
உச்சிதமானப்பட்டு வுருமாலைசுங்குவிட்டு
விச்சித்திரவாதாசூரன் விரைவுடனுரைத்தாரென்று
மெச்சவேசபையில்தூதர் விநோதமாய்வருகின்றாரே.

தூதர்கள் வருகிற தரு.

இ-ம்-உசேனி-அடதாளசாப்பு

பல்லவி.

நாகரீகத்தூதர் நாங்களே - சந்தி
சேதியுரைத்திடு வீர்களே.

அநுபல்லவி.

வேகமாகும்நடை வாய்வுக்கதிகமாம்
சேதியுரைத்திட்டால் சீக்கிரமறிவோமாம் நாக

சரணங்கள்

ஓட்டம்நடையுமா யோடுவோம் - சேதி
யிட்டவட்டமா யறிகுவோம் நாக

தூதுக்கிசைந்தவர் நாங்களே - நல்ல
சேதியறிந்திடு வோர்களே நாக

காடுமேடெல்லாம் நிகரில்லை - எங்கள்
கால்படாத நகரில்லை நாக

ஓடுவோம்பதிம் காதவழி - ஒரு
நாழிகையில்வந்து பதிலுரைப்போம் நாக

வசனம்.

சரணம் சரணம் வாதாவிசூரமகாராசனே எங்களையழைப்பித்த வரலாற்றைச்சொல்லுமையா தீரனே.

வாதாவிசூரன் வசனம்.

அகோவாருங்கள் தூதர்களே ஈஸ்வரன்வசிக்கும் கைலையங்கிரிக்குப்போய் நடிதிடம் ஏவல்செய்திருந்த தேவர்கள் அங்கிருக்கிறார்களாவென்றுயறிந்து இன்னமேதாகிலும் விசேஷசங்கதி நடக்கிறதாவென்றுதெரிந்து சீக்கிரம்வாருங்கள் தூதரே.

தூதர்கள் கைலைக்குப்போகும் - தரு.

இ-ம்-கல்யாணி-அடதாளம்

பல்லவி.

ஏகுவோம்வாரும் கைலைக்குப்
போகுவோம்நேரும்.

அநுபல்லவி.

வாடாமின்டாயென்பின் நீவாடாகண்டா
மாருருவாய்போவோம் சேதியையறிவோம் ஏகு

சரணங்கள்.

கோட்டைமதிலைநான் தாண்டுறேன்பந்தயம்
வாட்டமில்லாமல்நான் பிடிப்பதேதொந்தயம் ஏகு

பாரடாவெள்ளி மலையருகில்வந்தோம்
நேரடாயிந்தக் குளக்கரைதாண்டினோம் ஏகு

நல்லபுதுமைகள் நகரத்திற்காணுது
வல்லவர்வாழு மிருப்பிடந்தோணுது ஏகு

நாலுதிசையிலுந் தேடிப்பாரடா
தேவரிங்கில்லை யொளித்தாரோயென்னடா ஏகு

வில்லம்புகட்டாரி வெல்வாளுடன்
தொல்லைப்படுத்தும் துப்பாக்கிகடுவனதபார் ஏகு

பஞ்சப்பரியீதோ பாயுதுமேயுது
அஞ்சாதவீரரைப் பார்க்கிலமனம்வேயுது ஏகு
இக்கெவர்கண் ணுக்குங் காணுமற்றேணுமல்
தங்கிப்பதுங்கி நெருங்கிநாம்போகாமல் ஏகு

விருத்தம்.

சங்கரன்வாழ்கைலாசரிற் பார்க்கும்போது
மங்களமாகவெங்கும் மகுடதோரணங்கள்கட்டி
எங்குமாயுதங்கள்பூண்டு யிருக்கிறார்பஞ்சவீரர்
சங்கடப்பட்டேங்கோம் தயாபராவாதாசூரா.

வாதாவிசொல் விருத்தம்.

வீரன்வாதாவிதாதர் விளைவியம்பியதைக்கேட்டு
பராக்கிரமதிரஅஷ்ட பர்வதமுடையத்தானாய்
வாரிக்கொதிக்கவான்மீன் வரைசிந்துமேயடந்துவீழ
கூடிருந்தேவர்தம்மைக் கொண்டுவாதம்பிமாரே.

வாதாவிசூரன் தேவர்களை பிடித்துவரும்படி
தம்பிமார்களுக்கு சொல்லுகிற-தரு.
இ-ம்-மத்தியமாவதி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

தேவப்பயல்களிங்கு வேலைகள்செய்தோர்
திருட்டுத்தனமாயோடினார்கள்

அநுபல்லவி.

மூவரிற்சிவன்செய்தருதோ - அல்லது
முரகரியெனும் அரியோதோ தேவ

சரணங்கள்.

கைவிரிசிந்தால் விடாதே தம்பி
கட்டுவொன்றுமும்பாராதே தேவ
வைகுந்தர்தங்களைக்கொள்ளையடிப்பீர் மாலை
வரியக்கயிற்றால்கட்டிப் பிடிப்பீர் தேவ
தெய்வலோகத்துக்குள்ளேபுகுவீர் தேவரை
சிறைசாலையிலடைத்துவருவீர் தேவ.

கொள்ளையடித்திந்திரலோகம் அவன்
வெள்ளானைமேலேத்தி வாருங்போகம் தேவ
ஆண்பெண்ணடங்கலுங்கொண்டாரும் என்முன்
அடிமேலடிக்க வஞ்சந்தீரும் தேவ

பொது விருத்தம்.

வாதாவியுரைத்தமொழி தன்னைக்கேட்டு
வாருதனகுண்டலன்மகோன் மகோதரக்கான்
ஆகாசத்தேவர்பதித் தனிற்புகுந்து
ஆழ்ந்துவாபரணவஸ்திரம் தனைக்கவர்ந்து
சாதாரணமாய்வெள்ளை யானைமீதில்
தானேத்தியெய்தெய்தும் பயமுறுத்தி
பிராமணனைத்தேடியங்கும் காணமலே
பிரிந்திட்டார்வந்தபதி துறைத்திட்டாரே.

தம்பிமார்கள்சொல்லும்-தரு.
இ-ம்-பியாகடை-அடதாளம்

பல்லவி.

அண்ணாமார்கள் தேவபதிபோனோம்
தேவர்களைக்காணோம்.

அநுபல்லவி

அடித்தோம்கொள்ளையெடுத்தோம்பொருள்
ஒருத்தரக்குகாணோம் அண்ணா

சரணங்கள்.

கள்ளான்பஞ்சதோட நாங்கள் பின்னாலேதேட
வில்லேனோர்பயந்தோட ஆயிரங் கண்ணேனொளித்திட அண்ணா
கொள்ளையடித்திட்டோம் பொருள் எல்லாம்பறித்திட்டோம்
வெள்ளானைமீதேத்தியே இங்கு விரைவாயுமைசேர்த்திடவே அண்
உள்ளதிதுசொன்னேனும் வகை விள்ளாயெமக்கின்னம்
கள்ளத்தனஞ்செய்து தேவர் கண்ணிற்காணோம்யாவர் அண்ணா

பொது - கட்டியன் சொல்-சிந்து.

அசுரர்கள் கும்புகும்பாய்கூடி - வெகு
ஆங்காரங்கொண்டுமிக தேவப்பிரதாடி
திசைதிசைசந்துசந்தாய் தேவரையோடிதேடி
நாடிஞருடிஞர் மனம்வாடி . அசு

தேசோவதிசமனும் விரகுதரப்பதியில்
தேடினர்அக்கியமன் நிருதியைக்காணமல்
சுந்தவெக்தாவதி யளகாபுரியில்
சாடுேவருணன்வாய் குபேரனைக்காணமல் . அசு

அமராவதிசென்றரே இந்திரனங்கில்லாததாகண்டு
அரண்மனையுட்சென்று ஆடையாபரணங்களைக்கண்டு
அதைதயைசாபதத்தின்மேல் வெடுத்தேதத்திக்கொண்டு
வந்தார்கள்சூரர்களென்று அந்த வன்யபுராணவளமைகண்டு அ

தெம்மாங்கு.

அசுரர்செய்வாதையாலே அமராபதிவேந்தன்யேயே
நிஜருபமாரியன்று குயில்ருபமாய்பரந்தார்.

இதுவுமது.

மாலயனேடட்டபாலர் மாருருபங்கொண்டு
காலதுடனேகலந்து கைலைதனிற்சேர்ந்தார்கள்.

பொது விருத்தம்.

கைலையிலே தனிற்சென்று தேவரெல்லாம்
கடவுளரை போற்றிபணிந் திட்டபோது
நிலகுலைந்து மல்பாரந் தாங்காமற்றன்
வெடுத்தாக தாழ்ந்திட்டவேயசனர்பார்த்து
பலகலையு மரிந்தவிஸ்வ கர்மாயிந்த
பாரமதை தாழ்ந்ததென்ன வென்றுகேழ்க்க
கலைமகனே டிந்ராதி முனிவரும்பேரல்
காணுதலல் கைலைமலை தாழ்ந்ததென்றன்.

ஈஸ்வரன்சொல் - ஈரடி.

ஆசிரியச்சுரிதகம்.

ஆரடாயெனக்குச் சமனிதவென்றுயே
கூரடாயவனையென் முன்கொண்டுவாயே.

மயன்சொல்லும் - வஞ்சிவிருத்தம்.

இராசியுற்பத்தி பராசிவனையேத்தி
குருமுனியைவைத்து திருத்தனிடாபோத்து.

சிந்து.

தானத்தேநாம் - சாய்ந்தத - ஞெ - தான

ஈசனையொருதட்டில் வைத்தானே - அகத்
தீசனையொருதட்டில் வைத்தானே தான

நாசனிருந்த நிறைபாரும் - இதோ
மோசமில்லாமல் புள் சாயவில்லைகாரும் தான

ஆதிசிவன்சந்தோஷித்து முடிந்து - அகத்திசரோ
பொதிகைமிற்போய்சேர்ந்ர் வாழ்ந்து தான

என்றரன்சொன்ன மொழிகேட்டு - குருமுனி
ஏக்கமாய்மயனுக்குச் சாபம்கொடுத்திட்டு தான

வக்கைபோடாபாவி விஸ்வகர்மா - நீ
வாகுடன்போய் பூலோகந்தாழ்கூழியற்செய் தான

என்னவே விஸ்வகாமன் - அகத்
தீசரேவுமக்குமிச்சாப மேய்ந்தேன்வர்யம் தான

இந்தசாபம்பெற்று அகத்திசர் - உமதுசிர
மிருக்கும்கெங்கைதனை வரயாய்தாவிச தான

வந்தனமென்றடி தொழுதுநின்றார் - சிவன்
அந்தமொழிகேட்டேனே கெங்கையை தரித்தார் தான

மந்திரகிரிதனைவிட்டு நானும்போரேன் - வன்னியனை
துணைகூட்டிப் பின்னனுப்பவேணும் தான

கங்கையைகமண்டலத் தடைத்தார் - பொதிகையிலே
தங்கிடம்பார்க்கையிலே கெங்கையவிழ்த்தார் தான

அக்கருணம் தேவர்களைக்கண்டு - விஜயன்
ஐயைபோக்கங்கையில்லா தென்னைப்பிறப்புண்டு தான

இந்திரனுக்காக வருகொண்டு - கெங்கை
எந்தவயிருந்தாலும் கவிழ்த்திட்டீர்கண்டு தான

வேண்டிகின்றார்தேவர் யாவரென்றுண்டு - அந்த
வேமுகங்காகமாய் கவிழ்த்தால்நன்று தான

கவிழ்த்தநீர் கொள்ளாடங்காவேரி - யெங்கும்
தவிழ்ந்தலைகச்செழிக்க பிரண்டுதெம்புரி தான

வன்னியராஜன் விருத்தம்.

மாலயனு மடிமுடியைத் தேடிக்காணூர்
மன்மதனுங் கணைமழுங்கி மயலிவிழ்ந்தான்
காலனுறி முயலகனு முதையும்பட்டான்
கனகசபை தனிற்காளி தோற்றுநின்றாள்
ஆலவிடமுண்ட டகாரக் கழுதனித்தீர்
அமரர்தமின் சரணடைய புரமெரித்தீர்
பாலனைக் கருணபுரிந்து வரமுமீவீர்
பராபரனே யெனையின்ற பரனேஐயா.

தரு-இ-ம்-பியாகடை-அடதாளம்.

பல்லவி.

ஐயாவெனையளித்து வாதா
சூரன்மேல் தாஜ்தொடுத்து
மெய்யாவரவளித்தி யென்னை
விதமாய் ஜெயித்திடுவேன்
மெய்ப்பரனே-தற்பரனே-யற்புதனே-யிப்பொழுது ஐயா

அநுபல்லவி.

உமையால் வரம்பெற்றேன் தந்து
புரியையான் வாதாசித்தாம்
எம்மைப் பிரப்பித்து விலை
எடுத்து சமர்தொடுத்து
எமனோடு-சமர்செய்திடும்-தமதர்ப்பரையின்-பலமானவன் ஐயா

சரணங்கள்.

கையிற்பலமில்லை திறமையில்லை
வரமில்லை யெமக்கு
எய்யக்கணையில்லை இது
எல்லாமிகத்தொல்லை
கணையீந்திடும்-வரந்தந்திடும்-மலோதோளனே-வதைசெய்திட ஐ

சூரர்குலமழிக்க பலங்கொடுக்க
அம்புதொடுக்க
வீரன்படைகெலிக்க தேவர்
இடுக்கங்களைதவிர்க்க
வந்திடுவீர்வாதாவி யோய்ந்திடவேகணையேவி
வந்திடநான்கண்பாரீர் மைந்தனுக்கோர்வரமீவீர் ஐயா

சிவன்சொல்லும்-தரு.

இ-ம்-கல்லியாணி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தீராயிங்குநீவருவாய் நான்தருவதை
வீரவன்யா கைகொள்ளுவாய்.

அநுபல்லவி.

தீரமீயிங்குவாடா பொறக்கருவிதடா
நாராயணாஸ்திரம் நமனவாய்வருணாஸ்திரம்
சூரனாம்புவில்லுங் கொடுத்தேன்வாளுங்கொள்ளும் தீரா

சரணங்கள்.

கருடாஸ்திரத்தோடு கதைதன்னையீனுகரும்
உருவானமோகாஸ்திரம் வெயில்தேஜாஸ்திரந்தந்தேன் தீரா

கிரியஸ்திரங்கெருடன் கெலித்துசம்பத்தைவெல்லும்
பாரளந்தோன்சங்கு சக்கரமிதோதந்தேன் தீரா

எதிர்த்தப்படையைவெல்லும் யெமனாஸ்திரமிது
வருந்தப்படாதேயிந்திரன் வச்சிராயுதமுந்தந்தேன் தீரா

சாரங்கம்சூலம்வாள் சந்திரனக்கினிசூரியன்
மாரன்பஞ்சகணையும் மகனேகொடுத்தேனினையும் தீரா
நாரசிங்கமுஞ்சுடர் சரபாசுபதமிது
வீராகஜமுகமும் தீராகொள்வாயிப்போது தீரா
வீராதிவிராவுன் வில்லிலஸ்திரங்குறைந்தால்
பேரானயஞ்செழுத்தால் பிரப்பிக்கும்வகையிது தீரா
ஆறுதாரவடுக்கும் அஞ்சுமூன்றுமிரண்டும்
ஓரெழுத்துமறிந்த வுனக்கோர்குறவுமில்லை தீரா

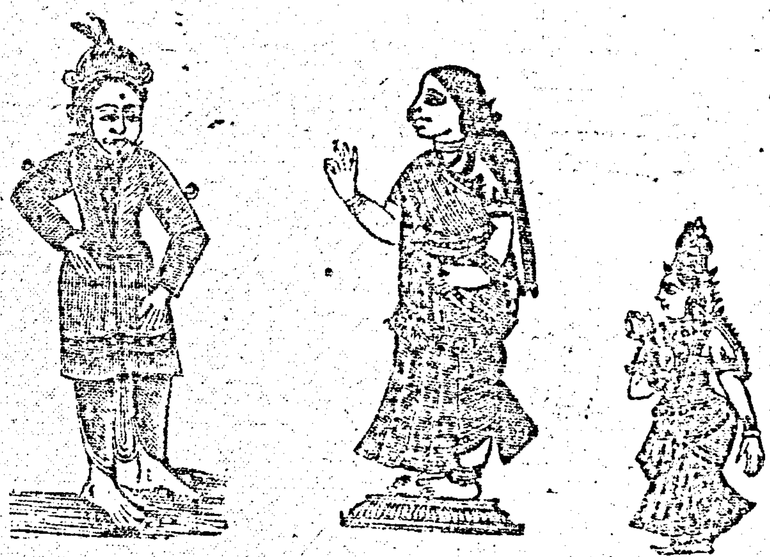

வன்னியராஜன் மந்திரமாலையை விடைகேட்கல்.

விருத்தம்.

மாசிலாயீசனுலே வாமுமோரஸ்திரம்பெற்றேன்
வாசவன்பிரமதேவன் மாமுனியோர்கள்வாழ்த்தி
பாசமாயழைத்துவாதா சூரனையழிக்கச்சொன்னர்
நேசமாய்ப்போறேன்பெண்ணே நீவிடைதருவாய்கண்ணே.

வசனம்.

அகோவாரும் எனது ஆசைக்கிசைந்த மந்திரமாலையே ஈஸ்வரன் வரப்பிரசாதத்தினலும், பிர்மா-விஷ்ணு-தேவர்கள்-முனிஸ்வரால் அநுக்கிரக ஆசிர்வாதத்தினலும் யானபோய் வாதாவிசூரனை ஜெயித்துவருகிறேன் விடைதந்தனுப்பும் பெண்ணே.

தர்க்க - தரு.

இ-ம்-அடாணு-அடதாளசாப்பு

கண்ணிகள்.

வன்னியராஜன் சொல்.

மானேவிடைதந்தனுப்படி
மான்விழிகுயிலேமயிலே
தேனே திவ்யகுண தேவேந்திரன்பெற்ற
சித்திடையே ரத்தினமே
பத்தினியே யிப்பொழுது மானே

மந்திரமாலை சொல்.

மன்னுயிதென்ன யோசனைகாண் வன்னிய
மகராஜா, ஜெகதீசா
வெகுனேசா பிரகாசா
சின்னவயதிலென்னை மணஞ்செய்தீர்
சிறையோ குறையோதலை
விதியோ சதியோமதி மன்னு

வன்னியராஜன் சொல்.

ஆதிசிவனழைத்தார் பெண்மயிலே வாதா
சூரனைக் கொன்றிடப்போ
வீராநீ வாவென்று
மாதேஅரகரி பிர்மாதிதேவர்கள்
வாதைப்பட்டார் வாதா
சூரனல் முனிவர்கள் மானே

மந்திரமாலை சொல்.

அன்னைபிதாதெய்வமும் அரணுமே
அவர்சொன்னதை தள்ளாதீர்
மன்னுபி ராணநாதா
பின்னையொருவர்கள் வார்த்தைக்கேளாதீர்
பிடித்தேசரம் தொடுத்தேசூரர்
குலத்தைவுன் பலத்தாலழி மன்னு

வன்னியராஜன் சொல்.

நேரமாகுதென்னடி பெண்ணே
மின்னே-பொன்னே-கண்ணே
கோரவார்த்தைகள் பேசாமலே - அடி
கொடுப்பாய்விடை விடுப்பாயென்னை
தடுக்காமலே சிரப்பாயிரு மானே

மந்திரமாலை சொல்.

மன்னுவன்னியராஜ பூபதியே
முன்னேனே நீ சொன்னுவ்வினை
வர்ணமாமதில் சூழும்ரத்தினபுரி
வாளோன்வீர சூரர்தலை
கீழேவிழ மன்னுயிது என்ன

வேறு - சிந்து.

இ-ம்-பச்சைபுராபாட்டு-தாளம்-ஆதி

வன்னியராசன் சொல்.

சூரன்குலமறுத்து பேரெங்கும்வியாபித்து
வீரன்நான்போய்வாறேனடி பெண்ணே கண்ணே
விடைகொடுத்தனுப்புமடி - என்ராஜாத்தி
விடைகொடுத்தனுப்புமடி.

மந்திரமாலை சொல்.

அனுப்ப மனம்வருமோ
அவியாயமோ யென்னமோ
துணிவுகொள்வதனுாயமே - என்ராஜாவே
துஷ்டரிடம்போதல்நலமோ

வன்னியராசன் சொல்.

கலமெல்ல வென்றுரைத்தாய்
காயகியே நீதடுத்தாய்-யென்
பெலமெங்கேபோச்சுதடி - என்ராஜாத்தி
பேதமையால்பேசாதடி

மந்திரமாலை சொல்.

பேசாதென்று வுரைத்தீர்
ஈசன்பெற் றெடுத்தோரே
ஆசையென்மேல்விடுத்தீர் - என்ராஜாவே
வேசையென்றுநினைத்தீர்

வன்னியராசன் சொல்

நினைப்பேனடி யென்மயிலே
வனக்குயில் மொழிதையலே
உனைப்பிரிவேனோகுயிலே - என்ராஜாத்தி
க்ஷணத்தில்வருவேன்கைலே

மந்திரமாலை சொல்.

கைலைக்குப் போய்வருவீர்
சையோக லீலைதருவீர்
வையகத்திற்பேர்பெருவீர் - வாதாவிதன்னை
எய்துகொன்றுநீர்வருவீர்.

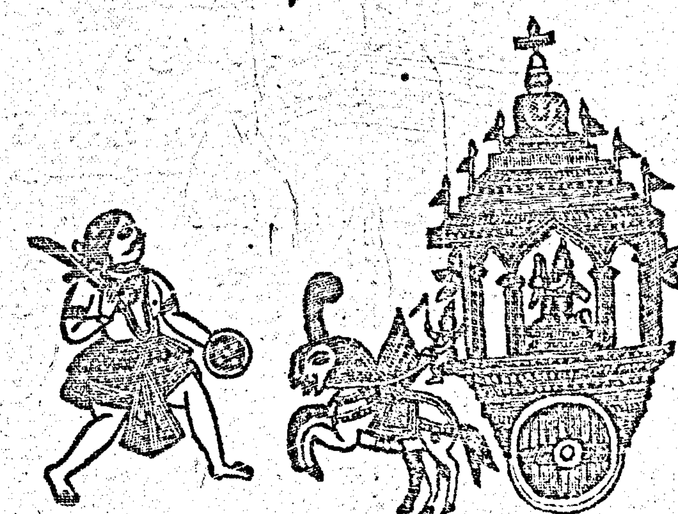

வன்னியராஜன் சேனைகளோடு புறப்படும்

விருத்தம்.

கடலொலிபோல்முழங்க கதிவீரர்கோடிசூழ
இரமுளபரியோர்கோடி சிவிகைதேர்கோடியாகும்
படபடென்றதிரபூமி பராக்கிரமதீரர்கூடி
சுடலையாடியைதுதித்து சுகமுடன்புறப்பட்டானே.

தரு-இ-ம்-சாமா-தாளம்-ஆதி

பல்லவி.

போவோம்வாரும்புத்திரர்களே - வாதாவிமேலே
போவோம்வாரும்புத்திரர்களே

அனுபல்லவி

போவோம்வாரும்புத்திரரே   புரரத்னபுரிசூரரை
சாவடிக்கவய்பாரோ   சந்த்ராதியுள்ளவும்பேரே போ

சரணங்கள்.

நம்மையனுப்பிவைத்தாரே - நாரிபாகன்
நம்மையனுப்பிவைத்தாரே
நம்மையனுப்பினரே   நல்லவரந்தந்தாரே
சின்னப்படுத்திச்சூரரை   சிரைவிடுப்போம்தேவரை போ

பாராளவரம்பெற்றேமே - பராபரனால்
பாராளவரம்பெற்றேமே
பாராளவரம்பெற்றோம்   பாவிதனைஜெயிப்போம்
வீராதிவீரனென்று   விண்மண்மழிவென்று போ

மாதரிவாழுமிடமே - பாலேகிலமே
மாதரிவாழுமிடமே
மாதரிவீரியைக்கண்டு   மகிழ்பதமுட்கொண்டு
வாதாவிதனைஜெயிக்க   வானோர்நம்மைமதிக்க போ

வேறு - தரு.

இ-ம்-தோடி-அட,தாளம்

பல்லவி.

புறப்பட்டான்பரியேறியே - வன்னியராஜன்
திறமாய்தெவ்திசைநாடியே.

அனுபல்லவி.

புறப்பட்டான்பரியேறி விடுபட்டப்புலிபோலே
புரமூன்றெரித்தசிவன் திறமாயளித்தபாலன்

51

புஜபலவீரர்கள்சூழவே - நவநீத
வில்வாள்கையில்துலங்கவே
வீரதீர   சூரர்மடிந்திட
நாரிபாகன்மால்   தேவர்மகிழ்ந்திட   புற

சரணங்கள்

இரத்னபுரியைநாடியே - கைலேவிட்டு
எத்தன்வாதாவியைத்தேடியே
எத்திசையும்புகழக்கீர்த்தி   வெற்றிபெற்றால்நமக்காச்சி
சுத்தவீரனென்றும்பேச்சி   அத்தன்வரமளிக்கலாச்சி

அக்கினியில் பிறந்தோனேயானல் - யிப்போ
முக்கியமாய் ஜெயிப்பேனேவாளால்
ஆனைபடையோடு   சேனைபடைகளை
ஆக்கிரமித்துப்   பதைக்கவதைத்திட   புற

பிள்ளாங்குழலூதவே - காளாஞ்சியேந்த
பிள்ளைகள்நால்வருஞ்சூழவே
உள்ளியகில்புகையும்   மெள்ளபகல்திவட்டி
வெள்ளஞ்சேனைகளோடு   கொள்ளையிடும்வீரர்

வெகுபலமுடைய திரப்படைகளும்
பகையதைவெல்லும் வீரதீரர்களும்
வெடியதுகிடுகிடு   வென்றுயதிர்ந்திட
மடமடென்றுபகை   முறிந்துவிழுந்திட   புற

ஆசையுட்கொண்டானே - தன்படைகள்மேல்
பாசம்வைத்தாண்டானே
காசியெல்லையிது   யீசன்குடியாமது
பூஜைபுரிந்துமவன்   தாரத்துதிப்போது

போவேகெண்டாமணியது - கேட்குது
ஆராதனையிப் பொழுதுமேயாகுது
நதியினில்முழுகிக்   கதிபெறவருவீர்
அரகரசங்கர   னருளதுபெறுவீர்   புற

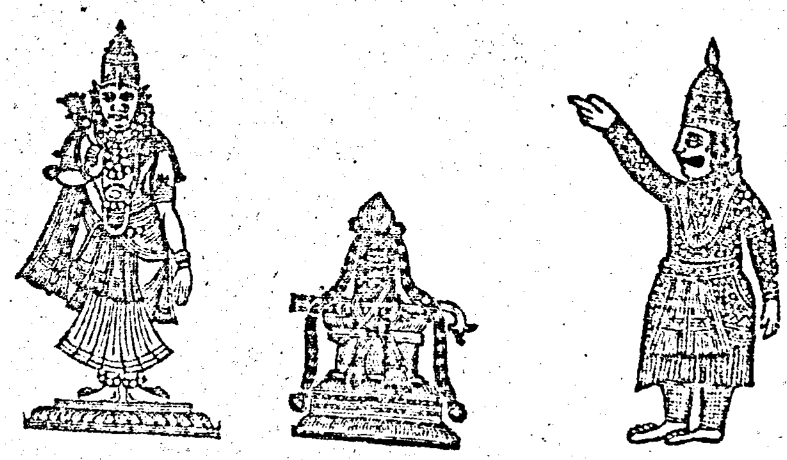

வன்னியராஜன் சொல்லும்

தேவாரம்.

காசியில்வருதுவிஸ்வ நாதனைப்பணிந்துபோற்றி
மாசிலாகாளத்தீசர் மலரடிதொழுதுபிப்பால்
பூசித்தேன்காஞ்சிவாழும் புனிதரேகாம்பரர்பாதம்
ஆசையாயருணநாதர் யடியிணைபோற்றிபோற்றி.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் வன்னியமகாராஜன் தென்திசையைநோக்கி வாதாவிசூரன்மேல் படையைத்தூக்கி வருகிறவழியில் விஸ்வநாதரையும் விசாலாட்சியம்மையையும் பூஜித்து, காளத்தியில் வேடன்பூஜித்த ஈஸ்வரரையும் ஞானம்பிகாளையும், காஞ்சீபுரத்தில் ஏகாம்பரநாதரையும் காமாட்சியம்மையையும், திருவண்ணமலையில் அருணாசலீஸ்பரரையும் உண்ணாமுலையம்மையையும் பூஜித்து சிதம்பரக்ஷேத்திரம் வருகிறவிதங்காண்க.

கொச்சகம்.

மல்லிகைமுல்லைசண்பகப்பூ மருவுதிருவாட்சிதும்பை
நல்லமலரெடுத்து நடேசர்திருதாள்பணிந்தேன்
கல்விதருஞ்சீர்காழி கர்த்தர்பதம்யான்றொழுது
செல்வத்திருத்தணிவாழ் சிவனைதொழுகின்றேனே.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் வாசமுள்ள புஷ்பங்களைக்கொண்டு சிதம்பரஸ்தலத்தில் நடராஜரையும் சிவகாமியம்மையையும் பூஜித்து சட்டநாதரையும் திருத்தணிகையில் ஈஸ்வரனையும் பூஜித்தானென்பதாம்.

விருத்தம்.

சீர்காழிஸ்தலத்திற்பூசை செய்தபின்வேளூர்தன்னில்
பார்வதிசமேதரரைப் பரிவுடன்தொழுதுபின்னர்
கார்குழல்கங்கைதன்னை கமண்டத்தோடுதாக்கி
சார்புடனகத்தீசர்பாற் சார்ந்தனர்பொதிகைதன்னில்.

இதுவுமது.

ஆசையாய்கெங்கைதன்னை யகத்தியர்க்கீய்ந்தசேதி
தாசனும்விஸ்வகர்மன் தானதையறிந்துதேவர்
யோசனைசெய்துயானை முகவனுங்காகமாகி
வீசிடகவிழ்த்தார்லோகம் விளங்ககாவேரியாச்சே.

இதுவுமது.

மாயபுரந்திருமருதூர் திருவாரூரில்
வாழுமரனைத்தொழுது மகிழ்ந்துவன்னியன்
நியமமுடன்கும்பீரர் பாதம்போற்றி
நேர்மையாய்த் திருவானைக்காவற்சென்று
செயப்பெறவேவேதகிரிச் சிராப்பள்ளிதாண்டி
திவ்வியமாய் மதுரைசொக்கர் தன்னையேத்தி
பயமுடன்ராமேசுரத்தில் ராமலிங்கம்
பாதத்தையன்புடனே தொழுதான்ராஜன்.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் இத்தலங்களையெல்லாம் பூஜித்தபின் பாலயிலத்தில்வாழும் தங்கள் குலதெய்வமாகிய தற்பரமேஸ்வரியை பூசிக்கின்ற விதங்காண்க.

விருத்தம்.

அந்தரி யுலகுபுகழ் கொண்டவளே யகிலாண்டக்
கோடித் தாயே
விந்தைசேர் மகிடனிட சிரமுருள வதைசெய்த
விமலித் தாயே
உந்தனிட பதந்தொழுதேன் சிந்தனைவா ருமல்மன
திருக்கும் தாயே
வந்துயெந்தன் முன்னிருந்து வாதாவிதனை ஜெயிக்கவரந்
தாரும் தாயே.

வசனம்.

அகிலாண்டகோடி - பிரமாண்டநாயகி - அந்தரி - திருசூலக பாலி - மகிடாசுரனைவென்றநீலி - மகாவிஷ்ணுவுக்குத் தங்கையாகிய இந்திர-மயேந்திரஜாலி - என்குலதெய்வமாகிய யெண்டோளி யாளிவாகனக் கோலாகலி - என்முன்வந்து வரந்தந்து சமுத்திரங் கடந்து வாதாவிசுரனைத்தொடர்ந்துஜெயிக்க வரந்தாருமம்மா தாயே யாளிவாகினியே.

தரு-இ-ம்-பைரவி-அடதாளம்

பல்லவி.

அந்தரிமாதரிகௌரி நீலி
அரவுபூஷணிவுலகுபுகழ்சூலி.

அநுபல்லவி.

எந்தனையாளும் பராபரவீரி
எனதிருதயந்தனி லமர்ந்திடும்ஞூரி அந்தரி

சரணங்கள்.

மந்திரதந்திர யெந்திரவுபகாரி
வந்தேனுன்பதம் சிந்தையில்மகிழ்வாய்கோரி அந்தரி

எந்தன்குலதெய்வமும் நீயேயாயி
விந்தைபூதப்படையுள் வாழுந்தாயி அந்தரி

சக்கரபாணி வுக்கிரவீரசெல்வி
மிக்கப்பதமிட்டோ யென்மனக்கல்வி அந்தரி

திக்குள்புகழுஞ்சூல கபாலசுந்தரியே-கையில்
பக்குவமாய்வாள்தாங்கி அமர்ந்தயந்தரியே அந்தரி

பாலதிலத்தினில்பூதப் படையுடனமர்ந்து-சிறு
பாலனுக்காகவரந் தரவேயிங்குவந்து அந்தரி

மாலுக்கிளையவள்யென்றுநீ பேரதுகொண்டுநீ
வந்துயமர்ந்திடசிந்தை மகிழ்ந்தும்மைகண்டு அந்தரி

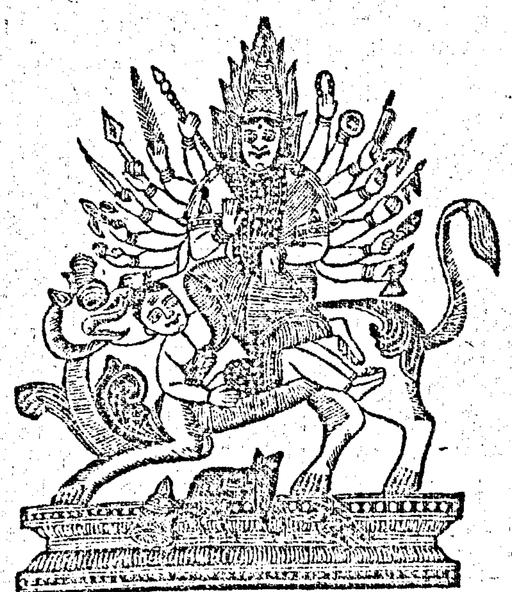

காளிகாதேவி வருகிற

பொது விருத்தம்.

கைதனிற்றிருசூலங் கபாலமவாளும்
காதிற்கொப்புக்கொந்தளமுமின்ன
மெய்யினில் நவநீதப்பணியிலங்க
விளங்குநெற்றியிற் குங்குமம்பூசி

பையரவாபரணமொடு பதக்கம்பூண்டு
பளபளெனவொளிமிகுந்த பட்டாடைகட்டி
மெய்யதாய்சிங்க வாகனமீதேறி
வெகுபூதப்படைசூழ வருகின்றாளே.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் காளிகாதேவி சிங்கவாகனமேறி வன்னியராஜாக்களுக்கு வரங்கொடுக்க வருகிறவிதங்காண்க.

——*——

துர்க்கைவருகிற-தரு.

இ-ம்-மோகனம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

துர்காதேவியும்வந்தாளே சிங்கமீதேறி
துர்காதேவியும்வந்தாளே.

அநுபல்லவி.

துர்காதேவியும்வந்தாள் சூலங்கபாலமேந்தி
மிக்கவரந்தந்திட மேதினியோர்புகழ்ந்திட துர்

சரணங்கள்.

பூதப்படைகள்சூழவே - கும்புகும்பாய்
விதிட்டலரிவரவே
பூதப்படைகள்சூழ பேய்கள்வந்தடிதொழ
சிதரனற்றங்கையென யாவரும்புகழ்ந்திட துர்.

பாலநிலத்தில்வாழ்பவள் - வன்னியர்தன்னை
பக்ஷமவைத்தேகார்ப்பவள்
பாலநிலத்திருந்து பக்தர்மனமதிழ்ந்து
பாலர்களுக்குவரம் பரிவாயளிப்பேனென்று துர்

வீரவன்னியன்துதிக்க - வரமளிக்க
தேவர்கள்மனங்களிக்க
சூரன்குலமறுத்து வீரர்கள்செயித்து
சுதன்மனங்களித்து பூதங்கள்கெக்கலித்து துர்

———

வன்னியராஜன் ஸ்துதி - தரு

இ-ம்-முகாரி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

ஆதரவாயுன்பதத்தைக் கோரினேன்முன்வந்தாய்
ஆதரிக்கயிதுசமயமே - என்முன்வந்து
கார்ப்பதுனதுபாரமே - அந்தரிவீரி
கார்ப்பதுனதுபாரமே.

அநுபல்லவி.

வேறுவினைவாறுமலே காருமென்றடிதொழுதேன்
காரணிபரிபூரணியே - கங்காளிவீரி
நாரணியெண்டோளி சூலியே ஆதர

சரணங்கள்.

தேவர்களிடுக்கந்தீர வாதிசிவனெனையழைத்து
அஞ்செழுத்தையுபதேசித்தார் குலதெய்வமென்று
உந்தனையென்மனதில்வைத்தார் ஓங்காளிவீரி ஆதர

பாதகன்வாதாவிசூரன் பண்ணும்வாதைதாளாமல்
பாணமொடுவரந்தந்தார் அந்தரிவீரி
காரணியெனக்குத்துணை வந்துகார்தாயே ஆதர

ரத்னபுரிக்கேகவென்றால் சுற்றிலும்வாருதிகண்டாய்
எப்படிநான்போவதம்மணி கடல்கடந்து
உந்தன்வழிசொல்லம்மணி சூலிகபாலி. ஆதர

துர்க்காதேவி விருத்தம்.

அப்பனேமகனேயெந்த னுருயிர்க்கண்ணேபொன்னே
இப்புவிதனிலேதேவ ரிடுக்கங்கள்தீரவந்த
ஒப்பிலாமணியேயுன்பின் வுறுதியாய்வருவேன்யானும்
மூப்பிலாயிளமையோனே முன்னிற்பேன்வாழ்வாய்பாலா.

வசனம்.

அகோவாருமப்பா எனக்குப்பிள்ளையாகிய வன்னியபூபதியே தேவர்களிடரைத்தீர்க்கவந்த ஈஸ்வரனார் குமாரனே இளமைப்பருவமாய் எக்காலமு மென்றும் புத்திர பௌத்திர களத்திராதிகளாய்சுகித்து அரசுபுரிந்துவாழ்வீர்கள். நானும் உன்னுடன்வந்து துஷ்டனாகிய வாதாவிசூரனை ஜெயித்துவரச்செய்வேன் சமுத்திரங்கடக்கவுஞ்செய்வேன் மகனே.

தரு-இ-ம்-உசேனி-அடதாளம்

பல்லவி.

பரியுடன்பெரிதணல் தனிலேபிறந்துவந்த
பாலாசுகமாய்வாழ்வாய்.

அநுபல்லவி.

பரசுபாணிமகிழ பதினெட்டாயுதங்கொண்ட
பாலாசேனைகள்தந்தேன் வாழ்வாய் பரி

சரணங்கள்.

சுரர்கள்யிடரைத்தீர்க்க சுருபமெடுத்துவந்த-வீரு
சூரனைக்கொல்வாய்திரு
வருவேனுனதருகில் குறவுவாருமற்காற்பேன்-போடா
சூரனைவென்றுவாடா பரியுடன்
இரைகடலிலடிவைத்தேன் வந்துபார்த்துவாடா
எனைத்துடர்ந்துக்கூட
இரத்னபுரியெல்லை அதோபார்வாதாவிசோலை
இங்கிரங்கவும்நேரப்பா பரியுடன்

பொது விருத்தம்.

வீரனும்வன்னியபூபன் வெகுசேனைபடைகள்சூழ
நாரணிமுன்னேயேக நல்வீரர்கடலைத்தாண்டி
சூரன்வாழ்யெல்லைதன்னில சுகமுடனிரங்கிபால
சேரனேவாதாவிபக்கல் தூதுபோய்வாவென்றானே.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் வன்னியராஜன் இரதகஜதுரகபதாதிகளோடு குலதெய்வமாகிய துர்க்கையம்மன் முன்னடக்க பின்னால சமுத்திரங்கடந்து இரத்னபுரியெல்லையில் ஓர்பக்கம் மேட்டில்யிரங்கி புத்திரர்களையும் சேனைகளையும்பார்த்து வாதாவியிடம் தூது போகும்படி சொல்லும்வேளையில் நாரதமகாமுனி நான்போய்வருகிறேனென்று போகிறபோது வாதாவிசூரன் கொலுவுக்கு வருகிற விதங்காண்க.

பொது விருத்தம்.

அண்டபகி ரெ டமொடு யீரேழுலோகம்
அதிர்ந்திடவே சேடன்முடி யசைந்துசாய
மண்டலத்தி லுள்ளவர்கள் மயங்கிவிழ
மஹாமேரு கிரியசைய வானோரஞ்ச
கண்டவர்கள் மனமோகெகி நடுக்கங்கொள்ள
கடல்சலமுங் கொதித்துத்ததத் தளித்துப்பொங்க
மண்டலிக னெனுமந்திரி யருகிற்சூழ
வருகின்றான் வாதாவி சூரன்றானே.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் மண்டலீகனெனனும் மந்திரியும் பிரதானிகளுஞ்சூழ தேவர்கள் ஏவல்செய்ய வரவில்லையென்று வடவாமுகாக்கினியைப்போற்சீறி கோபங்கொண்டு வாதாவிசூரன் சபைக்குவருகிற விதங்காண்க.

வாதாவிசூரன் வருகிற தரு.
இ-ம்-தோடி-அடதாள

பல்லவி.

அதிபுஜபலமுள நவநீதகிரன்வாரான் - வாதாவிசூரன்
அதிபுஜபலமுள நவநீதகிரன்வாரான்.

அநுபல்லவி.

அரக்கர்குலத்தில்வெகு திறமுள்ளபலவானென்று
சூரர்கள்போற்றயஞ்சியே
முனிவர்களமரர்க ளெனை தினங்கண்டுவெகு அதி

சரணங்கள்.

திடமுடன்கடல்நீர் யெனைதிடாவரள்திரா அதில்சிவிக்கும்
ஜெந்துக்கள்யாவையும் வுண்டிடயென்பசிதீரு-வெகு அதி

விடுமூச்செறிந்திடும்சுவாசத்தில் அட்டகெஜமெல்லாம்சருகுபோல்
வெருண்டுபுரண்டுபெறிங் காதவழிக்கப்புரம்வோடும் வெகு அதி

கைலேயங்கிரியொடுசகலமலைகளென் கைபட்டால்காற்றிற்பஞ்
சுபோல் கனலிலொளிமறைய பொடிபொடி தூளதாய்வோடும் வெகு.

வேறு – தரு.

இ-ம்-பயிரவி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

வந்தான்வீராதிவீரசூரன் – அசுரர்குலத்
தலைவன்வாதாவிமகராசன்.

அநுபல்லவி.

வந்தான்வாதாவிசூரன் வமரர்நடுங்குந்தீரன்
செந்தாமரைமுகத்தில் திலர்தமொளிவிகாரன்
திரேகம்யெழுமலை போல்விளங்கிட
கூரம்போடுவில் கைதனிலிலங்கிட வா

சரணங்கள்.

மார்பதக்கவாசமின்ன – வயிரமணி
ஆரம்பளபளென்றுதுன்ன
மார்பிற்பதக்கமின்ன வயிரகடுக்கன்துன்ன
மட்டடங்காதகோபமீறிட
வெட்டருவாள்கதை சூலமிலங்கிட வந்தான்

அசோமுகியாள்சுதனும் – ரத்னபுரியை
யாளும்ராஜாதிராஜனும்
அசோமுகிபெற்றபாலன் வாங்காரகோலாகலன்
வருகிற்கெம்பன் கும்பன்கெஜமுகன்
திரமாம்சம்புமாலியும் புஜபலன் வந்தான்

அண்டம்நடுநடுங்குமே – திறமுள்ளவானென்ன
மண்டலமசைந்தொடுங்குமே
அண்டபகிரண்டங்களும் மண்டலத்திலுள்ளவரும்
அடங்கிடவேகண்டொடுங்கிடவே
துடங்கிடசூரர்கள் நடுங்கிடதேவர்கள் வந்தான்

விருத்தம்.

வந்தவாதாவிசூரன் மகிழ்வுடனரசையாண்டு
விந்தைசேர்மந்திரிமண்டலீகனேநமதுநாட்டில்
அந்தமாயக்கினிகாளி ஆலயம்விளங்குகின்றாய்
இந்திரதேவரெல்லாம் யேவல்செய்திருக்கின்றாரு.

வசனம்.

அகோவாரும் மண்டலீகனென்னு மந்திரியே நம்மிடநகரத்தி
ல் அக்கினி மாகாளிகோவிலில் ஆறுகாலபூஜை நைவேத்தியங்கள்
கிரமமாக நடந்துவருகிறதா இந்திரன் பிர்மா விஷ்ணு தேவர்கள்
யேவல்பணிவிடைசெய்து வருகிறார்களா மற்ற அசுரர்களும் அவா
ளவாள் வழுமுறைதவறாது வருகிறார்களா சொல்லும் மந்திரி.

மந்திரி விருத்தம்.

சூரனேசூரர்கோவே சூராதிசூராபோற்றி
வீரனேநமதுநாட்டில் விண்ணவரேவல்கொண்டு
பாரெங்குமாண்டிருந்தோம் பாவிகளோடிப்போனார்
ஊராதுவிளக்கங்கெட்டு வொளிகுறைந்திருக்குதையா.

வாதாவி விருத்தம்.

மந்திரியிவ் வாருரைக்க வாதாசூரன்
மனங்கொதித்து அண்டமிடிந் தாற்போற்கூவி
எந்தவிதமானாலும் தேவர்தன்னை
இட்சணமே போய்பிடித்து யடித்துவன்றாய்

பந்திபந்தி யாய்விலங்கு யிட்டுவேலை
பண்புடனே யிடுமென்று சொல்லும்வேளை
சுந்தர நாரதர்வன்னியன் றூதனாக
சுகமுடனே சூரனிடம் வந்தாரன்றே.

பொது விருத்தம்.

பிரமனுமீன்றபாலன் பெரியவனென்னுங்காமன்
பரமன்பாதத்திற்கியானன் பஞ்சாட்சரவுருவில்மௌனன்
இரமுடனுளவறிந்து செய்திகளுரைக்கத்தீரன்
வரம்பெற்றவன்னியன்செய்தி வளமையாயுரைக்கவந்தார்.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் வன்னியராஜனிடத்திருந்து வாதா விசூரனிடம் தூதாக நாரதமகாமுனிவர் வருகிறவிதங்காண்க.

நாரதர் தூதுபோகிற-தரு.
இ-ம்-பிலகரி-அடதாளசாப்பு

பல்லவி.

வந்தார்நாரதரும் தூதுரைப்பேனென்று
வந்தார்நாரதரும்.

அனுபல்லவி

விந்தையாகக்கச்சைக்கட்டி மேலில்
வெண்ணீறிலங்கச் சடைகுலுங்க வந்தார்

சரணங்கள்.

தொந்தோமென்றும் பரமன்பதம்
தன்னைமனதில்துதித்து வந்தார்

சந்தோஷமாகவன்னியன் சொன்ன
சங்கதிவாதாவிதானறிய வந்தார்

விந்தைநடைநடந்து வாதாசூரன்
சபைவந்துதோன்றினாரே வந்தார்

விருத்தம்.

வாதாவிசூராகேளாய் வன்னியனனுப்பயானும்
தூதாகவந்தேனிப்போ செய்தியொன்றுரைக்கக்கேளாய்
நிதானமில்லாமல்நீதா னிமையவரேவல்கொண்டாய்
அதனால்தானென்னையழைத்து வனுப்பினாவந்தேன்யானும்

வசனம்.

கேளாயப்பா வாதாவிசூரா இந்திராதிதேவர்களோடு சந்திர சூரியர்களையும் பிர்மா விஷ்ணு அஷ்டவசுக்கள்யாவரையும் உன துவரப்ரசாதபலத்தால் காவல்கொண்டு இம்சைபடச் செய்வித்தா யாம் அதனால் அக்கினியிற்பிறந்துவந்த வன்னியமகாராஜன் உன் னையடக்கியிருக்கச்சொன்னார் இல்லாவிட்டால் யுத்தத்திற்குவரச் சொன்னார் பதில்சொல்லும் வாதாவிசூரனே.

வாதாவிசூரன்சொல் விருத்தம்.

ஆரடாவன்னியனென்றென் னதிகினிற்சொல்லவந்தாய்
பாரடாவெந்தன்தீரம் பராக்கிரமமறியாயோடா
போரடாசெய்வதல்லால் பொறுப்பேனோக்ஷணநேரந்தான்
வேறுனாசொல்லாமல்நீ விடுவிடென்றோடிப்போடா.

நாரதருக்கும் - வாதாவிக்கும் தர்க்கம்.
தரு - இ - ம் - புந்நாகவராளி - அடதாளம்

நாரதர் சொல்.

வாதாசூரனேசொல்வேன் வன்னியனசொன்னதை
விருசற்றுநீகேளாய்
தாதையீஸ்வரன் கனலிலிருந்தழைத்து
வதால்குறைவில்லாமல் இங்குவந்தான்வன்னியன் வா

வாதாவி சொல்.

வன்னியனென்றாலடடா வலுவேனடடா
என்முன்னிற்காதேபோடா
சின்னப்பயலென்னிடம் வுன்னிதமாய்ச்சொன்னதிடம்
பின்னப்படுவாயோடு வன்யன்முன்னடந்திடு வன்

நாரதர் சொல்.

போடாவாடாவென்றே ருஜராசனை
யடாகூடங்கள்பேசாதே
சோடாவின்றுலுதைப்பான் பாடுபோடாய்வதைப்பான்
ஓடாமலேயிருந்தா லொருநொடியில்சிதைப்பான் போ

வாதாவி சொல்.

வதைக்கவந்தவனோடாவி என்கையம்பாலே
சிதைக்கத்துணிவேனுன்னுவ்
வதைக்கவந்தவனென்றால் எதிர்த்துவந்தென்முன்னின்றால்
பதைக்கத்துணிப்பேனென்றிடு சிதைப்பேன்கோடாலியெடு

நாரதர் சொல்.

கோடாலிதானிருந்தால் ருசூதவாதா
காடுவெட்டலாந்தோதா
பாழாகவுங்கள்குலம் மேடாய்குவிப்பான்பலம்
கீழேவீழ்கருணம் ஓடோடிவிழ்சரணம் கோ

வாதாசூரன் சொல்.

பயப்படுவேனோதாதா சிறுவன்கையில்
அகப்படுவேனோவாதா
பயப்படுவேனோநான் பாரியுருவெடுத்து
பயப்படஞ்சுவேமாட்டேன் நாரதாநான்சித்து பயப்

நாரதர் சொல்.

அஞ்சமாட்டேனென்றுயே உன்பலங்குறையும்
கொஞ்சநேரத்தில்மாள்வாயே
குஞ்சரம்பெரிதாச்சே குலனரிகைத்தாச்சே
கஞ்சனடையரவும் மிஞ்சுமோகெருடன்முன் அஞ்

நாரதர் வன்னியராஜனிடஞ்சொல்

விருத்தம்.

தூதநான்சென்றுவந்த செய்தியையுனக்கக்கேளீர்
வாதாவிசொன்னவார்த்தை வாயினாற்சொல்லப்போமோ
வாதுசெய்திடவேவந்த வன்னியனென்கைவாளால்
வேதனைபடுவானென்று விபரமாய்சொல்லென்றானே.

தரு-இ·ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

என்னவென்றுரைப்பேன் தூதேகியவிந்தையை
ஏதென்றுநானுரைப்பேன்.

அநுபல்லவி.

சின்னப்பயலேநான் சிதரவடிப்பேனென்றான்
மன்னாவீரவன்யராஜே என்ன

சரணங்கள்.

நீர்சொன்னதைசொன்னேன் யென்னையடிக்கவந்தான்
மன்னாவீரவன்யராஜே என்ன
என்முன்வந்தாலவன் கன்னங்கடிப்பேனென்றான்
மன்னாவீரவன்யராஜே என்ன
பரியேறிவந்தவனை பொரியாகச்செய்வேனென்றான்
மன்னாவீரவன்யராஜே என்ன
கரிபரிசேனைகளை கலங்கவடிப்பேனென்றான்
மன்னாவீரவன்யராஜே என்ன
வீரன்றிவீரனென்றால் போர்செய்யலாமென்றானே
மன்னாவீரவன்யராஜே என்ன

வேறு.

தரு-இ-ம்-சர்மா-தாளம்-ஆதி

பல்லவி.

என்னமாய்சான் வும்மிடஞ்சொல்வேன்
வாதாசூரன்சொன்னசேதி.

அநுபல்லவி.

எங்குதேமனந் தியங்குதையையோ-ஓ
வீரவன்னியராசனே
எங்குதேமனந் தியங்குதையையோ என்

சரணங்கள்.

மன்னர்வீரர் ளென்னிடமிருக்க
அவர்கள்வலுவறியாமலே
சின்னப்படக்கால மென்றுலென்றானே
ஓ-வீரவன்னியராசே
சின்னப்படக்கால மென்றுலென்றானே என்

எப்படிரத்னபுரி யெல்லையமிதிப்பான்
வன்னியன் யெண்ணமில்லாமலே
குப்புறத்தள்ளிநு னப்புறேனென்றானே
ஓ-வீரவன்னியபூபா
குப்புறத்தள்ளிநு னப்புறேனென்றானே என்

என்னிடதீரம் வன்னியன்கேட்டரியான்
தெரியாமல்வந்தான்பகர்
முன்வைத்தக்காலே பின்வைத்துபோவென்றான்
ஓ-வீரவன்யராஜே
முன்வைத்தக்காலே பின்வைத்துபோவென்றான் என்

வன்னியராஜன்சொல் விருத்தம்.

போடாநீவென்றுபாவி புனிதரோவுமைச்சொன்னான்
வாடாவென்றுரைத்தகாவை வாளதுக்கினாலொடித்து
பாடுபாடாய்சதைத்து பருந்துபேய்க்கமுதுக்கிவேன்
சாடவேசெய்வீர்பேரிசலுதியாய்மந்திரிமாரே.

வசனம்.

ஆகோவாருமையா நாரதமகாமுனிவரே உம்மைதூவித்தபா
வி வாதாவிசூரன்காலை என்வாளினால் சிதைத்துத் தலைக்கிறே
னென்று கடுங்கோபங்கொண்டு தன்புதல்வனை நோக்கி சேனைகளு
க்கு திட்டஞ்செய்து பேரிகையடிக்க ஆக்யாபிக்கும்போது துர்க்கை
யம்மன் நான் தூதுபோய்வாறேனென்று இடச்சியைப்போல் உரு
மாரி மோர்க்குடம் சிரசின்மேல்வைத்து இரத்னபுரியை நோக்கிப்
போகிற விதங்காண்க.

பொது விருத்தம்.

தாய்தந்தையாய்க் குருவாய்தெய்வம்
தானுகியெங்குநிறைந் தருளுமான
நாயகியாவர்புகழ் கின்றதுர்கை
நல்வீரன்வன்னியன்கும் சபையில்னின்று
ஆயர்குலப்பெண்ணதுபோ லுருவெடுத்து
ஆவின்மோர்க்குடமொன்று சிரமேல்வைத்து
தீயன்வாதாவிகர் தன்னைநோக்கி
செல்கின்றாள்மோரோவென வருகின்றாளே.

துர்க்கையம்மன் வேருருவாகி மோர்விற்கும்-தரு-

இ-ம்-சாவேரி-அட-தாளம்

பல்லவி.

ஆயர்குலப்பெண்ணுருவாய்வந்தாள் - துர்க்கையம்மன்
ஆயர்குலப்பெண்ணுருவாய்வந்தாள்.

அநுபல்லவி.

ஆயர்குலப்பெண்போலே ஆவின்மோர்சிரமேலே
தீரன்வாதாவிநகர் செல்லமனங்கொண்டதாலே
சித்திரப்பதுமையைப்போல்
விசித்திரமானவள்
செங்கண்மால்தங்கையர்
மங்கையருமென — ஆயர்

சரணங்கள்.

பாலைநிலத்தில்வாழ்பவள் — சக்கிரபாணி
பாலர்களைக்காப்பவள்
மாதுக்கிளையவள் மாதங்கியென்பவள்
கோலாகலநீலிசூலி வேலைவிடமுண்டோன்பாவி
விர்தக ரட்சகி
பக்தர் மனத்தினி
பத்தினி யுத்தமி
பாவையர்போலவே — ஆயர்

காலிற்சிலம்பொலிக்கவே — தங்கவொட்டியாணம்
மாற்பிற்பணியிலங்கவே
மேலில்வெண்ணீறிலங்க மெய்யிற்பணிதுலங்க
ஆளிவாகனம்விட்டு ஆயர்பெண்ணைதொட்டு
அந்தரி யாமளி
சுந்தரி சாமளி
மந்திர தந்திர
எந்திர வல்லவி — ஆயர்

சூரர்குலமடக்கவே — வன்னியர்கூட
நாரணிபின்னேகவே
பாரெங்கும்புகழவே தாருள்ளோர்மகிழவே
வாரிருக்கநடைக்கொண்டு வானோர்மகிழக்கண்டு
வித்தகி சிரமேல்
மோரோ மோரென
இரத்தின புரிநக
ரெதுவோசொல்லென — ஆயர்

தரு-இ-ம்-சுத்தசாவேரி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

மோரோ மோ ருருமிது — ஆவின்
மோரிதுகொள்சூர மங்கையரே.

அநுபல்லவி.

தீருவினைதீரும் இமையோர்
தினமுண்டவர்கள் பிணிதீரும் — மோரோ

சரணங்கள்.

காருவின்மோரிதுவே — வுண்டால்
கண்ணொளிகூசாது மின்னொளியாம் — மோரோ

பாருளும்வீரசூரர் — வுண்ணும்
பால்தயிர்மோரிது வாங்குவீரே — மோரோ

சித்தர்முனிவர்கள் — ரிஷிகள்தேவர்
பொசித்திடும் மோரிதுவே — மோரோ

போனால்வராதுசொன்னேன் — நல்ல
புத்தியுள்ளோர் புசிக்குமிம்மோர் — மோரோ

வாதாவிசூரன் விருத்தம்.

ஆசடிமோரோவென்று யறியலையேகூறுஞ்சத்தம்
பேரொலிமுழக்கம்போலே பேசுமுன்வார்த்தைதானே
கூறுநீயெந்தவூருன் கொற்றவனார்தான்பெண்ணே
வீறியமாகவுந்தன் குலமதைவிளங்கச்சொல்வாய்.

வாதாவிசூரனுக்கும் - காளிகாதேவிக்கும் - தர்க்கம்.

இ-ம்-தன்யாசி-அடதாளம்

வாதாவி சொல்.

ஆரடிமோர்விற்கும் யரிவையேநீயெஞ்சலுற
ஆங்காரமாய்பேசுறாய்நீ வுன்பேரென்னடி
அரைக்கணத்திலென்முன்கூறடி. ஆரடி

துர்க்கை சொல்.

பேருடனூரையுங்கேட்ட பெலமுள்ளவாதாவிசூரு
வாவிசூமோரமுமாகுமே யென்பெயர்தானிப்போ
வீரியென்றுஞ் சொல்லலாகுமே பேருட

வாதாவி சொல்.

ஊன்புருடன்பேரும் வுன்குலமென்னகூறும்நீ
ஒண்டியாகமோருவிற்பதேன் வுன்வாயினோசை
மண்டமெதிர்வதுன்பேச்சே உன்

துர்க்கை சொல்.

என்புருடன்பித்தனாகும் என்தமயன்மாடுமேய்ப்போன்
எனதுகுலம் ஆயர்குலமே வயர்பிழைக்க
எடுத்துவந்தேன் மோருகுடமே என்

வாதாவி சொல்.

மோர்குடித்தாலென்னவிதில் சோருதின்றால்வயர்நிறையும்
மோசக்காரிப்போலேதோணுது பிடித்திடுங்கள்
ஓடிப்போவாள் போலேகாணுது மோர்

துர்க்கை சொல்.

காலையிலிம்மோராயுண்ணால் வாலவயதாவீர்சொன்னேன்
மாலையிலேதானுண்டிடுவீர் வாத்ததிற்கொத்து
திரேகபுஷ்டியாகுங்கொள்வீரே காலை

வாதாவி சொல்.

அப்படியாயிம்மோர்குணம் மெச்சினேன்சந்தோஷங்காணும்
இப்பொழுதுவிலைநீசொல்வாய் நானகொள்வதற்கு
தப்பிதமில்லாமலுரைப்பாய் அப்படி

துர்க்கை சொல்.

ஓர்படியோர்படிமுத்து வீருநான்விக்கிறமோரு
கூறினேன்விலையிலாகுமே கொள்வீர்
கொடுப்பேன்நானுமே ஓர்படி

வாதாவி சொல்.

அக்கிரமமாகவிலை யிப்பொழுதுசொன்னதாலே
அடிப்போம்பிடியுங்களென்றான் கைகள்துடிக்க
இடிக்கப்பிடியுங்களென்றான் அக்கிர

துர்க்கை சொல்.

அந்தரிகோபமுங்கொண்டு யந்திரத்திலேகிளம்பி
உங்கள்குலம்பாழாமென்றாளே வள்ளியருலே
இந்தகர்தாளாமென்றாளே அந்தரி

பூதகணங்கள் காளியைகேட்கும்

தரு-இ-ம்-முகாரி-சாப்புதாளம்

பல்லவி.

வயிறுபசிக்குதம்மா - எங்களுக்கு
வயிறுபசிக்குதம்மா.

அநுபல்லவி.

வயறும்பிரம்பவில்லை பெலமுமெங்கட்கில்லை
மகிடசங்காரிவிமலை
மாயாசத்திபிருப்பிடம்பாலே வயறு

சரணங்கள்.

பூதப்பிரேதமம்மே - பசியினால்
வாதையாகுதம்மே
வேதனைபடுத்தமணமே - வுந்தனுக்கு
ஏதுகுறைசெய்தோமம்மே
ஏதோபெரும்படைகள்
வாதாகவந்ததுகள்
மாதேயெங்களைநீங்கள்
பொசியுமென்றுரையுங்கள் வயர்

மகிடனைக்கொன்றபோது - வாயில்ரத்தம்
உழக்குகுடித்தோமப்போது
சதையைதின்றுக்கொழுத்து
மமதைக்கொண்டோம்வெரித்து
கொடலைப்பிடுங்கியெரிந்து
கொழுப்பைத்தின்றுமகிழ்ந்து வயர்

அசுரர்கள்வந்திருக்கிறரோ யிவர்கள்மேல்
அனுப்பிடுவாய்நேரோ
மருமலர்மாலைபூண்ட
கௌரிகைசக்கரம்கோண
பிரமாதிதொழுகின்ற
பிரேதபூதங்களைக்கொண்ட வயர்

காளிகாதேவி விருத்தம்.

படையெனும்பூதப்பிரேத பைசாசர்களேநீர்கேளீர்
நடையதாய்வந்தபஞ்ச வீரர்கள்யெனதுபாலர்
விடமுண்டகண்டனாலே வேழ்வியிலுதித்துவந்தார்
கடையெனும்வாதாசூரன் றன்னையுங்கொன்றுயீவோம்.

வசனம்.

ஆகோவாருங்கள் பூதபைசாசர்களே வாதாவிசூரனைக்கொன்று உங்களுக்குவிருந்தளிப்போம் பூதங்களே.

பொது விருத்தம்.

அந்தரியம் பிகைமாது யகோரவீரி
ஆங்கார ரூபிமா தங்கிவீரி
சுந்தரியாள் மகிடனிட சிரமறுத்து
துர்க்கைக்கு யாவேச கோபங்கொண்டு
உந்தனிட குலம்பாழாய் போகத்தானே
உன்முடியும் பறைபண்ணத்து வருவாவென்று
அந்திரமாம் கங்கிளம்பி சாபமிட்டு
அக்கினி ராஜனிட முரைப்பதானுள்

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால், வன்னியராஜாக்களின் குலதெய்வமாகிய அங்காளபரமேஸ்வரியானவள் ஆயர்குல பெண்ணுருவெடுத்து ஓர் கூடையில் மோர் சிருஷ்டித்து தன் சிரமேல்வைத்து வாதாவிசூரன்வாழும் இரத்தினபுரிநகரழிக்க அம்மன் மனம்வைத்து மோர்விற்று வாதாவிக்கு சாபங்கொடுத்து வீரவன்னியராஜனிட முறைக்கும் விதங்காண்க.

காளிகாதேவி வன்னியராஜனிடமுறைக்கும் தரு.

கண்ணிகள்.

நல்லதுகபத்திரனே வீர வன்னியநாயகனே - அந்த
புல்லர்சூரர்வாழ் இரத்தினபுரிக்கியான்
போனதை நீர்கேளும் நல்லது

ஆயர்குலத்துதிப்பெண்வடிவமாய் ஆவின்மோர்சிருஷ்டிசெய்து
தினவாதாவி னகர்தனிற்சென்றுமோர்
மோரோவெனக் கூவினேன் நல்லது

மோர்குணமெனவென்று னதை ஞாயமில்லை சொல்லென்றான்
ஓர்படியோர்படி முத்தாகுமென்றேனென்னை
யோங்கியடிக்கவந்தான் நல்லது

ஆக்ருஷந்தான்கொண்டியானு மந்தரத்திற்கிளம்பி
பாக்கியமுனகுலம் வாழவும்வன்னியனாலே
பாழாகுமெனவந்தேன் நல்லது

வன்னியராஜன் விருத்தம்.

ஒப்பிலாமணியேயென்ற னுயிர்க்குயிரானவம்மா
தப்பிதமாகவுன்னைச் சாற்றியசூரன்றன்னை
இப்புவிமகிழத்தேவ ரிடுக்கங்கள்தீர்வதாக
அப்புறேன்சிரங்கீழாக வனுக்கிரகஞ்செய்யுந்தாயே.

வசனம்.

எங்களுயிருக்குயிராகியும், எங்குந்நிறைந்திரானின்ற ஏகபரஞ்சோதி, அனுதாக்ஷி, அகிலாண்டகோடி, பிரமாண்டநாயகி,

திரிசூலகபாலி, ஜெகதலம்புகழும் சீலி, என்னம்மணி உன்றனையும் அந்தபாவியாதாவிசூரன் அடிக்கிறேன், இடிக்கிறேன், புடைக்கிறேனென்று துடிதுடிக்கச் சொன்னான், ஆஆ ஆச்சரியம் ஆச்சரியம், அவனைக்கொன்று தேவர்களிடரைத்தீர்க்கிறேன்கிருபைகூர்ந்து வரமருளும் அம்மணியென்று ராஜத்துக்கேக எத்தனிக்கின்ற விதமெப்படியென்றால்.

விருத்தம்.

ஆடாமேவுசேனைசூழ வமைச்சர்களிருபாற்சூழ
திடமுடன்பாயுவப்புரெயம்பெறவில்லைக்கொண்டு
கொடிதனில்வதைப்பேனென்று நோக்கினன்சூரன்கோட்டை
படிமிசைக்காவலான பார்வதிசுதன்வந்தாரே.

விநாயகர் வருகிற விருத்தம்.

சந்திரனைச்சடைமீது தரித்தயீசன்
தயவுடனேயளித்தமுதற் பொருளுமாகா
விந்ததைசேர்வல்லபையை யிடத்திலவைத்த
வேதாந்தமுடிமீதில் மகுடமின்ன
மந்திரமுப்புரிநூலு மசையத்தொத்தி
வயிற்றுதுங்க புஜமீர்த்தி துலங்கநின்றாய்
கந்தனுக்குமுன்பிறந்த கணேசன்றானும்
காவலிருந்தூர்சபையில் வருகின்றாரே.

வசனம்.

வாதாவி சூரன் முதற்கோட்டைவாசல் காவல்காத்திருந்தவிநாயகமூர்த்தியானவர் சபைக்குவருகிறவிதமெப்படியென்றால்.

கொலு தரு.

அங்குசபாசமு மைங்கரமொரு தந்தி
விளங்க நன்றாய்த் துலங்க
தங்கக்கிரீடமொடு சுரப்பணியாரங்கள்
தரித்தோர் தந்தி முகத்தோர் — அங்

எங்குமபிரகாசமென்ன தங்கவொட்டியாணமென்ன
எல்லோரும் புகழும் வல்லவரே
கங்கணமிதயணிந்து கடவுளாகித்துவந்த
கந்தரிவர்பரி கந்தரவா — அங்

பண்டிதர்களுக்குமெய் வெண்டிசையுளர்க்குமே
பரிவுடன்வரமருளுவனோ
சண்டனைக்காரர்கிட்டே மார்க்கண்டனுக்கருளிட்டோன்
சங்கரனுமகனைங்கரனும் — அங்

விநாயகர் சபைக்குவருகிற தரு.

நாதன்வந்தாரே தாமரை
போற்பாதன்வந்தாரே
ஆதரவாய் வாதாவி சூரன்கோட்டைவாசல்
போதரவாய்க்காவல் காத்திருந்தவன — நாதன்

சிரசில்மகுடமின்னவே கரந்தனில்
கடககங்கணந் துலங்கவே
இருபுறத்துசெவிதனில் கனகபூஷணசுர
புருஷமரகதமணி வயிரப்ரகாசநுனி — நாதன்

மார்பில்முப்புரிநூலிலங்கவே வயிரமணி
ஆரபூஷணமின்னவே
பாரோர்புகழ்தருமிக பாதச்சிலம்புகொஞ்ச
சோரர்கள்போலிங்கு காத்தவர்களைமிஞ்ச — நாதன்

ஆராயிருந்தாலென்னமோ வழிவிடேன்போ
சூரன் றனக்குநின்றமே
திருமாலன்வந்தாலும் பிரமன்றனனானாலும்
அரியயன்வந்தாலுமலக்கோலஞ்செய்வேனாகும் — நாதர்

விநாயகர் தர்க்கத் தரு.

ஆரடாபடைகூட்டி ஆங்காரமாய்வந்தவன்
அறியச்சொல்லுவாய் என்முன்னே
என்காவல் தாண்டாதே
தெரியச்சொல்லாமற் போகாதே — ஆர

வன்னியராஜன்.

தெரியச்சொல்லுவேன் கேளும் பரமனார்பாலனையாளும்
தெரியாதோ வன்றனுக்கன்று
அக்கினியிலென்னை வரச்சொன்னார்
வாதாவிக்கின்னாள் — தெரி

விநாயகர்.

ஆகாகா நல்லவார்த்தை
போபோ பயித்தியக்காரா
ஆரானார்வந்தாலும் விடேனே
சூரன்றனக்காத்திரமாய்நின்று வஞ்சிப்பேனே — ஆ

வன்னியராஜன் சொல்.

வஞ்சகங்கூடாதென்றீரே
கொஞ்சப்பயல் வாதாவிக்கு
தஞ்சமென்ன அஞ்சலாகுமே தேவர்களெல்லாம்
கொஞ்சநேரம்வழிவிடண்ணா — வஞ்ச

விநாயகர் சொல்.

வழிவிடென்றுரைத்தாயே குறைபுதேயென்வயிறு
பசிமாற வாயோடா தம்பி
பாயசம்வடையிரண்டுநிறைந்தால்
விடுவேனுனைத்தம்பி — வழிவி

வனவியராசன் சொல்.

நிறையவேதோசைவடை அதிரசப்பேணியுடனடை
குறையாமல் மலைபோலவைத்தேன்
உண்ணுமோ பாவம்னு
தயிர்நெய்பா லன்னம்படைத்தேன். நிறைய

வசனம்.

அந்தச்சமயத்தில் வாதாவிசூரன் தன்குலதெய்வமாகிய அக்கினிகாளியை துதிக்கிறதெப்படியென்றால்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

மாதரிவிரியேஸ்வரிசூலி மபதியே
வேதாளிநல்லவேலோயிதம்மா வுனை வேண்டிநின்றேன்
ஆதரவாக வனுக்கிரஞ்செய்தருள் தரவே
வாதாவியுன்னைப்பணிந்தேன் பணிந்தேன்வரமருளே.

தரு-இராகம்-அடதாளம்.

ஆதரிப்பாயித்வேளை யண்டினேனின்பதந்தன்னை
யந்தரி காருஞ் சுந்தரி
பாதமேகதியென்று பணிந்தேனிர்காள்வரைபில்
பாரம்மா வந்து காரம்மா ஆதரி

எக்கியந்தனிற்பிறந்து யென்னைஜெயிக்கவந்து
இருக்கிறான் வள்ளியவரப்பிரான்
முக்கியமாயெனைத்தேடி அக்கிரமஞ்செய்யவோர்டி
இடிக்கிறான் கோட்டையுடைக்கிறான் ஆதரி

வன்னமதில்சூழுங்கோட்டை தன்னருகில்சேனைகட்டி
வந்திட்டான உம்மைக் கும்பிட்டேன்
சின்னவனைநோகடிந்தேன் உன்னைநம்பியேபிழைத்தேன்
செயிப்பானோ சரந்தொடுப்பானோ ஆதரி

ரத்தினபுரிபேருள்ளாய் கீர்த்தனியாருதோளாய்
எண்டோளியே யக்கினிகாளியே
பத்துதேயென்வயர்நொந்து யெத்திசைபுகழ்மாகாளி
பதந்தாரும் வந்து வரந்தாரும் ஆதரி

அக்கினிகாளிசொல் விருத்தம்.

மைந்தனே வாதாவிசூர மனதிலேபயப்படாதே
உந்தனுக்கருகிலாக முன்னமையாயிருந்துகாப்பேன்
சிந்தனைப்படவுமவேண்டாம் செலம்பாலன்வள்ளியென்றாலோ
தொந்தனைசெய்தாமும் துரத்துவோம்நகரைவிட்டே.

வசனம்.

அகோவாருமப்பா அதிப்ராக்கிரமசாலியாகிய வாதாவிசூரனே உனக்குத்துணையாக யானிருக்கிறேன வனவியர்களை இங்கனைரவிட்டுத் துரத்திவிடுவோம் நீ யாதொன்றுக்கு மஞ்சவேண்டாமப்பா.

வாதாவிசொல் விருத்தம்.

மந்திரிசொல்லக்கேளாய்மாநகர்கோட்டைசுற்றி
வந்துவனவியர்கள்சூழ்ந்து வலங்கோலஞ்செய்கின்றாராம்
சிந்தையுமலைகிறதென்தன் தேகமும்பதைக்குதையோ
எந்தனுக்குதியமண்ட மிகநேயமாய்செய்வாயே

வசனம்.

கேளுமமந்திரி நமது ரத்தினபுரிகோட்டையைச் சுற்றிவனவியர்படைகள் வெருநிலந்து சூழ்ந்து அலங்கோலஞ்செயகின்றார்களாம ஆதலால் எனசிந்தைகொதிக்கிறது தேகமபதைக்கிறது அதைநன்றாய்கண்டறிந்து விசாரித்து எனக்குசீக்கிரத்திற்சொல்லுவாயாகில நாம அதற்குச்செய்யவேண்டிய முயற்சிகளைச்செய்விக்கலாம மந்திரி.

மந்திரிசொல் விருத்தம்.

உரைசெய்யுமென்றுரைத்த வுலகாளுங்கோவையையா
இரைகடற்சூழண்டிவந்த திரர்கள்பக்கம்போ
உறமுள்ளதூதரை வுளவுகளறிவோம்நன்றாய்
விரவுவள்ளியறுபடைந்த விபரமுமறியலாமே.

வசனம்.

மகாராஜனே நமது தூதர்களையனுப்பி வனவியர்கள் உக்கிரவிரபராக்கிரமங்களை நன்றாயறியலாம்வேந்தே.

இராஜன்சொல் வசனம்.

ஆனல் தூதர்களை அழைப்பித்து அவர்கள்சேதியை அறிந்துவரச்சொல்லும் மாதிரி.

தூதர்கள்சொல் இப்பதை.

இருகாதமோரடிபாய்ந் தாண்டுந்தீரர்
இன்பமுடனகாதங்காதறுக்குந்சூரர்
மாரியொடுசூரியனைப்பிடிப்போம்பாதர்
வில்லவர்களெங்களைப்போலுண்டோசூரர்
பரவைதாப்பதுபோலப்போய்நாங்கள்
பார்த்தமொழியாரைக்ஷணத்தில்நின்றுசொல்வோம்
சூரன்வாதாவியிடயேவல்செய்யும்
தூதர்களுந்சபைதனிலே வந்தோம்வந்தோம்.

தூதர்சொல் தரு.

தூதர்தூதர்தூதராக தூதர்நாங்களே சொல்லுந்
செய்திசெய்தி செய்தியறிந்திடனும்வல்லவரே — தூதர்

வீரசூரதீரனழைக்க வந்தோம்நாங்களே-இந்த
வேலையென்னவென்றுகேட்க சொந்தம்நீங்களே — தூதர்

நூறுகாதமோடுந்திரவீரசூரரே-இந்தப்
பாராளத்திறும்புரி வாதாவிதூதரே — தூதர்

காடுமேடுபள்ளமருவிதாண்டநாம்பாதரே சாருங்
கடுங்காற்றுக்கதிக்கேவகங் கடக்கவல்லவரே — தூதர்

வசனம்.

சரணஞ்சரணம் எங்கள்அரசே இரத்தினபுரிகரத்திற்கோன்மாசே எங்களை அழைப்பித்தகாரியத்தைத் திருவாய்மலர்ந் தருளவேணும் வாதாவிசூரதீரவீர பராக்கிரம ராஜேந்திரனே.

வாதாவிசொல் வசனம்.

அகோகேளுங்கள் தூதர்களே நமது முதற்கோட்டைவாசலில் வன்னியர்கள்வந்து அதஞ்செய்கிறார்களாம் அவர்கள் வீரதீரங்களை நன்றாய் அறிந்துவாருங்கள்.

தூதர்கள்சொல் வசனம்.

அப்படியே மகாபாக்கியமையாதவசமி.

தூதர் தரு பல்லவி.

சீக்கிரமவாராய் வன்னியன்பலத்தைப் பார்த்திடநேராய்

அநுபல்லவி.

சீக்கிரம்வாவென்றேன் சாக்கிரதையாகவே-
அக்கினிநாடி தங்கிதான் படைநடுவே — சீக்கி

கோட்டைமதிலேறி நாலுதிசைபார்த்தாயம்
வாட்டமுடனிதோசொர்க்கனைத்தோதாயம் — சீக்கி

இன்னமுடைய வன்னியர்தலைநாம்
பின்னமிட்டுத்தாம் பின்சடைதாய்க்கட்டுவோம் — சீக்கி

ஆதப்படைநாறு கோடிமேற்பேருறுதே
வேதாளத்தோடங்கு பேர்கள்காணுமே — சீக்கி

மோர்விந்துவர் தவிரி காலியதோபாராய்
பேரொளிபோல்பரி கொச்சிக்குதேநேராய் — சீக்கி

கிட்டநெருங்கவென்றுலச்சமாகுதேமிண்டா
எட்டிநடந்துவாகை கட்டிதும்பிடல்செய — சீக்கி

நடுங்குதென்னடா தும்பிதிட்டுக்குலைபுதேதம்பி
அடங்கிவொரியகிருப்பிட்டயணிவோம்நம்பி — சீக்கி

தூதருந்தம் வன்னியருக்குந் தர்க்கம் இபதை.

தூதர் சொல்.

சரணஞ்செய்தோம்வன்னியர் ராஜபுபாலவன்னியர்
கருணைவையுமென்னையா கருணைகாப்பாத் துமெய்யா சரண

வன்னியராஜன் சொல்.

ஆரடாநீங்களிங்கு வந்திங்கோகவந்தீர்
கூறடாவந்தசேதி குறிப்புகள்திறமிப்போ — ஆரடா

தூதர் சொல்.

வீரவன்னியனே வாதாவிசூரனுமனுப்பவந்தோம்,
காரியமென்னவென்று கருத்தெதங்கட்குரைப்பீர்மன்னா வீரவ

வன்னியராஜன் சொல்.

மன்னுமென்றிங்குளவு மறைபறியவந்தவர்கள்
கன்றுபின்னுமென்று தலைகாட்டாதேபோடா — மன்னு

தூதர் சொல்.

நாதனுரைத்த சிலாவாதாவியால் வந்தோங்களாய்
வையமெங்குமுடிதரித்த பராக்கிரமரேதானர் — நாதர்

வன்னியராஜன் சொல்.

கோளனென்றறியாமலே தோன்றரத்திநபுரிமேலே
கிரமாகவமுலமோடா ராஜ்ஜத்தூதா — கோள

தூதர் சொல்.

ராஜேந்திரன்று உமக்கு பேச்சேபேசசொரராது
பக்குவமாய்சேனைகள்கூட்டி வந்ததேன்பார்க்குமாம் — ராஜ

வன்னியராசன் சொல்.

வந்தவகையிந்தநாளாய் வரக்கர்குலத்துத்தர்களாய்
வாதாவியடங்களுடா வந்ததென்சொல்போடா — வந்த

தூதர் சொல்.

அடக்கிடவும்மாலாகுமோ வரக்கர்குலமெங்கேபோமோ
மடிந்திடாதேகுவீரையா வாதாவிகையால — அடக

வன்னியராஜன்சொல்.

மடக்கவனுமாமோடா துடிக்குப்பேசாதேபட்டா
நடந்தோடிசொல்லப்போடாயிநூ தால்மடிவாய்தூதா — மடக

தூதர் சொல்.

தூதர்கேட்கலாமோ வாதாவிசொல்லால்வந்தோமே
துணைப்பிடித்தாதே கமராஜவன்னியபோஜே — தூதர்

தூதர் வாதாவியிடஞ்சொல் தரு-ருபகம்.

ஆர்சேவாதாவிதூரா அதிபாரத்திருப்புரியாளவீரா
பரமனருளிதபாலன் பாவிசொல்மொழியைக்கேளும்
அரசுபுரியவென்றால் கெருவமடக்குமென்றான
சுரரைவணங்கிவரச்சொன்னான் பாவிவன்னியராஜன்

அமரர்க்கிடர்செய்வீராணல் அழப்பேன்சிரமுருளுமென்றான்
ரத்தினபுரிமட்டிலாறு சித்தமாய்ச்சொன்னேன்சொல்லெறான்
முண்டனதன் மொழியைக்கேட்டு
சண்டைபேரி முழக்கினேனே.

வாதாவிசொல் விருத்தம்.

முண்டனாக மறைத்தமொழிதன்னைக்கேட்டு
முடுகிமுன்கோபங்கொண் டலறிவிழுந்து
அண்டையில்வாழ் வாரதன்குண்டலமிகோன
மகோதரனேயாகிசமனுஞ்சொல் வன்னிசொன்னான்
துண்டர்களையடித்தூரிகைப்பிடித்துக்கட்டி
தாண்டமிகச்செய்திடுவீ ரென்கண்பார்க்க
ஒன்றுமிடமில்லாமலோட்டிவந்தும்
உறுதிமொழியெனக்குரைப்பீர் தம்பிமாரே.

வசனம்.

இப்படியாகத்தூதர்கள் வந்துசொன்னவுடன் வாதாவிகோபங்கொண்டு தனது தம்பிமார்களையழைத்துப் போர்புரியச்சொன்னனென்பதாம்.

வாரதன்சண்டைக்குவருகிற விருத்தம்.

தீரமொடுவல்லுலக்கை வில்வாள்சூலம்
செயம்பெறவும் பாசுபதத்திரிட்டிப்பாலா
கூர்மைபெறவம்புகதை தண்டுகொண்டு
கொறித்திடவும்பணந்தூடித் தருமாக்கரித்துச்சீறி
கார்மேகப்பொழிவதுபோல் சேனைகூட்டிக்
காவலர்கள்பரிதேர் போர்க்கோலங்காட்டி
வீரனெனும்வாரதன் வன்னியனேற்றாரி
வெளிப்பட்டான் ரணஞ்செய்யப்புறப்பட்டானே.

வாரதன்சண்டை தரு-இ-ம்-மோகனம்-அடதாளம்-சிந்து.

வந்தானேவா தாவிதம்பி வாரதன்
வகையுடனே தன் சேனைகளைநம்பி — வந்

சிந்தூரப்பொட் டொளிதுலங்க லவர
செகதாதிரத்தினவொளி பிரகாசமிலங்க — வந்

விரைந்தசேர்வாளொடு வில்லம்பு கதை
விடுகணைகள் யெரிபொரிகள் கையினிற்றெய்பு — வந்

கந்தபரிமளவாடைவீச எங்கும்
கரிபரிதேரணபேரிகை கிடுகிடென்றுபேச — வந்

அதிவீரசூரர்களில் தீரன் மிக
அண்டமடுக்குக ளாவவிடுங்கைசூரன் — வந்

எனுடன் பகைப்பவரில்லை ஈசன்
இந்திரன்மாலய னெனக்கெதிரியுமில்லை — வா

சந்திரசூரியர் திக்குப்பாலர் எந்தன்
தந்தையரசுமன்னர் தனி லிருந்தார்கள்காவல் — வந்

பொது விருத்தம்.

வாரதன்படையைக்கூட்டி வருஞ்செய்தியன்னியற்கு
தீரமாய்நாரதருரைக்கச் சீக்கிரமாய்ப்பரிதேர்சேனை
காரருங்கருவிகளியாவுங் கதைதண்டுவில்வாலேந்தி
வீரவன்னியனும்பாலன் வேல்சேரன்வருகின்றானே.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் வாரதன்சண்டைக்கு வருவதை நாரதர்நீந்துவீரவன்னியமகாராஜனிடஞ் சேதிசொல்ல தனது புத்திரன் கிருஷ்ணவன்னி அல்லனு சேனை இரதகஜதுரகபதாதிகளைக்கூட்டிப் போர்கோலங்கொண்டு போகச்சொன்னதில் சேரமகாராஜன் சண்டைக்கு வருகிறவிதங்காண்க.

வன்னியபாலன் சேரன்வருகிற தரு.

மார்பதக்கங்கள்மின்ன வைரக்கடுக்கன்கள் துன்ன
வாளொடுவில்லம்புயேந்தியே சேரதீரராஜன்
வந்தனன்சபையில் முந்தியே — மார்

ஈசனருளித்தபாலன் என்றகப்பன்வீரனிடம்
இட்சணம்விடைபெற்றுவந்தேனே சூரர்தலையை
இடறவென்கை வாளெடுத்தேனே — மார்

சேனைக்காவலர்கள்தாழ ஆனைபரிபூதங்கள்சூழ
ஆக்கிரமித்துப்பற்கடித்துமே போர்க்களம்காடி
பராக்கிரமித்து விற்பிடித்துமே — மார்

புஜங்கள்துடி துடிக்க திசையெட்டுகுளமடிக்க
புரவியதிரநடத்தியே சேனைகள்சூழ
கருவமடங்கக் கிடத்தியே — மார்

வாரதன் விருத்தம்.

ஆரடாசிவன்பாலனென் றுசொல்லி
அச்சமில்லாமற் றூதனுப்புந்திரன்
நேரடாயென்முன்னே வாடயிப்போ
நிமைப்பொழுதிலுன்னுயிரை வதைப்பேன்யானும்
கூறடாவறிவழிந்து வந்ததென்ன
கொற்றவனை லென்முன்குதித்துவாடா
போரடாமுகத்தெதிர்க்கத் தடையுமேன்டா
புத்தியிலாவன்னியனே வதைப்பேன்வாடா.

வசனம்.

ஆரடா எங்கள் எல்லையில்வந்து ரணபேரிகை யடித்தவன் அச்சமில்லாமற் றூதனுப்பினவன் இவனுடையபுத்திரனென்றால்

எனதுகையிலிருக்கும்வாள், வேல், சூலம், கணைகளால் வதைக்கா
மல் விடுவேனோ வாடா மகாவீரனே.

வாரதனுக்குஞ் சேரனுக்குந் தர்க்கத் தரு.

இராகம்- தாளம்.

வாரதன் சொல்.

ஆரடாயிங்கோடி போரடாசெய்படைகூடி
ஆங்காரமாகவும்வந்தவன் எனையெதிர்த்துப்
போர்காலமாக வெழுந்தவன் ஆரடா

சேரன் சொல்.

நேர்ந்திடுமோடாபாவி தீர்ந்திடுமுன்னேயுன்னாவி
நிமைக்குள்ளெமலோகந்தேடிய என்கைபாணத்தால்
அமைக்கவிடுவேன் முன்னாடியே நேர்ந்

வாரதன் சொல்.

காடிடுமோடாசேரா வாடிடுமுன்னுயிர்சேரா
நற்கண்டதுண்டமதாக்குவேன் ஓடவுமவிடா
மற்றுண்டதுண்டமாய்த் தாக்குவேன் காடி

சேரன் சொல். [னாயே

தாக்குவேனென்றுசொன்னாயே சரந்தொடுத்தே னுன்மேல்
தக்கவுன்னாலாகுமோடா என்கைபாணத்தை
கெடுக்கவுன்னாற் போகுமோடா தாக்கு

வாரதன் சொல்.

மரித்தேனுன்கைபாணத்தை வரித்தேனுகசாரத்தை
வல்லவனென்றுந் நடிப்பாயே அடடாபேயே
கொல்லுவேனென்றுந் நடிப்பாயே மரி

சேரன் சொல்.

சரத்தையறுத்திடவிட்டு கருடசரத்தைத்தொடுக்க
அரக்கர்வுன்சேனைபறக்க சிரமறுன
கரமற தார்தாராயிறக்க சரத்

வாரதன் சொல்.

நாரம்பைப்பொடிக்கிட பிருநாறம்பாய்விடுத்தேன்
காரிடிபோல்வருகுதுபார் கணைபடசேனை
நீர்நீறாய்ப் பறக்குதுபார் நார

சேரன் சொல்.

பொடிக்குமடாசேனையை விடுத்தேன்பாரென்கணையை
நொடிக்குள்ளேயொழிக்கும்பாரடா சேனையோடுன்னை
அடித்துக் குவிக்குமோடடா பொடி

வாதாவி விருத்தம்.

வாரதன்மடிந்தசேதி வாதாவியறிந்துநொந்து
தாரணிகொள்ளைகொண்ட தம்பிகுண்டலன்மகோனு
தீரமாய்யகோதராவுன் றிவ்வியப்படையைக்கூட்டி
மாரவன்னியரைக்கொன்று வதைசெய்துவருவாயென்று.

குண்டலன் விருத்தம்.

படையோடுசேனைகூட்டிப் பாரெல்லாம்கடுக்கக்கொள்ள
திடமுடன்கத்திதண்டு செயம்பெறகையிற்கொண்டு
தடையடாபுலியைப்போல தம்பிகளோடுமூவர்
படைகளைச்சூழ்ந்திப்போது பதைத்திடவருகின்றாரே.

வசனம்.

நமதுதமையனாகிய வாரதனைக்கொன்றவன்னியர்படைகளை
யாம்சூழ்ந்து நாசப்படுத்தி வருவோம் வாருங்கள் தம்பிமார்
களே.

குண்டலன் மகோன் மகோதரன் சபைக்குவருதல்.

தரு - பல்லவி.

குண்டலன் மகோன் மகோதரர்கள் சபையிலிதோ
அண்டம் நடுங்கவந்தனர்கள்.

அநுபல்லவி.

மண்டலத்துள்ளவகை எண்டிசையிலுள்ளதேவை
சண்டன்மாற்பிரமனென்கை கண்டார்க்கதருவர்பகை குண்

சரணங்கள்.

இண்டோர்களுமுண்டோ எமக்குமின்றி
யண்டாயிவ்வுலகில் வேறுண்டோ
கொண்டாடுவார்களுண்டே விண்டலத்துள்ளோர்தொண்டே.
அண்ணுடையநம்மைக்கண்டே கண்ணூர்சலம்விடலுண்டேகு
அட்டதிசைபாலகர்களாமே எங்கள்கைகுத்தால்
துட்டர்களுடலம்நீர்நீறுமே
கட்டளைப்படியேதேவர் இட்டவேலைசெய்யாதவர்
பட்டமரம்போலாகுவார் வெட்டுப்பட்டழிந்திடுவர் குண்
சந்திரசூரியர்தினம்வந்து இரத்தினபுரியில்
பந்தங்கள்பிடிப்பர்மனமகிழ்ந்து

கந்தன்கனைபதினொண்டு எங்கள்கோட்டைக்காவல்தொண்டு
நந்தகோபன்மகன்கண்டு வந்தனம்புரிந்துவண்டு குண்
வேதமோதப்பிரமனைப்பிடித்தோம் சிறையிலிருந்து
வாறுசெய்துந்தேடரை யடித்தோம்
நாதனார்வந்தாரேயோ பேதமாய்க்காமவிடுவோமோ
பூதங்கள்வேந்தர்களாமோ நிதிறுட்செயிக்கப்போமோ குண்

குண்டலன் மகோன் மகோதரர்கள் பெருமைகூறல்.

வேறு-தரு இராகம்-தன்யாசி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அசுரர்குலத்திற்பிறந்தோம் தேவர்கடம்மை
அடக்கிச்சிறையி லடைத்தோம்

அநுபல்லவி.

பசுபதியாலே பாராளவரம்பெற்றோம்
விசுவகர்மாவினாலே வேணதையலங்கரித்தோம், அசுரர்

சரணங்கள்.

எவர்கள்வந்தாலும் வரட்டும் நம்முடனின்று
எதிர்த்துச்சண்டைக விடட்டும்
தவம்பெற்றநம்தண்ணன் பலம்போச்சோயென்னவெண்ணம்
முடுகு. தடைபடாப்புலியதுபோல் வெறிமோதிகடிவிட மெனமிக
கோபமுமீறி, அசுர

இந்திரன்மால்பிரம னேதடா நம்மையல்லாது
சந்திரசூரியருமை டோடா
கந்தன்கணப்பிகட்டம் நம்கோட்டைவாயில்நாட்டம்
முடுகு. கரிமாலெடுதேவர்கள்வரினும் எரிபொரியப்புக்கிரையா
வர் நேரினும் அசுர

சலமேல்நடந்தோடு வோம் சுவாசமடக்கி
மலைகளெல்லாந்தூளாக்கு வோம்
பலசாலியென்றநம்மை யுலகுளோர் பேசும்வன்மை
முடுகு. பரியேறி நம்மெதிர்வந்திட மிகு உருவீச்சினி இருளந்
தலைவெகு அசுர

இருபத்தேழையும் பெருமிருகங்களை — பிடித்தோம் வில்லிலில்லைதநு வதைத்தோம்

எதிர்த்துவந்தவர்களை சதைத்துத்துளிப்போம் காளை முதிரு. இயமனுக்கிளையாகுவர் வன்னியச் சம்பம்பிப்போழுதே
நலமென்றுயிர் ஆகா

பொது வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக வாதாவி தம்பிகளாகிய வாரதன் மடிந்தவுடன் குண்டலன், மகோன், மகோதரர்கள் சபைக்குவந்து தன் பெருமைகளைச் சொல்லும்வேளையில் வீரவன்னியன் பிள்ளைகளாகிய கிருஷ்ணன், பிரமன், சம்பு, அக்கினி, வன்னியென்னும் சேரசோழபாண்டிய பல்லவராயர்களென்னும் ஆகந்தபெயர் வழங்காநின்ற மகாபராக்கிரமமுடைய வீரவைராக்கிய ஐஸ்வரபௌத்திரர்கள் ஆரவாரவீரகோர இரதகஜதுரகபதாதி சேனைசேனியங்கள் சூழ 32-கொடிகளிலக்க 16 ஆயுதந்துலங்கபரிகள்சூடனதுனிபால் பகலவன் ஒளியைமறைக்க போர்க்கோலங்கொண்டு சபைக்கு வருகிறவிதங்காண்க.

சந்த விருத்தம்.

இந்திரசந்திராதியொடு பருதிசோமன்
 எண்டிசையைக் காக்குமெட்டுவட்டபாலர்
வந்துநிதமேவல்செய்ய வரமும்பெற்றோன்
 வாதாவிசூரனென மாக்கன்பாவி
இந்தவிதம்நடத்தேநி வருவமாளில்
 என்னசெய்வோம் வாதைபட்டுமைமாலில்லை
என்றுரைத்த தேவர்மொழிதனைநீர்த்து
 ஈசுரனுர்சம்புரிஷி தனையமைத்தே
மந்திரசெபதபமொடு வெக்கியமுஞ்செய்ய
 வந்தனரக்கினியிலன்று வீரவன்னியர்
சந்ததிகளாயுதித்து ரெனப்போற்றி
 சகலகலைபுநிந்தேநி நில்வரோங்கி
அந்தரதேவர்கள் மகிழ்ந்து பூமாரிபெய்ய
 அரம்பையூர்வசிக ளாலாத்தியேந்த
சிந்தமகிழ்ந்தரக்கர்குலமழித்துதேவர்
 இனமகிழ்வன்னியபாலகர்களவந்தார்.

வசனம்.

வீரவன்னியர் புத்திரர்கள் போர்க்கோலங்கொண்டுசபைக்கு வருகிறவிதமெப்படியென்றால்.

வன்னியபுத்திரர் வருகிற தரு.

இராகம் — தாளம்.

பல்லவி.

மன்னர்களடிதொழ மந்திரிகள்புடைசூழ
வன்னியபாலகர்வந்தார் அரகரசிவனருள் வன்னியபாலர்வந்தார்

அநுபல்லவி.

நன்னியமாப்புகழ் கீர்த்திப்பவனென்ன
நவரத்தினமாமணி யாரர்தனதெனன — மன்னர்

சரணங்கள்

ஆரபாரவீரதீரருகில்வர அரம்பையூர்வசிபாட
 அமரர்பூமலர்தூவி சமயமீதெனக்கூவி
 அரக்கர்தன்குலமழிய்க களைதொடும
 விடுத்துவிட்டுலகெங்கு மகிழ்ந்திடும் — மன்

புரவிகள்கர்ச்சிதமுல கெங்கும்நடுகம் பூமியதிரநடத்தி
 புள்ளாங்குழலோசைகள் எச்சூரர்வாழ்திசை
 புத்தியாய்நடத்திட சித்திரப்பரிதேர்
 துட்டரொடுங்கிட யிட்டமாய்வரும்போர் — மன்

கத்திப்பரிசைபாலா இத்திசையினில்மேலாய் கரகிரெனச்சுழல
 வெற்றிகொள்வீரர்கள் க்ஷத்திரியதீர்கள்
 வெகுவிதவாயுத கரிபரியொடுரத
 ஜெயம்ஜெயமெனபல பேரிமுழங்கச்சமை — மன்

ஐந்நாறுயோசனையாகும் அரக்கர்ருட்டமேகும் அதிவீர
 அவரவர்சாக்கிரதை யரக்கர்துஷ்டக்கழுதை [தீரரியாவரும்
 அனேகவிதவித மாய்கைகளுள்ளது
 தனுர்வேலற்புத மாய்கையால்செல்வது — மன்

வன்னியர் தம்பிகளுக்குஞ் சேனைகளுக்கும் புத்திகூறல்.

தரு-இ-ம் நீர்கன்னணிகள்.

ஓகோ தம்பிமார்களே ஏகனருளாலே
ஒத்துவந்தோமே யிங்காலே ஓகோ

ஆகாதகாரியம் ஆகச்செய்தல் வீரியம்
அமரர்கொண்டாடுவர் சாதுரியம் ஓகோ

வாழ்வுஞ்சிலகாலந் தாழ்வுஞ்சிலகாலம்
மனதொருமைப் படுத்துயிக்காலம். ஓகோ

அஞ்சாதிரக்கணையாலே யரக்கர்குலத்தின்மேலே
அறுத்துக்குவிப்பீர்வாளாலே ஓகோ

கெஞ்சினவரைவிட்டு மிஞ்சினவரைத்தொட்டு
கெலித்து ஜெயந்தம்பட்டு ஓகோ

கோபித்தவர்தலைர வர்மம்வைத்தவருயிரை
கொதையாலடித் தியமபுரிபோர்க்கிடுவீரை ஓகோ

அரக்கர்வெகுமாய்கை யெடுப்பாய்வெகுசைகை
அறிந்துசெயித் தலைத்கொள்கை ஓகோ

ஆராருனுன்மிடன் றாய் மரிதுனையாமென்றும்
அக்கிரமஞ்செய்யாதீர் வீரர்களே ஓகோ

பொது வசனம்.

இப்படியாக வீரவன்னியர்பிள்ளைகளில் முதற்பிள்ளையாகிய கிருஷ்ணன் அல்லதுசேரன் தனதுதம்பிமார்களுக்கும் சேனைகளுக்கும் நீதிமொழிகூறும் வேளையில் வாதாவி தம்பியாகியவாரதன் மடிந்தவுடன் குண்டலன், மகோன, மகோதரன் மூவரும் தளங்கள் சேர்த்துக் கொண்டு வன்னியர்கள்மேல் சண்டைசெய்கிற விதங் காண்க.

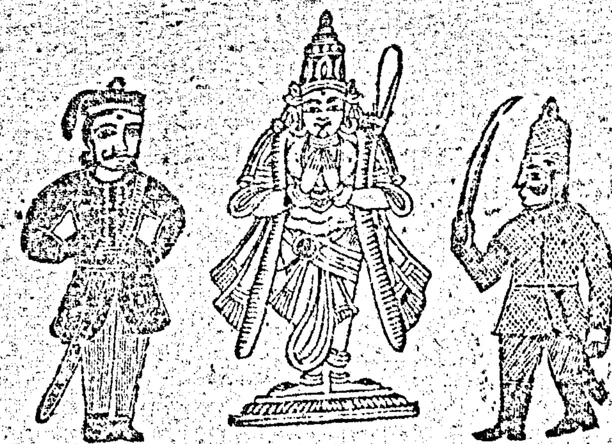

குண்டலன்சொல் விருத்தம்.

வாரதன்மடிந்தானென்று வகையுடன்கெலிப்படைந்த
சேரனும்கிருஷ்ணனுவுன்னைச் செயிக்கவோரம்பைத்தொட்டேன்
பாரடாவுந்தனோடு பகைத்திடசேனையெல்லாம்
நீறதாயக்குவிப்பேனிப்போ நெருங்கிவாவன்னியபாலா.

தரு இராகம்.

தமயனைக்கொன்றாயடா வன்னியபாலா
சமயமிதுநல்ல தடா

குண்டலன் சொல்.

அமையும்விதியினாலே புவன்மாண்டானுங்களாலே
அப்படியென்றனை நினையாதேயடா
செப்புறேனுன்றலை யெகுவிரும்போவடா
தப்பிலியென்றனை யறிவேனுனடா
கைப்பிடிசாமது பொல்லாதடடா சமய

வன்னியன் சொல்.

பொல்லாதென்றுரைத்தாயா மல்லென்னுடன்செய்வாயா
சொல்லேன் சொல்லுவாய்பேயா
வல்லமை யில்லாதாயா

சிரந்துவருளவே விடுகிறேனொருகணை
சிதறிடவேதலை யுருளுது பார்படை — பொல்லா

குண்டலன் சொல்.

தலைபுருளுமென்றாயே வன்னியபாலா
தடுத்தென்னோடுரை செய்தாயே
மலையையெடுக்கப்பலம் அலைநீர்குடிக்குஞ்சலம்
மண்டியிட்டெதிர் வந்திடநைந்திடு
கண்டதக்ஷணந் தெண்டனிட்டோடிடு — தலையு

வன்னியன் சொல்.

ஓடவந்தவனல்லடா அசோமுகிபாலா
வாட்வடிப்பே னில்லடா
ஓடினால்விடுவேனோ சாடனான்றனியேனோ
ஒருகணையால் சிரம்விழுவதுநிசமே
மறுகணையெமபுரிசேர்ப்பதுவசமே — ஓடவ.

குண்டலன் சொல்.

சேர்க்கவுன்னாலாகுமோ வன்னியர்பாலா
ஏற்பதுன்னாலே போகுமோ
சேரகிம்பாக்கியனேவாடா அறவயோக்கியனேபோடா
நெஞ்சகந்திழிந்திட வஞ்சமொழிந்திட்
எஞ்சநிலையோனயம் பஞ்சைப்பயலுக்கோநாயம் — சோர

வன்னியன் சொல்.

ஞாயம்பேசிடவேவந்தாயே அசோமுகிபாலா
காயம்நிற்கும்போ லிலைகாயே
வாயாற்பினத்தாதேடா பேயாசிர்முடாபோடா
வழிதெரியாமலாயலைகிறாய்குண்டலா
பழிபடயனல்விடுந் தெரிகுவாய்கொண்டலா — ஞாய

குண்டலன் சொல்.

தனல்படுமோடாபாவி வன்னியபாலா
அனல்படுமோடா தாவி
மனம்பொருத்தோமின்னுள்வரை சினந்தடுத்தோ நாமிதுவ

மாரிபொழிவதுபோல் சரம்விடுவதுமறியாயோ
சாரியோடிப்போநீவெறியாசரியாய்நிர்க்கக்குறியாயோதனல்

வன்னியன் சொல்.

தெரியாதமனமாய்ப் பேசாதே அசோமுகிபாலா
பிரியாதே நில்லெனமுன்கூசாதே
பரியாசமாயோசாதே வதைக்கத்துணிப்பேனிப்போதே
பதரிடவேகலை வருகுதுபாரினை
சிதரிடவிருவிழி பொரிபெறவும்வேதனை — தெரியா

பொது விருத்தம்.

குண்டலனுமடிந்தசேதி குறிப்பினாலறிந்துகொண்டு
தண்டுகைசூலமேந்தி தரணியோர்நடுக்கங்கொள்ள
மண்டலமதிரத்தேவர் மனங்கொதித்தார்ப்பரிக்க
சண்டைசெய்திடமகோனன் மகோதரன்றாம்வந்தாரே.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் குண்டலனமடிந்தபிறகு அவன் தமபிமார்களாகிய மகோன், மகோதரனாகிய இருவர்களும்சண்டைக்குவருகிறவிதங் காண்க.

சேரனுக்கும், மகோன், மகோதரனுக்குஞ்சண்டை.

தரு-இம்-தாளம் சிந்து.

தந்தானதனதான தந்தானே தந்தனதான தந்தனான்

வன்னியன் சொல்.

மந்தையாகவும்வந்தலைத்தாரே வன்னியர்சேனையை
மகோன்மகோதர ரிருவர்கள்பாரே — தந்

மகோன் சொல்.

பார்நடுங்கிடவூர்நடுங்கிடவே வன்னியர்சேனைமேல்
பாய்ந்துவிழுந்தனர் பரிநடுங்கிடவே — தந்

வன்னியன் சொல்.

நடுங்குந்சேரன்றன்னைக்கண்டுமே சோழராசன்
நமனைப்போல் வளைந்தார்கள்தாமே — தந்

மகோன் சொல்.

வந்தவன்னியர் தங்கள்மீதிலே மகோன் மகோதரன்
வாரியிரைத்தார்கள் அம்பை தலைமேலே — தந்

வன்னியன் சொல்.

தலைமேல்வருமம்பை நறுக்கவே வன்னியராஜன்
தன்கையம்பால் தடுத்து நொருங்கவே — தந்

மகோன் சொல்.

நொருக்கினான் வருணாஸ்திரந்தன்னால் வன்னியர்படைமேல்
இருக்கினானாறு வஸ்திரம்பின்னால் — தந்

வன்னியன் சொல்.

பின்னால்வருமஸ்திரத்தையே வன்னியராஜன்
பிளவடித்தார் தாள் தூளாகவே — தந்

மகோன் சொல்.

தூளாய்ப்போகுதென்று நொந்துமே குதித்துக்கதம்பி
வாளைக்கைப்பிடித்தெதிர்த்தார் தானுமே — தந்

வன்னியன் சொல்.

எதிர்த்தமகோதரன்றன்னை வன்னியன்கைவாளாலே
இருதுண்டாய்த்தலையுருள வெட்டினான் — தந்

மகோதரன் சொல் விருத்தம்.

அரசர்கள்குலத்துதித்தோம் அமரரைப்பகைத்தடித்தோம்
விச்வகர்மமனுவின்நகரம் வேண்டியநலங்கரித்தோம்
பசுபதிபரமனாலே பாரெலாவரமும்பெற்றோம்
சிவ்வெனும்வன்னியர்கையால் சிரம்விண்டார் மூவர்மடிந்தறப்பு
[ண்டாரே

வசனம்.

அகோ எனதுதம்பியாகிய வாரதன், குண்டலன், மகோன் இம்மூவர்களும் சிங்காரியவன்னியர்கையினால் மடிந்தனரென்று அதிந்துமனம்பொரிந்து கனக்குறைந்து வெட்கமடைந்து தைரியம்பிறந்து எழுந்திருந்து சிங்கம்போலப்பாய்ந்து மனந்தேர்ந்து

கர்ச்சித்து அக்கினிகாளியை யர்ச்சித்து மகோதரன் ஆயுதபாணியாய் ஆக்கிரமித்துச்சண்டைக்குவருகிறதுணர்க.

மகோதரன் சண்டைக்குவருதல்,

மகாபலசாலியென்று மாநிலமதிரக்கூவி
தகாதவார்த்தைகளைப்பேசி தமையன்மூவரையுமவைசி
சகாயிருப்பவரைக்கூட்டி தன்வேலைக் கையேந்தி
மகோதரன்சபையைநாடி மருவாளம்போர்முகம்வருகுவானே.

வசனம்.

என்தமையன்மார்மூவரையும் கொன்றவனாரடா என்முன்வந்து கூரடா மூரடா திருடா குருடா என்னுடனெதிர்த்துப்போர் செய்பவரடாபார்ப்போம்.

தரு இராகம் தாளம்.

மகோதரன் சொல்.

ஆரடாபடைகூட்டி நேரடாமுனைசாகாட்டி
வீரனென்றுவந்தவனாரடா உன்பேரென்னடா
கூரம்பாலெதிர்த்தேன் சொல்லடா — ஆரடா

வன்னியன் சொல்.

எறியவெகுசூரன்டா வெறிகொண்டுபின்த்தாதடா
விட்டேனேபிரம்மாஸ்திரந்தன்னை யுனையறுக்க
தொட்டேனேமிககுஸ்தி செய்துமுன்னே — எறிய

மகோதரன் சொல்.

குஸ்திசெய்யவல்லவனே வஸ்தாதிபொல்லாதவனே
கொடுத்தான்பாரி மரத்தையொடித்துக்கோடாகோடி
கொடுத்தானபெரிய மலையையெடுத்து — குஸ்தி

வன்னியன் சொல்.

மலையைத்தடுக்கநேரு நிலையம்பைகாணிப்பாரு
மடிந்துதுந்தன்சேனை பரிதேர்வலைதடியால்
முடிந்ததுந்தன் யானைபடையார — மலை

மகோதரன் சொல்.

ஆனைபடைகொல்லவோடா சேனைகூட்டிவந்தாயோடா
அறுக்கவுந்தன்கையோடுதலை அம்பினைவிட்டுப்
பெருக்கயிரையிடுவேனுடலை — ஆனை

வன்னியன் சொல்.

பெருக்கயிரையாக்கும்வேலை நறுக்குவேன்சக்கரத்தாலே
பிஞ்சகணஞ்செழுத்தோதினேன் பின்னமாக்கிட
பஞ்சமுகாஸ்திர மோதினேன் — பெருக

மகோதரன் சொல்.

பின்னமாய்ச்சேனையைக்கொன்றமுன்னைக்கொல்லவைப்பால்
உடைத்தேன தாருநாளாகவே யானைபரிதேர் — [நன்றாய
புடைத்தேன் தாறுமாறாகவே — பின்ன

வேறு - தரு இராகம்.

மகோதரன் சொல்.

பக்குவமாய்வந்தவாவியே
என்முன்னிற்காமற்போறது வன்னியே — பக

வன்னியன் சொல்.

நிற்காமலுனை விட்டுப்போவேனோ யான்
அக்கினியிற் பிறந்தோனுவேனோ — நிற

மகோதரன் சொல்.

அக்கினிகோத்திரனானாலே மிக்க
தக்கனெனும் நாகாஸ்திரத்தாலே — அக்

வன்னியன் சொல்.

நாகாஸ்திரத்தால்மெலிந்துடல் தேர்ந்து
வேகமா யெமனைப்போல்வந்தானே — நாகா

மகோதரன் சொல்.

எமனைப்போல்வந்தவனாடா சர்ப்ப
அஸ்திரத்தால் தலைநீரடா — எம

வன்னியன் சொல்.

நீருகவுன்னை நொடிக்கவே இந்திரன்
காராஸ்திரத்தால் துடிக்கவே — நீரா

மகோதரன் சொல்.

துடித்துமகோதரன் தோர்க்கவே படை
மடிந்ததுபோக மீதியோடவே — துடித்

பொது வசனம்.

அகோ தெப்படியென்றால் மகோதரனானவன் வன்னியர்கள்மேற்சிறி சக்கரம், வாள், வேல், சூலம், பாலா, ஈட்டி, வல்லயம், மழு, எரியம்பு, பொரியம்பு, நாகாஸ்திரம், பிரமாஸ்திரம், இவைகளைப் பிரயோகஞ்செய்து வன்னியபடைகள் மூர்ச்சையாய்விழும்படிசெய்து மகோதரன் தனது மீந்தசேனைகளுடன் சூழ்ந்துக்கொண்டு நிற்குஞ்சமயத்தில் வன்னியப்படைகள் மூர்ச்சைதெளிந்து சண்டைசெய்கிற விதங்காண்க.

விருத்தம்.

கெதையினால்மூர்ச்சையான கேள்விநாதராலிருந்து
அதிவித்மான துர்க்கர் வந்தரிபா தம்போற்றி

சதிசெய்யவர்தந்திரத் தனங்களைநொறுக்கவென்று
மதிமுகம்போன்றவீர வன்னியர்சாடினாரே.

தரு-இராகம்.

வன்னியன் சொல்.

ஆரடாயெங்களண்ணன்மார்மேனி
லழுந்தபாணங்களேவினேன்
கூரடாயவனைசுருணத்திலுன் றுயிர்
கொன்றெமலோகம் நான்சேர்க்கிறேன் ஆர

மகோதரன் சொல்.

சேர்க்குமுன்னுனை யென்கையம்பினால்
சிதறப்பதற வடிக்கிறேன்
பார்த்துப்பதுங்கி யொதுங்காமல்நின்றால்
பதைபதைத்திடத் துணிக்கிறேன் சேர

வன்னியன் சொல்.

துணிப்பேனென்ற மகோதரா வுன்மேல்
தொடுக்கிறேன் வருணாஸ்திரம்
சுக்ஷணத்திலுன்னையும் படைகள்தன்னையும்
சாடுவேன் படைகள்சாகவே துணி

மகோதரன் சொல்.

சாகச்செய்யவுமுன்னா லாகுமோ
சங்கரனீன்ற பாலனே
நோகச்செய்யவே வேகமாய்க்கணை
நொடிக்குளேயிதோ யேவினேன் சாக

வன்னியன் சொல்.

ஏவினேனென்ற மகோதரா நீ
யென்னபாடுபடுவையோ
ஆவிபோயெமலோகஞ் சேர்ந்ததே
அசோமுகி பெற்றபாலனே ஏவி

பொதுவிருத்தம்.

பருதியுமஸ்தமானார் பாவிகளனைவரோடு
கரிபரிதேர்கள்சேனை காவலரனைவர்மாண்டார்

உருதியாய்த்தூர்க்கையாத முன்னையாய்த்துதித்துப்போற்றி
மருமலரணியும்வீர வன்னியர்வாழிடஞ்சேர்ந்தாரே.

தூதர்கள் வாதாவிக்குச்சொல் விருத்தம்.

கையிலிற்பிடித்துவில்வாள் கதிரியேசோர்ந்துநொந்து
மெய்யினிலுதிரம்பாய மேனிகளிருதுண்டாகி
கொய்தனர்கரிதேர்சேனை குண்டலன்ம காலமகோதரனை
அய்யோவுன்றம்பிநால்வ ரலறிவீழ்ந்திறந்தார்கோவே.

வாதாவிபுலம்பல் விருத்தம்.

என்னநான்செய்வேனையோ வென்றம்பிமாரேநீகள்
சொன்னதோர்மொழிதப்பாமற் றேர்வலிகொண்டுதேவர்
தன்னையும்பிடித்துவந்து தான்கொண்டுரேவசேப்போ
வன்னியபாலர்கையில் மாண்டீர்களென்னசெய்வேன்.

வசனம்.

உங்கள் பராக்கிரமத்தினாலே தெய்வலோகங்களைக்கொள்ளையிட்டு வேலைசெய்யவிட்டு அஸ்திரசஸ்திரங்களைத்தொட்டு ரத்தினபுரியைக் கட்டுகாவலிட்டு என்னைநதொட்டு நீங்கள்கெட்டு வன்னியர்களால் காயம்பட்டு என்றனைவிட்டு மெத்தவுங் கஷ்டப்பட்டு எமபுரியைத்தொட்டு எல்லாவாசைகளையும்விட்டு பூமியில் விழுந்து புழுதியிற்பிறண்டு யாவருமறிந்து என்கண்ணினாற் கண்டு மூர்ச்சைகொண்டு என்னை ஒண்டியாக்குமதிக தக்கவனுமம் பரதவிர்க்க அழவைத்தீர்களே தம்பியார்களே.

வாதாவிபுலம்புகிற தரு இராகம் தாளம்.

என்னசெய்வேனையோ எதுசெய்வேனையோ தம்பிமார்களேஇப்போ
என்னைவிட்டுப்பிரிந்துஎமலோகஞ்சேர்ந்தீரோ தம்பிமார்களே என்
கண்ணுக்குக்கண்ணாக் காத்துவளர்த்தேனே தம்பிமார்களே என்
எண்ணமொழிந்துநீங்கள்யெமபுரிசேர்ந்தீரோ தம்பிமார்களே என்
சின்னபிள்ளைகள்தன்னைசெயிப்பேனென்றிருந்தேனே தம்பிமார்களே
உமைப்பரிகொடுத்து வுலகராசாளுவேனோ தம்பிமார்களே என்
வன்னியபாலர்கையால் மடிந்ததலைவிதியோ தம்பிமார்களே என்
என்னணியயென்னையபோ யேனமாச்சுதே தம்பிமார்களே-என்

வேறு-தரு - இராகம் நீலாம்புரி - அடதாளம்.

ஐயோ தம்பிமார்களே வெய்யவனைப்பிடித்து
வருந்சிறையில்வைத்த பலம்போச்சே

மெய்யாகவருணனைச் சாணைத்தெளிக்கச்செய்த
வீரியம்போச்சே யுங்கள்பலம்போச்சே. ஐயோ

ஓயாரத்திருபுரியில் வாய்வைப்பெருக்கஞ்செய்த
உரம்போச்சே யுங்கள்பலம்போச்சே ஐயோ

காயாம்பூமேனியனைக் கனைகள்திருந்தச்செய்த
கனம்போச்சே யுங்கள்பலம்போச்சே ஐயோ

பிறையைப்பிடித்துவந்து பிரகில்விளக்காய்வைத்த
பிருபோச்சே யுங்கள்பலம்போச்சே ஐயோ

குறையாதுரத்திருபுரிக் கூழியந்தேவர்செய்த
குணம்போச்சே யுங்கள்பலம்போச்சே ஐயோ

வையமெங்குமுங்கள் வாளபிச்சிறெல்லியாலே
வலம்போச்சே யுங்கள்பலம்போச்சே ஐயோ

கையில்வாளெடுத்தாலே ககனமகொடுங்கும்
கரம்போச்சே யுங்கள்பலம்போச்சே ஐயோ

எங்குங்கைக்கலாச்சே பங்கப்படவுமேச்சே
என்னைவதிசயபிது தம்பிமாரே ஐயோ

கந்துலேப்பிழிந்திரே சங்கரனேறிடநிரப்பிரே
கரம்போச்சே யுங்கள்பலம்போச்சே ஐயோ

அன்னி தமென்னசெய்தீர் வன்னியர் கைபாலமாண்டீர்
ஆஆஆவாச்சரியம் தம்பிமார்களே ஐயோ

வசனம்.

தனது தம்பிமார்கள் நால்வரும்மடிந்ததால் வர தாவிபுலம்புற சத்தமானது வாதாவியின் நாயாராகிய அசோமுகிகேள்விப்பட்டு தரையில்விழுந்து கோவென்றலரி கூந்தல்புரூதிமிற்புரள புலம்புகிறவித மெப்படியென்றால்.

பொது விருத்தம்.

துள்ளியேயலறிவிழுந்து துடித்துடல்சோர்ந்துகையால்
கள்ளியென்வயற்றாதித்த கண்மணிமக்காளப்பா
உள்ளமுமுருகுதையோ ஒருநானென்னசெய்வேன்
கொள்ளையேகொடுத்தேனென்று கோவென்றுபுலம்புவாளே.

அசோமுகிபுலம்பல் தரு.

என்னநான்செய்குவேன் தெய்வமே எதுநான்செய்குவேன் தெய்
னெப்படித்தேருவேன் தெய்வமே எங்ஙனேபோறுவேன் தெய்
ஆருமக்காள் தெய்வமே ஐயோயென்மககளா தெய்
ஓருகண்மணிகளே தெய்வமே ஒப்பில்லாமணிகளே தெய்
சுக்கிரநாலே தெய்வமே அக்காய்விரநாலே தெய்
மிக்கவேமன்மேலாக தெய்வமே [illegible] தெய்

வேறு புலம்பல் தரு.

அடிவயிற்றிலெரிதனலே ரீளவைத்தீரோ
அரன்பாலன்விடிமம்பாலங்கு மாண்டீரோ அடி

கருவினிலமைப்பிதுவோ கர்த்தன்செயலோ
காட்டியுங்கள்காள்வரையு மீட்டுக்கொண்டீரோ அடி

என்னசெய்வேன் ஏதுசெய்வேன் எந்தன்மக்களா.
வில்லியாலர்கையால் மாளவந்தீங்களா — அடி.
நீங்கள்நால்வரோருதினத்தில் ஒன்றாய்ச்சாகவோ
நாங்களிருக்குவயரெறிந்து பிரண்டுவழுவோ — அடி

வாதாவி துக்கிக்கிற விருத்தம்.

மருவவாரதன்குண்டலன் மகோனமகோதரன்
மடிந்தனரென்றேயறிந்து வாதர்சூரன்
பொரிபரக்கவீண்டமிடிந்தாற்போற்கூவி
புரண்டுமண்மேல் விழுந்தழுவும்போதுதன்னில்
அரசர்களுக்கிதுமெல்லா மழகதாமோ
அதிவீரசூரர்படைவிருக்கச் சுவாமி
விருதாவிலழவேண்டாமென்மண்டலீகன்
விளயபுமுன்னேபடைகூட்டக்கிளம்பித்தன்றே.

வசனம்.

தம்பிமார்கள் நால்வர்களுடன் அவரவர்கள் இரதகஜதுரகப தாதிகளும் மடிந்ததறிந்து மண்மேல்விழுந்து மூர்ச்சையடைந்து விசனத்திலாழ்ந்துதாழ்ந்திருக்குஞ்சமயத்தில்மர் திரியாகியமண்டலீகனைவனநாம் வன்னியர்களை நொருக்க அதிகபடைள் நம்மிடமிருக்க எங்கும்நமது கொடிபரக்க செயபேரிமுழக்க நீரிளைக்கலாகுமோ இது அரசர்களுக்கழகாகுமோ வென்றநாளுவிதமாய்ச் சொல்லுகையில் வாதாவி தேர்ச்சியடைந்து யோசிக்கும் வேளையில் அங்கு ரதகஜதுரகபதாதிகள் வருகிறகூட்டங்களைக் கண்ணாரக்கண்டு வாதாவிசூரன்சந்தோஷங்கொண்டு தன்பிள்ளைகளாகிய கெம்பன் கும்பன் கெஜமுகன் சம்புமாலியை இவர்களை யழைப்பித்து வன்னியர்கள் மீதுபடையெடுத்து சண்டைக்குப்போகதிட்டஞ் செய்தவுடன் வாதாவிபுதல்வர்கள் போர்க்கோலங் கொண்டு யுத்தசன்னத்தராய் சண்டைக்கு வருகிறவிதம்.

பொது விருத்தம்.

திரைகடல்நாலுமொன்றாய்ச் சேர்ந்தாற்போற்சூழ்ந்தசேனை
படையதுநெருக்கங்கொண்டு பருதியைமறைத்ததாலும்

சொரிதுளிபோனதிர சூரராற்பரித்தசத்தம்
அதிர்ந்திடபூமியாதி சேடனார்முடியுந்தாழ
நிறைந்தசேனைகளொடு சூரனுங்கண்டுமெச்சி
நிருமலவீன்றவன்னிய பாலகன்றன்னையிப்போ
உறுதியாய்நீங்களெதி யுண்மையாய்வதைத்துத்தாளாய்
நிறமுடன்வாருமென்று செப்புமுன்வருகின்றாரே
கும்பன் கெம்பன் கஜமுகன் சம்புமாலி இவர்கள்வருகிற

விருத்தம்.

பருதிசோமன்களொடு பிரமன்விஷ்ணு
பகரட்டபாலகர்கள் நவக்கிரகங்கள்
இருபதுடனேழது பன்னிரண்டுமொன்றாய்
இருக்கியே சிறையிடுவோமெங்கள்நிரம்
பருவதங்களெட்டதனை யொடித்துமொன்றாய்ப்
பந்தாடப்பலமுள்ள கும்பன்கெம்பன்
கரிமுகத்தையுடையவனுஞ் சம்புமாலி
கதைவில்வாள்தண்டேந்தி சபைவந்தாரே.

பொது வசனம்.

அதோதெப்படியென்றால் சூரியன் சந்திரன்பிரமன் விஷ்ணு அஷ்டதிக்குப்பாலகர்கள் ஒன்பது நவக்கிரகங்கள் இருபத்தேழு நட்சத்திரங்கள் பன்னிரண்டுராசிகளையும்பிடித்து அடித்து துடித்திடச்செய்து சிறையிலடைத்து விடுக்கவல்லவர்களாக்கும் அஷ்டகிரிபருவதங்களையும் பிடுங்கியொன்றாக்கி பந்துபோலாடி யுடைக்கவும் சமுத்திரசலத்தைக்குடிக்கவும் அதிலுள்ள மச்சங்களாகிய திமிங்கலங்களைப்புசிக்கவும் சாமர்த்தியமுண்டெனவும் நம்முடன் எதிர்த்து வரும்வன்னியர்களை அடித்துப்பிடித்துமண்டையையுடைத்து காளிகூளி பூதபைசாச கழுகுகளுக்கின்ரகொடுத்து செயபேரிகையடித்து சந்தோஷமாகும்படிசெய்குவாருங்கள் தம்பிமார்களேயென்று கும்பன்கெம்பன்கெஜமுகன்சம்புமாலிகை இவர்கள் சபைக்குவருகிற விதங்காண்க.

இவர்கள்சபைக்குவருகிற தரு இம்-இந்துஸ்தான்காபி.

கெம்பன்கும்பன்கெஜமுகன்
சம்புமாலியும்வந்தனரே சபையிற

பாவியர்வந்தனரேசபையிற்
பாவியர்வந்தனரே — கெம்ப

அண்டமகண்டமெண்டிசையுள்ளோர்
கண்டுநடுங்கிடவேயெம்மைத்
தெண்டனிட்டோடிடவேயெம்மைத்
தெண்டனிட்டோடிடவே — கெம்ப

சந்திரன் இந்திரன்வக்தெம்பரன்மனே
பந்தருமேமர் திடவே அனுதினம்
கொந்துபயந்திடவே அனுதினம்
கொந்துபயந்திடவே — கெம்ப

காலன்வேலன்மாலெமகோட்டையிற்
காவல்புரிந்தனரே பாரா
காவல்புரிந்தனரே பாரா
காவல்புரிந்தனரே. — கெம்ப

வன்னியனுக்கும் நால்வருக்குஞ் சண்டை.

தரு-இராகம்-தாளம்.

பல்லவி.

வந்தார்வாதாவிபுதல்வர் போர்க்கோலங்கொண்டு
வந்தார்வல்லமைநால்வர்.

அநுபல்லவி.

இந்திராதிதேவர்கள்நடுங்க எங்களைக்கண்டு
சந்திராதிசூரியரோடுங்க. — வந்தார்

சரணங்கள்.

செந்தாமரைமுகத்திற் றிலர்தம்பளப மென்ன
மந்தாரைமுல்லைமல்லிகை வாசங்கமகமென்ன
மந்தரகிரியொருபெரிதோ வரிதோ
இந்திரன்மாலய மென்றவர்வலிதோ — வந்தா

அண்டமனைக்கும்பிக ருண்டோவதிலுள்ளவை
துண்டஜெந்துக்களாற்பயமுண்டோ கொண்டாடவுலகும்
கண்டோமேநால்வர்களுஞ் சண்டன்பிரமன்மாலும்
ககனமுடையுமெம் மொருகைக்குத்தாலே
புவனமதிருமமே நாள்தினவிச்சாலே — வந்தா

வாருதிசலத்தைபுனுறுவோம் அதிலுள்ள
கெருஞ்சீவன்களைத் தின்னுவோம்
காரைப்பிழிந்துண்ணுவோம் பாரையெடுத்தாட்டுவோம்
நூறுநாரம்பையெடுப்போம் மாரிசரமாய்விடுப்போம்
நூறுநூறுகோடிப்படையாயினும்வதைப்போம்
நீறுநீறாய்ப்பொடிபடவம்புகள்மேலேதொடுப்போம் — வந்தா

மானிடர்களால்செயவுண்டோ சூராதிசூரர்
வானவர்களாலுங்கண்டதுண்டோ
வீணாகவந்தவன்னியர் நாளுமல்வதைப்படுவர்
காணுமலோடினர் தானுய்ச்சுகித்துவாழ்வர்
கண்டால்விடுவனோதான் கணையாற்படுவனே
பெண்டோடிருப்பனோதான் பிடிமண்ணேல்மடிவனே — வந்

கெம்பன்சொல் விருத்தம்.

சித்தப்பன்றன்னைநீங்கள் ஜெயித்திட்டோமென்றுயெண்ணி
பித்தன்போல்லிந்துமன்று பிதற்றுவதென்னகெர்வம்
கத்தவுமவேண்டாமிப்போ கணைவிடுமுன்னேயென்னை
சுத்திவந்தடிபணிந்தால் சுகம்பெறவிடுவேன்மன்னு.

வசனம்.

அடா வன்னியா நீயென்சிறிய தகப்பன்மார் நால்வர்களைக் கொன்று ஜெயித்துவிட்டோமென்று மெண்ணி துள்ளிபித்தம் பிடித்தவன்போல் அலைந்துழன்று தாறுமாறாய்ப் பிலாத்துவது வென்னகாலம் இனி யாதொன்றுஞ்சொல்லிக் கத்தவும்வேண்டாம் இப்போது உன்மேற்கணைவிடுமுன்னமே நீ யென்னைச்சுற்றிவந்து பணிந்தால் சும்மாய்விட்டுவிடுவேன் இல்லாவிடின் ஒருகணையிலே உன்னை எமலோகஞ் சேர்க்கிறேன்பாரடா வன்னியா.

கெம்பனுக்கும் வன்னியனுக்கும்.

தர்க்கம்-தரு-இராகம்.

கெம்பன்.

ஆணவத்தாலழியாதே அரன்பாலன்பாலாவினிலேநீயொழியாதே
காணியிழக்குமுன்னே நீயோடிப்போடா சொன்னேன்
நானேயுன்படைகள்மடிவது க்ஷணமே
விடுகிறேனொருகணைவருமுன்பக்ஷணமே. ஆணவ

வன்னியன்.

பக்ஷணஞ்செய்வுமென்றுமே வாதாவிபாலா இக்ஷணஞ்சாகவுந்தா
நிக்ஷயமாகவிப்போ கஷ்டப்படுவாயதுநப்போ [யே
நிர்மூடாகுடிகேடா மூடாவடா விருதோடேவோடடா
சாமவருவதைத்தடடா பக்ஷணம

கெம்பன்.

தடுப்பதெனக்குப்பெரிதோ வன்னியபாலா
கெடுப்பேனுங்களை யிப்போதே
அடுத்துவராவிட்டாலே முடித்திடுவேன்மூடனே
அடிப்பேன்றலை தெறித்திரைபடவே
விடுப்பேன்கணையலரிப் பொடிபடவே. தடுப்ப

வன்னியன்.

ஓட்டவுமுன்னாலாகுமோ கெம்பாகும்பா
விட்டிற்குப் போகலாகுமே
நீட்டிப்பேசாதேதைவை வாட்டவந்தேனுன்மெய்யை
நில்லாமற்போவதுலக்ஷணம்தொலைப்பிவாய்சீயிலக்ஷணம் ஓட்ட

கெம்பன்.

க்ஷணத்திலோட்டிடா தென்னமோவன்னியபாலா
கணத்தில்மடிவாய்சொன்னேனே
இன்றைய தினத்தி லென்முன்வந்தாலே
கன்னத்தடிப்பேனென்கையினாலே
கதறிப்படை யோடிடவோடிட
சிதறிப்பரிதோ நாணருந்திட. க்ஷணத்

வன்னியன்.

நாணருந்திடவில்லையே கெம்பாகும்பா
மானக்குலைவாய்தொலையே
வானோர்கள்கொண்டாட நானுங்கள்மேற்சாட
வருகுதுவொரு[illegible]ண தோடரிசேனை
அருதியாய்வதைபடுதே யுனதியானை நாணரு

கெம்பன்.

ஆனைபரிதேர்மடிந்தாலே வன்னியராஜே
நானிருந்துங்களின்மேலே
நாணிழுத்தம்புதொட்டு வானமதிரவும்விட்டு
நல்லவனே யென்வல்லமைபாரடா
சல்லடைக்கண்போலுன்றிரேகந்துளையடா ஆனைப்

வன்னியன்.

துளைபடச்செய்வதாரடா சேனைப்படைகளை
அலையச்செய்பவ னில்லடா.
மலையைப்போல்வந்துநின்று கலைத்தாய்சேனையையின்று
மட்டிலாதசர்ப்பத்தின்கணையிதோ
விட்டேனுன்றலை பூமியிலுருளவே. துளைப

புராணக்கவி.

கெம்பவுனன்றலை கொய்த்தெழும்பிவிழ
வம்புசெய்தவுணரை வாளிவொன்றினால்
கும்பலாய்க்குவித்தனன் கொதி தகெம்பனின்
தம்பியாங்கெஜமுகன் சமருக்கேகினன்.

இதன்பொருள்.

கெம்பாசுரனுடையசிரசையும் அவன் சேனாப்படைகளையும் வன்னியபாலர்கள் தனது அஸ்திர சஸ்திரங்களினால் அறுத்துக் குப்பலாகக்குவித்தபின் அவன் தம்பியாகியகெஜமுகன்போர்க்கோலங்கொண்டு சமர்செய்ய வந்தனர்களாம்.

பொது விருத்தம்.

எனதன்னன்கெம்பன்றன்னை யிருபிளவாகச்செய்த
தன்றுசெயல்குலத்திலோனைச் சங்கரித்திடுவேனென்று
தனதுகைதனிலேபாச சூலமும்வில்வாளேந்தி
சினங்கொண்டுகும்பனோடு கெஜமுகன் வருகின்றானே.

கும்பன் வருகிற தரு

வந்தார்கள்கும்பன் கெஜமுகன்போரேரிவாள்கெதைகொண்டு
வந்தார்கள்ரதகெஜமொடு தேரேறி — வந்தார்

செந்தாமரைப்பூவது வாடினமுகமார் திசைகெங்க
சந்திராதியர்கண்டு பயந்திடும்விதமாம்
திரைகடல்போலொலி யுருவியவாள்கையில்
திரலொளியென் சூரிமிற்மொனை. — வந்தார்

பந்திபந்தியாய்ப்பண்டகள் சூழ கெர்ச்சனையதில்
இந்திராதி தேவர்களுந்தாழ
அண்டங்கிடுகிடென வவர்வருமாரசொலி
பிண்டங்களைந்துவிழும் பிதுர்கலங்கிடவே — வந்தார்

வன்னியபாலனைக்கேயென்று துவேஷமிகுந்து
சின்னபின்னங்கள் செய்தேகொன்று
முன்னமேமனுலகோடி செய்திடாவிட்டால்
பன்னவுங்கும்பன் கெஜமுகனல்லவெங்கள்பெயர் — வந்தார்

கெஜமுகன் கும்பனசண்டை தரு.

பல்லவி.

கும்பன்சொல்.

அடடா யென்னெதிரில்வாடா வன்னியபாலா
கெஜமுகன்கும்பனெங்கள் பேரடா — அடடா

அநுபல்லவி.

இடநகள்செய்பவும் எண்ணி வந்தவன்
என்னிடைகைபம்பால் எரிந்திடபொரந்தவன்
முறைபமிட்டோடவுன்னை முனையம்பாலடிக்கிறேன்
மூடாமூடாமூடா வெட்கமுண்டானால் — அடடா

வன்னியன் சொல்.

பல்லவி.

ஓடாமலென்முன்னேவாடா நீகும்பா
கெஜமுகனுக்குதீயன்பா

அநுபல்லவி.

ஒருகோடிசேனையும் அறுத்தேனென்கணையாலே
உனதுமுன்னேனையும் மடித்தேனென்கையாலே

சினங்கொண்டுன்சிற்றப்பன் வாரதனுலேமூவர்
சென்றார்சென்றார் சென்றுரோஷமுண்டானுல் ஓடா

கும்பன்.

பாரடாசெரிதுளிபோற் சரமேவினேன்
கூரானவய்யையுமேற் கொன்றிடத்தூவினேன்
பேரானதூறுகோடி பெரியவம்பேவினேன்
மெருமலையதனையான் பிடுங்கியேவிசினேன்
பேயாபேயாபோபாயிதை நத்தடடா. அடடா

வன்னியன்.

தடுத்தேதானுன்சரந்தன்னை யெடுத்தேதனுகால்திரம்பின்னை
விடுத்தேதன்மெக்கெகிரத்துன்மேல் தொடுத்தேனனேகதனை
அடுத்தேதப்பித்துக்கொள் விட்டேவிலகாதிங்கே
படுத்துப்பதுகாதினி மடித்துக்கொல்லுவேனுனை
திருடாதிருடாதிருடாயிதைத்தடடா. ஓடாமல்

வேறு தர்க்கம்-இம்.

கும்பன்.

சித்தப்பானுலவர்களோடு சேனையைக்கொன்றவிடுபாடு
சத்திவரலாமோயிங்கோடு வன்னியன்பாலா
சத்திவரலாமோநீயோடு வன்னியபாலா. சித்தம்

வன்னியன்.

ஓடாமலிங்குநீவந்து யேடாகூடம்பேசிநாது
சோடாகவென்முன்கைபிசைந்து வாதாவிபாலா
மூடாபோகைக்குத்தால் மெலிந்துவா தாவிபாலா. ஓடாம

கும்பன்.

குத்தால்மெலிவேனாம்மா யெதாவேலவாய்பாகும்மா
கத்திக்கதரிவிவேயெம்மால வன்னியபாலா
பெற்றோர்முகம்பார்க்கப்போகிம்மா வன்னியபாலா

வன்னியன்.

இம்மாபோகவரவில்லை யெம்மால்நீங்கள்படுந்தொல்லை
இம்மாத்திரமென்றற் விடாகிகொள்ளை வாதாவிபாலா
ஐம்முகனுல்வந்தவாணம்பிள்ளை வாதாவிபாலா. இம்

கும்பன்.

ஆண்பிள்ளையானுலென்முன்வா நானிழுத்துவிட்டால்சாவாய்
வீண்பேசுயென்னடா போடாபோ வன்னியபாலா
காண்பயம்பிழுப்பேன்சாடாபோ வன்னியபாலா. ஆண்

வன்னியன்.

அய்பிழுக்குமுன்னையுன்னை வம்பிலுல்வளைதப்பேன்சொன்னேன்
தம்பியோடுசேனைதேர்பரி குதிரைகும்மலாய்
கும்பாவுன்னைத்தின்னுதேசரி வாதாவிபாலா. அம்பி

வேறுதரு சிந்து-இராகம்.

கெஜமுகன் சம்புமாலி சொல்.

ஆரடாசிவனுடையபாலன் எங்கள்
அரக்கர்குலசேனையை யழித்திட்டதீரன்
போர்செய்யவென்னருகில்வாடா உன்
பெலமுள்ளசேனைகளென் வாளுக்கிரைகொடடா. ஆ

வன்னியன் சொல்.

இரையாவாயென்றன் வாள்தனக்கு இதோ
எடுத்தகணை விடுத்தா லெமலோகமுனக்கு
விருதாவிலே நீவந்தேனமீளாய் அடா
வீணாவீணாய்ப் போவாய்நீகேளாய் இரை

கெஜமுகன் சம்புமாலி சொல்.

கேளுமென்றசொன்ன சிறுபாலா இதோ
கெதைதண்டுமென்குலம் வருந்துமென்மேலா
நான்குதலைப்போச்சுதோசொல்லிலா வுன்னை
யமனுலகிற்சேர்க்கவென்றவா யோடாலோ கேளு

வன்னியன் சொல்.

மேலானப்தமுனக்குமுண்டோ அடடா
மிலேச்சர்கட்கொருநாளும் சாயுசியமுண்டோ
நிலைமைப்போலெதிர்த்துநின்ற உனது
நிலையானகாயம்தனை வாட்டிரைபாரின்மேல். மேலா

கெஜமுகன் சம்புமாலி சொல்.

இன்றேபோடா உங்களை மடிக்க இதோ
எடுத்தேனம்பார் பலகலை வில்லிலிட்டெடுக்க
கண்டாயுனைகைகால்தனை யொடிக்க என்
கண்ணவருகுது சேனைதேர்பரியைக்கெடுக்க இன்று

வள்ளியன் சொல்.

தேர்பரிநொருக்கவருமப்பை இதோ
விதறவடிக்கிறேனெறுக்குதோனையன்றேர்ப்பை
வீரியம்பேசுமுன்றன்வாய்த்தெப்பை என்கை
வில்வளியைப்பூட்டியே கொன்றிடுகிறேன் சேனுஞ்சப்பை.

பொதுவிருத்தம்.

கடல்கடந்திரைக்க வள்ளியர் தன்கைவாளால்
கண்டிக்கவுண்டு தல்வர் நால்வர் சென்று
மடிந்தனரென்றெதிர் வந்துரைக்க
வாதாவிருசூரனுமே மனமேயல்வழுந்து
உடல்மெலிந்து மந்திரிகளா நமேரிலின்றி
ஒருகோடி பில்லுர்பல மனைத்தும்போ
அடவிவேயனுப்புமெனச் சொன்னபோது
ஆங்காரமுடன் வந்து சூழ்ந்தாரவரே.

மூலபலச்சேனைகள் வருகிறதரு.

இராகம் தாளம்.

பல்லவி.

மூலபலச்சேனைகள்வந்தார் வாதாவி முன்னே
மூலபலச்சேனைகள் வந்தார்

அநுபல்லவி.

காலகாலருத்திரனைபோல பலவிதமாய்
வேலைசூழ்ந்த திருப்புரிமேல் மூலபல

சரணங்கள். [ங்க

நாலுதிசையோர்களாமெங்க கும்பல்கும்பலாய் ஒலமிட்டடைந்தெயோடு
மேலேதுளையகல்மறைக்க யாளிமுகமும் நாலத்திலனாவிநின்றக்க
யாளிபுலிமுகங்கோடி குதிரையொடு நரிமுகமுகங்கோடி
காளிமுகமிருகோடி எருதுமுகம் வாளின்வீரரிருகோடி
காளைமாய்கள்முகங்கோடி கோழைமுகம்ஆனைமுகமெழுகோடி
களிறிருகோடியாகும் மானின்முகம் பின்னிருகோடியாகும்
நரியொடுபூனைகளும் மறையொடுயானைகளும்
நடந்துவருவோர்சிலர் தூடர்ந்துவருவோர்சிலர்
நத்திவருவோர்சிலர் பத்திவருவோர்சிலர்
நமட்டைக்கடிப்போர்சிலர் அமட்டிப்படிப்போர்சிலர்
நாலுமுகமுன்றுமுகம் நவமுகமேழுமுகம்
நாலுறுகரமுடையோர் நல்லெண்ணூர்கரமுடையோர் [லாய்
நடுங்கவேகும்பல்கும்பலாய் தேவர்கள்மனம் ஒடுங்கவேவதின் முசங்க
நாடதாரத்திருபுரியின் மேடதுபள்ளமாக
நாலுசமுத்திரமொன்றாய்க் கூடினதுபோலவொன்றாய் மூல
ஆயிரஞ்சிரங்களுடனேபத்திரண்டுபோரெண்பாயிரங்கரங்களும்
ஒருநூறுமுகங்களுடையோர் ஆயிரங்கரம் முன்னூறுசிரங்களு
அங்கமலேபோலமெய்ப்பர் கிங்கிணியாவுங்கையர் [டையோர்
ஆட்டகெஜத்திடுக்கிட எட்டியடிவைத்திட
ஆவெனத்திறந்தவாய்கள் போவெனமொழிந்தபேர்கள்
ஆகாயமுலாவுமெய்யர் வேகமாய்நடக்குசூழ்ந்தயா

அரக்கர்கோடானகோடி கருமேகம்போல சூரவன்னியையாடி
ஆக்கிரித்துக்கொக்கரித்து யானைபரிதேருடனே [ரகள்
அடர்ந்துவரும்ராக்ஷதர்கள் கும்புகும்பலாய் தொடர்ந்துவருமாக்ஷிய
அம்புவில்கோதண்டமொடு வம்புசெய்சக்கரங்கொண்டு [ண்டு
அஸ்திரசஸ்த்ராயுதங்கொண்டு ஆலயத்தைத்திரியவேருட்டிக
அதிர்ந்திடவேபூமிகள் உதிர்ந்திடநக்ஷத்திரங்கள்
அழைத்தவாதா சூரன்முன்னம் தானிமெழும்பிவிழச்செய் துவந்த
அண்டமிடிக்காற்போ தமேசிரவணம் டையிடக்கையைவிசி [யின்னம்
அவ்வோலகலமேலமைப்பட வில்லாளிராக்கதளெனவிட மூல

பொது விருத்தம்.

மறியுடனிப்படி மூலபலத்தவர் தக்கண்டு
மனந்தெளிந்து யசதிரித்தவைக் கூவிப்பண்டு
வீதிவசத்தால் தமரிகமோடொன துப்பால
வீரர்தசேனைகளைத் தேதாமதினை ஞான்
அதசமயத்திசதுரிடந்த வீரசிங்கன்
ஆக்கிரமித்துக்கொக்கரித்தி வதட்டித்துள்ளி
இதுசமயமெதிர்களுமான செய்திடேமெனக்கூறு
இசைந்திட்டான் படைகட்டிநிகிழ்ந்திட்டானே.

வீரசிங்கன மூலபலத்தால் போர்புரிதல்.

தரு இ-ம-பலலவி.

படைக்கட்டிநடக்கலானே வீரசிங்கன்
படைகட்டிநடந்தானே.

அநுபல்லவி.

படைக்கட்டிநடந்தவா வீரபதிரன் துடர்ந்தவா
கிட்டெனநதிர்ந்திட பயந்தோடிட படை

சரணங்கள்

அடிநாரைக்கிப்பேர் பட்டங்கள் தெத்துக்கள்பேயிவர்
அதிவீரமாகதங்கள் ஆதிகாறு
[illegible]

அட்டதிசையதிர்ந்திட மட்டற்றமேனாத்திரம்
அடுத்தடுத்தேதிரை சேனைக்கூட்டங்கள்
அடித்துத்துடித்துப் பதர
ஆற்றமனலைவீட்டும் நட்சத்திரமானிட்டாலும்
அதிககுதிரைக்கூட்டம் எங்குமபாரி
பகருதேயாட்டட்டம்
அங்குசம்வில்வல்லயமும் சங்கிலிசேர் பரிகடியும்
அஸ்திரவேலாயுதமும் வல்லுலக்கையும்
சஸ்திர சூலாயுதமும்
அன்னிகந்செய்யவேயெண்ணி மன்னரைக்கொல்லவேயெண்ணி
அடிப்போமென்றார்சிலபேர் வன்னியர்தமை
பிடிப்போமென்றார் சிலபேர்
ஆங்காரமாய்ப்பேசிக்கொண்டு தீங்குகள்செய்யவேவிண்டு
அதட்டிவந்தார்சிலபேர் கும்பலைக்கண்டு
உதட்டியாய்வந்தார்சிலபேர்
அங்குமிங்குமாகநின்று கும்பல்கும்பலாய்ச்சமூன்று
அஸ்திரங்களெடுத்தாரே வன்னியர்மீது
குஸ்திசெய்யத் தொடுத்தாரே
அம்பொடுவாளாயுதமும் தெம்பொடுசூலாயுதமும்
அடுத்தடுத்தவர்தொடுத்தார்
எடுத்தெடுத் தவர்விடுத்தார்
அதிவீரவன்னியர்களடுத்துக்கணைதொடுத்தார்
அடித்தார்கள்வருங்கணையை கணைகளைவி
புடைத்தார்கள் தாளாய்மலையை
ஆறாதகோபங்கொண்டு மீறிச்சமனெனவிண்டு
அறுத்தார்கள் சூரர்தலையை கும்பல்கும்பலாய்
குவித்தார்க ளவருடலை
ஆறதுபோலரத்தவெள்ளம் சேரதாயோடக்கடல்போல
அதிரசெத்தபிணமிதக்க மூலபலத்தின்
உடல்களெங்கிலும் பறக்க படை

பொது விருத்தம்.

மூலபலமடிந்தவுடன் வீரசிங்கனுக்குப்பரிந்து முன்னின்று
நாலுதிசையோர்களுங்க ணமனைவிலுமன்னருடன் நடுங்கக்கூவி
ஆலவிடமுண்டபரனின்றெத்தனைத்துயினை யடிப்பேனென்று
வேலுடனேவில்வளைத்து நாணிபிகவேயிழுத்து விடுகலானே.

வீரசிங்கன்சொல் கந்தார்த்தம் கவி.

ஆலவிடமுண்டும் காலனுமிறியும்விடும்
வேலவனோயின்றோன் பாலனெனவந்த
சீலனேவாட்டா அக்கினியில்வந்த வோலமேனுமிடா
பூலோகம்நடுங்கிட போர்செய்வேனெதிர்க்கிட
மேலோர்கள்வணங்கிட வெமனுங்கண்டோடியிட
மேருகிரிகளுமீரேழுலகமுமதில்வாருதியசுகுமலர் நிடவுந்செ
ய்வேன்சமர்-சில

வன்னியன்சொல் கந்தார்த்தம் கவி.

வெற்றிடச்செய்யும் துஷ்டனேநீயும்
சற்றுநீவுய்யும் இஷ்டம்போற்செய்யும்
கற்றாய்நீவித்தை மூலபலத்தால் அற்றாயுன்பலத்தை
கூற்றுருடனேகூடி மெத்தவெங்களைத்தேடி
சுற்றுய்ச்சுற்றியேவோடி கத்திக்கதரிவாடி
நலமிட்டவுமூலபலங்களைத்துமாள புலம்பிடச்செனோசன் நீலம
விழுர்தொழும்சுதரும்

வீரசிங்கன் கந்தார்த்தம் கவி.

ஒழிந்திட்டாலுமெம் பலமுங்கெடாது
அழிந்திட்டாலதிலும் கலங்கிடேன்மனது
அறுக்கிறேனபாராய் துண்டுதுண்டாக நொருக்கிறேன்பாராய்
பொருக்காமுடியாத தருக்கப்பேசுராயவாதா
செருக்கைப்போக்க கருக்கையிதோயிதோ
உருக்கிறேனுன்னையிதறிப்பதரிட சருக்கிறேனதோ பரியிருபின்விட

வன்னியன் கந்தார்த்தம் கவி.

இருபிளவாகவுந்தேகம் விடுகிறதுயா தின்வேகம்
பெருகவுன்னைக்கும்தேகம் வருவதுவில்காப்பிரயோகம்
தடுக்கவுன்னாலாகுமோவேறுருக்கோ தொடுக்கவுன்றுளேகுமோ

துடுக்காய்ப்பேசினாயா மடிப்பேனிப்போதோயா
விடுந்தேனம்புகளோயா கூடித்தேனமடிக்கிலேயா
உருகுமீதகலே நேர்நேராகவே நரிநாயதின்னுறுதார்மாராகவே-த

வசனம்.

சேனாபதியாகிய வீரசிங்கனே அனேகவிதமாய்கையால் யுத்தஞ்செய்து சேனாசமூகங்களோடு தானும் வன்னியர்கள் அம்பால் மடிந்தனர்களென்று விசனமுற்று தன் குலதெய்வமாகிய அக்கினிகாளியிடஞ்சென்று வாதாசுரனானவன் முறையிட்டான்.

வாதாசுரன் அக்கினிகாளியிடம் முறையிடுதல்

விருத்தம்.

தேவர்களைச்சிறையிலிட்டு வேலைகொண்ட
தீரவானவனது தம்பி நால்வரையோ
மாவீரதீரரென்றன் புதல்வர்நால்வர்
மாண்டனர்கள்மன்னனுமின்னும் மெதிர்த்தவல்லோர்
சேவகர்களனேகமாங்கோடாகோடி
க்ஷணப்பொழுதில் மூலபலங்களுமேமாண்டார்
ஆகிவிருந்தெனக்கென்ன பலனுண்டாச்சு
ஐயையோவக்கினிமா காளித்தாயே.

வாதாசுரன் அக்கினிகாளியைத் தோத்தரித்தல்

விருத்தம்.

எண்டோளிதிரிசூலி கபாலிநீலி
என்குலத்தை ரட்சிக்குமாதரிநீலி
சண்டனைவென் தலைமடிந்தா லுனக்கென்றுமோ
சத்துருசம்காரி பைரவிமகோரி
பண்டிசெய்பாவிமீதோ வன்னியர்தம்பால்
படைகளொடுதம்பிகளென் புதல்வர்தோற்றேன்
வண்டுசூழ்குழலாளே யென்னசெய்வேன்
வன்னியர்களைச்செயிக்க வரந்தாதாயே.

வாதாவி அக்கினிகாளியை வரங்கேட்டல்.

தரு-இராகம்.

ஓங்காரி திரிசூலி நீலி ஆங்காரி கோரிகபாலி
உத்தமி தேவ பத்தினி — ஓங்

ஆங்காரி சங்காரி காளி ஸ்ரீங்காரி ரீங்காரி தோளி
ஆத்தவா துயர் தேத்தவா — ஓங்

எத்திசைபுகழ்மா தங்கி ரத்தினபுரியெல்லையோங்கி
இருப்பாயே வரங் கொடுப்பாயே — ஓங்

சற்றிலும்பிளக்கிதங்களை சுத்திவெற்றிக்கொள்வோர்களைக்
கொல்லுவாய் என்முன்னின்று வெல்லுவாய் — ஓங்

பத்துநாளாயித் திசையில் சத்துருவர் இருக்கையிற்
பாராயோ வரந்தாராயோ — ஓங்

நித்தியகல்யாணியென்று சித்தம்வைத்திருந்தோர்வெல்ல
நேரமோ இதென்ன பாரமோ — ஓங்

பத்துதேசமெண்ணங்கமகொந்து மெத்ததுயராகவெந்து
பேதருதேமனந் தெருதே — ஓங்

இரத்தினபுரிபெற்றாளா நித்தாளிப்படுதேகாளா
காளியே அக்கினி காளியே — ஓங்

சின்னவனென்றேயிகழ்ந்தேன் உன்னைநம்பியேகடந்தேன்
செயிப்பாயே வன்னியை யொழிப்பாயே — ஓங்

அக்கினிகாளிவருதல் விருத்தம்.

மைந்தனேவாதாவிசூர மணியேநீபயப்படாதே
சிந்தனைபடவேவேண்டாம் இவன்பாலன்வன்னியன்றன்னை
நொந்திடச்செய்துவாளாற்கொடிக்கும்வெவ்வதைப்பேனென்று
பந்தயங்கூறிச்சிங்கப் பரிமீதில்வருகின்றாளே.

அக்கினிகாளி எதிர்த்துவருதல்.

தரு இ-ம் தாளம்.

முகத்திற்பொரிபக்க பகைத்தோர்திகைத்துநிற்க
முக்கண்ணிலிற்றீயெழும்பவே உக்கிரமாகாளி
திக்கெங்குந்தானடுங்கவே — முக

கையிற்கபாலசூலம் காதிற்கபாலிலங்க
வையமடங்கசிங்கமேல் குலங்குலுங்க
வந்தாள் பூதந்துலங்கவே — முக

சங்கத்தொனிமுழங்க பம்பைடவுல்முழங்க
வெங்கைப்பரிமீதேறியே வன்னியர்மேலே
ஆங்காரங்கொண்டு சீறியே — முக

ஆனைப்படையுடனே சேனைச்சிரமுருள
அறுத்துக்குவித்தாரடா வாதாவிமேலே
சரத்தைத்தொடுத்தோ னீரடா — முக

துர்க்காபரமேஸ்வரி வருகிற விருத்தம்.

அப்பனேமகனேயக்கினி காளியாராலிக்காக
இப்பொழுதுங்கண்மீதில் எதிர்த்திட்டவாராள்பாராய்
செப்புறேனுநீயின்மீது சேனைகள்கூட்டிட்டோடுது
தப்பிதமில்லாதேகிச் சமர்த்துடன்செயித்துவாரேன்

பொது வசனம்.

அதோகேளுமப்பா வன்னியர்களே வாதாவிச்சவ தெய்வமாகிய அக்கினிமாகாளியானவள் உங்கள்மீது போர்க்கோலங்கொண்டு வருகிறாள் நீயின்பேரில் கிருபாணங்கொடுக்கவேகாத்து இந்த காலமாள்பேர் செயித்துவருகிறேனென்று பூதப்படைகள்சூழ வன்னியர்கள் குலதெய்வமாகிய துர்க்கையம்மன் வருகிறவிதம் காண்க.

துர்க்கையம்மன் வருகிறதரு.

பல்லவி.

துர்க்காதேவியும்வந்தாளே சிம்மமீதேறி
துர்க்காதேவியும் வந்தாளே

அநுபல்லவி.

துர்க்காதேவியும்வந்தாள் சூலங்கைதனிற்கொண்டாள்
அக்கினிகாளியைக்கண்டு அதனுசெய்யவெண்ணங்கொண்டு

சரணங்கள்.

பூதப்படைகள்சூழ பேய்கள்நின்றடிதொழ
வானுசெயதவர்தாழ வன்னியர்களும்புகழ
அகிலபுவனமுநடுநடுங்கிடவே
அரக்கர்தன்படை கண்டொளிந்திடவே துர்

காலகாலர்க்குகந்த பாலநிலத்தமர்ந்து
மேலோர்துயரறிந்து மாலதங்கையெனவந்து
மிக்கவுக்கிரமாய்க் காளிகலங்கிட
சக்கிரபாணிகைவாளுந்துலங்கிட துர்க்

வன்னியர்க்கருகுலி யரக்கர்குலகாளி
மின்னலிடையொலி மிகுந்தசூரர்கோடாலி
மேருகிரிகளுடன் வாருதிகதும்பிட
பாரிலுள்ளவர்கள்பணிந்து வெதும்பிட துர்க்

காளிக்கும் துர்க்கைக்கும் தர்க்கம்.

தரு இ-ம் தாளம் பல்லவி.

காளி சொல்

எப்படி நீயிங்குவரலாகும் உன்னை
யமலோகஞ்சேர்க்க நான்திறமாகும்

அநுபல்லவி.

கைப்பிடி வில்லுடன் கணையைப்பறக்கிறேன்
குப்புறத்தள்ளியுன் குடலைச்சரிக்கிறேன் எப்ப

துர்க்கை சொல்.

சரணங்கள்.

குடலைப்பிடுங்குமுகமீபோ உனக்கு
உடலைத்தின்பது பேய்காணுமடி
படபடென்றுசொன்ன வாயைக்கிழிக்கிறேன்
படபடென்றுவண்ணை பாணங்கொடுக்கிறேன் குடல்

காளி சொல்.

தொடுக்கும்பாணத்தைத் தடுக்கிறேன் இதோ
எடுத்து நாகாஸ்திரம் விடுக்கிறேன்
விட்டிடவுங்காலம் விடுபட்டோவாய்கோலம்
துடிதுடித்திடவேலம் படிப்படியாய்ச்சாலம் தொடு

துர்க்கை சொல்

சாலஞ்செய்கிறாய்க்கினிகாளியே உன்னைக்
கோலஞ்செய்குவேனென்றேனடோளியே
பாலர்களின்மேலே பகைத்திங்குவந்தாயே
சூலர்தன்னாலே துடிக்கிடுவாய் நீயே சாலஞ்

வேறு-இருவருக்கும் தாக்கத்தரு.

காளி சொல்.

துள்ளித்துள்ளியென்றன்முன்னே கள்ளத்தனம்பேசவந்தாய்
துஷ்டியென்றறிவேனுர்க்கா தேவியே
மெள்ளமெள்ளவந்துயென்னை சன்னைசெய்யவேகினைத்தாய்
கொள்ளைகொடுத்திடுவே னுன்னுவியே [சேன்
எள்ளளவேனுந்தாளைந்சேன் கொள்ளினாலுன்னையுங் கெஞ்
வெள்ளஞ்சேனையையழிப்பேன உள்ளபடியேயொழிப்பேன

துர்க்கை சொல்.

ஒழிக்கவெகுசமர்த்தி அழிப்பேனுன்தலைமைசத்தி
குழிப்பேன்சரந்தொடுத் துப்பாரடி
பழிப்புப்பேசுறாய்சித்து விழிப்பாயென்வாள்சமர்த்து
இருப்புலக்கை விடுத்துசேரடி
வழிக்குள்ளாதபடி யிருந்தால்விடுவாளோடி
முழிப்பதுபசப்படி இழந்தேன்கனேபோடி ஒழிக்

காளி சொல்.

ஒழிவாய்பிழை தாமென்று காலிவாய்வன்னியைக்காண்டு
முடத்தனமான தர்க்கா தேவியே
சாடுவேன்கையப்பாவின்று வாடுவாய்நிடமிருந்து
தேடுவாய்மப்பதிக் குன்னுவியே

கோடுதனைக்கண்டரிமா வோடுமோபயந்திடுமோ
வடுவிழுத்திடுமெம்மா லோடடி குமரிக்ப்பமா ஓடு

துர்க்கை சொல்

குமரிகையாலடிபட சமயமிதுவேதீயோட
அமைப்பிதுவென்றறியக்கினி காளியே
இமரிஞல்விட்டேனேகோடி சரணஞ்செய்குறுயெனனடி
வியரீதமோபோசியென் டோளியே
சமர்க்களத்திலவந்தெதிர்த்து ஒளிவதென்னவுன்சமர்த்து
சாமுண்டியிதென்னகெத்து போமடியென்கணைதத்து கும

வேறு-இருவருக்கும் தாக்கத்தரு.

காளி சொல்லல்.

ஆரடிமுழுநீலி கேலிசெய்யவேவந்தாய்
அரக்கர்குலமறுகக வாகுபோபோடி ஆரடி

துர்க்கை சொல்லல்.

அரக்கர்குலத்துக்குநீ உபேனகூயாகவும்வர்த
ஆங்காரமாகாளியென்று அறிவேனுன்போடி அரக்

காளி சொல்லல்.

அறிவாயோநீயெந்தன் பிரத்யசக்காணுவாருண்டோ
ஆங்காரங்கொள்ளாதே துர்க்கா அமரினிற்போடி அறி

துர்க்கை சொல்லல்.

போடிவாடியென்றுயே புத்தியில்லாதநீலி
போடுறேன்பார்சக்கரத்தைப் போகுமன்றலைவிதி போடி

காளி சொல்லல்.

தலைக்குநேராகவரும் சக்கரத்தைத்தடுத்து
தானேதடுங்கவக்கினி யஸ்திரம்விடுகிறேன் தலைக்

துர்க்கை சொல்லல்.

அஸ்திரம்பட்டுமெலிந்து அசுரனமேதெளிந்து
ஆங்காரங்கொல்லுமக்கினி சக்கிரம்விடுக்கிறேன் அஸ

காளி சொல்லல்.

விடுத்தசக்கரந்தன்னைத் தடுத்துமாகாளியும்
விழியிற்பொரிபறக்க விட்டாள்தன்சக்கிரத்தை — விடு.

துர்க்கை சொல்லல்.

சக்கரத்தைப்பொடித்து திக்கெங்குமதிர்ந்திட
அக்கினியாஸ்திரத்தாலே யறுத்தாள்மாகாளிகரம் — சக்

காளி சொல்லல்.

காமுமருந்திடவே காளியங்கரமாகி
கானுமலையாளித்தனள்சே னுடருலகு — காமு

வாதாசுரன் துக்கித்தல் விருத்தம்.

மாகாளியொளித்தசேதி வாதாவிகேள்வியுற்று
ஓகோகோவென்னசெய்வேன் உற்றமந்திரியேயென்று
சோகமாய்மூர்ச்சையாகித் துடித்துமண்மேல்விழுந்து
தாகமுந்தெளிந்துமீந்த தள்ளைகளைக்கூட்டிவாரான்.

பொது விருத்தம்.

திருமகளுடதிரிபுரமெரிசிவன்கைச் செந்தீப்போர்யெனவும்
திக்கினிற்கஜமெட்டுந்திகிலிட்டற தேவர்கள்திசைதப்ப
அரிபிரமாதியர்கண்டுபயந்து நடுநடுங்கிவாளிந்திடவும்
அருணனுடம்புவி அந்தகன்கச்சுல் அசைந்துவலைகிட்டவே
வருணனும்வாயுகுபேரனென்பாலர்கள் வாடிப்பயந்தோட
அண்டபுவனங்கள் கிடுகிடுகிடுவென வானமீன்புவியுதிர
வாருதிகொதியெழ கார்நுன்மறைந்திட வசுரர்குலந்துதித்தோன்
வந்தனன்வாதாசுரனென்போன்மிகு வன்னிமேற்கோபித்தே.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் பரமேஸ்வரன் மன்மதனையெரித்தாற்போலும், திரிபுராதிகளைத்தகித்தாற்போலும் வாதாசுரன் கோபத்தீ யுக்கிரமாகி எட்டுத்திசையிலுள்ள அஷ்டகஜங்களும் நடுநடுங்கிடவும், தேவர்கள் திசைதப்பியோடிவிடவும்மகா விஷ்ணு பிரமாதியர் கோபவக்கிரத்தைத் தெரிந்து பயந்து நடுங்கி யொளிந்திடவும் சூரியன், சந்திரன், இயமன், மேகங்கள் கலங்கிடவும், அஷ்டதிக்குப்பாலகர்கள் இருப்பிடம்விட்டுப் பயந்தோடவு

ம் அண்டபிண்ட சராசரங்கள் நடுநடுங்கவும் சமுத்திரங்களெல்லா லுமென்று பூமியிலுதிரவும் சப்தசமுத்திரசலங்கள் கொதித்துப் பொங்கி யுகாந்தகாலமெனவும் இருங்கண்டிடவும் அசோமுகியின் றும் வந்தாளென்றானந்தக் கோபாக்கினி மிகுந்து வன்னியர்கள்மீது போர்க்கோலங்கொண்டு சபைக்குவருகிறவிதங்காண்க.

தரு-சிந்து.

வாலவயதானவெகுதீரன் அந்த
வரக்கியசோமுகியீன்ற வாங்காசுரன்
நீலகிரிமலைபோலுந்தேகன் கையின்
நிலைபாணவம்பு வில்வேல்தாங்கும்யோகன் — வால

மாலயனோடிந்திராதிதேவர் தினம்
வந்துபணிந்தேவல்செய்ய வரம்பெற்றோன்காவல்
ஆலவிட்டமுண்டோனருள்கொண்டு திசை
யடங்கிடவேமுடிகண்டு புஜகீர்த்திகொண்டு — வால

அலறியோடும்வாய்வதையான்றின்று திசை
பட்டபாலர்சேனைமுழுமது குடிமேல்நின்று
நிலவதனைக்கண்டிடாளியோவென்று கையால
நிலக்கமேகத்தைப்பிடித்துப் பிழிந்துண்டன்று — வால

காலருத்திரன்போற்சீறிக்கொண்டு வாளுங்
கதைதண்டியில்லுலக்கை கைதனிலேகண்டு
மாலவன்மருகனைத்தண்டு தேடி
வாள்பிடித்திழுத்துச் சர்ந்தேடுந்தாண்டு — வால

புலிபறித்தாற்புல்லறுத்துமாகொத்து ஐந்து
புலனைபட்டுவின்னியரனவிட்டதில்வந்து
பலவிதயாய்ச்சேனையைத்தந்து மாய்த்த
பாவிசிரமறுத்து மாடிப்பேன்பந்து — வால

சோகக்கன்னி கனவுகளை யுரைத்தல்

விருத்தம்.

ஆனைபரிசேனைசிரமருந்துவிற
அலைகடல்போ லுதிரவெள்ள மாறுமோட
போனவர்களுடலமெங்குந் துடிதுடிக்கப்
பொடிபடவே பரிதேர்களுடைபடத்துளாய்
பூனைகள்சாபுகிரமுன்னைப் பேய்களாகும்ப்
புகுந்துகோலாய் பிணத்தின் றசையைத்தின்ன
நாளெழுமங்கலம்வீழக் கனவுகண்டேன்
நாயகனேபோகாதீ ரெனத்தடுத்தாள்.

தருக்கன்னி-ஜாவளிமெட்டு.

கண்டேன்கனவுராஜா கலங்குதேமனதுசொல்லென்பிராணேசா
வண்டுசூழ்குழல்களைய வாளைப்பொன்றுயிருந்துவிழ கண்
சண்டன்மிடைவேதிவர தின்றோளாவுனைத்தூக்கிப்பிடித்தவர்
கொண்டாடப்பேய்பூதம் கூட்டமாய்த்திவதிடவேபிரேதம் கண்
இரத்தினபுரிபட்டணம் சுத்துமதிலுடனேகட்டணம்
விருதாவிலிடித்திடவே கரைகளோடிமடிந்திடவே கண்
வள்ளிவேல்விட்டெரிய வுன்றோபரிவோடுதேரெரிய
அன்னிதமாகிடவே வள்ளியர்களாலடைந்திடவே கண்

சோகக்கன்னிசொல் விருத்தம்.

இப்படிகனவுகண்டேன் ஏகவேண்டாமென்று
கைப்பிடிப்பாதேவின்லே கடவுளமகவாநன்றும்பிரியேலே
ஒப்பவேராகிசொல்லெ உயிருடன்வந்தாற்போதும்
செப்பினேன்மொழியைக்கேட்டாய் திருவாழுலாமே

வசனம்.

கேளாய் என்பிராணநாயகா யான் கண்ட சொப்பனமானது மெத்தவும் கெட்டதாயிருக்கின்றமையால் உமதுகையில் வாள், வில், அம்பொன்றும் தொடாமல் ஆரதப்புரமதுரின்றருளிய பாலகனா வள்ளியவனிடம் நீர்போகாமல் சென்று சமரதானஞ்சொல்லி சரியாய்வருவையேயாகில் நாம் சதாகாலம் வாழ்புரிந்து அரசாண்டு உலகையாள்வோம். என்சொல்லைக் கடவாமல் கட்டப்பாய் அரசே.

மனைவிக்குலதாஸிசொல் விருத்தம்.

பெண்புத்திகேட்டாயானம் பிரபஞ்சமானப்போதென்
மண்ணினிற்பிறந்தபோதே மரணமுக்குண்டுகண்டாய்
சென்னவர் தம்பிரால்வா சிறுவரெம் புதல்வர்நால்வர்
என்னிறந்தவர்போய்தம்மா யிருக்கயானபூகோசோலையா.

வசனம்.

கேளாய் என் பிராணசகியே யான்பெண்பிள்ளைகள் சொல்லும் பேச்சைக்கேட்டா இப்பிரபஞ்சத்தை ஆளப்போகிறேனா அது சரியல்ல, நாமெல்லோரும் மண்ணின்கண் பிறக்கும்போதே மரணமாகிய விருத்தியும் அவரவரிடம் காத்துக்கொண்டிருப்பது வாஸ்தவமல்லவோ ஆதலால் இக்ஷணமாக்காத்தில் என் தம்பிமார்நால்வர்கள் புதல்வர் நால்வர்கள் இதோர்வேசனாபதி முதலிய அநேக சேனைகள் யானைகள் குதிரைகள் காலாள்கள் மடிந்திருக்க இச்சமயத்தில் யான் சமாதானமாய்ப்போவதெப்படி. அதுவிஷயத்தில் உலகம்பழிக்காதா. அகனிலும் யான் ஒருவனிருந்து உலகாளவதில்லைப்பலன். இதுசுக்கவீரர்கட்கழகல்லவோ ஆனையால் நீயென்றுக்கும் பயப்படவேண்டாம் நமது குலதெய்வமாச்சு அக்னிஜ்வாலியுகந் கடக்கப்போய் நின்றுவிட்டால் இனியான் போய் அந்தவள்ளியனின்னதென்று கொய்தெழுத்து வருகிறேன் என்க்கு விடைதந்துபோய் வருவேன்.

வாதாவிசூரன் யுத்தம்.

வாதாவிசொல்-கந்தார்த்தம்.

இந்திரனக்கினியெமனிருதிவருணனே
டேகநாயனாபாலனைமது கோட்டை
சந்திரன்சூரியன் நசவாய்வுகுபேரனும்
தான்வந்தேவல் புரிந்ததைதாரறிவோர்
நந்தகோபன்மகன் வந்தஸ்திரசஸ்திரம்
நன்மையாய்த்திருந்தினர் பிரமதேவன்
இந்தவிதமாகயானே ஏகசக்கிராதிபாய்
இருந்ததறியாயோ

என்னவந்தாயிங்குசொல்லடா எதிர்போல்லாதவனே
என்முன்னேநிர்த்து நில்லடா — என்

வாதோர்பணியக்கண்டேன் வாதாவியென்பேர்கொண்டேன்
வண்டபிண்டமதிர்ந்தாடுங்கிட சண்டன்மாலைபோலுகங்கிட
கண்டமலில்லைவெப்பானைகத்துலங்கிட மண்டலத்திலுள் ளொருந
பலனையாகிட — தான்

வன்னியன்சொல்-கந்தார்த்தம்.

மண்டலமுடுக்கிடச்செய்த் தொழுப்பம்
மாலயன்மேலோக வாய்த்திதொருதோஷம்

விண்டத்தேவர்களோடட்ட திசையாளர்
விந்தைசயர்களிருடிகள் கெந்தமனஸ்தாபம்
எண்டோளீர்தனைவதுசாபமபெற்றுயே
இத்தியாதிசாபங்க ளேற்பவர்கள்பேயோ
கண்டிவன்னியனென்று வந்தக்கினிதங்களைவில்
கணையெடுத்துநோ வெல்ல
காலமீதாகும்நீவாடா என்முன்னில்நின்று
போர்செய்யாவிடி லோட்டா — கால

ஆலகாலவிடமுண்ட நீலகண்டனாரீன்ற
அக்கினிப்பொரிபதனிலுதித்தவன்மிக்கதுட்டராடங்கவடிப்பவன்
உக்கிரகோரமிகுவீரவைக்கியன்வெக்குவெக்குவிட்டலரிடசூரர்கள்

வாதாவிசொல் விருத்தம்.

கெருடன்முன்மச்சந்துள்ளிக் கெலிப்பதாய்ப்பார்த்தாற்போலும்
திறமுள்ளவந்தனேறுசெயம்பெருவாயோவன்னியா
சிறியகோருளியினாலே சிரள்மலைபிளநதாற்போல
அறிவிலாதுன்னைக்கொல்ல வந்தேன்வாதாவிநானே.

வாதாவிசூரன் வன்னியனுக்கும் தர்க்கவர்த்தம்.

தரு இராகம்-கேதாரகௌளம் — ஆதிதாளம்.

வாதாவி சொல்

வாடாவென்னுடன்சோடாகடம்சேனை
வெகுவாரினைதன்னைதப்பேர்பரிகாலாட்களை
வீணாயேனடா மடிக்கிறாய்
ஆனாலுனக்கென்னுடன்கருதால் நானேமருடிப்பென்கண்டாய்
அருக்கிறேனுனக்கிர்த்தநாசினையைகொடுக்கிறேனே
சிறுகருகள்பேசினதுனைபடனாடையுடைக்கிறேன் வாடா

வன்னியன் சொல்.

உடைகவுகளுனையடா வன்நாட்பி — [illegible]
உன்பின்னைகளாலனுடனை வென்றுந்தேனவேனைச்சோதி
இன்னமுங்குடிக்கவாட்டா
கட்டியேபின்செலவிக்கப்பிகாட்டுதேகொடிய

கள்ளப்பயலே வுன்றனைத் துள்ளத் துள்ளவுருளைத் தேன்
கொள்ளையிட்டுன் னுடலைப்பேய்க் கூளிக்கிரைகொடுப்பேன்.

வாதாவி சொல்.

பேயனுங்கூத்தவன்னியா உன்பலமும்
பரிதிற மழுகுதன் படைவீரர்களைவுந்தம்
கோட்டையினிலொழிக்கிறேன்
காயமானதுபொலு பொயாவதாமனமேலே
சுத்திக்கத்தியுனதுகையிலொருக்குறதோ
எதற்குத்திருகோத்தாடி குடித்திடுவனோ பே

வன்னியன் சொல்.

அடிக்கச்செய்யாயோ படைவாகுடன் துகைக்கில்
வெட்டிக்கொன்றிடுமுன்னாயிரமலேர்த்துச்சேர
ஒருக்கன்னெடுத்து மெய்க்கிறேன்
படியிறபராசனைவேண்டி கொடிப்பொழுதிலேசன்றான்றடி
அந்தப்பயலநிதிக்கிவெட்டுக்கிட
மித்ரியனுமொடு கொஞ்சகலங்கிட தா

விருத்தம்.

உண்டுதொர்பத்து நாலுயிரஞ்சேர றொருண்டார்புவிமீதில்
மண்டியிட்டவர்கொடாதங்கோடி மடிந்தனர்மண்மேலே
அண்டமொடுங்கலிக்க வைத்துமேதாக்கள்பாண்டவர்கள்
தண்டொடுருவடியேவான் மழுவேந்தியதாட்டிக்கிசென்றாரே.

வன்னியன்சொல் தரு.

சண்டைக்குவாடா வாதாவிசண்டைக்குவாடா
அண்டையில்வந்து நீயாங்காரமாய்ப்பேசுறாய்
ஒண்ணாவிடமில்லை உன்றனைச் சுட்டிடுவேன்
குடுமேறுதுனையிப்போ சண்டை

அதிவீரனென்றே நீ பேசுறவாது சதிசெய்யவென்றே
[illegible] தாவினில் யுத்தக்கோலமானால்
உதிரப்புரளமண்டை புடைக்கிறேன் புடைக்கிறேன்
உடைக்கிறேன் களையாலே சண்டை

வெருசேனைகளையடித்தேன் தம்பிகளொடு மிகபுதல்வனை மடித்
அகத்திருப்பவனென்று அகங்காரங்கொண்டின்று [illegible] தேன்
அழித்தாயுன்சேனையெல்லாம் முரடா முரடா
முரடா வாதாவிதுரா. சண்டை

புத்தியில்லாதநீயே யெனையெதிர்த்தாசத்துருவானாயே
அத்தனருளாலே யக்கினியிலுதிக்க
அடக்கவுனைநான்வந்தேன் அறுக்கிறேன் அறுக்கிறேன்
அறுக்கிறேன் தலை துள்ள சண்டை

புராண கவி.

வானவரைச் சிறைவைத்தவனின்றோர்
கோனெனமாமுடி கோதிலளிப்பேன.

வன்னிசொல் புராணகவி.

புத்தியில்லாம லுரைத்திடுபுல்லா
அத்தன்மலர்ப்பத மன்றிடவேரோர்
சித்த முறைப்படி செற்றிலைபாதன்
நற்றவமெய்யை நடுக்கவுரைத்தேன்.

இதன்பொருள்.

புத்தியில்லாமல் என்னிடத்தில்வந்து இப்படிச் சொல்லப்பட்டபுலையா பரமசிவனுடைய பாதத்தை வணங்கியிரானின்றதேவர்கள் மனதின்படி அக்கினிக் கண்ணிலேயே உனது நல்லதவஞ் செய்தவுடலை நடுநடுங்கச் செய்யவந்தேன். என்னுடன் எதிர்த்து சண்டைக்கு வாடாவென்றான் வீரவன்னியன் என்று.

வாதாவிசொல் தரு தி ம.

வீரவன்னியனென்று நீரபேசவந்த
பிள்ளாய்அடா கள்ளா உன்னை
வெருட்டியடித்துப் பிரட்டிமிதிக்கிறேன்
வில்லால்தலை துள்ளாய். வீர

வன்னியன் சொல்.

துள்ளத்துள்ளதலை துடிக்கத் துடிக்கவுன்னைக்
கோல்வீசி வாளால்வெல்வேன்உந்தன்

பல்லையுடைத்து மெய்யைத் தவியிற் சேர்க்கிறேன்
பாராயடா சூராய். சூரா

வாதாவி சொல்.

சூரனுனதால்தேவ ரேவல்பணிகள்செய்
காரே செய்தாரே அந்த
வீரியமறியாமல் போர்செய்யவந்தாயுன்னை
வெல்வேன் வாளாற் கொல்லுவேன். சூர

வன்னியன் சொல்.

வெல்லுவேனென்றுவெகு வல்லவனுகப்பேசி
னுயேபேசினுயே எனமேல்
மல்லுசெய்யத் திராணியிலாது சேனைநோர்த்
தாயே அடா பேயே. வெல்

வாதாவி சொல்.

பேயனபெற்றதாலிங்கு நாயைப்போல்வந்துதடு
மாறி தடுமாறிஇங்கு
காயம்பட்டபுலி போலலைகிறாய்வெளி
யேறி வெளியேறி. பேய

வன்னியன் சொல்.

ஏறியவிஷமதால் சூரர்கோடானுகோடி
மாண்டார்வெகுவாய் மாண்டார்அம்பால்
தாருமாறாயிதோ போர்களந்தன்னில்மாள்
வாயே அடாபேயே, ஏறி

வாதாவி சொல்.

நாயேபேயேயென்று வாய்மதங்கொண்டலை
யாதே குலையாதேஇதோ
நீயேயென்னம்புக்கிரை யாகுவாயின்னமரை
நாழி யொருநாழி. நாயே

வன்னியன் சொல்.

நாழியிற்கொல்வேனென்ற சூரர்அசோமுகியின்
பாலாஅடா சேனாஇப்போ

காலனுலகந்தனில் போகுமுன் னுயிரெக்கன்
வேலால் கையின்வாளால். நாழி

புராணகவி.

செகமதிற்சிறைவராயன் செழித்தாகடையானென்றும
நகைசினமுடைப்புரமெரித்த நயனத்தானையானென்றும்
தனகமையாமவுணராக்கை சதைத்திடுசமட்டியென்றும
பகவன்பெயாண்டிபாலன் பண்டாரந்தாருமானுன்.

வாதாவிசொல் விருத்தம்.

சிரமதையறுப்பேனென்று செப்பியவன்னியாகேள்
உரமுடனுந்தனுவி யொருநொடி தனிலொழிப்பேன்
அரனிடவோவைவிந்து வக்கினிதனிற்பிறந்து
இரமுடனுன்னைக்கொல்ல செப்பினுர்வந்தேனில்லாய்.

தரு இராகம்.

சூரன்.

கொல்லவந்தவனோ என்னையிப்போ
வெல்லவந்தவனோ.
கொல்லவந்தவனென்றால் நில்லாயென்முன்னேநின்றாய்
வெல்லத்திராணியென்றால் வல்லயத்தைத் தடுத்தெண்டால்
கொடியவிற்கணையாற் பொடிபட்டிடவுன்றனை
அடிஅடிபடவிடுபோலொலியிட
அடிதடித்திட வுடைபடைசிதறிட. கொல

வன்னியன் சொல்.

தடுத்தேதன்டாதெண்டால் வல்லயத்தைப்
பொடித்தேனடாவெண்டாய்
தடுத்தேன்தென்டதினுலே வெடித்தேனென்னம்பாலே
எடுத்தநீசெய்யவந்தாலே அடிப்பேண்டாகணையாலே
சடாக்குநொடியி லுபாயந்தாலமடியு
நடைபடாப்புவியென வென்கணையொலி
விடுபட்டெதிர்வரும் அம்புக்கிரைநீபுலி. தடு

சூரன் சொல்.

கணையைத் தடுத்தேன் உன்னையப்பால்
தூளிக்க நினைத்தேன்
கணையைத் தடுத்து மந்திர சர்ப்பத்தை விடுத்தேனே
[illegible] மடியவாவும் [illegible]
இனியுன்சாபதோ விருதெலாமிடும்
இருள்பெருவிட [illegible]
பருதியொளிகுறைய படைவிடலாயினாய. கணை

வன்னியன் சொல்.

சர்ப்பத்தைவிட்டாகைகுடனேத்
தயங்காமற்றிறுட்டேன்
சர்ப்பத்தைக்கொன்ற மந்திர சக்கரத்தைவிடுத்து
இப்பொழுதுனையார் இருக்கக்கண்டு தொடுத்தேன்
தப்பிடா [illegible] காக்கிறப்போ இவில்
சகலசேனைகளும் புகையிலங்கிட
மிகுபராக்கிரமன மார்பிலம்புபதித்திட. சர்ப்

சேனைகள்சொல் விருத்தம்.

நம்பலராய்ச்சேனையெல்லாம் குவிக்கனர் மடிந்துமேடாய்
வம்பணும்வாதாகுரன் மயங்கி [illegible] படடு
எம்புகோத்திரனும் வன்னியன் சாத்திறன் [illegible] முன்னே
கெம்பொய [illegible] வருமெனச்சொன்னேன்.

தரு — பல்லவி.

காணுமினோடிடுவோம் வன்னியராஜனைக்
காணும ஓடிடுவோம்

அநுபல்லவி.

காணுமேயோடிடும் கண்டா [illegible]
விணுமேர்ப்பாணத்தால் விருதாவாய்மடிவோமே. காணு

சரணங்கள்.

பாவியேயடிசெய்தனே [illegible]
ஆகப்பதாரனைத்தானே

பக்கிசெய்தசடையன் [illegible] யாய்
தாவின்மேமுகிசிலை தப்பிப்பிழைத்தும்போனா காணு
மலைபோலமடிந்தனரே சேனைகளெல்லாம்
நிலையும் குலைந்தனரே
மலைபோற்குவிந்தார்கள் வாளையுந்தாப்பாரிலா
தலையற்றுத்துடித்து [illegible] பார் காணு
வாய்ந்திறக்காக்கொடி கணகளுக்கண்டு
நாலந்தோடவர் கோடி
சாயுகோரத்தவெள்ளம் ஆறுதுநீர்போலவே
நாய்நரிபூதங்கள் நடமாடி [illegible] காணு
வன்னியரைப்பகைத்தான் [illegible]
தன்குலத்தை யொழித்தான்
வன்னியரைப்பழித்தானே சொன்னசொற்கோமானுமே
இன்னமிங்கிருந்தாலே என்னகேடுவருமோ காணு
பார்க்கப்பயங்கோதுரும் இரத்தக்கவுல
ஆர்க்கும் [illegible] காணுமே
சோக்கைநாதியாயல் சேனைகள்மடிந்தனரே
நோக்கவொணா [illegible] காணு
அண்டரைப்பகைத்தானே [illegible]
மண்டுயடெட்ட [illegible] தானே
கண்டமுண்டங்களாக வெவ்வேறுபிள்ளைகளாக
துண்டுதுண்டாகவே சண்டையலகு சோர்ப்பான் காணு

பொது விருத்தம்.

மார்பினிற்பாணம்பட்டு மயங்கியேவீழ்ந்தானவ்வாதா
சூரமையடித்து வன்னியன் உச்சாடனஞ்செய்து நின்றா
பார்புகழ்வன்னியர்போல பரிபுட நிறைக்கக்கண்டு
மாநிடத்தருமோமாய வன்னி மேற்கிளையொடுதானே.

வசனம்.

வீரவன்னியன்விட்ட பாணமானது வாதாவிசூரன் மார்பிற் பட்டு மயங்கி [illegible] மூர்ச்சையடைந்திருந்தான். அப்போது மந்திரவுச்சாடனஞ்செய்து [illegible] பாணமவிட அப்பாணத்

தின மாய்கையானது வன்னியர்கள்போல வாதாவி சேர்முன்னே ஐரும் பிறக அதை மாய்கையென்றறியாமல் வாதாவிமந்திரிகள் பாணமெய்து வன்னியரைமடித்தாரென்று சந்தோஷமடைந்து நகைத்தார்கள். அச்சமயம் வாதாசுரன மூர்ச்சைதெளிந்து நாலு திசையும்பார்க்க வன்னியரிருக்கக்கண்டு கோசமித்துச்சண்டைசெய்கிறதிறமெப்படியென்றால்.

புராண கவி.

வடவைபனலெனையிருவர் விழியினில் வளருமழுவிளைவடவைகண்
குடலிலவலிவுரவுவரிகவரிட்ட வுரகாகாடிகைபின்பவளிதெரித்
திடிகவினாலியென்வதிரமுனைதொனி மிர்தகொடிமுரசதிரவும்
கொடியனுடலனைஇருகவலமர்செய குருவிலவர்பொருதிமரரோ

இதன்பொருள்.

இருவிருஞ்சமதையாகப் போர்செய்வதால் வடமுகாலத்து வடவாமுகாக்கினியென்று சொல்லும்படியாக இருவர்விழிகளில்லை ரைப்பட்ட அழனிவிடவுக்கிரங்களை, வடவாக்கினிகண்டு நாணமடைந்திடவும், சமுத்திரமானது சோதிப்பேறி வற்றிப்போகவும், ஆதிசேடன்முடியிலுள்ள நவரத்தினங்களான துசிதகிடவும், இருவர்வில்லின் குணத்தொனியானது இடிமுழக்கம்போலவும், தேரிற்கட்டியகொடியின்துவசத்தமானது சமுத்திர கோஷம்போல வுமுழங்க இவர்களிருவரும் சண்டைசெய்தனர் என்று.

புராணகவி.

வாயுவருணமடமதிமண்டலத்தினின் மன்னியகதி சொசுதனைக்
காயுந்திறல மலைவர்வன்னி கலங்கவுலவைகளுருவ
பயவிதனவிரி புஞ்சியிடைவனி பரித்தனர்கணைகடாக்துகள்
ஓயவிருணர்விலா தூலியின் றியேவுருமுமிழுபலருவாகவே.

இதன்பொருள்.

வாயுமண்டலம், வருணமண்டலம், சந்திரமண்டலம் வரையில் அளாவிப்போய் பாணங்களடையச் சரமாரியாய்ப்பொழிந்தார்கள் இவர்களிருவருமேபோய் பூமிசெல்லும்படி தங்கள் தங்கள் பராக்கிரமங்களைச் செலுத்தி பலிஷ்டராய் ஒருவரையொருவர் இகழ்ந்துபேசித்துக்காளபுனாக்கியமிகுந்திடை போருமின்னுமதும்

ந்தேனும் ஓயாது சலிக்காமலும் இத்திறமின்றி தைரியமிகுந்து சண்டைசெய்தனர் இருவரும் என்று.

இருவருக்குமதர்க்கம் தரு இம.

சூரன் சொல்.

என்னையெதிர்ப்பாயடா வீரவன்னியா
சின்னப்பயல் நீயடா
என்னையெதிர்த்திடவு முன்னாலாகுமோபோடா [டாய்
எதிர்த்துச்சண்டைகள்செய்தால உடைக்கிறேன்தலைரெண்
சொன்னசொற்கேளாவுன்னை கழட்டியடிப்பேன்டாராய்
பின்னஞ்செய்யவேவுன்மேல் பிராகத்தைவிட்டேன்காராய் என்

வன்னியன் சொல்.

சேராய்விட்டாயோ பிராகத்தை வாதாவிதுன்னை
தீராய்விட்டாயோ பிராகத்தை
சேராய்விட்டபிராகத்தை சேர்த்தேன்சரத்தாலே
சூரைக்காற்றதுபோலச் சுழட்டினேன் வாய்வாஸ்திரம்
சூராவுனதுமார்பைத் துளைக்கயக்கனியேவி
பசோர்புகழ்ந்திடப் பாசுபதாஸ்திரம்விட்டேன் சோரா

சூரன் சொல்.

பத்தனைத்தாம்பா யோபாவி வீரவன்னியா
சித்தப்பிச்சனைப்போல் தானி
பத்தாதாருந்துபோச மண்டலத்திளிம்புகுவேனு
எதிர்த்துசரவுமன்று வெப்படி தாளுகுமோ
சதித்துக்கிளம்பிருமே கணையாலடிக்கிறேன் பத்த
காருமேலாடுறவல் விளையாடிக்கிறேன்

வன்னியன் சொல்.

போகாதுவிச்சாபிம உனையான்கொன்று
எருகேவெளிசெய்கிம
போகாதுவிச்சாமிபொழுது போகத்திலங்கேதன்
ஆபசித்தர்துன்னை யருகேபேசிரமுள

இவாகராமண்டலந் திசைக்கானடிக்கிறேன்
இவ்வியச்சமண்டலஞ் சென்று இமடிக்கிறேன் போலது

புராணகவி.

வீரபடையையறுத் துவெஞ்சினம் விட்டு தன் னுயிர்விண்ணினிற்
சேர்வதாவீனியாகுமென் று செறித்தபுவியுமோரம்பியும்
சூரினொருகுழவியுமெனப்பிரட்டினனே தன் னுயிர்விட்டு
கூரவிற்கலையேவலாவி கெர்ஜிப்பன்சென்னியைக்கொய்ததே.

இதன்பொருள்.

வீரனுடைய படைகள்யாவையு மரைந்து கபட்டகோபந் தணிந்து அதின்பின் ஜீவன ஆகாசமடைகிறது பராக்கிரமமாகு மென்று பூமியோரம்பியாகவும் வாதாவி ஒரு குழவியாகவும் பிர ண்டுருவம் டுக் கொண்டிருக்கிற துஷ்டனிட உயர்மாயப்படி தன் னுடன் கூடப்பிறந்த வேலாயுதத்தையேவிவிட அது நெருப்புப் பொரியாக்க வாதாவிகுரளை மடித்தது வன்னியன்கை வேலாயுத மென்றவாறு.

பொதுவிருத்தம்.

வன்னியன்கோபங்கொண்டு வதைத்திட்டனந் தணிந்து
தன் னுடன்பிறந்தவேல்க் தானெடுந்துமே தொசித்து
துன்மனை துடையாவா தா ஒருவன்போற்பிரயோகிக்க
கின்னாபின்னங்களாக சிதறிடவறுத்ததன்றே

வசனம்.

வீரவன்னிய மகாராஜன் தன் னுடன்பிறந்த வேலாயுதத்தை புச்சித்து வாதாவி குலன்மேற் பிரயோகிக்க அவன் சிரத்தைய றுத்து உடலைப்பிரித்து குடல்களை யெறித்துத் தேசாயுலை த்து ஆவன்சேனையில்லாதபடி செய்தபடித்து பெரியடித்து தேவர்கள் பயமொழித்து வன்னியர்க்கு நீதுநித்து சமுகநீ வன்ன னுஞ்சியப் சுகித்திதுவந்து வேலாயுதமும் தன்கையிற் சேர்த்துவிட, அதன்பின் வாதாவியை இறந்தசெதி அவன் மனைவியாகிய சொ க்கக்கன்னி கேள்வியுற்று புலம்புகிறவிதங்காண்க.

சொக்கக்கன்னி சொல்விருத்தம்.

செத்தனனென்றகேட்டுத் திடுக்கெனமனப்பதைத்து
மெத்தையில்இருந்தபோக விதிதனைநினைந்துகொண்டு
பத்துநெதன்னைகண்டுநாதா பதருதேசுருமேனி
வித்தகாவினையிதாமோ வென்றவள்கதறுவாளே.

சொக்கக்கன்னிபுலம்பல்.தரு.

பல்லவி.

பெண்ணாய்ப்பிறந்ததுபோதும் பிராணநாதா
இந்தாள்பிரிந்தேனையாதும்

அநுபல்லவி.

என்னுடையண்ணமெல்லாம் எனணிமிருந்தாமேகலாயி
அன்னால்மகதேவேயின்றுஅழியவிதிதாமோ பெண்

சரணங்கள்.

ஆசைமிக்கொழித்திரோ என்னையிப்போ
மோசஞ்செய்தழித்திரோ.
நேசமாசமுடைய வாசாதுரிதாவெசா
நசன்மனவன்னியால் இறந்ததென்னமோசா பெண்

கொங்கைவீரன்மெயிமுகே இதழ்கடிக்க
அங்கையோவாராதிப்போதே.
பொங்குதேகமெல்லாம் பதுதிவிமண்டமுவே
மங்கைநானெனசெய்வேன் மனதுமனதுமனறு பெண்

ஓகோவுமக்கிதுகெதியோ பிராணநாதா
சாகவிதுவுமிங்காள்விதியோ.
போகாதேயென்றுசொன்னேன்பெண்வார்த்தைக்கேளோமென்று
சாகத்துணிந்ததென்ன துரையேதுரையேதுரையே பென்

சொக்கக்கன்னி சொல்விருத்தம்.

எனைத்தொட்டுக்கைப்பிடித்த மின்னாள்மட்டும்
இவ்வூரிலிறப்பதென்று கேள்வியில்லை
வினைப்பயமேறுபடுகளத்தில் வரவுமானேன்
வீரர்படை மடிந்தயிடர் தன்னைக்கண்டேன்
அனைத்துலகுஞ்சென்று சிறைகொண்டசூரா
அழிந்துடலம்வழிந் துதிரவெள்ளங்கண்டேன்
பனங்குலைபோல்சேனை சிரங்கும்பல்கண்டேன்
பாலகொடுமன்னனையுங் காணேனையோ.

புலம்பல்-தரு-இ-ம்.

ஓகோகோகாஞெருபெண் பாவியானேன்
உருகுதேயென்னங்கம் கண்டீராகி ஓகோ

புத்திலிறந்ததற்கு அழுவேனோபாவி
பெண்ணாய்ப்பிறந்ததற்கு அழுவேனோ ஓகோ

பகைவந்துசேர்ந்ததற்கு அழுவேனோபாவி
பாவியாய்ப்போனதற்கு அழுவேனோ ஓகோ

நகைப்புக்கிடமானதற்கு அழுவேனோபாவி
நான்பாவியானதற்கு அழுவேனோ ஓகோ

குடல்சரிந்ததைப்பார்த்து அழுவேனோபாவி
உடல்சரிந்ததைப்பார்த்து அழுவேனோ ஓகோ

சேனைமடிந்ததைக்கண்டு அழுவேனோபாவி
ஆனையொழிந்ததைக்கண்டு அழுவேனோ ஓகோ

வம்புசெய்திட்டதற்கு அழுவேனோபாவி
மன்னனைநம்பிக்கெட்டுப்போது அழுவேனோ ஓகோ

மன்னன்மடிந்ததற்கு அழுவேனோபாவி
மறந்தென்னைப்பிரிந்ததற்கு அழுவேனோ ஓகோ

சொக்கக்கன்னி அக்கினிப்பிரவேசமாதல்.

விருத்தம்.

மன்னனைப்பரிகொடுத்து மங்கைநானிருக்கொணாது
என்னிடத்தாதிமாரே யியற்கையாய்க்குனைத்திலேகி
நன்மையாய்க்குழியாறுகட்டை நாறவைக்கமிட்டுநீங்கள்
வன்னியைக்கனிப்பவைத்து வந்தெனக்குரைசெய்வீரே

விருத்தம்.

அக்கினிக்கன்னியங்கு அரிவையர்வணங்கிப்போற்றி
மிக்கசவ்வானையேற்றி மிகுமனதொருமையாக
பக்குவமாகத்தீயைப் பாவையர்வலமாய்வந்து
தக்கிஷமறவேசொக்கக் கன்னியுந்திப்பாய்ந்தாளே.

புராணகவி.

வீரனாமயனைக்கூவி விளம்புவனவுணர்க்கை
பாரமாய்ப்பழுவெலும்பும் பருங்கழறகரவெலும்பும்
கருனியதலைவட்டி கொடுங்கையோடிரதமொன்று
நிரைரயளிப்பாயென்ன நேரினையுனிக்கலுற்றான்.

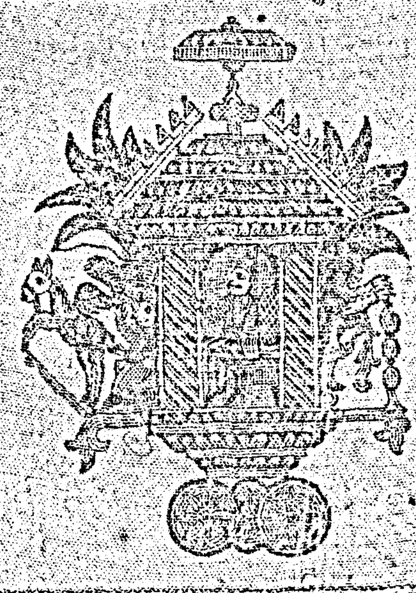

மயன் தேர்சொப்பனிடுதல்.

தரு இ-ம் தாளம் பல்லவி.

தேரொன்று செய்வேனே வாதாபியென்பால்
தேரொன்று செய்வேனே

அநுபல்லவி.

தேரொன்றுசெய்வேனே பாரோர்புகழ்ந்திட
வீரவன்னிய குலம் விளங்கிக்கதித்திட — தேரொ

சரணங்கள்.

சக்கரஞ்செய்தேனே மிக்கபழுவிலும்பால்
முக்கியமாகக்காலெலும்பு அச்சியதாக
அக்கிளையாகக்கை குத்துக்காலாகவும்
ஒக்கமுழங்கால் முழங்கைபொதியதாக — தேரொ
விரிபட்டரெலும்பை சுருவியாற்செத்தி
சூரியவொளிபோல கொம்புகைசட்டம் பத்தி
பாரியவெலும்பினைப் பலகையதாய்வைத்து
வீரனிருக்கவுஞ் சிம்மாசனமமைத்து — தேரொ
முத்துமரகதம் வைரம்வைடூரியம்
ரத்தினகோமேதகம் பவழம்புஷ்பராகம்
எத்திசைகளிலும் பிரகாசமொளியுந் துன்ன
வைத்தினழுத்தேன் வெகு விசித்திரமாகவுமின்ன — தேரொ
குண்டலன்மகோன் மகோதரன்றன்னுடு
கண்டன்கெம்பன்கும்பன் சம்பன்கெஜமுகன்
விண்டலத்திலவர்கள் சூரன்சிரமதை
மண்டலம்புகழவே வைத்துக்கலசமாக — தேரொ

பொது விருத்தம்.

சங்காரன்மாத்பிரமனொடு யிந்திரன்றேவர்
தாமகூட்டியசுகந்தம் பூமாரிபெய்து
பொங்கியமாபுகழ்ந் தலைவியைப்போல
புஜபலபராக்கிரமனைக் கண்டதிலே

மங்கையிட்டபாக்கியம்வைத்திதான் வன்னியனை
மனதாரமகிட்சியுடன் கூவித்தாவி
உங்கள்குலத்தோர்கட்குத் திண்மைக்காகும்
உயர்நன்மைக்காகாது தேனென்றுரே.

வசனம்.

அதோதெய்வபடியென்றுல தேவர்கள் புட்பமாரிபெய்து தேவவாத்தியமானமுழங்க பிரமா, விஷ்ணு, இந்திரன், கணநாதர்முதலிய சகலதேவர்களும் ஆகாயத்திற்புடைசூழ்ந்து வன்னியனைக் கொண்டாட எவ்வரன்மனமகிழ்ந்து கூவித்தாவி ஆசீர்வதித்து உங்கள் குலத்திற்கு இந்தத்தேரானது நன்மைக்குதவாது இன்னமைகட்குதவும்படி ஈசுரன் ஆக்கியாபித்தபின் தேவர்கள் வன்னியனிடம் சொல்லுகிறவிதங்காண்க.

வசனம்.

தேவாயவன்னியனே தேவலோகத்தைக் கொள்ளையிட்டு அங்குள்ள ஆடையாபரணங்களை யபகரித்து தேவேந்திரன் வெள்ளையானையைப்பிடித்து வைத்துக்கொண்டு போய்விட்டபொருள்களை வாங்கிக்கொடுக்கவென்று பலவிதமாய் கேட்டுக்கொண்டபடியால் அதற்கு வன்னியன் அவர்களிஷ்டப்படியே செய்யும் விதமாவது.

வன்னியன்சொல் விருத்தம்.

புதல்வரேசொல்லக்கேளீர் புதரின்பொருள்களாவும்
அதமதாய்ச்செய்தசூரர் அரசனவெள்ளானையீது
பதனமாய்க்கொண்டுபோன பாவிவாதாபியுரை
சிதறவேயடித்துத்தாளாய் தேவர்க்கப்பொருள்த்தாராய்.

வன்னியன்சொல் தரு இ-ம்.

வாருமென்புத்திரர்களே ரத்தினபுரியை
அடித்துக்கனைபாய் பிடித்துக்காளதாய்
பொடித்துக்காற்றினில் எடுத்துத்தாவியே — வாரு
பாரோர்புகழ்ந்திடவே சூரர்குலத்தை
வதைத்துவதைத்து வதைத்தோமகனையினுள்
குலத்தைப்பூத்து சூரரதிலேவருவீர் — வாரு

தேவர்தன்பொருளோடு ஆபரணத்தை
கிந்திடாமலே சொந்தமதாகவும்
கொந்திடாமல் சந்தோஷமதாகவே — வாரு

விருத்தம்.

தன்றமொழிகடவாத தாயின்னோ நால்வர்
தன்னைகயிலவா மெடுத்து வில்லுமதுகொண்டு
மந்திரகிரிதனில்வாழு மாவீயேற்றி
மதிபதியார்துர்க்கைபத மதனைப்போற்றி
சிந்தமிழ்த்தேவடையைச் சேரக்கூட்டி
சின்னமிகொண்டு நத்திருபுரியைத்தேடி
விந்தையுடனேனேறி யமமைப்பூட்டி
பேணிநதார்கள்கோட்டைநக ரிடித்தாரன்னே.

தருசிந்து

கன்னியேழும் வேசமதைப்பாரீர் தமயி
கடல்வற்ற சப்தமலை கோட்டைமதிலுடைய — கன்னா
இணையாருமிங்கிலையே யென்றுகன்னா
ஏருதப்பார்வேகமுடன் நகரமிதுவென்று — கன்னா
மணிமண்டபமுடைத்தாயிருப் பதில்
வைத்திமுழுந்த மரகதவைரியமணிபாரய் — கன்னா
வளர்த்திலிப்பாயத்தமாக அதோ
வளமலிகோகுல மந்தாரைகளுளாக — கன்னா
சீராழிக்குளர்காளிகோயில் இதோ
சேராமணல்மேடு போகாத்தேரோடல் — கன்னா
பாழாச்சுநத்திருபுரிநகரம் அதில்
வாழ்வாமொன்றுள்ளோமிதோ நகரியாதிரம் — கன்னா
காழிமாநிதிகைதப்பியோட அவர்கள்
விழியில்நகரிட்டுள் அப்பதப்போர்சாட — கன்னா
பெண்களோடு சகிமிரிகாய்தாவ நக
செங்கிறுப்நாரியர்க ளோலமிட்டிக்கூவ — கன்னா

வம்பாகராக்ஷிகள்கூடி இங்கே
வாருங்கன்னீங்கள்பலன பாருங்கன்னாடி — கன்னா

அசோகமுகிசொல் விருத்தம்.

நகரத்தையழிக்கவன்னியன் நாடியேவந்துகோட்டை
தகைமையாயிடிக்கின்றானோ தாதிகள்பார்க்கபோ
யுகமுடிவாளுலந்தான் உமைப்பாகனுறவோனோ
வகையுடனேநேர்கையார்த்து வதைத்துநாம்வருவோம்வாரீர்.

வசனம்.

ஆரடா மெய்கள்நகரத்தைக்கொள்ளித்து அதந்செய்கின்றவன் ஒருகை பார்க்கலாம் வாடாவென்று அசோகமுகியானவள் போர்க்கோலங்கொண்டு வருகிறயிதமாவது காண்க.

அசோகமுகிவருகிற விருத்தம்.

அண்டரண்டங்களெல்லாம் அதிர்ந்திடவதட்டிக்கூவி
தண்டமுந்தலைவாளும் தனிசோதிவேலும்பாசம்
கொண்டுபொற்பணிகளணிந்து கோலந்தயரமேகாகூட
துண்டர்களடுக்கவென்ன அசோகமுகிவருகின்றாளே.

தருசிந்து

வந்தளாசோகமுகியாள்-மீறம்
வட்டவாகனிமேலுமிகு கோபமுடையமொழியாள் — வந்
அண்டபகிரண்டங்கண்டம் இந்த
மண்டலங்கருங்கு வென்றமொழியெண்டம்
சண்டமுறதல்தேவர்கள்மேலுண்டோ இந்த
சம்புகலங்களின் வீரர்களுமுண்டோ
விண்டலமெங்கெழும்பாடுதிக்கும் அந்த
விஷ்ணுவையவேர்திரனை கண்டெனைக்கும்
பண்டுபெற்றினர்வர்நினைவும் எல்லாப்
பகைவர்களெனக்கண்டு பதுங்கியோடுக்கும் — வந்
மலைகளைபெடுப்பேன் கம்போல்நாசன்
மாமேருகிரியென்று வில்லுண்டபோல
நிலையானகாருண்டதால வெகு
நீழிகாலமாயிருப்பவர்கள்போல

பலமானவம்புவில்லாலே அந்தப்
பரமசிவன்பாலனும வன்னிவந்தாலே
முலையாலடிப்பேன்மேலே பொல்லா
மூர்க்கனைக்கண்ணுற்கண்டாற் கடிப்பேன்பல்லாலே. வர

அசோமுகிக்கும் வன்னிக்குந்தர்க்கம்.

தரு-இ-ம்.

சொக்கக்கன்னி சொல்.

பெண்ணினும்பாவியானேனே அடாவன்னியா
என்னினும் பலனுங்காணேனே
பெண்ணென்றுநினையாதே வன்னியாவென்றுள்னில்லாதே
என்னைவெட்டுநீ யிங்குவந்தாயே
இன்னைப்பட்டிடல் சிரமுருள்வாயே. பெண்

வன்னியன் சொல்.

போயென்றுசொன்னேனடி அசோமுகியுன்
வாயைக்கிழிப்பேனில்லடி
போவென்றுசொன்னேனே பாவிசோமுகியே
ஆவியுள்ளவே அடிப்பேனனைநேர்
நாவையுருக்காமனுகாஸ்திரம்விடுத்தேன்பார். போ

அசோமுகி சொல்.

பார்ப்பதென்னடாபோடா விடுத்தகணை
யிர்க்கத்தடுத்தேன் பீரடா
பார்ப்பதென்னடாவைலோ சீக்கிரமடிப்பேன்தப்போ
பதறிடுதேகை சிதறிடுதேமனம்
பகைபதையருத்திட வுனையடித்தொழிதிட. பார்

வன்னியன் சொல்.

ஒழிக்கவுன்னலாமோடி வுன்குலத்தை
அழித்தேனே தெரியாதோடி
ஒழிப்பேனென்றுசொன்னாயே யடிப்பேன்கணையால்நாயே
ஒருக்கணையிதோபார் வருகுறனேராய
இரும்டணைரனொடி தனினுமினவத்தி ஒழி

விருத்தம்.

ஒருபக்கமாகநின்று வருங்கணையதனைமீண்டேன்
மறுக்கணைதொடுப்பாயாகில் மாளநான்வதைப்பேனுன்னை
உருவிநேர்கையிற்கத்தி யுபாவேகிளம்பிப்பாய்ந்து
செருவமாய்மனதுவிண்டு கெக்கலித்தேசினளே.

தரு-இ-ம்.

குத்தினற்சாவான் வன்னியவென்கை
மொத்தினற்போவான்
குத்திடுவேன்கையால் எத்திடுவேன்காலால்
குடல்சரிந்துபோக விதியிதுவோநோக
கும்பனொடுகெஜமுகவன் சம்புமாலியொடுகெம்பன்
வராதன்குண்டலன்வாதாவியைப்போல்
நேராயென்னையும் நினைந்தானிப்பால். ஓர்
சுவாசத்தினலே காற்றிற்பஞ்சுபோல்
ஆகாயத்தின்மேலே
நயிற்பிறந்தோமென்று வீணாய்க்கொல்வதுகொண் டு
காயம்பட்டபுலி போலேயலைந்துநின்று
குதிக்கிறான்பாராய் என்முன்னின்று
எதிர்க்கிறானேராய்
கட்டாயிவனொரு பெரிதோகமதிரு
கண்முன்னேநின்றால் பெண்பேயிவன்வந்தால் ஓர்
மலையைபெயர்ப்பேன் ஓடாவிட்டால்
முலையாலடிப்பேன்
தலையைத்திருகிப்பந்து தானாடவேயினைசந்து
இலைக்குலைந்துநொந்து நேராயென்முன்வந்து
எரிக்கிறான்பாராய் பாணங்களைத்
தொடுக்கிறானேராய்
நிலையோயிவனுடல் அலையாய்லைந்திடவ
நெஞ்சைக்கிழிக்கிறேன் வஞ்சகத்துரோகியை ஓர்
திரம்போமோசொல்லும் மன்னனடிந்தால்
உரம்போமோ நில்லும்

பாவியோனையோதிலும் பலமோகமோதிலும்
வலைக்கையெய்யுத்தித் திராய நாய்காகத்திற
சின்னக்காளியோ பேயுடனுடி
சிவனியனப்பன்

காலனுமாய தனி லோடிடச்செய்குவேன்
ஞாலமதனில்யான் சுகமுடன்வாழ்குவேன் ஓ

வன்னியன்சொல் விருத்தம்.

அலகையோய்பகர்தாமே அகிலவராக்ஷசியோபேயோ
மலைபுரி போகியென்றுன் மண்டியிட்டெதிர்க்கின்றுமே
சிலைதுதைந்து நூராய் பெண்பலன்று றையக்காலும்
கிலைதுவனைத்தாமுஞ் செய்பெரும்வழியைப்பார்.

இருவருக்கும்-தர்க்கம்-தரு.

வன்னியன் சொல்.

பேயோபிசாசோ நீ பெருமூதமோயென்றன்
பெண்போல்வார்த்திக்கதாயே எதிர்த்திட்டாலும்
மண்மேல்மடிப்பேன்பேயே. பே

அசோமுகி சொல்.

மடியச்செய்வாயோபாவி அடிவயிற்றெரியுதே
குடிகெடாவுன்னைவிட்டேனோ இப்போகொல்லாமல்
அரைநொடியிலிருக்கிறேன் மடி

வன்னியன் சொல்.

அரைநொடி தனிலுன்னை பறக்கவிட்டுதொடுத்தேன்
ஆகாரம்போக்கிப்பாவி என்னைப்பார்த்தெதிர
போக்காலவருமேசொன்னேனடி அரை

அசோமுகி சொல்.

சொன்னேனென்றுரைத்தாயே பெண்மேலப்பிரைத்தாயே
பின்னைப்பிடிப்பாய் நீயே என்கைப்பட்டு
பின்படாய்வாய்பேயே சொ

வன்னியன் சொல்.

சபேபேயென்றனமேல் சமனுவாந்திரம்விடுத்தேன்
நாசமடைதாய்விடுவாய் எமலோகத்தில்
கலங்கியதாகச்சேருவாய் நாசே

அசோமுகி சொல்.

சேர்த்திடமேல்வந்து பாய்ந்திடுமேல்திரத்தை
சிதறக்கையாற்பிடித்தேனே பூமியிற்போட்டு
பதறக்காலால்மிதித்தேனே சேர்

வன்னியன் சொல்.

தேய்த்திட்டராக்ஷசி பார்த்திட்டபார்வையால்
திகைத்தார்கள்சேனையோடு அரண்பதத்தை
நினைத்தார்கள்நால்வரோடு தேய்

அசோமுகி சொல்.

நால்வர்கள்மயக்கிட வசோமுகினைக்கிட
நான்விட்டேனென்றுசொல்லி நனைக்கவோ
மேலேகழட்டி துள்ளி நால்

வன்னியன் சொல்.

கழட்டிவந்தவஸ்திரத்தை அறுத்தார்களால்யால்
அழித்துமண்மேல்விழவே ராக்ஷசிகளை
திகைத்தார் கன்னிமொழுகவே கழ

அசோமுகி சொல்.

அறுத்தாயென்றேபலரி மெலிப்பேனென்றே துள்ளி
அண்டமிடிபோற்கதறி பூமியில்வீழ்ந்து
மண்டையுடைந்தேபதறி அரு

வன்னியன் சொல்

உதருமுன்வக்கினியஸ்திரத்தையெடுத்து
உபதேசித்தேவிடுத்தார் ராக்ஷசியெல்லாம்
எமலோகம்போயடைந்தார். உதரு

புராணகவி.

வாருமுபாமதின்வீதேறி மன்டினர்பஞ்சவானம்
தானமுகிபுறனிந் தவமிலாச்சிங்கமயானை

நானிலமிடக்கன்னை நிறமயில்கலூரன்சேவல்
தானமறுந்தெங்காயிகழைத்தாண்புவியும்பூகம்.

முரசெய்கவிகையான சருட்டியுமொய்ப்பக்கொண்டே
பாதுகைப்பயடைவோமெனப் படைவர்கள்கடுகிவந்தே
வீரமதிலகன்றுவீரன் விழற்றிறுபாலன்முன்பிற்
கரம்தாலவிப்பக்கண்டு களித்தனர் தலைநந்தன்னோ.

பதினெட்டுவிருதுதந்தும பதினி னாயிடித்துவாதன
சதிச்செய லூடாடுசாடி யபிநதியர்விடுதியேகி
திதியினங்கவர்ந்துமணபோர் மேற்கட்டிற்றன்னி
அதிபதிவீரநாமும அகங்களிகூர்ந்திருந்தார்.

வள்ளிமகிள்கோட்டை வாசல்வான்புரிகடுன்ன
கோதுவரைக்கருசாடி பொறுத்திடும்யிரன்முன்பு
வினைமுற்றியக்காத நிலைக்கனில்சால்வர்மணமேல்.
மாவிடவுருவமன்னி மகிட்சியுற்றிருக்கலுற்றார்.

நாகநந்திகள் விருத்தம்.

வெப்பமெனுவிசின்மீது விளங்குதல்மேகம்போலும்
தைபலர்மேனிமெய்குந் சந்தனைப்புனைந்துபூசி
கையினில்வளைகுலுங்க காதிற்கொந்தளமுமின்ன
சையோகமாகநால்வர் சபைதனில்வருகின்றாரே.

நால்வர்வருகிற தரு.

வந்தோர்நால்வர்களின்று உங்களைக்கண்டு
மருவிப்பேனையமிவது.

வந்தோம்ராஜசமாய்கை தொடர்தரைதனைவிண்டு
அந்தமரமாவிட வருவந்தனையாய்கொண்டு. வந்

செந்தாமரைமுகத்தில் இருவிருகுமின்ன
மந்தாரைசாமேக்கு மருக்குசடைமேற்பன்ன. வந்

விக்கைதகொந்தளமுடன் மேமார்தில்முருவென்ன
சந்திரோதயபருசு வாளிதகநகைக. வந்

தவரத்தினம்பதித்த நத்துமூக்குத்தியிட்டு
சமயத்திற்கேந்த சரிகைபட்டாடை தொட்டு. வந்

கையில்வளைகுலுங்க மெய்யிற்பணியிலங்க
தைதாகாலிற்றண்டைசதங்கை யொளிதுலங்க. வந்

சையோகமானமெங்கள் சரசலீலைக்குநீங்கள்
மெய்பாய்ப்பருசகண்கள் விடுக்கிறுவசேரவாங்கள். வந்

பாவிசிக்கசனுலே ஆயிப தருதுமேலே
தாவிமெயமைக்கூடாமலேகூவிரேல்வீட்டோம்நாங்களே வந்

அன்னிதமாய்காரங்கள்நால்வர் அவினதுமக்குகன்று
வள்ளியபாலர்களே மருங்கசுமெயேரே வந்

வள்ளியபாலர்கள்சொல் விருத்தம்.

மின்னலின்கொடியோமகனோ மேனகைரமபைதானோ
கன்னியரிவர்கள்தன்னைக் கற்பனைசெய்ததாரோ
உன்னதப்பெண்ணேகண்டேன் வுத்தமமாதோயிங்கே
என்னகாரணமோவந்த தியமபிடீரியம்பீடரே.

தருவு.

இவர்களாரோ நம்மெதிர்வந்திருப்பவர்கள்
ஏவர்விட்டமாய்கை யறியோம்

தவர்புரிந்துவந்தாரோ தயலோமானோதேனோ
தகிக்குதேமனந் திகைக்குதே

தவமோயிவர்களவோ வந்தோம்
தானோதேனோயே யேறுநால்வரும் இவர்

பிரமகிருஷ்டிப்புதானோ பெண்போல்வந்தவர்கள்
பெருகுதே மனமுருகுதே

பெண்ணென்றோ கண்ணென்றோ மின்னென்றோ பொன்னென்றோ
பேய்சுலமாய்கையோ நாமறியோமே இவர்

வரையைத்திறந்து வொரு வார்த்தைசொல்வார்களோ
வமையாமோ விழியம்பாமோ

வானச்சிலையோ பற்தெறைுலையோ
சொர்ணப்பிம்பமுபோல்வந்து நம்மை திர்நிற்பவர் இவர்

சூரன்செய்தமாயமோ சுரர்கள்செய் தமோடமோ
சூதெதுவோ நமமேல் வாதே தவோ

சொல்லடியெனக்கொரு நலமொழியிப்போதே
வில்லதையெடுக்குமுன் றொல்லையள்வேண்டாம இவர்

புராணகவி.

வன்னமாந்தேவிமாதா வழுத்துமேலையியற்ற
தன்னகர்தனிற்கொண்டேக தருமெனகிருஷ்ணனின்றான்
நன்னயமில்லாக்கைம்புன் நவமேவுதலகன்னிகைப்பெண்
மன்னியவதுவைசமை மலர்ந்தேடிமுலோன்கொண்டான்.

இதன்பொருள்.

நமது தேவிமார்களுக்கு பணிவிடைசெய்யும்படி யாலோசித்து கிருஷ்ணவன்னியன் அல்லது சேரன் கைம்பெண்ணையும் பிரமவன்னியன் அல்லது சோழன் கன்னிகையையும் சம்பு வன்னியன் அல்லது பாண்டியன் மங்கிலிய ஸ்திரீயையும், அக்கினிவன்னியன் அல்லது பல்லவன் வழிய ஸ்திரீயையும் கைக்கொண்டு தகப்பனிடத்தில் வந்தார்கள் என்பதாம்.

புராணகவி.

மடங்கலேரனையவானோர் மதமடக்கியவாதாவி
யடங்கலுமழித்தவர்தன் அஸ்திரஞ்சிலையும்வாழி
தடமெனுந்தானைசூழ தானவர்முரசொலிப்ப
புடவியையகல்வோமென்றே புகைமுற்றுரைத்தாளம்மை.

இதன்பொருள்.

சிம்மாதனமீதிருந்து செங்கோல்செலுத்தாநின்ற வீரவன்னியமகாராஜனே தேவர்களையடக்கிய வாதாவிசூரன்குலமுமானவ

யும் அழித்த உனதுவில்லும் அம்பும் சகலவாயுதங்களும் நீயும் உன்சேனைப்படைகளும் ரதகஜதுரகபதாதிகளும் உனபுதல்வர்களும் உனது குலமும்வாழ்க இதுவன்றியும் தேவதுந்துமி முழங்க சமுத்திரத்தைக்கடப்போமென்று துர்க்கையம்மன் சொல்லப் பயணப்பட்டார்க ளென்பதாம்.

புராணகவி.

அண்டரில்வல்லமைகூற வல்லியின்படையுந்தன்னை
சண்டையுதைத்தோன்பாலா சாபவியுடனேவேல்
யண்டிவைரவிருப்ப வரண்டகள்வீரன்றம்பால்
லண்டொடிமாதர்க்குற்ற துமிலையுரைக்கலுற்றான்.

செங்கைகண்டசோழராஜன் வருகிற

விருத்தம்.

திருவெணமணிமுடி சிரமதிலொளிமிகு
செங்கையில் வாளேந்தி
கருமலர்குழலணி நங்கையர்சுதனொடு
நன்னடைமந்திரியும
இருபுரங்கவரிகள் வீசிடசேனைகள்
பெக்கவிமுக்கியமாய்
வருகிறவன்னியர்களை யெதிர்கண்டிட
வானதிகண்டசோழன் வருகின்றனரே.

கெங்கைகண்ட சோழராஜன் வருகிற

தரு-பல்லவி.

இராஜராஜமகா ராஜன்கெங்கைகண்ட
ராஜன்சோழனும் வந்தான்

அநுபல்லவி.

காசிலாதபீசன் மகனேனும்வன்னியர
வரும்வழிதன்னைநாடி மரியாதையாய்த்தேடி
மகாகுண்டஞானமிலங்கவே சுகமென்னத்தினகீர்டந்தாங்கவே இ

பருதிகுலத்துதித்தோன் ஞானியோர்குடையார்தேவன்
பக்ஷன்பெருமை மந்திரிகளுடனாடி [கவேடு இ
பலருமாவராகூரமதனைக்கொண்டு வருகும்வன்னியர் வழிதனைக்

மந்திரகிரியில்வாழும் மகேசுவரனருள்பெற்ற
வன்னியர்வருகிற வழியைத்தேடியுற்ற [முழங்கிட இ
மந்திரியோருபயம்தந்[illegible]க்கையாய்ப்பேர்கை வாத்திய

மந்திரமந்திரியாகப் [illegible]த்திதிநாடி
பாவாணர்கவிமாலை[illegible]புமாலை
சந்தனப்புனுகோடுகளபமும சங்கீ[illegible]தொடுராகதாளமும் இ

கெங்கைசோழன் விருத்தம்.

அருந்தவமுனிவர்களாசிகூறிட
அமரர்கள்புஷ்பமாரி பெய்திட
வருந்திமேசயகரனுருதி தந்திட
வந்திட்டமர் தனைத்தனில் வன்னியனென்றிட
கருணைசேர்வா தாஜாவினைக் கொண்டிட
கர்த்தனார்மகனென வுலகுபுகழ்ந்திட
மருமலரணிமந்திரமவே மகிழ்ந்திட
வந்திடுமெல்லையில் மழுதுபுசித்திட

தரு பல்லவி.

கெங்கைசோழன் சொல்.

இனிப்பாதிப்போகவாருங்கள் என்னிலமவர்தூ
இனிப்பாதிப்போக வாருங்கள்

அநுபல்லவி.

இனிப்பாறவென்றேனுதீ தளத்தோடேவாவேனவிடு
களையாறிப்போம்பிறபாடு நூலேநூரமுங்கள்நாடு இனி

சரணங்கள்.

வன்னியன் சொல்.

காட்டுக்குள்வரலாகுமோ சூரரைக்கொன்று
நற்றோஷம் விலகிப்போகுமோ
தாட்டிகமுடன்சென்று சங்கரன்பதங்கண்டு
மோட்சந்தருவிரென்று முறையிட்டுவந்தால் நன்று நாட

கெங்கைசோழன் சொல்.

கன்னினன்றுரைத்தீர்வீரனே என்னுடன்கூடி
உகந்துபோவீர தீரனே
என்மேடோனிபுடன்வந்து நன்றாயென்னிலமர்ந்து
பெண்பிள்ளைகள்சூழ்ந்து வருவோமியாம்பின் தொடர்ந்து தன்

வன்னியன் சொல்.

தொடர்ந்தெந்தன்பின்வருவீரே அடவைக்கண்டு
படர்ந்தவினையகல்வீரே
விட்டுமன்மடசங்கரன் இடம்போகுமெங்கரன்
உடன்பிறந்தகுகன் வரம்பெற்றகற்சுகம் தொடர்

கெங்கை சொல்.

சுகம்பெறவுமையைவண்டினேன் என்னில்விர்வாக்
தூண்டுபோகவும் வேண்டினேன்
வகைவகையானசி சனமத்தாருக்காக்கோரி
மிகுபலவடைம்பானி அதிரசந்தின்றினிப்பாறி சுகம்

வன்னியன் சொல்.

இனிப்பாறிப்போக நலமே பசியாறுகிப்போ
களையாறல் தேகசுகமே.
நலமாகவன்னியிட்டோர் உங்கிலவரேசெட்டோர்
பலகாரமேயுண்டு வரலாம்வாருவீரென்று இனி

வள்ளியன்சொல் விருத்தம்.

வீரனிகண்டசோழ மகிபனேசொல்லக்கேளாய்
நீருடனென்னயிட்டுச் செயப்பெற்றபிசாசிக்கிதே
ஆரணிடபாதந்தன்னை யினைவருங்காணவேணும்
பரிவுடன்பெண்டுபிள்ளை யபணமாய்வருகுவீரே.

செங்கைசொல் விருத்தம்.

செங்கைகண்டசோழராசன் செலிப்புடன்மனமகிழ்ந்து
தங்கள்தன்பெண்பிள்ளை தளங்களுக்கறிக்கைசெய்து
பொங்கியேமனமகிழ்ந்து புளகிதங்கொண்டெழுந்து
சங்கரனருகிற்சேர்ந்து தற்பராசரனையென்றார்.

செங் சேர் ஈசனைத் துதித்தல்

பல்லவி.

ஓம் அரகரசம்போ சங்கரா ஆதிகேங்காதரா
உம்பர்கள்போற்றும் தம்பராபரா சிவஓம் அரகரா ஓம்

அம்பிகையிடப்பாகமவைத்தவா அருணகிராவுன்
நம்பினோர்க்கையா ஸ்தந்தருபவா சிவஓம் அரகரா ஓம்

அம்புலிகங்கைதனைச்சூடின்தவா அமரர்பிழைக்க
அரவின்விடமுண்டகண்டவா சிவஓம் அரகரா ஓம்

வேலனையீன்றவேதசொரூபனே பாலனுக்கன்று
காலனைக்காலாலுதைத்தபாதனே சிவஓம் அரகரா ஓம்

ஈசுரன்சொல் விருத்தம்.

அப்பனேமகனேவீர வள்ளிபராஜேவாழ்வாய்
இப்புவியோர்கள்போற்ற யிராஜனுயிருந்துவாழ்வாய்
சொற்படி துஷ்டவாதா சூரனைச்செயித்தோய்வாழ்வாய்
செப்புமுன்குலமென்னுநாளுஞ் செயசுபமாகவாழ்வாய்.

புராணகவி.

அப்பொழுதானுரைப்பா னரசனின்சுதனும்வாழ்க
மைப்படிகுழலாடன்னை மணம்புரிந்தவனேவாழ்க
ஒப்பிலாவுனதுசுற்ற முலகினிற்றழைத்துவாழ்க
இப்புவிக்கதிபனான யேந்தலேவாழ்கவாழ்க.

என்றரனியம்பநீற்றை ஈந்திட வணிந்தவீரன்
தென்றிசைக்கடலைத்தாண்டி தீயன்வாதாவியாக்கை
வென்றவாரனைத்துமோத விமலனுமனமகிழ்ந்தே
யொன்றுபாற்சேரென்ன வுருத்திரன்சார்ந்தானன்றே.

மந்திரமலைகண்டு உச்சரித்தல்.

தரு பல்லவி.

வாருமெனதுபிராணநாதா இந்நாள்வரையில்
வருகத்தாமதமென்னவோதா

சரணங்கள்.

வேதவேதாந்தமூர்த்தி நாதனளித்தகீர்த்தி
விண்ணோர்மண்ணோர் கண்ணான் மகிழ்ந்திடும
அண்ணலவின்முழுதாளி புகழ்ந்திடும வாரு

பாதமிக்குரானகண்டுவிழுந்து வுளமகிழ்ந்து
பனிநீர்கொண்டலம்பியடி தாழ்ந்து
பீதாம்பரந்தைகொண்டு மாதா துடைக்கக்கண்டு
மன்னுசரணம் சரணமென்றாள்
இன்னுமென்னசெய்தி சொல்லென்றாள் வாரு

வேறு - தரு

சேதியுடகொள்ளுமிவர்களாரோ காதலேவிள்ளும்
பேதமில்லாமலேவோதுமொழியாமலே

போரசர்போலவே கூறுதுதோனுரு
வினைவாயிலராய்ச்சொல் லுவாயே. சோ

வன்னியன் சொல்

சொல்லேனுங்கேளாய் சோழமகாராஜனே
பெண்பிள்ளையாராய்

வல்லமையாயவாதா குரலைமடுத்து
சல்லாபமாய்வரும் வழிவளையினைப்பிடித்து
சரசமாடிவெரிகளிகைதொட்டு பேசுகின்றபாலனைமறம்பட்டு

மந்திரிபாலை சொல்.

அன்னையைத்தெரு ஆபத்தைதகார்த்தோர்
அய்யோயாரோ

பின்னையிடையாளே அன்னநடையாளே
செல்வரோடிருந்தாலும் என்னில்லையிப்பம் இளைப்பாறும்

வன்னியன் சொல்.

அழைத்துபசரிப்பாய் போசனமொடு
பூம்பாக்குதந்திப்பாய்

அமுதியுபசரித்து [illegible]வித்து
அதிசக்கரைகலந்த பால்தயிர் [illegible]டை.
மதுரகனிமுக்கனி [illegible] அது

புராணகவி.

இருந்திடுவாரவர்கே பிணிதளவுமுதனிந்து
பொருந்திபெயிருப்பச்சோழ பூபதியையுநாட்சென்றே
திருத்துவெலைகரிய சேர சிங்கைதலைவந்தறைப்புமென்ன
புரிந்தருள்ய்ந்துவென்று புகட்சியையளித்தான்வீரன்.

ஆடையுமாடங்கள அரசதுக்கியப்பெற்று
கீர்த்தியிக்கமேற் திருப்பதிக்கவந்து
காதுனாலிக்கைக்கை செந்தன் [illegible]
மேடியாகஞ்சிவீசன் மெல்லடிபணிந்திருந்தான்.

மணமுடனங்கிருந்தே வன்னியமேபணர்த்து
குணமுள்ள செம்பியர்க்கு திருக்கோபுரமதிலமைத்தே

பணையுமாலிகளுந்தரு மாவீழாடத்திற்பால
இணையில்லா தில்லைக்கேகி [illegible]

புராணகவி.

நடத்தியகமாதனவில் நான்கிலவேர் தன்பாலர்
நடத்திரிவிடியக்கேட்டு தாவுனாதுயரத்தோடு
படப்பொரிகரகருமே பரமன்றன்பாலன்பக்கல்
இடத்துடனேபோற்றி சிறுவனையெழுப்புயென்றான்.

இதன்பொருள்.

சிதம்பரத்தில் பரமசிவன் திருக்கலியாண முடிந்தபின் திருக்குளத் திருப்பணிவேலைகளைச் செய்யும்பொழுது சோழராஜன் பிள்ளைகள் திருக்குளத்தில் விழுந் திறந்துபோனதை யெடுத்துக் கொண்டு சிவன்மகனுடைய வீரவன்னிய மகாராஜனிடங் கொண்டு வந்துபோட்டு எழுப்பிக்கொடுயென்று சொல்லிப் புலம்புகிறவித மெப்படியென்றால்.

விருத்தம்.

தில்லைவாழ்நடேசருக்குத் திருவிழாநடத்திவைத்து
எல்லையில்வாழ்ந்திருந்தோம் பித்தனானதாக
வல்லமையுள்ளவீர மதிகுவன்னி திருக்குளத்தில்
மெல்லவேவிழுந்திறந்தார் வீரனேயெழுப்பித்தாராய்.

தரு.

எல்லாஞ்சிவன்செயலே-ஏ-தெல்லாஞ்சிவன்செயலே

வல்லாண்மையாகவே வாழ்ந்துதாழ்வதும்
சொல்லாண்மைகளைப்பேசி திரிவதும்வருவதும் எல்

மாடமாளிகைகூட கோபுரமணிமண்டபம்வாவி
நாட்டோறும்புகழ்ந்திட நன்றாகவாழ்வதும் எல

அரசர்களாகவே யநேகநாடாள்வதும்
பிரயாசையாகவே பிச்சையெடுத்துண்பதும் எல்

சோழன்புலம்பல்-தரு-இராகம்-[illegible]-தாளம்

கண்ணிகள்.

என்பிள்ளைகளிறந்தாரகள் தில்லைத்திருக்குளத்தில் ராஜாவே
மெல்லவெடுத்துவாதுன் மெய்யாகதனில்வைத்தேன் ராஜாவே

வன்னத்திருவிழாவை மகிழ்நடத்திவந்தேன் ராஜராஜே
எள்ளளவுந்தவை யேகழுவில்லையே ராஜராஜே
பள்ளத்தில்விழுந்தன்று பாலரிறந்தார்கள் ராஜராஜே
கொள்ளைக்கொடுத்துயிரைக்கூட்டிக்கொடுத்துவந்தேன் ராஜராஜே
பிள்ளைகளையெழுப்பிப் பிரியமாய்த்தரவேணும ராஜராஜே
சன்னையென்றென்னைமாற்றதுதியிற்றரவேணும். ராஜராஜே

வீரவாளியன்சொல் விருத்தம்.

தூதரேசொல்லக்கேளீர் துரிதமாயெமலோகம்போய்
காதனாருளால்வந்த நற்சோழன்பதல்வராவி
வாதனையில்லாமற்றன் வருகவேசெய்யாவிட்டால்
காதனாவாகவம்மைக் கருவிப்பேனென்றுசொல்வாய்.

தூதர் எமனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

காலனேசொல்லக்கேளீர் கருவியான்வந்தசேதி
ஞாலமதனிலேகண்டோர்சோழராஜன்
பாலகருயிரைப்போய்பண்புமாய்விடுகொளிட்டால்
ஓலமிட்டலரவீரன் இருகணைதொடுப்பேனென்றான்.

இயமன்சொல் விருத்தம்.

அரசிட்டாலவென்று லேர்னுமங்கொள்ளலாமோ
இரமுடனமையையேவிச்சிரசிப்பதாய்சொன்னேனன்னேன்
அரைகொடிதனி வைப்போ குழைந்திதமிலோசந்தொக்கக்
கரமதிப்பர்சங்கோன்றி கடாவின்மேல்வருகின்றானே.

புராணகவி.

மிசைதாடிக்கப்பற்கடித்து மினாக்கோபந்தான்கொண்டு
பாசவலைகைபிடித்து பக்கந்தூதர்தாவ்கும
நசப்படுத்திவெவ்வினைய நாடோர்புகழுக்கட்டிவந்து
தேசமிலக்கட்டவேறி சென்றான்சபையாகினானே.

இயமன்வருகிறதரு.

காருமைக்கடாமீதே இருபக்கதாக்குழ
தருமனெனப்பேர்கொண்டுமே கார்மேகம்போல்
யெமராஜனவந்துதோன்றினான் வரு

துக்கடதிசைகளாகிகோ தூதர்கள்படைவெருக
புகலிக்குவிசைக்கிற்றுமே யமதரமாதன்
பராக்கிரமித்துமெச்சிக்குமே வரு

உயிரையறக்கவல்லோன் வைகொடிக்கோன்
புருவங்கள்நாசிதாடிகளைலை தூதர்கனாறும
ஆடவாகவோக்குதைகளை வரு

ஆணையுமிரதத்துரம் அடக்கவெனாவீருக்க
கொண்டபடைகளைபிமேல்க்கு நாலவனை
கண்டனாயமிலவத்துமே வரு

இயமன்சொல் விருத்தம்.

தூதரேசெல்லவக்கேளீர் துரிதமாய்கைக்கேவி
வாதனைசெய்யவேயென்று மன்னியாருயிரைத்தானும்
பேதகமாகக்காட்டிப் பிறுதுபமுன்னதாக
சாதனங்கவிகொண்டு சிறிதில்வருகுவீர்.

இயமன் தூதரைக்குறைத்தல்.

தரு.

சாட்பகதூதர்கள்வாரும் சங்காரமையதாகனி
மயமன்றன்னிகொண்டுவாருமி வெருநன்றுமில்
நமையாமோடிக்கொண்டுவாருமி தூதர்களாரும் சம்பு

தூலிகொண்டுவாருபாக தூதக்கனுமம்ம ஆதின
பாலதுயிர்தனையிலேகொண்டு விடாவிட்டிலே
கொளகலவொண்டுவீரமி தூதர்களேகோளமி சம்பு

உடலிலொகாணுமிகொன்று மலதுமியமேகுவிலார்
மலமில்லாவாசதைகளொன்னேனே பாசத்தாற்கட்டி
அக்கணம்போந்திறிகொண்டுவருமி தூதர்களேசூதனை சம்பு

சக்கசோழமகராசன் பிள்ளையுயிரிகொண்டுவேக்கல்
பொங்கிவிழுலைமோசிக்கும போக்கவோபோய்
இங்கேகொண்டுவாரும்சொன்னேனே தூதர்களே இல் சம்பு

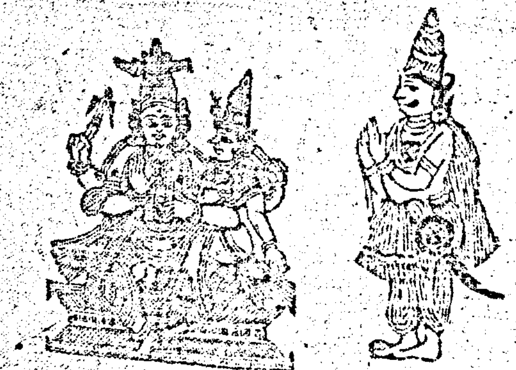

ஈஸ்வரன் இயமனுக்குச் சொல் விருத்தம்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

வசனம்.

அடாவாடா நான்சொல்வதைக்கேளடா கங்கைகண்ட சோழராஜன் மகனுயிரை விடடா விடாவிடில் வீரவன்னியனால் அலைவதப்படுவையடா அவனாணைதனால் மடிவையடா ஆனசோழன் பிள்ளைகளுயிரை விடடா நான்சொன்னேனடா மூடா வன்னியனே [illegible] பகையாதடா எமனே [illegible] செய்வாயடா உயிரை விடடா நான்சொன்னது பத்தியடா இதையேனடா [illegible] விட்டுவிட்டா போடா சண்டா.

பொது வசனம்.

யமனிவனுனவர் [illegible] சொல்லக்கேட்டு சண்டன் மனம் விண்டான் வேர்வைகண்டான் பயந்துநின்றான் நடுக்கங்கொண்டான் விசனமுண்டான் தேம்பினான் உடனே இயமபுரி சென்றான் பிள்ளைகளுயிரைக்கண்டான் சோழராஜன் பிள்ளைகளுயிரை விட்டுவிட்டான் விட்டவுடனே அவ்வர்ன மாமன்சரீரத்தில் வந்துபுகுந்து நித்திரைதெளிந்ததுபோ லெழுந்ததை யாவருங் கண்டுமகிழ்ந்து போசனமருந்தி சோழராஜனுக்கு விடைதந்து

[illegible] வீரவன்னியனுக்கு அதிகவரமளித்து [illegible] [illegible] வீரவன்னியர் [illegible] அரசாண்டிருந்தார்கள் என்பதாம்.

புராணகவி.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

இதன்பொருள்.

[illegible] வீரவன்னியன் [illegible] கேட்டானென்பதாம்.

புராணகவி.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

இதன்பொருள்.

[illegible] என்பதாம்.

புராணகவி.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

நாதனேயெனவுரைப்ப நக்கருடனாலயநுழை
நிதிஸர்கற்றுணர்ந்தே செப்புமுறைதன்னையுமாம்.

வீரவள்ளியருக்கே விளம்பிறாரமனது
பாரியுடனிக்கிருந்தே பக்திதனையாண்டிமெனவே
கூரயில்வேற்பாலர்க்கே ருதிக்கபுவிதனிலேயி
குரனெனவாழ்ந்திடுவீ ரெனவுரைப்பதுதித்திருந்தான்.

இதன்பொருள்.

இந்தப்படி பூமிகளைப்பாலித்து பஞ்சவள்ளியர்களும் ஏவ்வ
ரினைத்துதித்து அரசாக்கிசெய்து வருகிறாரெல் லென்பதாம்.

புரர்ணகவி.

ஈசனுரருளினுலே யிருவரு மொன்றுய்க்கூடி
பரிசமாயிருக்குங்கால்ம பாலையாகர்ப்பமாகி
ஆசையாயுளங்களித்து அம்சகாமஞ்சாள்ளி
நாசமுமாமிமந்திர மாலையும்வருகின்றனே.

மந்திரமாலைகர்ப்பம்.

அநு பல்லவி.

கெர்ப்பமாகிவந்தனளே மந்திரமாலை கர்ப்பமாகி

அநுபல்லவி.

கெர்ப்பமாகிவந்தனள் கீர்த்திப்பிரபலமாக
செப்புஸ்தனங்கருத்துச் செந்தாமரைமுகம்வெளுத்து — கெர்

சரணங்கள்.

பணிமெசய்பாக்கியமின்று பரமகுருவீதென்று
மண்டலம்புகழின்று மரகதபட்டாடையன்று
மங்கையாள்வாதைதாங்காமல் வருத்துதேகால்அயர்ந்துதே
வரவரத்தேகமும் பருத்துதெனனடி — கெ

அஞ்சிரண்டுமாதங்களில் வஞ்சியிடை கோதைதயோ
மிஞ்சி மேனிமித்திரைசேரமயல் கெஞ்சுகலர்ந்துபோலுந்தியோ
மாயமோ விதென்னவதியாயமோ மங்கையரேயென்னாகுதேசோரு
பாலியிரேபுவியெற்றுஞ்சுதுதே — கெ — [து

ஏதிக்கடினையோமென்றால் இடருதேகால் தவணடு
படுந்திருப்போமென்றுள மடக்குதே தலைசுவீ
பசளைபோமிவ்வாதைதாளேன் காவலருதேகர்ப்பபுரனுதே — கெ
காப்கரமியசேதியையுரையும்.

பெண்ணைப்பிறந்தாலது எக்காளும்வாதையிது
பண்ணினுலமது இந்நாள்வருந்துதிது
தாநியரேயாவிசோர்ந்தடி ஆதியானதுதிருவிளையாடலோ
மாதுவலைமயேநீபார்த்திருப்பாயோ — கெர்

சேபத்தியம்.

என்னநான்செய்குவேன் என்றோழிமார்களே
எடுக்குதேவயறுதினில் நோக்குவலியால்
உன்னுமேயென்னமோ கனெயத்தலாகுதே
கவனியாதிருப்பதேன் காலமோதான்
துன்னமேகங்களில் வலதிகளாடுமென
கண்களிருக்கண்டிமிக களிப்பதெப்போ
சொன்னசொல்லமாகுதே துன்கருதென்றேகமும்
அனப்பமேலாகுதே தோகைமார்களே
சன்னதம்போலியே சாமர்த்தியம்சொல்லுரீர்
சக்கரைப்போல்வார்த்தை சாற்றுரீர்கள்
முன்னமேயில்விதி வருகுமென்றறியேனே
மோசமுமாச்சுதே பேசலாசேோ.

மந்திரமாலை கர்ப்பவாதைபடல்

தரு.

என்னடிபாங்கிமார்களே ஈதென்னமோ
ஈதென்னமோ ஈதென்னமோ அறியேன். என்

சொன்னசொல்தடுமாறுதே அடிதோகையே அடி
தோகையே அடிதோகையே நானென்செய்வேன் என்

கண்ணிரண்டிருண்டுபோச்சுதே என்ன காரணமென்ன
காரணமென்னகாரணம் தெரியேனையன் என்

உருசுதேவப றனேக்குதே வலிபொறுக்கேனேவலி
பொறுக்கேனே வலிபொறுக்கேனே தெய்வமே என்

மருத்துவமாது விருத்தம்.

கரித்துணியிடையிற்கட்டி கையுமேலேகொண்டிங்கி
நரைத்தமயிருப்பல்நீண்டு நாக்குறுக்குந்தொங்கிடவே
கருத்தநேதங்கேதால்சாடபும் கண்ணில்வாயில்நீர்வடிய
மருத்துவச்செய்யவல்லவளாம் மாதுசபையில்வந்தனளே.

மருத்துவமாது சபைக்குவருதல்.

தரு.

பேராற்பெரியவளோ மருத்துவத்தில்
பெரியகிழவியுந்தோன்றினளே. பே

வீராதிவீரன்பாரி மந்திரமாலை
விசனப்பேறுகாலமறிந்து
போரானைக்கொணவே பார்வதி
பெரியகிழவிபோற்றுனென்னே பே

சாராயம்போலத்தலையைவோற் றிடமாலி
தரையினின்றிருந்துதாந்தனித்துக்கொண்டு
சேரையவெறுத்துசைவிலின்
குளிபோவாய்தனிற்பலகேன்று பே

தாரகையபடிந்து காலபுதோல்
தசைபடி நின்னடிதன்னெறிந்து
பூராய்மாக வேதான் காப்பிணி
பொறவிகாடிபிரசவித்திடசடைக்கு பே

மருத்துவக்கிழவிசொல் விருத்தம்.

அடிபசிலவிறனைநைந்துபொதத வயிற்றுடமலன்னிருளைத்
திடும்பிறைக்கவிதாயபமெருத்தகொத்துளைமெத்திடுவோம்
அடுக்கிட்டுடனேமிளகுரசம் ஏகமேலசபிபாசந்தமொதி என்
கொடிபோதிவருக்கொடுத்திடுவீர் கோகமைப்புத்திரன்பெறவ

காயச்செலவு விருத்தம்.

காயமொக்கெண்ட திப்பிலி மிளகுமேலும்
கருஞ்சீரகம் பூண்டு கசகசாகோஷ்டம்
வாயவிளங்கம் கோட்டமஞ்சிறுதேனும்
காசுவினைசாதிக்காய் சாதிபத்திரியும்
சேயமாய்க்கிரிகிருமிராம்பூரய்முலி
நினைவாகமறுதும் பதாமாய்வறுத்து
தாயதம்பேற்றி பனைவெல்லமுஞ்சேர்த்து
தானித்துவண்டை செய்துகினைவைப்பிரே

சேர்ப்போற்பத்தி விருத்தம்.

கொண்டதின்மேலவிருமே கோமினனவாறுடைவைந்து
பொங்கபோதுமுத்திக்கொட்டைபோடவோடவாய்க்குடிபாயத்தனி

ஐயமில்லாமலின்று அரன்பாலன்பாலனென்று
வையகப் புகழுமிப்போ வந்தனன்றரணியிதே.

புத்திர னுற்பவித்தல்.

தரு இ-ம் தாளம்

பல்லவி.

செல்வனுதித்தானே சித்திரப்பதுமைபோல
கல்விபகுதன்னாளிரன் மிகிழுநற்செயலாலே — செ

சரணங்கள்.

தேவர்மகிழ்ந்து மலரையிறைத்திட
திரவன்னியன்றுள்மனங்களித்திட
பாவைபர்கள்வந்து பாலனைப்போற்றிட
பாரில்வீரசக்கரைவிந்தோர்க்கீந்திட — செ

எந்தன் கண்மணியே பொன்னுயிர்க்குயிரே
என்று தாய்தந்தையர் சிந்தைமகிழ்ந்திட
வந்தவர்சர்க்கரைக்கும் நிறைந்திட
தெந்தோந்தொந்தோமென வாத்தியமுழங்க — செ

பார்த்தவர்கண்ணுக்கு சேர்த்தியதாகவே
பாரதனுட்வன்னியர் பாக்கியமாகவே
மூர்த்தமிட்டுப்பட்டமாரிபொழியவே
முக்கண்ணனருள் முந்திட வாமதுவியவே — செ

பாலகோபிக்கல்.

தரு இ-ம-தாளம்.

சீரணவக்கினிருவந்த செழிக்கவந்த தேனமுர்தே
வீராதிவீரவன்னியர் வித்தே தீபாலுன்னாய் — சீரா
முத்தே தருவர்த்தினமே முழுசீலவசிரமே
பத்தரைமாற்றுப்பசும் பொன்னேபாலுன்னாய் — சீரா
இந்திரனும்பாட்டன் இந்திராணிபாட்டியவள்
அக்கினிவன்னனேருனைத்தாய் அன்றுதித்தாய்பாலுன்னாய் — சீரா
பெற்றோரும்வீரவன்னி பெரியப்பன்வேள்முருகன்
கற்றோர்கள்போற்றுகின்ற கண்மணியேபாலுன்னாய் — சீரா
அந்தரத்துறோர்புகழ அக்கினிவன்னன்றன்மகிழ
சந்திரசேகரனெனவே நாளுதித்தாய்பாலுன்னாய் — சீரா

பொதுவிருத்தம்.

தந்தையுமனைத்தாரென்ன தனயனுமனமகிழ்ந்து
விந்தையாய்ப்பணிகள்பூண்டு விளங்கவேதிலர்தந்திட்டு
அக்கினிவன்னன்றன்பாதம் அன்புடன்மனதிற்கொண்டு
மந்திரமாலையின்ற சந்திரசேகரன்வந்தானே.

வசனம்.

அகோ தெப்படியென்றால் வீரவன்னியமகாராஜன் புத்திரனுகிய சந்திரசேகரன் தந்தையானவரழைக்க அவர்சொற்படிக்கு இப்புத்திரன் கொலுக்கூடச்சபைக்கு வருகிறவிதங்காண்க.

சந்திரசேகரன் கொலுச்சபைவருதல்.

தரு. இ-ம்-தாளம்.

இராஜராஜமகா ராஜன் வீரவன்னிய ராஜன்புதல்வன்
சந்திரசேகரன் — இரா

மாவிலை தழைச்சன மகிழ்ந்தனித்தவிரல் மைந்தன்சடை
தனிவேலவர் தனைன் — இரா

காவிளி தனி நெல்லினார் ஆசையுடன் மகிழ்ந்து கண்மணிபோல்
வெண்பொருந்திட — இரா

சவியெனும்முகமாள் மதுரமொழியினார் தவிக்காக
கனிமுகமாடவே — இரா

தாசர்கள்புகழ்ந்திட சேர்கள்பணிந்திட ஆசையாரம்
மைகளாடவே — இரா

விசவெண்சாமர்கள் மூவிரம்வயன் மணங்கியேன
கைகளும்பாடவே — இரா

வாழிவிட்டமன்னியே ராஜாக்கள்வணங்கியே வழியொதுக்கப்
பணமதுதாங்கியே — இரா

ஓசைப்புள்ளாங்குழல் மதிவலிவினி கோரகப்பகல்
வந்திதலங்கவே — இரா

விருதுகொடிகளொளி கொப்பிசேனைகள் மூரகடகங்கள்டவுல்
பேரியதிரவே — இரா

பருவமுடைமாதர்கள் மங்கைகளின் பதினெட்டாய்
தாங்கவே — இரா

இருபுறமாதர்கள் மருங்கிடைசிட எங்கெங்குமுகங்களாய்
பாடியாடிடவே — இரா

சந்திரசேகரன் கொலுவிலிருந்து
சபைக்குவருகிற விருத்தம்.

இரதகஜதுரகபதாதிகள் சூழ பாமாலை சூர்வயிடைமாட
அரசர்கள் சேவுதாம்முதுகர்பணங்கள் அன்புடன் கொடிவந்தருளும்
மறையவர் வேதகோஷ்டமுறும்பெக மாதிவெண் சாமரமசைய
திருப்புகழ் சந்திரசேகரராஜ விருந்துங் கொலுவில்வந்தனனே.

வசனம்.

அகோ கேட்பாயென்றால் இரதகஜதுரகபதாதிகள் சூழவும், அரம்பை, ஊர்வசி, மேனகை, திலோத்தமையென்னும் தேவஸ்திரீகள் நடனமாடவும், அரசர்கள் கப்பங்கொண்டுவந்து தரிக்க வர், மறையவர்வேதங்கள்வோதவும், மாதர்கள் வெண்சாமரைவீசவும், சந்திரசேகரமகாராஜன் கொலுவுக்குவருகிறவிதங்காண்க.

சந்திரசேகரன் கொலுவமர்தல்.

தரு. இ-ம்-தாளம்.

அரசர்க்குளதிபதி தரைவளர்கீர்த்தி அண்டர்புகழ்கீர்த்தியாம்
சந்திரசேகரன் கொண்டாடும்மணிமுடியாம் — அர

இரைகடலுலகத்தில் மைக்குமாக்யதாக்கி இரவரியோர்பகரவே
முறைதவறாது வெகுமன்னர் புகழ்மூவே — அர

இருபுறம்பகல்வத்திபருதியொளியெனவே எங்குமங்களம்பாட
சந்திரசேகரன் வந்தனன்சபையைநாடியே அ

சந்திரசேகரனுக்கு முடிசூட்டல்.

உன்னதமாய்ச்சித்திரமண்டபங்கண்முற்றும்
உயர்ந்தநவமணிமலராலலங்கரித்து
நன்னயமாய்த்தேவர்கண்மாதவர்கள்புகழ
மகிழ்முரசத்தொனிமுழங்கவக்கமாதர்
மன்னவரும்வெண்கைகண்டசோழன்வீர
வன்னியருநீன்றசந்திரசேகரன்றான்
முன்னவருமபரகபுரிந்தலைநபாரு
முடிகொண்டான்செங்கோற்கைபிடிகொண்டானே.

சந்திரசேகரன் அரசியற்கை.

மணிமுடிபெல்மகுடாபிஷேகங்கொண்டு
மன்னவரும்வீரவன்னியமைந்தன்செங்கோல்
கணிகரத்திற்றரித்தவனியெங்கெங்குந்
ஆளவேயானுரைத்தபடிமுடிந்த

பணிபவேலர்வணங்கவரசுசெய்து
பலகாலுந்துறைமின்றிப்பரிபாலிக்கத்
துணிபுடனேசந்திரசேகரன்சபைக்குச்
சூரனும்வன்னியவீரனுமாய்வந்தான்.

சந்திரசேகரன் அரசுசெலுத்தல்.

தரு-இராகம்-அசாவேரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நாகரீகமாகவை போகசுந்தரன் சந்திர
சேகரனரசுசெய்தான.

அநுபல்லவி.

பாகமாய்த்தென்றேய மாகசோழனாடு ௧௭௧
சோகமின்றகலமிகவனிகசித்தோடு

சரணங்கள்.

வெய்துறுஞ்சூரியனும் புவியொருதரையி
விறந்தித்தன்னீர்குடிக்கவே பொல்லார்

அங்குறுமார்க்கக்காட்டிக்கொடுத்திடவும்
அடக்கியவாருணைமடிக்கவே
பொங்கமாய்வேதியர்முப் பொழுதும்மறையோத
மங்களமாய்மாதரும மாதுபெய்யவுமே — தாக

அவனியினிற்குடிகளாதிவெற்றுக்கடமை
அவரவரளித்திடவே எங்கணும்
புவனங்களில [illegible] பொழவே [illegible] தாசரும்
புகழ்மாய்க்களித்திடவே
கவலையுடனெவ்வுயிர் [illegible] மல்
சிவனை நீவேறுருவெடுத்தக்காரணமல் — தாக

அருமையினொடும்பத்தி ஒன்றாய்வழுவாது
ஆக்கினையுடன் முடிக்கவே சொல்லத்
[illegible] நீதிமுறைப்படி [illegible] நாளும்
வழங்கப்பலர்தடுக்கவே
மனமகிழ்ந்துபுரக்கிய மந்திரிகள்புடைசூழ
கனப்பெறவெவர்க்கும் [illegible] — தாக

பரம்பொருளாய்நின்ற பாலன்வீரவள்ளிய
படைமன்னனுப்புத்தியிக்கவே இந்திரை
பரிவிலாதாகுமானை போர்க்களத்தில்மடித்த
புகழ்க்கினிகுலங்களிக்கவே
உமைதயாபரத வில்லையாள் இந்திரம்
[illegible] சொன்னென்றிரம்.

விருத்தம்.

மந்திரிமார்கள் சூழ மணிமுடிபூண்ட மன்னன்
செந்திருவருளால்பூமி செழிக்கவே குறையில்லாது
சுந்தரவீரவள்ளியன் குலத்தினைத்தழைக்க
சந்திரசேகரன்றான் தரணியையரசாண்டானே.

வசனம்.

இவ்விதமாக சந்திரசேகர மகாராஜனானவன் தன்சிரசில்மகுட முடிதரித்து மந்திரிமார்கள் புடைசூழ செங்கோற்செலுத்தி இவ ட்டமிட்டராஜ்ஜியத்திலுள்ள பூமியைத் தழைத்துச்செழிக்க யாதொருகுறைவு

114

ன்றி அரசுசெய்து வள்ளியகுலம் தழைக்க மங்களகரமாய் சிறப் பாயிருந்தானென்பதுணர்க.

மங்களம்.

இராகம்-பியாகடை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சம்புபவிநாயகர்க்கும் அம்மனுக்கும் திவ்விய
சந்திரசேகரனுக்கும் செய மங்களம்.

அநுபல்லவி.

அம்புவியில் நம்பினோர்க்கு அருள்புரிபவனுக்கும்
எம்பெருமான் [illegible] பெயரில் வீரவள்ளியனுக்கும் — சம்பு

சரணங்கள்.

அண்டமும் [illegible] கண்டமும் மேன்மைத்தச் செய
மின்டனவா [illegible] கண்டன் வீரவள்ளியனுக்கும் — சம்பு

அந்தரத்தமரர் துயரத்தினை பகுத்தவர்க்கும்
கோத்திரமா [illegible] வீரவள்ளியனுக்கும் — சம்பு

கௌரைக்கண்ட சோழனுக்கும் [illegible] மணிகளுக்கும்
செங்கை [illegible] திரன் வீரவள்ளியனுக்கும். — சம்பு

விருத்தம்.

ஆதிபரமனையாகமங்களுக்கும்
நீதிசெய்கேள்விமறையோர்களும்
[illegible] வீரவள்ளியர்க்களும்
ஜோதிச்சந்திரசேகரனவர்க்கும்

வள்ளிய நாடகம்.

முற்றிற்று.